Specyfikacja techniczna
wykonania i odbioru robót budowlanych

Nazwa zadania :
„ Przebudowa drogi powiatowej nr 1646K Skrzypne – Szaflary - Ostrowska w km od 1+074,00 do 1+673,00 w miejscowości Skrzypne”

1	**Adres obiektu**	**droga powiatowa nr 1646K Skrzypne – Szaflary - Ostrowska w km od 1+074,00 do 1+673,00 w miejscowości Skrzypne.**
2	**Adres zamawiającego**	**POWIATOWY ZARZĄD DRÓG W NOWYM TARGU** **34-400 NOWY TARG** **ul. Szpitalna 14**
3	**Kody CPV:**	**45 45100000-8 Przygotowanie terenu pod budowę** **45110000-1 Roboty w zakresie burzenia i rozbiórki obiektów budowlanych; roboty ziemne** **45220000-5 Roboty inżynierskie i budowlane** **45233120-6 Roboty w zakresie budowy dróg** **45233280-5 Wznoszenie barier drogowych**
4	**Opracował**	
5	**Data opracowania**	**Grudzień 2016**

Wymagania ogólne D–00.00.00
1. WSTĘP

1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej (skrót: SST) są wymagania ogólne dotyczące wykonawstwa i odbioru robót budowlanych w ramach inwestycji – „Przebudowa drogi powiatowej nr 1646K Skrzypne – Szaflary - Ostrowska w km od 1+074,00 do 1+673,00 w miejscowości Skrzypne".

1.2. Zakres stosowania SST

SST jest stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy wykonaniu robót wymienionych w pkt 1.1 niniejszej SST.

1.3. Zakres robót ujętych w SST

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji obejmują wymagania ogólne, wspólne dla robót objętych szczegółowymi specyfikacjami technicznymi na poszczególne asortymenty i należy je rozumieć i oraz stosować w powiązaniu z nimi.

1.4. Określenia stosowane w SST niezdefiniowane w materiałach ogólnodostępnych

1.4.1. Inspektor Nadzoru Inwestorskiego – osoba wyznaczona przez Zamawiającego (o której wyznaczeniu poinformowany jest Wykonawca), odpowiedzialna za nadzorowanie robót. Ilekroć w SST występuje słowo „Inspektor" oznacza Inspektora Nadzoru Inwestorskiego.

1.4.2. Polecenie Inspektora – wszelkie polecenia przekazane Wykonawcy przez Inspektora w formie pisemnej lub ustnej, dotyczące sposobu realizacji robót lub innych spraw związanych z prowadzeniem budowy.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Wykonawca jest odpowiedzialny za jakość wykonanych robót, bezpieczeństwo wszelkich czynności na terenie budowy, metody użyte przy budowie oraz za ich zgodność z dokumentacją projektową, SST i poleceniami Inspektora.

1.5.1. Przekazanie terenu budowy

Zamawiający przekaże Wykonawcy teren budowy wraz ze wszystkimi wymaganymi uzgodnieniami prawnymi i administracyjnymi, dziennik budowy oraz określoną w specyfikacji przetargowej ilość egzemplarzy dokumentacji projektowej oraz kompletów SST. Na Wykonawcy spoczywa odpowiedzialność za wyznaczenie geodezyjnych punktów pomiarowych.

1.5.2. Dokumentacja projektowa

Dokumentacja projektowa będzie zawierać rysunki, obliczenia i dokumenty, zgodne z wykazem podanym w szczegółowych warunkach umowy.

1.5.3. Zgodność robót z dokumentacją projektową i SST

Dokumentacja projektowa, SST i wszystkie dodatkowe dokumenty przekazane Wykonawcy przez Inspektora lub Zamawiającego stanowią część umowy, a wymagania określone w choćby jednym z nich są obowiązujące dla Wykonawcy tak jakby zawarte były w całej dokumentacji. Wykonawca nie może wykorzystywać błędów lub opuszczeń w dokumentach kontraktowych, a o ich wykryciu winien natychmiast powiadomić Inspektora, który podejmie decyzję o wprowadzeniu odpowiednich zmian i poprawek.

W przypadku rozbieżności, wymiary podane na piśmie są ważniejsze od wymiarów określonych na podstawie odczytu ze skali rysunku.

Wszystkie wykonane roboty i dostarczone materiały będą zgodne z dokumentacją projektową i SST. Dane określone w dokumentacji projektowej i w SST będą uważane za wartości docelowe, od których dopuszczalne są odchylenia w ramach określonego przedziału tolerancji. Cechy materiałów i elementów budowli muszą wykazywać zgodność z określonymi wymaganiami, a rozrzuty tych cech nie mogą przekraczać dopuszczalnego przedziału tolerancji.

W przypadku, gdy materiały lub roboty nie będą w pełni zgodne z dokumentacją projektową lub SST i wpłynie to na niezadowalającą jakość elementu budowli, to takie materiały zostaną zastąpione innymi, a elementy budowli rozebrane i wykonane ponownie na koszt Wykonawcy.

1.5.4. Zabezpieczenie terenu budowy

W przypadku prowadzenia robót budowlanych „pod ruchem" Wykonawca jest zobowiązany do utrzymania ruchu publicznego oraz utrzymania istniejących obiektów (jezdnie, ścieżki rowerowe, ciągi piesze, znaki drogowe, bariery ochronne, urządzenia odwodnienia itp.) na terenie budowy, w okresie trwania realizacji kontraktu, aż do zakończenia i odbioru ostatecznego robót.

Przed przystąpieniem do robót Wykonawca przedstawi Inspektorowi do zatwierdzenia, uzgodniony z odpowiednim zarządem drogi i organem zarządzającym ruchem, projekt organizacji ruchu i

zabezpieczenia robót w okresie trwania budowy. W zależności od potrzeb i postępu robót projekt organizacji ruchu powinien być na bieżąco aktualizowany przez Wykonawcę. Każda zmiana, w stosunku do zatwierdzonego projektu organizacji ruchu, wymaga każdorazowo ponownego zatwierdzenia projektu.
W czasie wykonywania robót Wykonawca dostarczy, zainstaluje i będzie obsługiwał wszystkie tymczasowe urządzenia zabezpieczające takie jak: zapory, światła ostrzegawcze, sygnały, itp., zapewniając w ten sposób bezpieczeństwo pojazdów i pieszych.
Wykonawca zapewni stałe warunki widoczności w dzień i w nocy tych zapór i znaków, dla których jest to nieodzowne ze względów bezpieczeństwa.
Fakt przystąpienia do robót Wykonawca obwieści publicznie przed ich rozpoczęciem w sposób uzgodniony z Inspektorem oraz przez umieszczenie, w miejscach i ilościach określonych przez Inspektora, tablic informacyjnych, których treść będzie zatwierdzona przez Inspektora. Tablice informacyjne będą utrzymywane przez Wykonawcę w dobrym stanie przez cały okres realizacji robót.
Koszt zabezpieczenia terenu budowy nie podlega odrębnej zapłacie i przyjmuje się, że jest włączony w cenę kontraktową.

Wykonawca jest zobowiązany do zabezpieczenia terenu budowy w okresie trwania realizacji kontraktu aż do zakończenia i odbioru ostatecznego robót.
W miejscach przylegających do dróg otwartych dla ruchu, Wykonawca ogrodzi lub wyraźnie oznakuje teren budowy, w sposób uzgodniony z Inspektorem.
Wjazdy i wyjazdy z terenu budowy przeznaczone dla pojazdów i maszyn pracujących przy realizacji robót, Wykonawca odpowiednio oznakuje w sposób uzgodniony z Inspektorem.

1.5.5. Ochrona środowiska w czasie wykonywania robót

Wykonawca ma obowiązek znać i stosować w czasie prowadzenia robót wszelkie przepisy dotyczące ochrony środowiska naturalnego. Jeżeli dla przedsięwzięcia wydano decyzję środowiskową, wykonawca ma obowiązek stosowania się do zapisów decyzji.
W okresie trwania budowy i wykańczania robót Wykonawca będzie:
utrzymywać teren budowy i wykopy w stanie bez wody stojącej,
podejmować wszelkie uzasadnione kroki mające na celu stosowanie się do przepisów i norm dotyczących ochrony środowiska na terenie i wokół terenu budowy oraz będzie unikać uszkodzeń lub uciążliwości dla osób lub dóbr publicznych i innych, a wynikających z nadmiernego hałasu, wibracji, zanieczyszczenia lub innych przyczyn powstałych w następstwie jego sposobu działania.
Stosując się do tych wymagań będzie miał szczególny wzgląd na:
lokalizację baz, warsztatów, magazynów, składowisk, ukopów i dróg dojazdowych,
środki ostrożności i zabezpieczenia przed:
zanieczyszczeniem zbiorników i cieków wodnych pyłami lub substancjami toksycznymi,
zanieczyszczeniem powietrza pyłami i gazami,
możliwością powstania pożaru.

1.5.6. Ochrona przeciwpożarowa

Wykonawca będzie przestrzegać przepisy ochrony przeciwpożarowej.
Wykonawca będzie utrzymywać, wymagany na podstawie odpowiednich przepisów sprawny sprzęt przeciwpożarowy, na terenie baz produkcyjnych, w pomieszczeniach biurowych, mieszkalnych, magazynach oraz w maszynach i pojazdach. Materiały łatwopalne będą składowane w sposób zgodny z odpowiednimi przepisami i zabezpieczone przed dostępem osób trzecich.

1.5.7. Materiały szkodliwe dla otoczenia

Materiały, które w sposób trwały są szkodliwe dla otoczenia, nie będą dopuszczone do użycia. Wszelkie materiały odpadowe użyte do robót będą miały aprobatę techniczną wydaną przez uprawnioną jednostkę, jednoznacznie określającą brak szkodliwego oddziaływania tych materiałów na środowisko.

1.5.8. Ochrona własności publicznej i prywatnej

Wykonawca odpowiada za ochronę instalacji na powierzchni ziemi i za urządzenia podziemne, takie jak rurociągi, kable itp. oraz uzyska od odpowiednich władz będących właścicielami tych urządzeń potwierdzenie informacji dostarczonych mu przez Zamawiającego w ramach planu ich lokalizacji. Wykonawca zapewni właściwe oznaczenie i zabezpieczenie przed uszkodzeniem tych instalacji i urządzeń w czasie trwania budowy.

Wykonawca zobowiązany jest umieścić w swoim harmonogramie rezerwę czasową dla wszelkiego rodzaju robót, które mają być wykonane w zakresie przełożenia instalacji i urządzeń podziemnych na terenie budowy i powiadomić Inspektora i władze lokalne o zamiarze rozpoczęcia robót. O fakcie przypadkowego uszkodzenia tych instalacji Wykonawca bezzwłocznie powiadomi Inspektora i zainteresowane władze oraz będzie z nimi współpracował dostarczając wszelkiej pomocy potrzebnej przy dokonywaniu napraw. Wykonawca będzie odpowiadać za wszelkie spowodowane przez jego działania uszkodzenia instalacji na powierzchni ziemi i urządzeń podziemnych wykazanych w dokumentach dostarczonych mu przez Zamawiającego.

Jeżeli teren budowy przylega do terenów z zabudową mieszkaniową, Wykonawca będzie realizować roboty w sposób powodujący minimalne niedogodności dla mieszkańców. Wykonawca odpowiada za wszelkie uszkodzenia zabudowy mieszkaniowej w sąsiedztwie budowy, spowodowane jego działalnością.

Inspektor będzie na bieżąco informowany o wszystkich umowach zawartych pomiędzy Wykonawcą a właścicielami nieruchomości i dotyczących korzystania z własności i dróg wewnętrznych. Jednakże, ani Inspektor ani Zamawiający nie będzie ingerował w takie porozumienia, o ile nie będą one sprzeczne z postanowieniami zawartymi w warunkach umowy.

Wykonawca robót poniesie wszystkie koszty związane z odszkodowaniami za zniszczone składniki majątkowe, które powstaną przy wykonywaniu przebudowy urządzeń infrastruktury technicznej zlokalizowanej na nieruchomości poza pasem drogi, w tym infrastruktury tymczasowej (np. most tymczasowy, objazdy).

1.5.9. Ograniczenie obciążeń osi pojazdów

Wykonawca będzie stosować się do ustawowych ograniczeń nacisków osi na drogach publicznych przy transporcie materiałów i wyposażenia na i z terenu robót. Wykonawca uzyska wszelkie niezbędne zezwolenia i uzgodnienia od właściwych władz, co do przewozu nietypowych wagowo ładunków (ponadnormatywnych) i o każdym takim przewozie będzie powiadamiał Inspektora. Inspektor może polecić, aby pojazdy nie spełniające tych warunków zostały usunięte z terenu budowy. Wykonawca będzie odpowiadał za naprawę wszelkich robót uszkodzonych przez pojazdy budowy.

1.5.10. Bezpieczeństwo i higiena pracy

Podczas realizacji robót Wykonawca będzie przestrzegać przepisów dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy.

W szczególności Wykonawca ma obowiązek zadbać, aby personel nie wykonywał pracy w warunkach niebezpiecznych, szkodliwych dla zdrowia oraz niespełniających odpowiednich wymagań sanitarnych. Wykonawca zapewni i będzie utrzymywał wszelkie urządzenia zabezpieczające, socjalne oraz sprzęt i odpowiednią odzież dla ochrony życia i zdrowia osób zatrudnionych na budowie oraz dla zapewnienia bezpieczeństwa publicznego.

Uznaje się, że wszelkie koszty związane z wypełnieniem wymagań określonych powyżej nie podlegają odrębnej zapłacie i są uwzględnione w cenie kontraktowej.

1.5.11. Ochrona i utrzymanie robót

Wykonawca będzie odpowiadał za ochronę robót i za wszelkie materiały i urządzenia używane do robót od daty rozpoczęcia do daty wydania potwierdzenia zakończenia robót przez Inspektora.

Wykonawca będzie utrzymywać roboty do czasu odbioru ostatecznego. Utrzymanie powinno być prowadzone w taki sposób, aby budowla drogowa lub jej elementy były w zadowalającym stanie przez cały czas, do momentu odbioru ostatecznego. Jeśli Wykonawca w jakimkolwiek czasie zaniedba utrzymanie, to na polecenie Inspektora powinien rozpocząć roboty utrzymaniowe nie później niż w 24 godziny po otrzymaniu tego polecenia.

1.5.12. Stosowanie się do prawa i innych przepisów

Wykonawca zobowiązany jest znać wszystkie zarządzenia wydane przez władze centralne i miejscowe oraz inne przepisy, regulaminy i wytyczne, które są w jakikolwiek sposób związane z wykonywanymi robotami i będzie w pełni odpowiedzialny za przestrzeganie tych postanowień podczas prowadzenia robót.

Wykonawca będzie przestrzegać praw patentowych i będzie w pełni odpowiedzialny za wypełnienie wszelkich wymagań prawnych odnośnie znaków firmowych, nazw lub innych chronionych praw w odniesieniu do sprzętu, materiałów lub urządzeń użytych lub związanych z wykonywaniem robót i w

sposób ciągły będzie informować Inspektora o swoich działaniach, przedstawiając kopie zezwoleń i inne odnośne dokumenty. Wszelkie straty, koszty postępowania, obciążenia i wydatki wynikłe z lub związane z naruszeniem jakichkolwiek praw patentowych pokryje Wykonawca, z wyjątkiem przypadków, kiedy takie naruszenie wyniknie z wykonania projektu lub specyfikacji dostarczonej przez Zamawiającego / Inspektora.

1.5.13. Równoważność norm i zbiorów przepisów prawnych

Gdziekolwiek w dokumentach kontraktowych powołane są konkretne normy i przepisy, które spełniać mają materiały, sprzęt i inne towary oraz wykonane i zbadane roboty, będą obowiązywać postanowienia najnowszego wydania lub poprawionego wydania powołanych norm i przepisów o ile w warunkach kontraktu nie postanowiono inaczej. W przypadku, gdy powołane normy i przepisy są państwowe lub odnoszą się do konkretnego kraju lub regionu, mogą być również stosowane inne odpowiednie normy zapewniające równy lub wyższy poziom wykonania niż powołane normy lub przepisy, pod warunkiem ich sprawdzenia i pisemnego zatwierdzenia przez Inspektora. Różnice pomiędzy powołanymi normami a ich proponowanymi zamiennikami muszą być dokładnie opisane przez Wykonawcę i przedłożone Inspektorowi do zatwierdzenia.

1.5.14. Wykopaliska

Wszelkie wykopaliska, monety, przedmioty wartościowe, budowle oraz inne pozostałości o znaczeniu geologicznym lub archeologicznym odkryte na terenie budowy będą uważane za własność Zamawiającego. Wykonawca zobowiązany jest powiadomić Inspektora i postępować zgodnie z jego poleceniami. Jeżeli w wyniku tych poleceń Wykonawca poniesie koszty i/lub wystąpią opóźnienia w robotach, Inspektora po uzgodnieniu z Zamawiającym i Wykonawcą ustali wydłużenie czasu wykonania robót i/lub wysokość kwoty, o którą należy zwiększyć cenę kontraktową.

2. MATERIAŁY

2.1. Źródła uzyskania materiałów

Wykonawca z odpowiednim wyprzedzeniem uzgodnionym z Zamawiającym / Inspektorem przed zaplanowanym wykorzystaniem materiałów przeznaczonych do robót przedstawi Inspektorowi do zatwierdzenia, szczegółowe informacje dotyczące proponowanego źródła wytwarzania, zamawiania lub wydobywania tych materiałów jak również odpowiednie świadectwa badań laboratoryjnych oraz próbki materiałów.

Zatwierdzenie partii materiałów z danego źródła nie oznacza automatycznie, że wszelkie materiały z danego źródła uzyskają zatwierdzenie. Wykonawca zobowiązany jest do prowadzenia badań w celu wykazania, że materiały uzyskane z dopuszczonego źródła w sposób ciągły spełniają wymagania SST w czasie realizacji robót.

2.2. Pozyskiwanie materiałów miejscowych

Wykonawca odpowiada za uzyskanie pozwoleń od właścicieli i odnośnych władz na pozyskanie materiałów ze źródeł miejscowych włączając w to źródła wskazane przez Zamawiającego i jest zobowiązany dostarczyć Inspektorowi wymagane dokumenty przed rozpoczęciem eksploatacji źródła.

Wykonawca przedstawi Inspektorowi do zatwierdzenia dokumentację zawierającą raporty z badań terenowych i laboratoryjnych oraz proponowaną przez siebie metodę wydobycia i selekcji, uwzględniając aktualne decyzje o eksploatacji, organów administracji państwowej i samorządowej.

Wykonawca ponosi odpowiedzialność za spełnienie wymagań ilościowych i jakościowych materiałów pochodzących ze źródeł miejscowych. Wykonawca ponosi wszystkie koszty, z tytułu wydobycia materiałów, dzierżawy i inne jakie okażą się potrzebne w związku z dostarczeniem materiałów do robót.

Humus i nadkład czasowo zdjęte z terenu wykopów, dokopów i miejsc pozyskania materiałów miejscowych będą formowane w hałdy i wykorzystane przy zasypce i rekultywacji terenu po ukończeniu robót.

Wszystkie odpowiednie materiały pozyskane z wykopów na terenie budowy lub z innych miejsc wskazanych w dokumentach umowy będą wykorzystane do robót lub odwiezione na odkład odpowiednio do wymagań umowy lub wskazań Inspektora / Zamawiającego.

Wykonawca nie będzie prowadzić żadnych wykopów w obrębie terenu budowy poza tymi, które zostały wyszczególnione w dokumentach umowy, chyba, że uzyska na to pisemną zgodę Inspektora /

Zamawiającego. Eksploatacja źródeł materiałów będzie zgodna z wszelkimi regulacjami prawnymi obowiązującymi na danym obszarze.

2.3. Materiały nieodpowiadające wymaganiom

Materiały nieodpowiadające wymaganiom zostaną przez Wykonawcę wywiezione z terenu. Jeśli Inspektor zezwoli Wykonawcy na użycie tych materiałów do innych robót, niż te dla których zostały zakupione, to koszt tych materiałów zostanie odpowiednio przewartościowany (skorygowany) przez Inspektora. Każdy rodzaj robót, w którym znajdują się niezbadane i nie zaakceptowane materiały, Wykonawca wykonuje na własne ryzyko, licząc się z jego nieprzyjęciem, usunięciem i niezapłaceniem.

2.4. Wariantowe stosowanie materiałów

Jeśli dokumentacja projektowa lub SST przewidują możliwość wariantowego zastosowania rodzaju materiału w wykonywanych robotach, Wykonawca powiadomi Inspektora o swoim zamiarze odpowiednio wcześnie przed użyciem tego materiału (okres ten powinien uwzględniać czas niezbędny na wykonanie badań wymaganych przez Inspektora). Wybrany i zaakceptowany rodzaj materiału nie może być później zmieniany bez zgody Inspektora.

2.5. Przechowywanie i składowanie materiałów

Wykonawca zapewni, aby tymczasowo składowane materiały, do czasu, gdy będą one użyte do robót, były zabezpieczone przed zanieczyszczeniami, zachowały swoją jakość i właściwości i były dostępne do kontroli przez Inspektora. Miejsca czasowego składowania materiałów będą zlokalizowane w obrębie terenu budowy w miejscach uzgodnionych z Inspektorem lub poza terenem budowy w miejscach zorganizowanych przez Wykonawcę i zaakceptowanych Inspektora.

2.6. Inspekcja wytwórni materiałów

Wytwórnie materiałów mogą być okresowo kontrolowane przez Inspektora w celu sprawdzenia zgodności stosowanych metod produkcji z wymaganiami. Próbki materiałów mogą być pobierane w celu sprawdzenia ich właściwości. Wyniki tych kontroli będą stanowić podstawę do akceptacji określonej partii materiałów pod względem jakości.

W przypadku, gdy Inspektor będzie przeprowadzał inspekcję wytwórni, muszą być spełnione następujące warunki:

Inspektor będzie miał zapewnioną współpracę i pomoc Wykonawcy oraz producenta materiałów w czasie przeprowadzania inspekcji,

Inspektor będzie miał wolny dostęp, w dowolnym czasie, do tych części wytwórni, gdzie odbywa się produkcja materiałów przeznaczonych do realizacji robót,

jeżeli produkcja odbywa się w miejscu nie należącym do Wykonawcy, Wykonawca uzyska dla Inspektora zezwolenie dla przeprowadzenia inspekcji i badań w tych miejscach.

3. SPRZĘT

Wykonawca jest zobowiązany do używania jedynie takiego sprzętu, który nie spowoduje niekorzystnego wpływu na jakość wykonywanych robót. Sprzęt używany do robót powinien być zgodny z ofertą Wykonawcy i powinien odpowiadać właściwej organizacji robót.

Liczba i wydajność sprzętu powinny gwarantować przeprowadzenie robót, zgodnie z zasadami określonymi w dokumentacji projektowej, SST i wskazaniach Inspektora.

Sprzęt będący własnością Wykonawcy lub wynajęty do wykonania robót ma być utrzymywany w dobrym stanie i gotowości do pracy. Powinien być zgodny z normami ochrony środowiska i przepisami dotyczącymi jego użytkowania.

Wykonawca będzie konserwować sprzęt jak również naprawiać lub wymieniać sprzęt niesprawny.

4. TRANSPORT

Wykonawca jest zobowiązany do stosowania jedynie takich środków transportu, które nie wpłyną niekorzystnie na jakość wykonywanych robót i właściwości przewożonych materiałów. Liczba środków transportu powinna zapewniać prowadzenie robót w terminie przewidzianym umową. Przy ruchu na drogach publicznych pojazdy będą spełniać wymagania dotyczące przepisów ruchu drogowego w odniesieniu do dopuszczalnych nacisków na oś i innych parametrów technicznych. Wykonawca będzie usuwać na bieżąco, na własny koszt, wszelkie zanieczyszczenia, uszkodzenia spowodowane jego pojazdami na drogach publicznych oraz dojazdach do terenu budowy.

5. WYKONANIE ROBÓT

Wykonawca jest odpowiedzialny za prowadzenie robót zgodnie z warunkami umowy oraz za jakość zastosowanych materiałów i wykonywanych robót, za ich zgodność z dokumentacją projektową, wymaganiami SST oraz poleceniami Inspektora.
Wykonawca jest odpowiedzialny za stosowane metody wykonywania robót. Wykonawca jest odpowiedzialny za dokładne wytyczenie w planie i wyznaczenie wysokości wszystkich elementów robót zgodnie z wymiarami i rzędnymi określonymi w dokumentacji projektowej lub przekazanymi na piśmie przez Inspektora.
Błędy popełnione przez Wykonawcę w wytyczeniu i wyznaczaniu robót zostaną, usunięte przez Wykonawcę na własny koszt, z wyjątkiem, kiedy dany błąd okaże się skutkiem błędu zawartego w danych dostarczonych Wykonawcy na piśmie przez Inspektora lub Zamawiającego.
Sprawdzenie wytyczenia robót lub wyznaczenia wysokości przez Inspektora nie zwalnia Wykonawcy od odpowiedzialności za ich dokładność.
Decyzje Inspektora dotyczące akceptacji lub odrzucenia materiałów i elementów robót będą oparte na wymaganiach określonych w dokumentach umowy, dokumentacji projektowej i w SST, a także w normach i wytycznych. Przy podejmowaniu decyzji Inspektor uwzględni wyniki badań materiałów i robót, rozrzuty normalnie występujące przy produkcji i przy badaniach materiałów, doświadczenia z przeszłości, wyniki badań naukowych oraz inne czynniki wpływające na rozważaną kwestię.
Polecenia Inspektor powinny być wykonywane przez Wykonawcę w czasie określonym przez Inspektora, pod groźbą zatrzymania robót. Skutki finansowe z tego tytułu poniesie Wykonawca.
Wykonawca robót powinien opracować geodezyjną dokumentację powykonawczą.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1. Zasady kontroli jakości robót

Celem kontroli robót będzie takie sterowanie ich przygotowaniem i wykonaniem, aby osiągnąć założoną jakość robót. Wykonawca jest odpowiedzialny za pełną kontrolę robót i jakości materiałów. Wykonawca zapewni odpowiedni system kontroli, włączając personel, laboratorium, sprzęt, zaopatrzenie i wszystkie urządzenia niezbędne do pobierania próbek i badań materiałów oraz robót. Wykonawca będzie przeprowadzać pomiary i badania materiałów oraz robót z częstotliwością zapewniającą stwierdzenie, że roboty wykonano zgodnie z wymaganiami zawartymi w dokumentacji projektowej i SST.
Minimalne wymagania co do zakresu badań i ich częstotliwość są określone w SST, normach i wytycznych. W przypadku, gdy nie zostały one tam określone, Inspektor ustali jaki zakres kontroli jest konieczny, aby zapewnić wykonanie robót zgodnie z umową.
Wykonawca dostarczy Inspektorowi świadectwa, że wszystkie stosowane urządzenia i sprzęt badawczy posiadają ważną legalizację, zostały prawidłowo wykalibrowane i odpowiadają wymaganiom norm określających procedury badań.
Inspektor będzie mieć nieograniczony dostęp do pomieszczeń laboratoryjnych, w celu ich inspekcji.
Inspektor będzie przekazywać Wykonawcy informacje o jakichkolwiek niedociągnięciach dotyczących urządzeń laboratoryjnych, sprzętu, zaopatrzenia laboratorium, pracy personelu lub metod badawczych. Jeżeli niedociągnięcia te będą tak poważne, że mogą wpłynąć ujemnie na wyniki badań, Inspektor natychmiast wstrzyma użycie do robót badanych materiałów i dopuści je do użycia dopiero wtedy, gdy niedociągnięcia w pracy laboratorium Wykonawcy zostaną usunięte i stwierdzona zostanie odpowiednia jakość tych materiałów. Wszystkie koszty związane z organizowaniem i prowadzeniem badań materiałów ponosi Wykonawca i uznaje się, że są uwzględnione w cenie kontraktowej.

Wykonawca robót będzie sporządzał (poprzez osobę posiadającą stosowne uprawnienia) oraz przedstawiał do zatwierdzenia uzgodnione z inwestorem w trakcie realizacji robót budowlanych zmiany w dokumentacji technicznej, przedmiarach i kosztorysach.

6.2. Pobieranie próbek

Próbki będą pobierane losowo. Zaleca się stosowanie statystycznych metod pobierania próbek, opartych na zasadzie, że wszystkie jednostkowe elementy produkcji mogą być z jednakowym prawdopodobieństwem wytypowane do badań. Inspektor będzie mieć zapewnioną możliwość udziału w pobieraniu próbek. Pojemniki do pobierania próbek będą dostarczone przez Wykonawcę i zatwierdzone przez Inspektora. Próbki dostarczone przez Wykonawcę do badań wykonywanych przez Inspektora będą odpowiednio opisane i oznakowane, w sposób zaakceptowany przez Inspektora.

Na zlecenie Inspektora Wykonawca będzie przeprowadzać dodatkowe badania tych materiałów, które budzą wątpliwości co do jakości, o ile kwestionowane materiały nie zostaną przez Wykonawcę usunięte lub ulepszone z własnej woli. Koszty tych dodatkowych badań pokrywa Wykonawca tylko w przypadku stwierdzenia usterek; w przeciwnym przypadku koszty te pokrywa Zamawiający.

6.3. Badania i pomiary

Wszystkie badania i pomiary będą przeprowadzone zgodnie z wymaganiami norm. W przypadku, gdy normy nie obejmują jakiegokolwiek badania wymaganego w SST, stosować można wytyczne krajowe, albo inne procedury, zaakceptowane przez Inspektora.

Przed przystąpieniem do pomiarów lub badań, Wykonawca powiadomi Inspektora o rodzaju, miejscu i terminie pomiaru lub badania. Po wykonaniu pomiaru lub badania, Wykonawca przedstawi na piśmie ich wyniki do akceptacji Inspektora.

6.4. Raporty z badań

Wykonawca będzie przekazywać Inspektorowi kopie raportów z wynikami badań jak najszybciej, w terminie określonym z Inspektorem.

6.5. Certyfikaty i deklaracje

Inspektor może dopuścić do użycia tylko te materiały, które posiadają:

certyfikat na znak bezpieczeństwa wykazujący, że zapewniono zgodność z kryteriami technicznymi określonymi na podstawie Polskich Norm, aprobat technicznych oraz właściwych przepisów i dokumentów technicznych,

deklarację zgodności lub certyfikat zgodności z:

Polską Normą lub

aprobatą techniczną, w przypadku wyrobów, dla których nie ustanowiono Polskiej Normy, jeżeli nie są objęte certyfikacją określoną w pkt powyżej i które spełniają wymogi SST.

W przypadku materiałów, dla których ww. dokumenty są wymagane przez SST, każda partia dostarczona do robót będzie posiadać te dokumenty, określające w sposób jednoznaczny jej cechy. Produkty przemysłowe muszą posiadać ww. dokumenty wydane przez producenta, a w razie potrzeby poparte wynikami badań wykonanych przez niego. Kopie wyników tych badań będą dostarczone przez Wykonawcę Inspektorowi. Jakiekolwiek materiały, które nie spełniają tych wymagań będą odrzucone.

6.6. Dokumenty budowy

(1) Dziennik budowy

Dziennik budowy jest wymaganym dokumentem prawnym obowiązującym Zamawiającego i Wykonawcę w okresie od przekazania Wykonawcy terenu budowy do końca okresu gwarancyjnego. Odpowiedzialność za prowadzenie dziennika budowy zgodnie z obowiązującymi przepisami [2] spoczywa na Wykonawcy.

Zapisy w dzienniku budowy będą dokonywane na bieżąco i będą dotyczyć przebiegu robót, stanu bezpieczeństwa ludzi i mienia oraz technicznej i gospodarczej strony budowy.

Każdy zapis w dzienniku budowy będzie opatrzony datą jego dokonania, podpisem osoby, która dokonała zapisu, z podaniem jej imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego. Zapisy będą czytelne, dokonane trwałą techniką, w porządku chronologicznym, bezpośrednio jeden pod drugim, bez przerw.

Załączone do dziennika budowy protokoły i inne dokumenty będą oznaczone kolejnym numerem załącznika i opatrzone datą i podpisem Wykonawcy i Inspektora.

Propozycje, uwagi i wyjaśnienia Wykonawcy, wpisane do dziennika budowy będą przedłożone Inspektorowi do ustosunkowania się. Decyzje Inspektora wpisane do dziennika budowy Wykonawca podpisuje z zaznaczeniem ich przyjęcia lub zajęciem stanowiska.

Wpis Projektanta do dziennika budowy obliguje Inspektora do ustosunkowania się. Projektant nie jest jednak stroną umowy i nie ma uprawnień do wydawania poleceń Wykonawcy robót.

(2) Dokumenty laboratoryjne

Dzienniki laboratoryjne, deklaracje zgodności lub certyfikaty zgodności materiałów, orzeczenia o jakości materiałów, recepty robocze i kontrolne wyniki badań Wykonawcy będą gromadzone przez Wykonawcę przekazane Inspektorowi. Dokumenty te stanowią załączniki do odbioru robót.

(4) Pozostałe dokumenty budowy

Do dokumentów budowy zalicza się, oprócz wymienionych w punktach (1) – (3) następujące dokumenty:

pozwolenie na realizację zadania budowlanego,
protokoły przekazania terenu budowy,
umowy cywilno – prawne z osobami trzecimi i inne umowy cywilno – prawne,
protokoły odbioru robót,
protokoły z narad i ustaleń,
korespondencję na budowie.
(5) Przechowywanie dokumentów budowy

Dokumenty budowy będą przechowywane na terenie budowy w miejscu odpowiednio zabezpieczonym. Zaginięcie któregokolwiek z dokumentów budowy spowoduje jego natychmiastowe odtworzenie w formie przewidzianej prawem. Wszelkie dokumenty budowy będą zawsze dostępne dla Inspektora i przedstawiane do wglądu na życzenie Zamawiającego.

7. OBMIAR ROBÓT

7.1. Ogólne zasady obmiaru robót

Obmiar robót będzie określać faktyczny zakres wykonywanych robót zgodnie z dokumentacją projektową i SST, w jednostkach ustalonych w kosztorysie. Obmiaru robót dokonuje Wykonawca. Jakikolwiek błąd lub przeoczenie (opuszczenie) w ilościach podanych w dokumentach budowy lub gdzie indziej w SST nie zwalnia Wykonawcy od obowiązku ukończenia wszystkich robót. Błędne dane zostaną poprawione wg instrukcji Inspektora na piśmie.
Obmiar gotowych robót będzie przeprowadzony z częstością wymaganą dla celów płatności na rzecz Wykonawcy.

7.2. Zasady określania ilości robót i materiałów

Długości i odległości pomiędzy wyszczególnionymi punktami skrajnymi będą obmierzone poziomo wzdłuż linii osiowej. Jeśli SST właściwe dla danych robót lub Inspektor nie wymagają tego inaczej, objętości będą wyliczone w m3 jako długość pomnożona przez średni przekrój.
Ilości, które mają być obmierzone wagowo, będą ważone w tonach lub kilogramach zgodnie z wymaganiami SST.

7.3. Urządzenia i sprzęt pomiarowy

Wszystkie urządzenia i sprzęt pomiarowy, stosowany w czasie obmiaru robót będą zaakceptowane przez Inspektora. Urządzenia i sprzęt pomiarowy zostaną dostarczone przez Wykonawcę. Jeżeli urządzenia te lub sprzęt wymagają badań atestujących to Wykonawca będzie posiadać ważne świadectwa legalizacji.
Wszystkie urządzenia pomiarowe będą przez Wykonawcę utrzymywane w dobrym stanie, w całym okresie trwania robót.

7.4. Wagi i zasady ważenia

Wykonawca dostarczy i zainstaluje urządzenia wagowe odpowiadające odnośnym wymaganiom SST lub Inspektora. Będzie utrzymywać to wyposażenie zapewniając w sposób ciągły zachowanie dokładności wg norm zatwierdzonych przez Inspektora.

7.5. Czas przeprowadzenia obmiaru

Obmiary będą przeprowadzone przed częściowym lub ostatecznym odbiorem odcinków robót, a także w przypadku występowania dłuższej przerwy w robotach. Obmiar robót zanikających przeprowadza się w czasie ich wykonywania. Obmiar robót podlegających zakryciu przeprowadza się przed ich zakryciem. Roboty pomiarowe do obmiaru oraz nieodzowne obliczenia będą wykonane w sposób zrozumiały i jednoznaczny.
Wymiary skomplikowanych powierzchni lub objętości będą uzupełnione odpowiednimi szkicami. Szkice mogą być dołączone w formie oddzielnego załącznika do dziennika budowy.

8. ODBIÓR ROBÓT

8.1. Rodzaje odbiorów robót

W zależności od ustaleń odpowiednich SST, roboty podlegają następującym etapom odbioru:
odbiorowi robót zanikających i ulegających zakryciu,
odbiorowi częściowemu,
odbiorowi ostatecznemu,
odbiorowi pogwarancyjnemu.

8.2. Odbiór robót zanikających i ulegających zakryciu

Odbiór robót zanikających i ulegających zakryciu polega na finalnej ocenie ilości i jakości wykonywanych robót, które w dalszym procesie realizacji ulegną zakryciu. Odbiór robót zanikających i ulegających zakryciu będzie dokonany w czasie umożliwiającym wykonanie ewentualnych korekt i poprawek bez hamowania ogólnego postępu robót. Odbioru robót dokonuje Inspektor.
Gotowość danej części robót do odbioru zgłasza Wykonawca wpisem do dziennika budowy i jednoczesnym powiadomieniem Inspektora. Odbiór będzie przeprowadzony niezwłocznie od daty zgłoszenia wpisem do dziennika budowy, lub w innym terminie ustalonym z Wykonawcą i Inspektorem. Jakość i ilość robót ulegających zakryciu ocenia Inspektor na podstawie dokumentów zawierających komplet wyników badań laboratoryjnych i w oparciu o przeprowadzone pomiary, w konfrontacji z dokumentacją projektową, SST i uprzednimi ustaleniami.

8.3. Odbiór częściowy

Odbiór częściowy polega na ocenie ilości i jakości wykonanych części robót. Odbioru częściowego robót dokonuje się wg zasad jak przy odbiorze ostatecznym robót. Odbioru robót dokonuje Inspektor.

8.4. Odbiór na sieciach uzbrojenia technicznego przez Zarządców sieci

Odbiór robót na sieciach uzbrojenia technicznego polega na ocenie jakości wykonanych prac przez Inspektora oraz Przedstawiciela Zarządcy poszczególnej sieci, która uległa przebudowie przy inwestycji drogowej. Odbiór dokonuje się wg zasad jak przy odbiorze robót zanikających i ulegających zakryciu oraz odbioru ostatecznego robót. Przed odbiorem robót na sieciach uzbrojenia technicznego należy odpowiednio wcześnie zawiadomić Przedstawiciela Zarządcy sieci.

8.5. Odbiór ostateczny robót

8.5.1. Zasady odbioru ostatecznego robót

Odbiór ostateczny zostanie dokonany zgodnie z warunkami umowy. Odbiór ostateczny polega na finalnej ocenie rzeczywistego wykonania robót w odniesieniu do ich ilości, jakości i wartości. Całkowite zakończenie robót oraz gotowość do odbioru ostatecznego będzie stwierdzona przez Wykonawcę wpisem do dziennika budowy z bezzwłocznym powiadomieniem o tym fakcie Inspektora.
Odbiór ostateczny robót nastąpi w terminie ustalonym w dokumentach umowy, licząc od dnia potwierdzenia przez Inspektora zakończenia robót i przyjęcia dokumentów, o których mowa w punkcie 8.5.2.
Odbioru ostatecznego robót dokona komisja wyznaczona przez Zamawiającego w obecności Inspektora i Wykonawcy. Komisja odbierająca roboty dokona ich oceny jakościowej na podstawie przedłożonych dokumentów, wyników badań i pomiarów, ocenie wizualnej oraz zgodności wykonania robót z dokumentacją projektową i SST.
W toku odbioru ostatecznego robót komisja zapozna się z realizacją ustaleń przyjętych w trakcie odbiorów robót zanikających i ulegających zakryciu, zwłaszcza w zakresie wykonania robót uzupełniających i robót poprawkowych.
W przypadkach niewykonania wyznaczonych robót poprawkowych lub robót uzupełniających w warstwie ścieralnej lub robotach wykończeniowych, komisja przerwie swoje czynności i ustali nowy termin odbioru ostatecznego.
W przypadku stwierdzenia przez komisję, że jakość wykonywanych robót w poszczególnych asortymentach nieznacznie odbiega od wymaganej dokumentacją projektową i SST z uwzględnieniem tolerancji i nie ma większego wpływu na cechy eksploatacyjne obiektu i bezpieczeństwo ruchu, komisja dokona potrąceń, oceniając pomniejszoną wartość wykonywanych robót w stosunku do wymagań przyjętych w dokumentach umowy.

8.5.2. Dokumenty do odbioru ostatecznego

Podstawowym dokumentem do dokonania odbioru ostatecznego robót jest protokół odbioru ostatecznego robót sporządzony wg wzoru ustalonego przez Zamawiającego.
Do odbioru ostatecznego Wykonawca jest zobowiązany przygotować następujące dokumenty:
dokumentację projektową podstawową z naniesionymi zmianami oraz dodatkową, jeśli została sporządzona w trakcie realizacji umowy,
szczegółowe specyfikacje techniczne – SST (podstawowe z dokumentów umowy i ew. uzupełniające lub zamienne),
recepty i ustalenia technologiczne,

dzienniki budowy i książki obmiarów (oryginały),
wyniki pomiarów kontrolnych oraz badań i oznaczeń laboratoryjnych, zgodne z SST i ew. PZJ,
deklaracje zgodności lub certyfikaty zgodności wbudowanych materiałów zgodnie z SST i ew. PZJ,
opinię technologiczną sporządzoną na podstawie wszystkich wyników badań i pomiarów załączonych do dokumentów odbioru, wykonanych zgodnie z SST i ew. PZJ,
rysunki (dokumentacje) na wykonanie robót towarzyszących oraz protokoły odbioru i przekazania tych robót odpowiednim jednostkom,
geodezyjną inwentaryzację powykonawczą robót i sieci uzbrojenia terenu,
kopię mapy zasadniczej powstałej w wyniku geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej.
W przypadku, gdy wg komisji, roboty pod względem przygotowania dokumentacyjnego nie będą gotowe do odbioru ostatecznego, komisja w porozumieniu z Wykonawcą wyznaczy ponowny termin odbioru ostatecznego robót.
Wszystkie zarządzone przez komisję roboty poprawkowe lub uzupełniające będą zestawione wg wzoru ustalonego przez Zamawiającego. Termin wykonania robót poprawkowych i robót uzupełniających wyznaczy komisja.
8.6. Odbiór pogwarancyjny

Odbiór pogwarancyjny zostanie dokonany zgodnie z warunkami umowy. Odbiór pogwarancyjny polega na ocenie wykonanych robót związanych z usunięciem wad stwierdzonych przy odbiorze ostatecznym i zaistniałych w okresie gwarancyjnym. Odbiór pogwarancyjny będzie dokonany na podstawie oceny wizualnej obiektu z uwzględnieniem zasad opisanych w punkcie 8.4 „Odbiór ostateczny robót".

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI
9.1. Ustalenia ogólne

Rozliczenia i płatności będą dokonywane zgodnie z warunkami umowy pomiędzy Inwestorem i Wykonawcą.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE
1. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. Nr 89, poz. 414 z późniejszymi zmianami).
2. Zarządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 19 listopada 2001 r. w sprawie dziennika budowy, montażu i rozbiórki oraz tablicy informacyjnej (Dz. U. Nr 138, poz. 1555).
3. Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 14, poz. 60 z późniejszymi zmianami).
4. Rozporządzenie MTiGM z dn. 02.03.1999r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43, poz. 430).
5. Rozporządzenie MTiGM z dn. 30.05.2000r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogowe obiekty inżynierskie i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 63, poz. 735).

Roboty przygotowawcze D–01.00.00

Wytyczenie trasy i punktów wysokościowych D–01.01.01

1. WSTĘP
1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej (skrót: SST) są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z wytyczeniem trasy drogowej i jej punktów wysokościowych w ramach inwestycji – „Przebudowa drogi powiatowej nr 1646K Skrzypne – Szaflary - Ostrowska w km od 1+074,00 do 1+673,00 w miejscowości Skrzypne".
1.2. Zakres stosowania SST

SST jest stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy wykonaniu robót wymienionych w pkt 1.1 niniejszej SST.
1.3. Zakres robót ujętych w SST

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji obejmują zasady i wymagania dla prowadzenia robót związanych z wszystkimi czynnościami umożliwiającymi i mającymi na celu wytyczenie w terenie przebiegu trasy drogowej oraz położenia obiektów inżynierskich w zakresie inwestycji wymienionej w pkt. 1.1.

1.3.1. W zakres robót pomiarowych, związanych z wytyczeniem trasy i punktów wysokościowych wchodzą:
wytyczenie sytuacyjne i wysokościowe punktów głównych osi trasy i punktów wysokościowych,
uzupełnienie osi trasy dodatkowymi punktami (wyznaczenie osi),
wyznaczenie dodatkowych punktów wysokościowych (reperów roboczych),
wyznaczenie przekrojów poprzecznych,
zastabilizowanie punktów w sposób trwały, ochrona ich przed zniszczeniem oraz oznakowanie w sposób ułatwiający odszukanie i ewentualne odtworzenie.
wyznaczenie usytuowania obiektu (kontur, podpory, punkty),
sprawdzenie wyznaczenia osi obiektu i punktów wysokościowych,
1.4. Określenia podstawowe
1.4.1. Punkty główne trasy – punkty załamania osi i niwelety trasy, punkty kierunkowe oraz początkowy i końcowy punkt trasy.
1.4.2. Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z obowiązującymi, odpowiednimi polskimi normami i z definicjami podanymi w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 1.4.
1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót
Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 1.5.

2. MATERIAŁY
2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów
Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 2.

3. SPRZĘT
3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu
Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 3.
3.2. Sprzęt pomiarowy
Do wytyczenia sytuacyjnego trasy i punktów wysokościowych należy stosować sprzęt skalibrowany i zapewniający prawidłowe wytyczenie trasy.

4. TRANSPORT
4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu
Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 4.
4.2. Transport sprzętu i materiałów
Sprzęt i materiały do odtworzenia trasy można przewozić dowolnymi środkami transportu.

5. WYKONANIE ROBÓT
5.1. Ogólne zasady wykonania robót
Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 5.
5.2. Zasady wykonywania prac pomiarowych
Prace pomiarowe powinny być wykonane zgodnie z obowiązującymi Instrukcjami GUGiK (od 1 do 7).
Dane pomiarowe zawarte są w przekazanej Wykonawcy przez Zamawiającego dokumentacji projektowej.
Prace pomiarowe powinny być wykonane przez osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje i uprawnienia.
Wykonawca powinien natychmiast poinformować Inspektora o wszelkich błędach wykrytych w wytyczeniu punktów głównych trasy. Błędy te, jeżeli wynikają z materiałów przekazanych przez Zamawiającego powinny być usunięte na jego koszt. Wykonawca powinien sprawdzić czy rzędne terenu określone w dokumentacji projektowej są zgodne z rzeczywistymi rzędnymi terenu. Jeżeli Wykonawca stwierdzi, że rzeczywiste rzędne terenu istotnie różnią się od rzędnych określonych w dokumentacji projektowej, to powinien powiadomić o tym Inspektora.
Wszystkie prace pomiarowe konieczne dla prawidłowej realizacji robót należą do obowiązków Wykonawcy.

5.3. Tyczenie osi trasy

Tyczenie osi trasy należy wykonać w oparciu o dokumentację projektową oraz ewentualnie inne dane geodezyjne przekazane przez Zamawiającego, przy wykorzystaniu sieci poligonizacji państwowej albo innej osnowy geodezyjnej, (np. określonej w dokumentacji projektowej, założonej dla danej inwestycji).

Oś trasy powinna być wyznaczona w punktach głównych i w punktach pośrednich w odległości zależnej od charakterystyki terenu i ukształtowania trasy, lecz nie rzadziej niż co 50 m.

Dopuszczalne odchylenie sytuacyjne wytyczonej osi trasy w stosunku do dokumentacji projektowej nie może być większe niż 5 cm. Rzędne niwelety punktów osi trasy należy wyznaczyć z dokładnością do 1 cm w stosunku do rzędnych niwelety określonych w dokumentacji projektowej.

5.4. Wyznaczenie przekrojów poprzecznych

Wyznaczenie przekrojów poprzecznych obejmuje wyznaczenie krawędzi nasypów i wykopów na powierzchni terenu (określenie granicy robót), zgodnie z dokumentacją projektową oraz w miejscach wymagających uzupełnienia dla poprawnego przeprowadzenia robót i w miejscach zaakceptowanych przez Inspektora.

5.5. Wyznaczenie położenia obiektów inżynierskich

Dla każdego z obiektów inżynierskiego należy wyznaczyć jego położenie w terenie poprzez:
wytyczenie osi obiektu,
wytyczenie punktów określających usytuowanie (kontur) obiektu, w szczególności przyczółków i filarów, ścian czołowych.

Położenie obiektu w planie należy określić z dokładnością określoną w punkcie 5.3.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 6.

6.2. Kontrola jakości prac pomiarowych

Kontrolę jakości prac pomiarowych związanych z wytyczeniem trasy i punktów wysokościowych należy prowadzić według ogólnych zasad określonych w instrukcjach i wytycznych GUGiK (1,2,3,4,5,6,7) zgodnie z wymaganiami podanymi w pkt 5.3.

7. OBMIAR ROBÓT

7.1. Ogólne zasady obmiaru robót

Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 7.

7.2. Jednostka obmiarowa

Jednostka obmiarowa jak w przedmiarze robót.

8. ODBIÓR ROBÓT

8.1. Ogólne zasady odbioru robót

Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 8.

8.2. Sposób odbioru robót

Odbiór robót związanych z wytyczeniem trasy w terenie następuje na podstawie szkiców i dzienników pomiarów geodezyjnych lub protokółu z kontroli geodezyjnej, które Wykonawca przedkłada Inspektorowi.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 9.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

1. Instrukcja techniczna 0–1. Ogólne zasady wykonywania prac geodezyjnych.
2. Instrukcja techniczna G–1. Geodezyjna osnowa pozioma, GUGiK 1978.
3. Instrukcja techniczna G–2. Wysokościowa osnowa geodezyjna, GUGiK 1983.
4. Instrukcja techniczna G–3. Geodezyjna obsługa inwestycji, Główny Urząd Geodezji i Kartografii, Warszawa 1979.

5. Wytyczne techniczne G–3.1. Osnowy realizacyjne, GUGiK 1983.
6. Wytyczne techniczne G–3.2. Pomiary realizacyjne, GUGiK 1983.
7. Instrukcja techniczna G–4. Pomiary sytuacyjne i wysokościowe, GUGiK 1979.

Usunięcie drzew i krzewów D-01.02.01

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej (skrót: SST) są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z usunięciem drzew i krzewów w ramach inwestycji – „Przebudowa drogi powiatowej nr 1646K Skrzypne – Szaflary - Ostrowska w km od 1+074,00 do 1+673,00 w miejscowości Skrzypne".

1.2. Zakres stosowania SST

SST jest stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy wykonaniu robót wymienionych w pkt 1.1 niniejszej SST.

1.3. Zakres robót ujętych w SST

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji obejmują zasady i wymagania dla prowadzenia robót związanych z wszystkimi czynnościami mającymi na celu usunięcie drzew i krzewów w zakresie inwestycji wymienionej w pkt. 1.1.

1.4. Określenia podstawowe

Stosowane określenia podstawowe są zgodne z obowiązującymi, odpowiednimi polskimi normami oraz z definicjami podanymi w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 1.4.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 1.5.

2. MATERIAŁY

Nie występują.

3. SPRZĘT

3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 3.

3.2. Sprzęt do usuwania drzew i krzaków

Do wykonywania robót związanych z usunięciem drzew i krzaków można stosować:
piły mechaniczne,
specjalne maszyny przeznaczone do karczowania pni oraz ich usunięcia z pasa drogowego,
koparki lub ciągniki ze specjalnym osprzętem do prowadzenia prac związanych z wyrębem drzew.
inny sprzęt gwarantujący skuteczne i bezpieczne usunięcie drzew i krzewów.

4. TRANSPORT

4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 4.

4.2. Transport pni i karpiny

Pnie, karpinę oraz gałęzie należy przewozić transportem samochodowym.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Ogólne zasady wykonania robót

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 5.

5.2. Zasady oczyszczania terenu z drzew i krzewów

Roboty związane z usunięciem drzew i krzewów obejmują wycięcie i wykarczowanie drzew i krzewów, wywiezienie pni, karpiny i gałęzi poza teren budowy na wskazane miejsce, zasypanie dołów. Należy zachować szczególną ostrożność przy karczowaniu jeżeli w bezpośredniej bliskości znajdują się sieci uzbrojenia podziemnego, mogące przebiegać w zakresie systemu korzeniowego drzew i krzewów.

Teren pod budowę drogi w pasie robót ziemnych, w miejscach dokopów i w innych miejscach wskazanych w dokumentacji projektowej, powinien być oczyszczony z drzew i krzewów. Zgoda na

prace związane z usunięciem drzew i krzewów powinna być uzyskana przez Zamawiającego. W miejscach dokopów i tych wykopów, z których grunt jest przeznaczony do wbudowania w nasypy, teren należy oczyścić z roślinności, wykarczować pnie i usunąć korzenie tak, aby zawartość części organicznych w gruntach przeznaczonych do wbudowania w nasypy nie przekraczała 2%. W miejscach nasypów teren należy oczyścić tak, aby części roślinności nie znajdowały się na głębokości do 60 cm poniżej niwelety robót ziemnych i linii skarp nasypu, z wyjątkiem przypadków podanych w punkcie 5.3.

Roślinność istniejąca w pasie robót drogowych, nie przeznaczona do usunięcia, powinna być przez Wykonawcę zabezpieczona przed uszkodzeniem. Jeżeli roślinność, która ma być zachowana, zostanie uszkodzona lub zniszczona przez Wykonawcę, to powinna być ona odtworzona na koszt Wykonawcy, w sposób zaakceptowany przez odpowiednie władze.

5.3. Usunięcie drzew i krzewów

Pnie drzew i krzewów wykazane w dokumentacji projektowej z przeznaczeniem do usunięcia powinny być wykarczowane.

Poza miejscami wykopów doły po wykarczowanych pniach należy wypełnić gruntem przydatnym do budowy nasypów i zagęścić, zgodnie z wymaganiami zawartymi w SST D-02.00.00 „Roboty ziemne". Doły w obrębie przewidywanych wykopów, należy tymczasowo zabezpieczyć przed gromadzeniem się w nich wody.

Wykonawca ma obowiązek prowadzenia robót w taki sposób, aby drzewa przedstawiające wartość jako materiał użytkowy nie utraciły tej właściwości w czasie robót. Zagospodarowanie, usunięcie lub zutylizowanie usuniętych drzew i krzewów należy do obowiązków Wykonawcy w porozumieniu z Zamawiajacym.

5.4. Zniszczenie pozostałości po usuniętej roślinności

Zniszczenie pozostałości po usuniętej roślinności należy do obowiązków Wykonawcy. Sposób zniszczenia lub zutylizowania pozostałości powinien być zgodny z odpowiednimi przepisami prawa oraz z zachowaniem wszystkich wymogów bezpieczeństwa. Nieużyteczne pozostałości po przeróbce powinny być usunięte przez Wykonawcę z terenu budowy.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 6.

6.2. Kontrola robót przy usuwaniu drzew i krzaków

Sprawdzenie jakości robót polega na wizualnej ocenie kompletności usunięcia roślinności, wykarczowania korzeni i zasypania dołów. Zagęszczenie gruntu wypełniającego doły powinno spełniać odpowiednie wymagania określone w SST D-02.00.00 „Roboty ziemne".

7. OBMIAR ROBÓT

7.1. Ogólne zasady obmiaru robót

Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 7.

7.2. Jednostka obmiarowa

Jednostka obmiarowa jak w przedmiarze robót.

8. ODBIÓR ROBÓT

8.1. Ogólne zasady odbioru robót

Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 8.

8.2. Sposób odbioru robót

Odbiór robót polega na sprawdzeniu zakresu usunięcia drzew i krzewów oraz kompletności wykonanych robót.

Odbiorowi robót zanikających i ulegających zakryciu podlega sprawdzenie dołów po wykarczowanych pniach, przed ich zasypaniem.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 9.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE
Nie występują.

Zdjęcie warstwy humusu i/lub darniny D–01.02.02

1. WSTĘP
1.1. Przedmiot SST
Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej (skrót: SST) są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych ze zdjęciem warstwy humusu i/lub darniny w ramach inwestycji – „Przebudowa drogi powiatowej nr 1646K Skrzypne – Szaflary - Ostrowska w km od 1+074,00 do 1+673,00 w miejscowości Skrzypne”.
1.2. Zakres stosowania SST
SST jest stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy wykonaniu robót wymienionych w pkt 1.1 niniejszej SST.
1.3. Zakres robót ujętych w SST
Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji obejmują zasady i wymagania dla prowadzenia robót związanych z wszystkimi czynnościami mającymi na celu zdjęcie warstwy humusu i/lub darniny w zakresie inwestycji wymienionej w pkt. 1.1.
1.4. Określenia podstawowe
Stosowane określenia podstawowe są zgodne z obowiązującymi, odpowiednimi polskimi normami oraz z definicjami podanymi w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.4.
1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót
Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.5.

2. MATERIAŁY
Nie występują.

3. SPRZĘT
3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu
Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 3.
3.2. Sprzęt do zdjęcia humusu i/lub darniny
Do wykonania robót związanych ze zdjęciem warstwy humusu lub/i darniny nienadającej się do powtórnego użycia należy stosować:
równiarki, spycharki, koparko-ładowarki
łopaty, szpadle i inny sprzęt do ręcznego wykonywania robót ziemnych – w miejscach, gdzie prawidłowe wykonanie robót sprzętem zmechanizowanym nie jest możliwe,
samochody samowyładowcze – w przypadku transportu na odległość wymagającą zastosowania takiego sprzętu.
noże do cięcia darniny, łopaty i szpadle,
inny sprzęt gwarantujący skuteczne i bezpieczne wykonanie robót.

4. TRANSPORT
4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu
Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 4.
4.2. Transport humusu i darniny
Humus i darninę można przemieszczać z zastosowaniem sprzętu wymienionego w pkt. 3.2. W przypadku darniny przeznaczonej do powtórnego zastosowania, powinna ona być transportowana w sposób niepowodujący uszkodzeń.

5. WYKONANIE ROBÓT
5.1. Ogólne zasady wykonania robót

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 5. Teren pod budowę drogi w pasie robót ziemnych, w miejscach dokopów i w innych miejscach wskazanych w dokumentacji projektowej powinien być oczyszczony z humusu i/lub darniny.

5.2. Zdjęcie warstwy humusu

Warstwa humusu powinna być zdjęta z przeznaczeniem do późniejszego użycia przy umacnianiu skarp, zakładaniu trawników, sadzeniu drzew i krzewów. Zagospodarowanie nadmiaru humusu powinno być wykonane zgodnie z ustaleniami SST i dokumentacji projektowej.
Warstwę humusu należy zdjąć z powierzchni całego pasa robót ziemnych oraz w innych miejscach określonych w dokumentacji projektowej lub wskazanych przez Inspektora.
Grubość zdejmowanej warstwy humusu (zależna od głębokości jego zalegania, wysokości nasypu, potrzeb jego wykorzystania na budowie itp.) powinna być zgodna z ustaleniami dokumentacji projektowej, SST lub wskazana przez Inspektora. Zdjęty humus należy składować w regularnych pryzmach. Miejsca składowania humusu powinny być przez Wykonawcę tak dobrane, aby humus był zabezpieczony przed zanieczyszczeniem, a także najeżdżaniem przez pojazdy. Nie należy zdejmować humusu w czasie intensywnych opadów i bezpośrednio po nich, aby uniknąć zanieczyszczenia gliną lub innym gruntem nieorganicznym.

5.3. Zdjęcie darniny

Jeżeli powierzchnia terenu w obrębie pasa przeznaczonego pod budowę trasy drogowej jest pokryta darniną przeznaczoną do umocnienia skarp, darninę należy zdjąć w sposób, który nie spowoduje jej uszkodzeń i przechowywać w odpowiednich warunkach do czasu wykorzystania. Wysokie trawy powinny być skoszone przed zdjęciem darniny.
Należy dążyć do jak najszybszego użycia pozyskanej darniny. Jeżeli darnina przed powtórnym wykorzystaniem musi być składowana, to zaleca się jej rozłożenie na gruncie rodzimym. Jeżeli brak miejsca na takie rozłożenie darniny, to należy ją magazynować w regularnych pryzmach. W porze rozwoju roślin darninę należy składować w warstwach trawą do dołu. W pozostałym okresie darninę należy składować warstwami na przemian trawą do góry i trawą do dołu.
Darninę nienadającą się do powtórnego wykorzystania należy usunąć mechanicznie, z zastosowaniem równiarek lub spycharek i wywieść z terenu budowy.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 6.

6.2. Kontrola usunięcia humusu i/lub darniny

Sprawdzenie jakości robót polega na wizualnej ocenie kompletności usunięcia humusu i/ lub darniny.

7. OBMIAR ROBÓT

7.1. Ogólne zasady obmiaru robót

Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 7.

7.2. Jednostka obmiarowa

Jednostka obmiarowa jak w przedmiarze robót.

8. ODBIÓR ROBÓT

8.1. Ogólne zasady odbioru robót

Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 8.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 9.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

Nie występują.

Rozbiórka elementów dróg, ogrodzeń i przepustów D–01.02.04

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej (skrót: SST) są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z rozbiórką elementów dróg, ogrodzeń i przepustów w ramach inwestycji – „Przebudowa drogi powiatowej nr 1646K Skrzypne – Szaflary - Ostrowska w km od 1+074,00 do 1+673,00 w miejscowości Skrzypne".

1.2. Zakres stosowania SST

SST jest stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy wykonaniu robót wymienionych w pkt 1.1 niniejszej SST.

1.3. Zakres robót ujętych w SST

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji obejmują zasady i wymagania dla prowadzenia robót związanych z wszystkimi czynnościami mającymi na celu rozbiórkę elementów dróg, ogrodzeń i przepustów w zakresie inwestycji wymienionej w pkt. 1.1to jest:

warstw nawierzchni,
krawężników, obrzeży i oporników,
ścieków,
chodników,
ogrodzeń,
barier i poręczy,
znaków drogowych,
przepustów.

1.4. Określenia podstawowe

Stosowane określenia podstawowe są zgodne z obowiązującymi, odpowiednimi polskimi normami oraz z definicjami podanymi w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 1.4.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 1.5.

2. MATERIAŁY

2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów

Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania, podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 2.

3. SPRZĘT

3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 3.

3.2. Sprzęt do rozbiórki

Do wykonania robót związanych z rozbiórką elementów dróg, ogrodzeń i przepustów może być wykorzystany sprzęt podany poniżej, lub inny zaakceptowany przez Inspektora:

spycharki, ładowarki, koparko-ładowarki, koparki,
żurawie samochodowe, samochody ciężarowe,
zrywarki,
młoty pneumatyczne, piły mechaniczne,
frezarki nawierzchni.

4. TRANSPORT

4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 4.

4.2. Transport materiałów z rozbiórki

Materiał z rozbiórki można przewozić dowolnym środkiem transportu. Wybór środka transportu zależy od odległości i warunków lokalnych.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Ogólne zasady wykonania robót

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 5.

5.2. Wykonanie robót rozbiórkowych

Roboty rozbiórkowe elementów dróg, ogrodzeń i przepustów obejmują usunięcie z terenu budowy wszystkich elementów wymienionych w pkt 1.3, zgodnie z dokumentacją projektową, SST lub wskazanych przez Inspektora. Jeśli dokumentacja projektowa nie zawiera dokumentacji inwentaryzacyjnej lub/i rozbiórkowej, Inspektora może polecić Wykonawcy sporządzenie takiej dokumentacji, w której zostanie określony przewidziany odzysk materiałów.
Roboty rozbiórkowe można wykonywać mechanicznie lub ręcznie w sposób określony w SST lub przez Inspektora.
W przypadku robót rozbiórkowych należy dokonać:
rozbicia elementów, których nie przewiduje się odzyskać, w sposób ręczny lub mechaniczny,
demontażu prefabrykowanych elementów (np. rur przepustów, elementów skrzynkowych, ramowych) z uprzednim oczyszczeniem spoin i częściowym usunięciu ław, względnie ostrożnego rozebrania konstrukcji kamiennych, ceglanych, klinkierowych itp. przy założeniu ponownego ich wykorzystania,
oczyszczenia rozebranych elementów, przewidzianych do powtórnego użycia (z zaprawy, kawałków betonu, izolacji itp.) i ich posortowania.
Wszystkie elementy możliwe do powtórnego wykorzystania powinny być usuwane bez powodowania zbędnych uszkodzeń. O ile uzyskane elementy nie stają się własnością Wykonawcy, powinien on przewieźć je na miejsce składowania w porozumieniu z Zamawiającym.
Elementy i materiały, które zgodnie z SST stają się własnością Wykonawcy, powinny być usunięte z terenu budowy.
Doły (wykopy) powstałe po rozbiórce elementów dróg, ogrodzeń i przepustów znajdujące się w miejscach, gdzie zgodnie z dokumentacją projektową będą wykonane wykopy drogowe, powinny być tymczasowo zabezpieczone. W szczególności należy zapobiec gromadzeniu się w nich wody opadowej.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT
6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót
Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 6.
6.2. Kontrola jakości robót rozbiórkowych
Kontrola jakości robót polega na wizualnej ocenie kompletności wykonanych robót rozbiórkowych oraz sprawdzeniu stopnia uszkodzenia elementów przewidzianych do powtórnego wykorzystania.
Zagęszczenie gruntu wypełniającego ewentualne doły po usuniętych elementach nawierzchni, ogrodzeń i przepustów powinno spełniać odpowiednie wymagania określone w SST D–02.00.00 „Roboty ziemne”.

7. OBMIAR ROBÓT
7.1. Ogólne zasady obmiaru robót
Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 7.
7.2. Jednostka obmiarowa
Jednostka obmiarowa jak w przedmiarze robót.

8. ODBIÓR ROBÓT
8.1. Ogólne zasady odbioru robót
Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 8.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI
9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności
Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 9.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE
Nie występują.

Frezowanie nawierzchni asfaltowych D–01.02.05
1. WSTĘP

1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej (skrót: SST) są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z frezowaniem nawierzchni asfaltowych w ramach inwestycji – „Przebudowa drogi powiatowej nr 1646K Skrzypne – Szaflary - Ostrowska w km od 1+074,00 do 1+673,00 w miejscowości Skrzypne".

1.2. Zakres stosowania SST

SST jest stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy wykonaniu robót wymienionych w pkt 1.1 niniejszej SST.

1.3. Zakres robót ujętych w SST

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji obejmują zasady i wymagania dla prowadzenia robót związanych z wszystkimi czynnościami mającymi na celu frezowanie nawierzchni asfaltowych w zakresie inwestycji wymienionej w pkt. 1.1. Frezowanie nawierzchni asfaltowych ma na celu wyprofilowanie istniejących warstw bitumicznych pod warstwy bitumiczne nawierzchni projektowanej.

1.4. Określenia podstawowe

1.4.1. Frezowanie nawierzchni asfaltowej na zimno – kontrolowany proces skrawania górnej warstwy nawierzchni asfaltowej, bez jej ogrzania, na określoną głębokość.

1.4.2. Pozostałe określenia są zgodne z obowiązującymi, odpowiednimi polskimi normami i z definicjami podanymi w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 1.4.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 1.5.

2. MATERIAŁY

Nie występują.

3. SPRZĘT

3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 3.

3.2. Sprzęt do frezowania

Należy stosować frezarki drogowe umożliwiające frezowanie nawierzchni asfaltowej na zimno na określoną głębokość. Frezarka powinna być sterowana elektronicznie i zapewniać zachowanie wymaganej równości oraz pochyleń poprzecznych i podłużnych powierzchni po frezowaniu.

Szerokość bębna frezującego powinna być dobrana zależnie od zakresu robót. Przy pracach prowadzonych w terenie zabudowanym frezarki muszą, a poza nimi powinny, być zaopatrzone w systemy odpylania.

Do cięcia istniejącej nawierzchni (min. na odcinkach początkowych i końcowych robót) stosować tarczowe piły mechanicznie.

4. TRANSPORT

4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 4.

4.2. Transport frezowanego materiału

Transport sfrezowanego materiału powinien być tak zorganizowany, aby zapewnić pracę frezarki bez postojów. Materiał może być wywożony dowolnymi środkami transportowymi.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Ogólne zasady wykonania robót

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 5.

5.2. Cięcie nawierzchni

Na odcinkach początkowym i końcowym oraz na krawędziach podłużnych robót w zakresie frezowania wykonać cięcie nawierzchni tarczową piłą mechaniczną.

5.3. Wykonanie frezowania

Nawierzchnia powinna być frezowana do głębokości, szerokości i pochyleń zgodnych z dokumentacją projektową i SST. Jeżeli ruch drogowy ma być dopuszczony po sfrezowanej części jezdni, to wówczas, ze względów bezpieczeństwa należy spełnić następujące warunki:
należy usunąć ścięty materiał i oczyścić nawierzchnię,
przy frezowaniu poszczególnych pasów ruchu, wysokość podłużnych pionowych krawędzi nie może przekraczać 40 mm,
krawędzie poprzeczne na zakończenie dnia roboczego powinny być klinowo ścięte.

5.4. Frezowanie warstwy ścieralnej przed ułożeniem nowej warstwy lub warstw asfaltowych

Do frezowania należy użyć frezarek sterowanych elektronicznie, względem ustalonego poziomu odniesienia, zachowując spadki poprzeczne i niweletę drogi. Nawierzchnia powinna być sfrezowana na głębokość projektowaną z dokładnością ± 5 mm.

5.5. Frezowanie przy kapitalnych naprawach nawierzchni

Przy kapitalnych naprawach nawierzchni frezowanie obejmuje kilka lub wszystkie warstwy nawierzchni na głębokość określoną w dokumentacji projektowej.

5.6. Materiał uzyskany z frezowania nawierzchni bitumicznych

Materiał uzyskany z frezowania nawierzchni bitumicznych, a nie wykorzystany w ramach zamierzenia budowlanego, stanowi materiał Zamawiającego. Miejsce transportu i składowania destruktu bitumicznego należy uzgodnić z Zamawiającym.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 6.

6.2. Częstotliwość oraz zakres pomiarów kontrolnych

6.2.1. Minimalna częstotliwość pomiarów

Częstotliwość oraz zakres pomiarów dla nawierzchni frezowanej na zimno podano w tablicy 1.

Tablica 1. Częstotliwość oraz zakres pomiarów kontrolnych nawierzchni frezowanej na zimno

Lp.	Właściwość nawierzchni	Minimalna częstotliwość pomiarów
1	Równość podłużna	wg 6.2.2.
2	Równość poprzeczna	wg 6.2.2.
3	Spadki poprzeczne	co 50 m, na łukach co 5 m
4	Głębokość frezowania	na bieżąco

6.2.2.Ocena równości nawierzchni

W zależności od metodologi badań równości nawierzchni minimalne wymagania dotyczące oceny równości podłużnej, poprzecznej oraz rzędnych wysokościowych dla powierzchni sfrezowanej nawierzchni należy przyjmować zgodnie z Załącznikiem nr 6 do RMTiGM w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 1999r. Nr 43 poz. 430 z późn. zm.) jak dla podbudowy zasadniczej.

7. OBMIAR ROBÓT

7.1. Ogólne zasady obmiaru robót

Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 7.

7.2. Jednostka obmiarowa

Jednostka obmiarowa jak w przedmiarze robót.

8. ODBIÓR ROBÓT
8.1. Ogólne zasady odbioru robót
Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 8. Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, SST i wymaganiami Inspektora, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji wg pkt 6 dały wyniki pozytywne.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI
9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności
Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 9.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE
1. BN–68/8931–04 Drogi samochodowe. Pomiar równości nawierzchni planografem i łatą.
2. RMTiGM w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 1999r. Nr 43 poz. 430 z późn. zm.)

Roboty ziemne D–02.00.00

Roboty ziemne – Wymagania ogólne D–02.00.01

1. WSTĘP
1.1. Przedmiot SST
Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej (skrót: SST) są wymagania dotyczące wykonania i odbioru liniowych robót ziemnych w ramach inwestycji – „Przebudowa drogi powiatowej nr 1646K Skrzypne – Szaflary - Ostrowska w km od 1+074,00 do 1+673,00 w miejscowości Skrzypne".
1.2. Zakres stosowania SST
SST jest stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy wykonaniu robót wymienionych w pkt 1.1 niniejszej SST.
1.3. Zakres robót ujętych w SST
Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji obejmują zasady i wymagania dla prowadzenia liniowych robót ziemnych w zakresie inwestycji wymienionej w pkt. 1.1.
1.4. Określenia podstawowe
1.4.1. Budowla ziemna – budowla wykonana w gruncie lub z gruntu naturalnego lub z gruntu antropogenicznego spełniająca warunki stateczności i odwodnienia.
1.4.2. Korpus drogowy – nasyp lub ta część wykopu, która jest ograniczona koroną drogi i skarpami rowów.
1.4.3. Wysokość nasypu lub głębokość wykopu – różnica rzędnej terenu i rzędnej robót ziemnych, wyznaczonych w osi nasypu lub wykopu.
1.4.4. Nasyp niski – nasyp, którego wysokość jest mniejsza niż 1 m.
1.4.5. Nasyp średni – nasyp, którego wysokość jest zawarta w granicach od 1 do 3 m.
1.4.6. Nasyp wysoki – nasyp, którego wysokość przekracza 3 m.
1.4.7. Wykop płytki – wykop, którego głębokość jest mniejsza niż 1 m.
1.4.8. Wykop średni – wykop, którego głębokość jest zawarta w granicach od 1 do 3 m.
1.4.9. Wykop głęboki – wykop, którego głębokość przekracza 3 m.
1.4.10. Bagno – grunt organiczny nasycony wodą, o małej nośności, charakteryzujący się znacznym i długotrwałym osiadaniem pod obciążeniem.
1.4.11 Grunt nieskalisty – każdy grunt rodzimy, nieokreślony w punkcie 1.4.12 jako grunt skalisty.
1.4.12. Grunt skalisty – grunt rodzimy, lity lub spękany o nieprzesuniętych blokach, którego próbki nie wykazują zmian objętości ani nie rozpadają się pod działaniem wody destylowanej; mają wytrzymałość na ściskanie Rc ponad 0,2 MPa; wymaga narzędzi pneumatycznych lub hydraulicznych do odspojenia.
1.4.13. Ukop – miejsce pozyskania gruntu do wykonania nasypów, położone w obrębie pasa robót drogowych.
1.4.14. Dokop – miejsce pozyskania gruntu do wykonania nasypów, położone poza pasem robót drogowych.

1.4.15. Odkład – miejsce wbudowania lub składowania (odwiezienia) gruntów pozyskanych w czasie wykonywania wykopów, a niewykorzystanych do budowy nasypów oraz innych prac związanych z trasą drogową.
1.4.16. Wskaźnik zagęszczenia gruntu – wielkość charakteryzująca stan zagęszczenia gruntu, określona wg wzoru:

gdzie:
□d – gęstość objętościowa szkieletu zagęszczonego gruntu, zgodnie z BN–77/8931–12 [9], (Mg/m3),
□ds – maksymalna gęstość objętościowa szkieletu gruntowego przy wilgotności optymalnej, zgodnie z PN–B–04481:1988 [2], służąca do oceny zagęszczenia gruntu w robotach ziemnych, (Mg/m3).
1.4.17. Wskaźnik różnoziarnistości – wielkość charakteryzująca zagęszczalność gruntów niespoistych, określona wg wzoru:

gdzie:
d60 – średnica oczek sita, przez które przechodzi 60% gruntu, (mm),
d10 – średnica oczek sita, przez które przechodzi 10% gruntu, (mm).
1.4.18. Wskaźnik odkształcenia gruntu – wielkość charakteryzująca stan zagęszczenia gruntu, określona wg wzoru:

gdzie:
E1 – moduł odkształcenia gruntu oznaczony w pierwszym obciążeniu badanej warstwy zgodnie z PN–S–02205:1998 [4],
E2 – moduł odkształcenia gruntu oznaczony w powtórnym obciążeniu badanej warstwy zgodnie z PN–S–02205:1998 [4].
1.4.19. Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z obowiązującymi, odpowiednimi polskimi normami i z definicjami podanymi w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.4.
1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót
Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.5.

2. MATERIAŁY
2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów
Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 2.
2.2. Podział gruntów
Podział gruntów pod względem wysadzinowości podaje tablica 1.
Tablica 1. Podział gruntów pod względem wysadzinowości wg PN–S–02205:1998 [4]
Lp.
Wyszczególnienie właściwości
Jed–nostki
Grupy gruntów

niewysadzinowe
wątpliwe
wysadzinowe
1
Rodzaj gruntu

rumosz niegliniasty,

żwir,
pospółka,
piasek gruby,
piasek średni,
piasek drobny,
żużel nierozpadowy
piasek pylasty,
zwietrzelina gliniasta
rumosz gliniasty,
żwir gliniasty,
pospółka gliniasta
mało wysadzinowe:
glina piaszczysta zwięzła,
glina zwięzła, glina pylasta zwięzła,
ił, ił piaszczysty, ił pylasty,
bardzo wysadzinowe:
piasek gliniasty, pył, pył piaszczysty, glina piaszczysta, glina, glina pylasta, ił warwowy
2
Zawartość cząstek
 0,075 mm
 0,02 mm

%

 15
 3

od 15 do 30
od 3 do 10

 30
 10
3
Kapilarność bierna Hkb

m

 1,0

 1,0

 1,0
4
Wskaźnik piaskowy WP

 35

od 25 do 35

 25
Podział gruntów pod względem przydatności do budowy nasypów podano w SST D–02.03.01 pkt 2.

2.3. Zasady wykorzystania gruntów

Grunty uzyskane przy wykonywaniu wykopów powinny być przez Wykonawcę wykorzystane w maksymalnym stopniu do budowy nasypów. Grunty przydatne do budowy nasypów mogą być wywiezione poza teren budowy tylko wówczas, gdy stanowią nadmiar objętości robót ziemnych i za zezwoleniem Inspektora.

3. SPRZĘT

3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 3.

3.2. Sprzęt do robót ziemnych

Wykonawca przystępujący do wykonania robót ziemnych powinien wykazać się możliwością korzystania z następującego sprzętu do:
odspajania i wydobywania gruntów (narzędzia mechaniczne, młoty pneumatyczne, zrywarki, koparki, ładowarki, wiertarki mechaniczne itp.),
jednoczesnego wydobywania i przemieszczania gruntów (spycharki, zgarniarki, równiarki),
transportu mas ziemnych (samochody wywrotki, samochody skrzyniowe),
sprzętu zagęszczającego (walce, ubijaki, płyty wibracyjne itp.).

4. TRANSPORT

4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 4.

4.2. Transport gruntów

Wybór środków transportowych oraz metod transportu powinien być dostosowany do rodzaju gruntu (materiału), jego objętości, sposobu odspajania i załadunku oraz do odległości transportu. Wydajność środków transportowych powinna być ponadto dostosowana do wydajności sprzętu stosowanego do urabiania i wbudowania gruntu (materiału).

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Ogólne zasady wykonania robót

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 5.

5.2. Dokładność wykonania wykopów i nasypów

Odchylenie osi korpusu ziemnego, w wykopie lub nasypie, od osi projektowanej nie powinny być większe niż 10 cm. Różnica w stosunku do projektowanych rzędnych robót ziemnych nie może przekraczać + 1 cm i –3 cm.
Szerokość górnej powierzchni korpusu nie może różnić się od szerokości projektowanej o więcej niż 10 cm, a krawędzie korony drogi nie powinny mieć wyraźnych załamań w planie.
Pochylenie skarp nie powinno różnić się od projektowanego o więcej niż 10% jego wartości wyrażonej tangensem kąta. Maksymalne nierówności na powierzchni skarp nie powinny przekraczać 10 cm przy pomiarze łatą 3–metrową, albo powinny być spełnione inne wymagania dotyczące nierówności, wynikające ze sposobu umocnienia powierzchni skarpy.
Powyższe wymagania (dotyczące równości powierzchni dna wykopu oraz pochylenia i równości skarp) nie odnoszą się do robót w gruntach skalistych gdzie wymagania, powinny być określone w dokumentacji projektowej i SST, a jeśli nie są powinny być określone przez Inspektora.

5.3. Odwodnienie pasa robót ziemnych

Niezależnie od budowy urządzeń, stanowiących elementy systemów odwadniających, ujętych w dokumentacji projektowej, Wykonawca powinien, o ile wymagają tego warunki terenowe, wykonać urządzenia, które zapewnią odprowadzenie wód gruntowych i opadowych poza obszar robót ziemnych tak, aby zabezpieczyć grunty przed przewilgoceniem i nawodnieniem. Wykonawca ma obowiązek takiego wykonywania wykopów i nasypów, aby powierzchniom gruntu nadawać w całym okresie trwania robót spadki, zapewniające prawidłowe odwodnienie.
Jeżeli, wskutek zaniedbania Wykonawcy, grunty ulegną nawodnieniu, które spowoduje ich długotrwałą nieprzydatność, Wykonawca ma obowiązek usunięcia tych gruntów i zastąpienia ich

gruntami przydatnymi na własny koszt bez jakichkolwiek dodatkowych opłat ze strony Zamawiającego za te czynności, jak również za dowieziony grunt.
Odprowadzenie wód do istniejących zbiorników naturalnych i urządzeń odwadniających musi być poprzedzone uzgodnieniem z odpowiednimi instytucjami.

5.4. Odwodnienie wykopów

Technologia wykonania wykopu musi umożliwiać jego prawidłowe odwodnienie w całym okresie trwania robót ziemnych. Wykonanie wykopów powinno postępować w kierunku podnoszenia się niwelety.
Źródła wody, odsłonięte przy wykonywaniu wykopów, należy ująć w rowy i /lub dreny. Wody opadowe i gruntowe należy odprowadzić poza teren pasa robót ziemnych.

5.5. Rowy drogowe

Rowy drogowe powinny być wykonane zgodnie z dokumentacją projektową i SST. Szerokość dna i głębokość rowu nie mogą różnić się od wymiarów projektowanych o więcej niż □ 5 cm. Dokładność wykonania skarp rowów powinna być zgodna z określoną dla skarp wykopów w SST D–02.01.01.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 6.

6.2. Badania i pomiary w czasie wykonywania robót ziemnych

6.2.1. Sprawdzenie odwodnienia

Sprawdzenie odwodnienia korpusu ziemnego polega na kontroli zgodności z wymaganiami specyfikacji. Szczególną uwagę należy zwrócić na:
właściwe ujęcie i odprowadzenie wód opadowych,
właściwe ujęcie i odprowadzenie wysięków wodnych.

6.2.2. Sprawdzenie jakości wykonania robót

Czynności wchodzące w zakres sprawdzenia jakości wykonania robót określono w pkcie 6 SST D–02.01.01, D–02.02.01oraz D–02.03.01.

6.3. Badania do odbioru korpusu ziemnego

6.3.1. Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów

Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów do odbioru korpusu ziemnego podaje tablica 2.

Tablica 2. Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów wykonanych robót ziemnych

Lp.	Badana cecha	Minimalna częstotliwość badań i pomiarów
1	Pomiar szerokości korpusu ziemnego	Pomiar taśmą, szablonem, łatą o długości 3 m i poziomicą lub niwelatorem, w odstępach co 200 m na prostych, w punktach głównych łuku, co 100 m na łukach o R □ 100 m co 50 m na łukach o R □ 100 m oraz w miejscach, które budzą wątpliwości
2	Pomiar szerokości dna rowów	
3	Pomiar rzędnych powierzchni korpusu ziemnego	
4	Pomiar pochylenia skarp	
5	Pomiar równości powierzchni korpusu	
6	Pomiar równości skarp	

7
Pomiar spadku podłużnego powierzchni korpusu lub dna rowu
Pomiar niwelatorem rzędnych w odstępach co 200 m oraz w punktach wątpliwych
8
Badanie zagęszczenia gruntu
Wskaźnik zagęszczenia określać dla każdej ułożonej warstwy lecz nie rzadziej niż w trzech punktach na 1000 m2 warstwy
6.3.2. Szerokość korpusu ziemnego
Szerokość korpusu ziemnego nie może różnić się od szerokości projektowanej o więcej niż 10 cm.
6.3.3. Szerokość dna rowów
Szerokość dna rowów nie może różnić się od szerokości projektowanej o więcej niż 5 cm.
6.3.4. Rzędne korony korpusu ziemnego
Rzędne korony korpusu ziemnego nie mogą różnić się od rzędnych projektowanych o więcej niż –3 cm lub +1 cm.
6.3.5. Pochylenie skarp
Pochylenie skarp nie może różnić się od pochylenia projektowanego o więcej niż 10% wartości pochylenia wyrażonego tangensem kąta.
6.3.6. Równość korony korpusu
Nierówności powierzchni korpusu ziemnego mierzone łatą 3–metrową, nie mogą przekraczać 3 cm.
6.3.7. Równość skarp
Nierówności skarp, mierzone łatą 3–metrową, nie mogą przekraczać 10 cm.
6.3.8. Spadek podłużny korony korpusu lub dna rowu
Spadek podłużny powierzchni korpusu ziemnego lub dna rowu, sprawdzony przez pomiar niwelatorem rzędnych wysokościowych, nie może dawać różnic, w stosunku do rzędnych projektowanych, większych niż –3 cm lub +1 cm.
6.3.9. Zagęszczenie gruntu
Wskaźnik zagęszczenia gruntu określony zgodnie z BN–77/8931–12 [9] powinien być zgodny z założonym dla odpowiedniej kategorii ruchu. W przypadku gruntów dla których nie można określić wskaźnika zagęszczenia należy określić wskaźnik odkształcenia I0, zgodnie z normą PN–S–02205:1998 [4].

7. OBMIAR ROBÓT

7.1. Ogólne zasady obmiaru robót

Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 7.

7.2. Jednostka obmiarowa dla robót ziemnych

Jednostka obmiarowa jak w przedmiarze robót.

8. ODBIÓR ROBÓT

8.1. Ogólne zasady odbioru robót

Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 8.

8.2. Sposób odbioru robót

Roboty ziemne uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, SST i wymaganiami Inspektora, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji wg pkt 6 dały wyniki pozytywne.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 9.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

10.1. Normy

1. PN–B–02480:1986 Grunty budowlane. Określenia. Symbole. Podział i opis gruntów
2. PN–B–04481:1988 Grunty budowlane. Badania próbek gruntów

3. PN–B–04493:1960 Grunty budowlane. Oznaczanie kapilarności biernej
4. PN–S–02205:1998 Drogi samochodowe. Roboty ziemne. Wymagania i badania
5. PN–ISO10318:1993 Geotekstylia – Terminologia
6. PN–EN–963:1999 Geotekstylia i wyroby pokrewne
7. BN–64/8931–01 Drogi samochodowe. Oznaczenie wskaźnika piaskowego
8. BN–64/8931–02 Drogi samochodowe. Oznaczenie modułu odkształcenia nawierzchni podatnych i podłoża przez obciążenie płytą
9. BN–77/8931–12 Oznaczenie wskaźnika zagęszczenia gruntu

10.2. Inne dokumenty

Instrukcja badań podłoża gruntowego budowli drogowych i mostowych, GDDP,Warszawa 1998.
Katalog typowych konstrukcji nawierzchni podatnych i półsztywnych, IBDiM, Warszawa 1997.
Wytyczne wzmacniania podłoża gruntowego w budownictwie drogowym, IBDiM, Warszawa 2002.

Wykonanie wykopów w gruntach nieskalistych D–02.01.01

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej (skrót: SST) są wymagania dotyczące wykonania i odbioru wykopów w gruntach nieskalistych w ramach inwestycji – „Przebudowa drogi powiatowej nr 1646K Skrzypne – Szaflary - Ostrowska w km od 1+074,00 do 1+673,00 w miejscowości Skrzypne".

1.2. Zakres stosowania SST

SST jest stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy wykonaniu robót wymienionych w pkt 1.1 niniejszej SST.

1.3. Zakres robót ujętych w SST

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji obejmują zasady i wymagania dla prowadzenia wykopów w gruntach nieskalistych w zakresie inwestycji wymienionej w pkt. 1.1.

1.4. Określenia podstawowe

Określenia podstawowe są zgodne z obowiązującymi, odpowiednimi polskimi normami i z definicjami podanymi w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 1.4. i SST D–02.00.10. „Roboty ziemne. Wymagania ogólne." pkt 1.4.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 1.5.

2. MATERIAŁY

2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów

Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 2.

Materiał występujący w podłożu wykopu jest gruntem rodzimym, który będzie stanowił podłoże nawierzchni. Zgodnie z Katalogiem typowych konstrukcji nawierzchni podatnych i półsztywnych [12] powinien charakteryzować się grupą nośności G1. Gdy podłoże nawierzchni zaklasyfikowano do innej grupy nośności, należy podłoże doprowadzić do grupy nośności G1 zgodnie z dokumentacja projektową i SST.

3. SPRZĘT

3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 3 i SST D–02.00.10. „Roboty ziemne. Wymagania ogólne." pkt 3.2.

4. TRANSPORT

4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 4 i SST D–02.00.10. „Roboty ziemne. Wymagania ogólne." pkt 4.2.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Ogólne zasady wykonania robót

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 5 i SST D–02.00.10. „Roboty ziemne. Wymagania ogólne.” pkt 5.

5.2. Zasady prowadzenia robót

Sposób wykonania skarp wykopu powinien gwarantować ich stateczność w całym okresie prowadzenia robót, a naprawa uszkodzeń, wynikających z nieprawidłowego ukształtowania skarp wykopu, ich podcięcia lub innych odstępstw od dokumentacji projektowej obciąża Wykonawcę.
Wykonawca powinien wykonywać wykopy w taki sposób, aby grunty o różnym stopniu przydatności do budowy nasypów były odspajane oddzielnie, w sposób uniemożliwiający ich wymieszanie.
Odstępstwo od powyższego wymagania, uzasadnione skomplikowanym układem warstw geotechnicznych, wymaga zgody Inspektora.
Odspojone grunty przydatne do wykonania nasypów powinny być bezpośrednio wbudowane w nasyp lub przewiezione na odkład. O ile Inspektor dopuści czasowe składowanie odspojonych gruntów, należy je odpowiednio zabezpieczyć przed nadmiernym zawilgoceniem.

5.3. Wymagania dotyczące zagęszczenia i nośności gruntu

Zagęszczenie gruntu w wykopach i miejscach zerowych robót ziemnych powinno spełniać wymagania, dotyczące minimalnej wartości wskaźnika zagęszczenia (Is), podanego w tablicy 1.

Tablica 1. Minimalne wartości wskaźnika zagęszczenia w wykopach i miejscach zerowych robót ziemnych

Strefa korpusu	Minimalna wartość Is:
Górna warstwa o grubości 20 cm	1,00
Na głębokości od 20 do 50 cm od powierzchni robót ziemnych	1,00

Jeżeli grunty rodzime w wykopach i miejscach zerowych nie spełniają wymaganego wskaźnika zagęszczenia, to przed ułożeniem konstrukcji nawierzchni należy je dogęścić do wartości Is, podanych w tablicy 1.
Jeżeli wartości wskaźnika zagęszczenia określone w tablicy 1 nie mogą być osiągnięte przez bezpośrednie zagęszczanie gruntów rodzimych, to należy podjąć środki w celu ulepszenia gruntu podłoża, umożliwiającego uzyskanie wymaganych wartości wskaźnika zagęszczenia. Możliwe do zastosowania środki, o ile nie są określone w SST, proponuje Wykonawca i przedstawia do akceptacji Inspektorowi.
Dodatkowo można sprawdzić nośność warstwy gruntu na powierzchni robót ziemnych na podstawie pomiaru wtórnego modułu odkształcenia E2 zgodnie z PN–02205:1998 [4] rysunek 4.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 6.

6.2. Kontrola wykonania wykopów

Kontrola wykonania wykopów polega na sprawdzeniu zgodności z wymaganiami określonymi w dokumentacji projektowej i SST. W czasie kontroli szczególną uwagę należy zwrócić na:
sposób odspajania gruntów nie pogarszający ich właściwości,
zapewnienie stateczności skarp,
odwodnienie wykopów w czasie wykonywania robót i po ich zakończeniu,
dokładność wykonania wykopów (usytuowanie i wykończenie),
zagęszczenie górnej strefy korpusu w wykopie według wymagań określonych w pkcie 5.3.

7. OBMIAR ROBÓT

7.1. Ogólne zasady obmiaru robót

Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 7.

7.2. Jednostka obmiarowa dla robót ziemnych

Jednostka obmiarowa jak w przedmiarze robót.

8. ODBIÓR ROBÓT

8.1. Ogólne zasady odbioru robót

Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 8.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 9.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

Spis przepisów związanych podano w SST D–02.00.01 „Roboty ziemne. Wymagania ogólne” pkt 10.

D.02.03.01 WYKONANIE NASYPÓW

1. WSTĘP

1.1 PRZEDMIOT ST

Przedmiotem niniejszej Specyfikacji Technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru nasypów pod konstrukcję chodników.

1.2 ZAKRES STOSOWANIA ST

Niniejsza Specyfikacja Techniczna stanowi dokument przetargowy i kontraktowy przy realizacji robót wymienionych w p. 1.1. na drogach powiatowych zarządzanych przez Powiatowy Zarząd Dróg w Nowym Targu.

1.3 ZAKRES ROBÓT OBJĘTYCH ST

Ustalenia zawarte w niniejszych Specyfikacji Technicznej dotyczą wykonania robót wymienionych w p. 1.1, zgodnie z zakresem w Dokumentacji Projektowej.

1.4 OKREŚLENIA PODSTAWOWE

1.4.1. Nasyp niski - nasyp, którego wysokość jest mniejsza niż 1m

1.4.2. Nasyp średni - nasyp, którego wysokość jest zawarta w granicach 1 do 3 m

1.4.3. Nasyp wysoki - nasyp, którego wysokość przekracza 3 m

1.4.4. Korona (powierzchnia) robót ziemnych górna warstwa nasypu położonego pod warstwą mrozoochronną.

1.4.5. Ukop - miejsce pozyskania gruntu do wykonania nasypów, położone w obrębie pasa robót drogowych.

1.4.6. Dokop - miejsce pozyskania gruntu do wykonania nasypów, położone poza pasem robót drogowych.

1.4.7. Wskaźnik różnoziarnistości - wielkość charakteryzująca zagęszczalność gruntów niespoistych, określona wg wzoru:

gdzie:

d60 - średnica oczek sita, przez które przechodzi 60% gruntu [mm],

d10 - średnica oczek sita, przez które przechodzi 10% gruntu, [mm].

2. MATERIAŁY (GRUNTY)

2.1 USTALENIA OGÓLNE

Dopuszcza się wznoszenie nasypów wyłącznie z gruntów i materiałów przydatnych do tego celu, tzn. takich, które spełniają szczegółowe wymagania zawarte w normie PN-S-02205 i są zaakceptowane przez Inspektora Nadzoru. Akceptacja następuje na bieżąco, w czasie trwania robót ziemnych, na podstawie przedkładanej przez Wykonawcę wyników badań laboratoryjnych, określonych w punkcie 6. W przypadku stosowania materiałów o ograniczonej przydatności Wykonawca ma obowiązek uwzględnienia wszystkich zastrzeżeń, dotyczących technologii i dopuszczonych miejsc wbudowania tych materiałów. Jeżeli Wykonawca wbuduje w nasyp grunty lub materiały nieprzydatne, albo nie uwzględni zastrzeżeń dotyczących materiałów o ograniczonej przydatności, określonych w ST lub przez Inspektora Nadzoru, to wszelkie takie części nasypu zostaną przez Wykonawcę usunięte i wykonane powtórnie z materiałów o odpowiednich właściwościach.

Dopuszcza się możliwość użycia gruntów uzyskanych z wykopów do ponownego wbudowania tylko po wykonaniu szczegółowych badań i po akceptacji Inspektora Nadzoru.

Tablica 1 Przydatność gruntów i innych materiałów do wykonywania budowli ziemnych określona na podstawie normy PN-S-02205

Przeznaczenie Przydatne Przydatne z zastrzeżeniami Treść zastrzeżenia

1 2 3 4
Na dolne warstwy nasypów
poniżej strefy
przemarzania 1. Rozdrobnione grunty skaliste twarde oraz grunty kamieniste, zwietrzelinowe, rumosze i otoczaki
2. Żwiry i pospółki, również gliniaste
3. Piaski grubo, średnio i drobnoziarniste, naturalne i łamane
4. Piaski gliniaste z domieszką frakcji żwirowo-kamienistej (morenowe) o wskaźniku różnoziarnistości U□151. Rozdrobnione grunty skaliste miękkie - gdy pory w gruncie skalistym będą wypełnione gruntem lub materiałem drobnoziarnistym
2. Zwietrzeliny i rumosze gliniaste
3. Piaski pylaste, piaski gliniaste, pyły piaszczyste i pyły - gdy będą wbudowane w miejsca suche lub zabezpieczone od wód gruntowych i powierzchniowych
4. Piaski próchniczne, z wyjątkiem pylastych piasków próchnicznych - do nasypów nie wyższych niż 3m, zabezpieczonych przed zawilgoceniem
5. Gliny piaszczyste, gliny i gliny pylaste oraz inne o wL<35%
- w miejscach suchych lub przejściowo zawilgoconych
- w przypadku żużli należy skontrolować ich odporność na rozpad żelazawy wg PN-B-06714/39 [11] oraz krzemianowy wg PN-B-06714/37 [10]. Odporność powinna być całkowita
6. Gliny piaszczyste zwięzłe, gliny zwięzłe i gliny pylastezwięzłe oraz inne grunty o wL od 35% do 60% - do nasypów nie wyższych niż 3m: zabezpieczonych przed zawilgoceniem lub po ulepszeniu spoiwami
7. Wysiewki kamienne gliniaste o zawartości frakcji iłowej ponad 2% - gdy zwierciadło wody gruntowej znajduje się na głębokości większej od kapilarności biernej podłoża
8. Żużle wielkopiecowe i inne metalurgiczne z nowego studzenia (do 5 lat) - o ograniczonej podatności na rozpad – łączne straty masy do 5%
9. Iłołupki przywęglone nieprzepalone - gdy wolne przestrzenie zostaną wypełnione materiałem drobnoziarnistym
10. Popioły lotne i mieszaniny popiołowo – żużlowe - gdy zalegają w miejscach suchych lub są izolowane od wody
Na górne warstwy nasypów w strefie przemarzania 1. Żwiry i pospółki
2. Piaski grubo i średnioziarniste
3. Wysiewki kamienne o uziarnieniu odpowiadającym pospółkom lub żwirom 1. Żwiry i pospółki gliniaste
2. Piaski pylaste i gliniaste
3. Pyły piaszczyste i pyły
4. Gliny o wL<35%
5. Mieszaniny popiołowo – żużlowe z węgla kamiennego
6. Wysiewki kamienne gliniaste o zawartości frakcji iłowej >2% - pod warunkiem ulepszenia tych gruntów spoiwami, takimi jak: cement, wapno, aktywne popioły itp.
7. Żużle wielkopiecowe i inne metalurgiczne - drobnoziarniste i nierozpadowe: straty masy do 1%
8. Piaski drobnoziarniste - o wskaźniku nośności wnoś□10
W wykopach i miejscach zerowych do głębokości przemarzania Grunty niewysadzinowe
Grunty wątpliwe i wysadzinowe - gdy są ulepszane spoiwami (cementem, wapnem, aktywnymi popiołami itp.)

Lp. Właściwość Grupy gruntów
Niewysadzinowe Wątpliwe wysadzinowe
1 Rodzaj gruntu - żwir
- pospółka
- piasek gruby
- piasek średni
- piasek drobny
- żużel nierozpadowy - piasek pylasty

- rumosz skalny
- żwir gliniasty
- pospółka gliniasta mało wysadzinowe
- glina piaszczysta zwięzła, glina zwięzła, glina pylasta zwięzła
- ił, ił piaszczysty, ił pylasty
bardzo wysadzinowe
- piasek gliniasty
- pył, pył piaszczysty
- glina piaszczysta, glina, glina pylasta
2 Zawartość
cząstek,
≤ 0,075 mm, %
≤ 0,02 mm, %
< 15
< 3
od 15 do 30
od 3 do 10
> 30
> 10
3 Kapilarność
bierna Hkb, m < 1,0 ³ 1,0 >1,0
4 Wskaźnik
piaskowy WP > 35 od 25 do 35 < 25

2.2 GRUNTY UZYSKANE Z WYKOPÓW

Grunty uzyskane z wykopów należy wbudować w nasyp z zachowaniem warunków podanych w p. 2.1. Dopuszcza się możliwość użycia tych gruntów do ponownego wbudowania tylko po wykonaniu szczegółowych badań i po akceptacji Inspektora Nadzoru. Na etapie przygotowania do robót Wykonawca jest zobowiązany, przed przystąpieniem do robót ziemnych, przebadać grunty ze strefy wykopowej w zakresie ich rodzaju a przede wszystkim relacji pomiędzy wilgotnością naturalną i optymalną a następnie przedstawić Inspektorowi do akceptacji program zagospodarowania gruntów z wykopów.

2.3 GRUNTY Z DOKOPU

Brakującą ilość gruntów do wykonania nasypów Wykonawca uzyska z dokopu. Wykonawca jest odpowiedzialny za przydatność gruntu z dokopu na wykonanie nasypu. Przydatność gruntów i innych materiałów do budowy nasypów określa się zgodnie z wymaganiami zawartymi w PN-S-02205 i tablicy 1.

3. SPRZĘT

3.1 OGÓLNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE SPRZĘTU

Do wykonania warstw nasypu należy zastosować następujący sprzęt do:
- przemieszczania gruntów (spycharki, zgarniarki równiarki),
- transportu mas ziemnych (samochody wywrotki, samochody skrzyniowe, taśmociągi, itp.),
- zagęszczania (walce, ubijaki, płyty wibracyjne, itp.).

Sprzęt do zagęszczania powinien być zatwierdzony przez Inspektora Nadzoru.

4. TRANSPORT

4.1 Transport kruszyw i mieszanek kruszyw niezwiązanych

Kruszywa i mieszanki kruszyw niezwiązanych można przewozić dowolnymi środkami transportu w warunkach zabezpieczających je przed zanieczyszczeniem, zmieszaniem z innymi materiałami, nadmiernym wysuszeniem i zawilgoceniem.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1 OGÓLNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE WYKONANIA ROBÓT

Przed przystąpieniem do wykonania robót Wykonawca przygotuje:
- Projekt organizacji i harmonogram robót ziemnych,

- Recepty doziarnienia gruntu uzyskanego z wykopu do wymaganych parametrów wraz z technologią transportu z miejsca wykopu w miejsce wbudowania
- badania przydatności gruntu do wbudowania w nasyp
- próbki gruntu do wbudowania w nasyp pobrane w obecności Inspektora Nadzoru, celem sprawdzenia gruntu przez laboratorium Zamawiającego
i przedstawi do akceptacji Inspektora Nadzoru.

5.2 DOKOP

5.2.1. Miejsce dokopu

Miejsce dokopu ustalone będzie staraniem Wykonawcy. Wybrane przez Wykonawcę miejsce dokopu musi być zaakceptowane przez Inspektora Nadzoru. Dokopy muszą mieć wszelkie wymaganym prawem zezwolenia na eksploatację i należy przeprowadzić rekultywację terenu zgodnego z zezwoleniem na eksploatację. Budowa drogi dojazdowej do dokopu należy do Wykonawcy.

5.2.2. Zasady prowadzenia robót w dokopie

Pozyskiwanie gruntu z dokopu może rozpocząć się dopiero po pobraniu próbek i zbadaniu przydatności zalegającego gruntu do budowy nasypów oraz po wydaniu zgody na piśmie przez Inspektora Nadzoru. Głębokość, na jaką należy ocenić przydatność gruntu powinna być dostosowana do zakresu prac. Grunty nieprzydatne do budowy nasypów nie powinny być odspajane, chyba, że wymaga tego dostęp do gruntu przeznaczonego do przewiezienia z dokopu w nasyp. Odspojone przez Wykonawcę grunty nieprzydatne powinny być wbudowane z powrotem w miejscu ich pozyskania, zgodnie ze wskazaniami Inspektora Nadzoru. O ile to konieczne dokop należy odwodnić przez wykonanie rowu odpływowego. Dno i skarpy dokopu po zakończeniu jego eksploatacji powinny być tak ukształtowane, aby harmonizowały z otaczającym terenem. Na dnie i skarpach dokopu należy przeprowadzić rekultywację według odrębnej Dokumentacji Projektowej opracowanej przez Wykonawcę.

5.3 WYKONANIE NASYPÓW

5.3.1. Przygotowanie podłoża w obrębie podstawy nasypu

5.3.1.1. Zagęszczenie gruntów w podłożu nasypów

Wykonawca skontroluje wskaźnik zagęszczenia gruntów rodzimych, zalegających w górnej strefie podłoża nasypu, do głębokości 0,5 metra od powierzchni.

Jeżeli wartość wskaźnika zagęszczenia jest mniejsza niż 0,95, Wykonawca powinien dogęścić podłoże tak, aby powyższe wymaganie zostało spełnione. Jeżeli wartości wskaźnika zagęszczenia nie mogą być osiągnięte przez bezpośrednie zagęszczanie podłoża to należy podjąć środki w celu ulepszenia gruntu podłoża, umożliwiające uzyskanie wymaganych wartości wskaźnika zagęszczenia.

5.3.2. ZASADY WYKONANIA NASYPÓW

5.3.2.1. Ogólne zasady wykonania nasypów

Nasypy powinny być wznoszone przy zachowaniu przekroju poprzecznego i profilu podłużnego, które określono w Dokumentacji Projektowej, z uwzględnieniem ewentualnych zmian wprowadzonych przez Inspektora Nadzoru.

W celu zapewnienia stateczności nasypu i jego równomiernego osiadania należy przestrzegać następujących zasad:

a) Nasypy należy wykonywać metodą warstwową, z gruntów przydatnych do budowy nasypów. Nasypy powinny być wznoszone równomiernie na całej szerokości.

b) Grubość warstwy w stanie luźnym powinna być odpowiednio dobrana w zależności od rodzaju gruntu i sprzętu używanego do zagęszczania. Przystąpienie do układania kolejnej warstwy nasypu może nastąpić dopiero po stwierdzeniu prawidłowego wykonania warstwy poprzedniej.

c) Grunty o różnych właściwościach należy układać w oddzielnych warstwach, o jednakowej grubości na całej szerokości nasypu. Grunty spoiste należy wbudowywać w dolne, a grunty niespoiste w górne warstwy nasypu.

d) Warstwy gruntu przepuszczalnego należy układać poziomo, a warstwy gruntu mało przepuszczalnego ze spadkiem górnej powierzchni około 4 % (±1%). Ukształtowanie powierzchni warstwy powinno uniemożliwiać lokalne gromadzenie się wody.

e) Warstwę z gruntów nieprzepuszczalnych należy na koniec dnia roboczego „zamknąć” walcem gładkim. Przed przystąpieniem do układania kolejnej warstwy należy spulchnić już ułożoną na grubość ok. 5cm.

f) Jeżeli w okresie zimowym następuje przerwa we wznoszeniu nasypu, a górna powierzchnia jest wykonana
z gruntu spoistego, to jej spadki poprzeczne powinny być ukształtowane ku osi nasypu, a woda odprowadzona poza nasyp z zastosowaniem ścieku.
g) Górne warstwy nasypu, o grubości, co najmniej 0,5m należy wykonać z gruntów niewysadzinowych, o wskaźniku wodoprzepuszczalności "K" nie mniejszym od 5 m/dobę i wskaźniku różnoziarnistości U ≥ 5. Dopuszcza się określanie wodoprzepuszczalności – współczynnika filtracjia gruntu na podstawie uziarnienia metodami obliczeniowymi wg wzoru USBSC „amerykańskiego", alternatywnie wzoru Schlitera lub wg BN-76/8950-3
h) Zgodnie z PN-S-02205 wskaźnik różnoziarnistości gruntu powinien wynosić, co najmniej 3. Takie grunty zaleca się do wykonania dolnych warstw nasypu,
i) Na terenach o wysokim stanie wód gruntowych oraz na terenach zalewowych dolne warstwy nasypu, o grubości, co najmniej 0,5 m powyżej najwyższego poziomu wody, należy wykonać z gruntu przepuszczalnego,
j) Na każdym etapie wykonania nasypów należy zagwarantować odpowiednie odwodnienie terenu robót.

5.3.2.2. Wykonanie nasypów w okresie deszczów

Nie zezwala się na wbudowanie gruntów przewilgoconych, których stan uniemożliwia osiągnięcie wymaganego wskaźnika zagęszczenia. Wykonywanie nasypów należy przerwać, jeżeli wilgotność gruntu przekracza wartość dopuszczalną, to znaczy jest większa od wilgotności optymalnej o więcej niż 10 % jej wartości. Na warstwie gruntu spoistego, uplastycznionego na skutek nadmiernego zawilgocenia, przed jej osuszeniem
i powtórnym zagęszczeniem nie wolno układać następnej warstwy gruntu. Osuszenie można przeprowadzić
w sposób mechaniczny lub chemiczny, poprzez wymieszanie z wapnem palonym albo hydratyzowanym. Jeżeli
w opinii Wykonawcy stan przewilgoconego gruntu umożliwia wznoszenie nasypu o właściwościach określonych
w Dokumentacji Projektowej, na przykład poprzez wbudowanie mokrego gruntu między dwiema warstwami gruntu niespoistego o dobrej przepuszczalności, to może on wystąpić do Inspektora Nadzoru o wydanie odpowiedniego zezwolenia. W celu zabezpieczenia nasypu przed nadmiernym zawilgoceniem poszczególne jego warstwy oraz korona nasypu po zakończeniu robót ziemnych powinny być równe i mieć spadki potrzebne do prawidłowego odwodnienia. W okresie deszczowym nie należy pozostawiać niezagęszczonej warstwy do dnia następnego. Jeżeli warstwa gruntu niezagęszczonego uległa przewilgoceniu, a Wykonawca nie jest w stanie osuszyć jej i zagęścić w czasie zaakceptowanym przez Inspektora Nadzoru, to może on nakazać Wykonawcy usunięcie wadliwej warstwy.

5.3.2.3. Wykonanie nasypów w okresie mrozów

Niedopuszczalne jest wykonywanie nasypów w temperaturze, przy której nie jest możliwe osiągnięcie
w nasypie wymaganego wskaźnika zagęszczenia gruntów. Nie dopuszcza się wbudowania w nasyp gruntów spoistych zamarzniętych lub gruntów przemieszanych ze śniegiem lub lodem. W czasie dużych opadów śniegu wykonywanie nasypów powinno być przerwane. Przed wznowieniem prac należy usunąć śnieg z powierzchni wznoszonego nasypu. Jeżeli warstwa niezagęszczonego gruntu spoistego zamarzła to nie należy jej przed rozmarznięciem zagęszczać ani układać na niej następnych warstw. Warstwę zamarzniętą można usunąć.

5.3.3. ZAGĘSZCZENIE GRUNTÓW

5.3.3.1. Ogólne zasady zagęszczania gruntu

Przy budowie nasypu metodą warstwową każda warstwa gruntu jak najszybciej po jej rozłożeniu, powinna być zagęszczona z zastosowaniem sprzętu odpowiedniego dla danego rodzaju gruntu oraz występujących warunków. Rozłożone warstwy gruntu należy zagęszczać od krawędzi nasypu w kierunku jego osi.

5.3.3.2. Grubość warstwy

Grubość warstwy poddanej zagęszczaniu powinna być ustalona z uwzględnieniem spulchnienia gruntu oraz założonej grubości warstwy po osiągnięciu wymaganego zagęszczenia.

Grubość warstwy zagęszczonego gruntu oraz liczbę przejść maszyny zagęszczającej zaleca się określić doświadczalnie dla każdego rodzaju gruntu i typu maszyny.

5.3.3.3. Wilgotność gruntu

Wilgotność gruntu w czasie zagęszczania powinna być równa wilgotności optymalnej, z tolerancją:

- w gruntach niespoistych □2 %
- w gruntach mało i średnio spoistych +0 %□2 %

Sprawdzenie wilgotności gruntu należy przeprowadzać laboratoryjnie, z częstotliwością określoną w punktach 6.3.2 i 6.3.3. Jeżeli pomimo zaniżonej wilgotności naturalnej w stosunku do powyższych wymagań Wykonawca uzyska prawidłowe parametry nośności i zagęszczenia gruntu roboty należy uznać za wykonane poprawnie.

Jeżeli wilgotność naturalna gruntu jest niższa od wilgotności optymalnej to wilgotność gruntu należy zwiększyć przez dodanie wody. Jeżeli wilgotność gruntu jest wyższa od wilgotności optymalnej, grunt należy osuszyć w sposób mechaniczny lub chemiczny, ewentualnie wykonać drenaż z warstwy gruntu przepuszczalnego. Sposób osuszenia przewilgoconego gruntu powinien być zaakceptowany przez Inspektora Nadzoru. Jeżeli wilgotność naturalna odspajanego gruntu, przewidzianego do wbudowania w nasyp, jest zbliżona do optymalnej to Wykonawca powinien taki grunt wbudować bezzwłocznie, nie dopuszczając do zmiany wilgotności gruntu.

5.3.3.4. Wymagania dotyczące zagęszczenia

W zależności od uziarnienia stosowanych materiałów, zagęszczenie warstwy należy określać za pomocą oznaczenia wskaźnika zagęszczenia lub porównania pierwotnego i wtórnego modułu odkształcenia. Kontrolę zagęszczenia na podstawie porównania pierwotnego i wtórnego modułu odkształcenia, określonych zgodnie
z normą PN-S-02205, należy stosować tylko dla gruntów, dla których nie jest możliwe określenie wskaźnika zagęszczenia Is, według BN 77/8931 12. Jako zastępcze kryterium oceny wymaganego zagęszczenia gruntów, dla których trudne jest pomierzenie wskaźnika zagęszczenia, przyjmuje się za zgodą Inspektora Nadzoru wartość wskaźnika odkształcenia Io.

Wskaźnik odkształcenia gruntu - wielkość charakteryzująca stan zagęszczenia gruntu, określona wg wzoru:

Gdzie:

E1 - moduł odkształcenia gruntu oznaczony w pierwszym obciążeniu badanej warstwy zgodnie
z PN-S-02205:1998.

E2 - moduł odkształcenia gruntu oznaczony w powtórnym obciążeniu badanej warstwy zgodnie
z PN-S-02205:1998.

Wskaźnik odkształcenia może być stosowany do oceny zagęszczenia gruntów, dla których poprawne jest badanie wskaźnika zagęszczenia.

Należy stosować kryteria oceny (porównania) podane poniżej:

- dla żwirów, pospółek i piasków
  - Io ≤ 2,2 przy wymaganej wartości Is □1,00 (także Is □1,03)
  - Io ≤ 2,5 przy wymaganej wartości Is □1,0,
- dla gruntów drobnoziarnistych o równomiernym uziarnieniu (pyłów, glin pylastych, glin zwięzłych, iłów: Io ≤ 2,0,
- dla gruntów różnoziarnistych (żwirów gliniastych, pospółek gliniastych, pyłów piaszczystych, piasków gliniastych, glin piaszczystych, glin piaszczystych zwięzłych) Io ≤ 3,0,
- dla narzutów kamiennych, rumoszy: Io ≤ 4,
- dla gruntów antropogenicznych – na podstawie badań poligonowych

Powyższe wartości należy uznać za orientacyjne i wypadku rozbieżności w ich interpretacji należy wykonać badania porównawcze dla określonego rodzaju gruntu. W przypadku badania wskaźnika odkształcenia w miejsce wskaźnika zagęszczenia częstotliwość badań musi być taka jak wymagana dla wskaźnika zagęszczenia.

Wykonawca może zaproponować także inne metody określania zagęszczenia gruntu (np. pomiar sondą izotopową, płytą dynamiczną po wykalibrowaniu, itp.) pod warunkiem, że w sposób wiarygodny udowodni możliwość wykorzystania tych metod do kontroli wykonywanych nasypów.

Metody te mogą być traktowane jedynie jako pomocnicze, dla bieżącej oceny postępu i jakości robót. Kryteria oceny wg zaproponowanych metod oraz częstotliwość badań musi zaakceptować Inspektor Nadzoru.
Wskaźnik zagęszczenia gruntów w nasypach, określony według normy BN-77/8931-12, powinien na całej szerokości korpusu spełniać wymagania podane w tablicy 2.
Tablica 2 Minimalne wartości wskaźnika zagęszczenia gruntu w nasypach
Strefa nasypu Minimalna wartość Is dla nasypów:
Minimalna wartość E2 dla nasypów:
Górna warstwa o grubości 20cm 1,0 50MPa dla gruntów niespoistych, oraz spoistych ulepszanych spoiwem
20MPa dla gruntów spoistych nieulepszanych
Niżej leżące warstwy nasypu do głębokości od powierzchni robót ziemnych:
- 0,2 do 1,2 m
0,97
20MPa
Warstwy nasypu na głębokości od powierzchni robót ziemnych poniżej:
- 1,2 m
0,95
20MPa

Dla gruntów ulepszanych spoiwami wymagane jest uzyskanie wskaźnika zagęszczenie Is=1,0 w warstwie ulepszonego podłoża nawierzchni oraz Is=0,97 w strefie obliczeniowej głębokości przemarzania.

Jeżeli badania kontrolne wykażą, że zagęszczenie warstwy lub nośność warstwy nie jest wystarczające, to Wykonawca powinien spulchnić warstwę, doprowadzić grunt do wilgotności optymalnej i powtórnie zagęścić. Jeżeli powtórne zagęszczenie nie spowoduje uzyskania wymaganego wskaźnika zagęszczenia Wykonawca powinien usunąć warstwę i wbudować nowy materiał, o ile Inspektor Nadzoru nie zezwoli na ponowienie próby prawidłowego zagęszczenia warstwy.

5.3.4. Dokładność wykonywania nasypów

Tablica 4 Częstotliwość, zakres badań i pomiarów oraz dopuszczalne odchyłki dla wykonanych robót ziemnych

Lp.	Badana cecha	Minimalna częstotliwość badań i pomiarów	Dopuszczalne odchyłki
1.	Szerokość korpusu ziemnego	Pomiar taśmą w odstępach, co 200 m na prostych, w punktach głównych łuku, co 100 m na łukach o R □ 100 m, co 50 m na łukach o R □ 100 m oraz w miejscach, które budzą wątpliwości	nie więcej niż 10cm
2.	Szerokość i głębokość dna rowów		+5 cm/-5cm
3.	Pochylenie skarp		nie więcej niż 10% jego wartości wyrażonego tg kąta
4.	Równość powierzchni korpusu		nie więcej niż 3 cm
5.	Równość skarp		nie więcej niż 10 cm
6.	Rzędne wysokościowe	W przekrojach poprzecznych wg projektu, w trzech punktach dla każdej jezdni (obie krawędzie i oś). Przed przystąpieniem do robót Wykonawca przedstawi Inspektorowi Nadzoru do akceptacji propozycję miejsc pomiarowych dla wszystkich warstw	+1/-3cm
7.	Spadek podłużny powierzchni korpusu lub dna rowu	Pomiar rzędny w odstępach, co 200 m oraz w punktach wątpliwych	+1/-3cm

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1 OGÓLNE ZASADY KONTROLI JAKOŚCI ROBÓT

Przed przystąpieniem do robót ziemnych Wykonawca powinien sprawdzić prawidłowość wykonania robót pomiarowych i przygotowawczych. W czasie robót ziemnych powinien systematycznie prowadzić badania kontrolne i przekazywać kopie ich wyników Inspektorowi Nadzoru. Badania kontrolne Wykonawca powinien wykonywać z częstotliwością i w zakresie opisanym w punktach 6.1-6.4. gwarantującym zachowanie wymagań dotyczących jakości robót.

6.2 BADANIA I POMIARY W CZASIE WYKONYWANIA ROBÓT ZIEMNYCH

Sprawdzenie odwodnienia korpusu ziemnego polega na kontroli zgodności z wymaganiami Specyfikacji określonych w p. 5 oraz z Dokumentacją Projektową.

6.3 BADANIA W CZASIE ODBIORU KORPUSU ZIEMNEGO

Badania omówione w tym punkcie Specyfikacji mają na celu sprawdzenie czy wszystkie elementy korpusu ziemnego zostały wykonane zgodnie z Dokumentacją Projektową, Specyfikacjami oraz wskazówkami Inspektora Nadzoru. Sprawdzenia dokonuje Inspektor Nadzoru na podstawie dokumentów kontrolnych prowadzonych w czasie wykonywania robót ziemnych oraz wyrywkowych badań wykonanych losowo w punktach po zakończeniu budowy korpusu ziemnego.

W zakres badań w czasie odbioru korpusu ziemnego wchodzi sprawdzenie:

a) dokumentów kontrolnych,
b) przekroju poprzecznego i szerokości korony korpusu ziemnego,
c) spadków podłużnych korpusu,
d) zagęszczenia gruntów,
e) wykonania i umocnienia skarp,
f) odwodnienia.

Pomiary w czasie odbioru powinny być przeprowadzone przez Wykonawcę w obecności Inspektora Nadzoru.

Sprawdzenie dokumentów kontrolnych dotyczy:

a) oznaczeń laboratoryjnych i ewentualnych wynikających stąd zmian technologicznych w stosunku do Dokumentacji Projektowej,
b) dzienników budowy,
c) dzienników laboratorium Wykonawcy,
d) protokołów odbiorów robót zanikających i ulegających zakryciu.

6.4 SPRAWDZENIE JAKOŚCI WYKONANIA NASYPÓW

Sprawdzenie jakości wykonania nasypów polega na kontrolowaniu zgodności z wymaganiami określonymi
w p.2 oraz 5.3. niniejszej Specyfikacji i w Dokumentacji Projektowej. Szczególną uwagę należy zwrócić na:

a) badania przydatności gruntów do budowy nasypów,
b) badania prawidłowości wykonania poszczególnych warstw nasypu,
c) badania zagęszczenia nasypu,
d) pomiary kształtu nasypu.

6.4.1 Badania przydatności gruntów do budowy nasypów

Badania przydatności gruntów do budowy nasypu powinny być przeprowadzone na próbkach pobranych
z każdej partii przeznaczonej do wbudowania w korpus ziemny, pochodzącej z nowego źródła, jednak nie rzadziej niż zostało to określone w tablicy 5.

Tablica 5 Zakres i częstotliwość badań przydatności gruntów do budowy nasypu:

Lp.	Rodzaj badania	Miejsce wbudowania gruntu	Metoda badawcza	Częstotliwość badania
1.	Skład granulometryczny	Górne i dolne w-wy wg Tab. 1	PN 88/B 04481	1 raz na 2000m3
2.	Zawartość części organicznych	Górne i dolne w-wy wg Tab. 1	PN 88/B 04481	1 raz na 2000m3
3.	Granicę płynności (gr. spoiste)	Dolne w-wy wg Tab. 1	PN 88/B 04481	1 raz na 2000m3
4.	Kapilarność bierną	Górne w-wy wg Tab. 1	PN 60/B 04493	1 raz na 2000m3
5.	Wskaźnik piaskowy	Górne w-wy wg Tab. 1	BN 64/8931-01	1 raz na 2000m3
6.	Wodoprzepuszczalność*	Górne w-wy wg Tab. 1	PN 55/B 04492	1 raz na 2000m3

*) Dopuszcza się określanie wodoprzepuszczalności – współczynnika filtracjia gruntu na podstawie uziarnienia metodami obliczeniowymi wg wzoru USBSC „amerykańskiego”, alternatywnie wzoru Schlitera lub wg BN-76/8950-3

.

6.4.2 Badania kontrolne prawidłowości wykonania poszczególnych warstw nasypu

Badania kontrolne prawidłowości wykonania poszczególnych warstw nasypu polegają na sprawdzeniu:

a) prawidłowości rozmieszczenia gruntów o różnych właściwościach w nasypie,

b) odwodnienia każdej warstwy,

c) grubości każdej warstwy i jej wilgotności przy zagęszczaniu; badania należy przeprowadzić nie rzadziej niż jeden raz na 500 m2 warstwy,

d) nadania spadków warstwom z gruntów spoistych według p. 5.3.2.1. poz. d),

e) przestrzegania ograniczeń określonych w p. 5.3.2.2. i 5.3.2.3, dotyczących wbudowania gruntów w okresie deszczów i mrozów.

6.4.3 Sprawdzenie zagęszczenia nasypu i podłoża nasypu

Sprawdzenie zagęszczenia nasypu oraz podłoża nasypu polega na skontrolowaniu zgodności wartości wskaźnika zagęszczenia Is lub stosunku modułów odkształcenia z wartościami określonymi w p. 5.3.1.2.
i p. 5.3.3.4. (należy stosować tylko dla gruntów, dla których nie jest możliwe określenie wskaźnika zagęszczenia Is, według BN 77/8931 12). Do bieżącej kontroli zagęszczenia dopuszcza się aparaty izotopowe i inne urządzenia (skalibrowane). Oznaczenie wskaźnika zagęszczenia Is powinno być przeprowadzone według normy BN 77/8931 12, a oznaczenie modułów odkształcenia według normy PN-S-02205. Zagęszczenie należy kontrolować według tablicy 6.

Tablica 6 Minimalna częstotliwość badań wskaźnika zagęszczenia (wskaźnika odkształcenia) i wtórnego modułu odkształcenia E2 w nasypach.

Rodzaj badania	Minimalna ilość badań
Wskaźnik zagęszczenia Is	Co 50 mb chodnika (nie mniej niż 2 dla całego odcinka)
Wtórny moduł odkształcenia E2 lub wskaźnik odkształcenia Io	Co 50 mb chodnika (nie mniej niż 2 dla całego odcinka)

Wyniki kontroli zagęszczenia robót Wykonawca powinien wpisywać do dokumentów kontrolnych. Prawidłowość zagęszczenia konkretnej warstwy nasypu lub podłoża pod nasypem powinna być potwierdzona przez Inspektora Nadzoru wpisem w Dzienniku Budowy.

6.4.4 Pomiary kształtu nasypu

Pomiary kształtu nasypu obejmują kontrole:

- prawidłowości wykonania skarp,
- szerokości korony korpusu.
- prawidłowości wykonania profilowania.

Sprawdzenie prawidłowości wykonania skarp polega na skontrolowaniu zgodności z wymaganiami dotyczącymi pochyleń i dokładności wykonania skarp, określonymi w Dokumentacji Projektowej oraz w p. 5.3.4. Sprawdzenie szerokości korony korpusu polega na porównaniu szerokości korony korpusu na poziomie wykonywanej warstwy gruntu z szerokością wynikającą z wymiarów geometrycznych korpusu, określonych w Dokumentacji Projektowej.

7. OBMIAR ROBÓT

7.1. JEDNOSTKA OBMIAROWA

Jednostką obmiaru jest:

a) 1 m3 (jeden metr sześcienny) wykonanych nasypów mechanicznie z gruntu uzyskanego z wykopu,

b) 1m3 (jeden metr sześcienny) wykonanych nasypów mechanicznie z gruntu z dokopu i transportem gruntu.

8. ODBIÓR ROBÓT

Roboty ziemne uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, ST i wymaganiami Inspektora Nadzoru, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji wg pkt 6 dały wyniki pozytywne.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

Płatność za m3 należy przyjmować na podstawie obmiaru i oceny jakości Robót w oparciu o wyniki pomiarów i badań laboratoryjnych.

9.1. CENA JEDNOSTKI OBMIAROWEJ.

Cena jednostkowa wykonania nasypów mechanicznie z gruntów uzyskanych z wykopu obejmuje:

- prace pomiarowe i przygotowawcze,
- oznakowanie robót,
- pozyskanie gruntu z wykopu, jego odspojenie i załadunek na środki transportu,
- transport gruntu na miejsce wbudowania i rozładunek,
- zagęszczenie podłoża z gruntu rodzimego do wymaganego wskaźnika zagęszczenia,
- wbudowanie gruntu w nasyp,
- zagęszczenie warstw nasypu zgodnie z wymogami Dokumentacji Projektowej i Specyfikacji Technicznej,
- formowanie poboczy i skarp,
- profilowanie powierzchni nasypu, rowów i skarp z nadaniem im spadków i pochyleń zgodnych z Dokumentacją Projektową i Specyfikacją Techniczną,
- odwodnienie terenu robót,
- wykonanie dróg dojazdowych na czas budowy, a następnie ich rozebranie,
- przeprowadzenie wymaganych pomiarów i badań laboratoryjnych, dotyczących w szczególności właściwości wbudowanych gruntów, wskaźnika zagęszczenia poszczególnych warstw nasypu i nośności górnej warstwy,
- koszt zabezpieczenia skarp nasypów przed rozmywaniem na czas prowadzenia wszystkich robót do czasu zastabilizowania skarp (ukorzenienia traw),
- koszty związane z utrzymaniem czystości na przyległych drogach,
- uporządkowanie przyległego terenu

Cena jednostkowa wykonania nasypów mechanicznie z gruntów z dokopu i transportem gruntu obejmuje:

- prace pomiarowe i oznakowanie robót
- pozyskanie gruntu z dokopu, jego odspojenie i załadunek na środki transportu,
- transport urobku z dokopu na miejsce wbudowania w nasypie,
- zagęszczenie podłoża z gruntu rodzimego do wymaganego wskaźnika zagęszczenia
- wbudowanie gruntu w nasyp,
- zagęszczenie warstw nasypu zgodnie z wymogami Dokumentacji Projektowej i Specyfikacji Technicznej,
- formowanie poboczy i skarp,
- profilowanie powierzchni nasypu, z nadaniem im spadków i pochyleń zgodnych z Dokumentacją Projektową i Specyfikacją Techniczną,
- wyprofilowanie skarp dokopu,
- rekultywację dokopu i terenu przyległego do drogi,
- odwodnienie terenu robót,
- wykonanie dróg dojazdowych na czas budowy, a następnie ich rozebranie,
- przeprowadzenie wymaganych pomiarów i badań laboratoryjnych, dotyczących w szczególności właściwości wbudowanych gruntów, wskaźnika zagęszczenia poszczególnych warstw nasypu i nośności górnej warstwy,
- koszt zabezpieczenia skarp nasypów przed rozmywaniem na czas prowadzenia wszystkich robót do czasu zastabilizowania skarp (ukorzenienia traw),
- koszty związane z utrzymaniem czystości na przyległych drogach,
- uporządkowanie przyległego terenu.

Wykonawca uwzględni w pozycjach kosztorysowych koszt wykonania Projektu organizacji i harmonogramu robót ziemnych oraz Recept odziarnienia gruntu uzyskanego z wykopu do wymaganych parametrów wraz z technologią transportu z miejsca wykopu w miejsce wbudowania.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

10.1 NORMY

PN-B-04481 Grunty budowlane. Badania próbek gruntu

PN-B-06714-17 Kruszywa mineralne. Badania. Oznaczanie wilgotności
PN-S-02205 Drogi samochodowe. Roboty ziemne. Wymagania i badania
BN-68/8931-04 Drogi samochodowe. Pomiar równości nawierzchni planografem i łatą
BN-77/8931-12 Oznaczanie wskaźnika zagęszczenia gruntu

Odwodnienie korpusu drogowego D–03.00.00

Przepusty D-03.01.01

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej (skrót: SST) są wymagania dotyczące wykonania i odbioru przepustów wraz ze ściankami czołowymi (ew. studniami wlotowymi/wylotowymi) pod koroną drogi w ramach inwestycji – „Przebudowa drogi powiatowej nr 1646K Skrzypne – Szaflary - Ostrowska w km od 1+074,00 do 1+673,00 w miejscowości Skrzypne".

1.2. Zakres stosowania SST

SST jest stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy wykonaniu robót wymienionych w pkt 1.1 niniejszej SST.

1.3. Zakres robót ujętych w SST

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji obejmują zasady i wymagania dla wykonywania przepustów wraz ze ściankami czołowymi (ew. studniami wlotowymi/wylotowymi) pod koroną drogi w zakresie inwestycji wymienionej w pkt. 1.1.

1.4. Określenia podstawowe

1.4.1. Przepust - obiekt wybudowany w formie zamkniętej obudowy konstrukcyjnej, służący do przepływu cieków wodnych pod nasypami korpusu drogowego lub dla ruchu kołowego, pieszego.

1.4.2. Prefabrykat (element prefabrykowany) - część konstrukcyjna wykonana w zakładzie przemysłowym, z której po zmontowaniu na budowie, można wykonać przepust.

1.4.3. Przepust monolityczny - przepust, którego konstrukcja nośna tworzy jednolitą całość, z wyjątkiem przerw dylatacyjnych i wykonana jest w całości na mokro.

1.4.4. Przepust prefabrykowany - przepust, którego konstrukcja nośna wykonana jest z elementów prefabrykowanych.

1.4.5. Przepust betonowy - przepust, którego konstrukcja nośna wykonana jest z betonu.

1.4.6. Przepust żelbetowy - przepust, którego konstrukcja nośna wykonana jest z żelbetu.

1.4.7. Przepust ramowy - przepust, którego konstrukcja nośna wykonana jest w kształcie ramownicy pracującej na obciążenie pionowe i poziome.

1.4.8. Przepust sklepiony - przepust, w którym można wydzielić górną konstrukcję łukową przenoszącą obciążenie pionowe i poziome oraz fundament łuku.

1.4.9. Przepust rurowy - przepust, którego konstrukcja nośna wykonana jest z rur betonowych lub żelbetowych.

1.4.10. Ścianka czołowa przepustu - element początkowy lub końcowy przepustu w postaci ścian równoległych lub skośnych do osi drogi (lub głowic kołnierzowych), służący do podtrzymania stoków nasypu drogowego, ustabilizowania stateczności całego przepustu i częściowego zabezpieczenia elementów środkowych przepustu przed przemarzaniem.

1.4.11. Skrzydła wlotu lub wylotu przepustu - konstrukcje łączące się ze ściankami czołowymi przepustu, równoległe, prostopadłe lub ukośne do osi drogi, służące do zwiększenia zdolności przepustowej przepustu i podtrzymania stoków nasypu.

1.4.12. Studnia wlotowa/wylotowa – konstrukcja na wlocie i/lub wylocie do/z przepustu w formie ustroju zamkniętego tzn. dna i ścian połączonych monolitycznie z możliwym przekryciem kratą stalową lub płytą żelbetową z zamontowanym typowym włazem żeliwnym, służąca do przejęcia wód spływających do lub wypływających z przepustu.

1.4.13. Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z obowiązującymi, odpowiednimi polskimi normami i z definicjami podanymi w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 1.4.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.5.

2. MATERIAŁY
2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów
Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 2.
2.2. Rodzaje materiałów
Materiałami stosowanymi przy wykonywaniu przepustów są:
beton,
stal zbrojeniowa.
materiały na ławy fundamentowe,
materiały izolacyjne,
deskowanie konstrukcji betonowych i żelbetowych.
2.3. Beton i jego składniki
Do budowy przepustów betonowych i żelbetowych należy stosować beton zwykły wg PN-88/B-06250 [1] odpowiadający wymaganiom wg. PN-EN 206-1:2003 [2].
Do betonu powinien być stosowany cement powszechnego użytku, wg PN-B-19701:1997 [3]. Cement powinien spełniać stawiane wymagania wg norm PN-EN 196-1:1996[4], PN-EN 196-3:1996 [5], PN-EN 196-6:1997 [6].
Przed użyciem cementu do wykonania mieszanki betonowej cement powinien podlegać następującym badaniom:
oznaczenie czasu wiązania wg PN-EN 196-3:1996 [5],
oznaczenie stałości objętości wg PN-EN 196-3:1996 [5],
sprawdzenie zawartości grudek.

Kruszywo do betonu (piasek, żwir, grys, mieszanka z kruszywa naturalnego sortowanego, kruszywo łamane) powinno odpowiadać wymaganiom norm: PN-87/B-01100 [7], PN-86/B-06712 [8], PN-76/B-06714/00 [9], PN-76/B-06714/10 [10], PN-76/B-06714/12 [11], PN-78/B-06714/13 [12], PN-EN 933-1:2000 [13], PN-78/B-06714/16 [14], PN-77/B-067414/18 [15], PN-91/B-06714/34 [16], PN-EN 12620:2004 [16a]. Ziarna kruszywa nie powinny być większe niż:
1/3 najmniejszego wymiaru przekroju poprzecznego elementu,
3/4 odległości w świetle między prętami zbrojenia, leżącymi w jednej płaszczyźnie prostopadłej do kierunku betonowania.
Składniki mieszanki mineralnej dla betonu powinny być tak dobrane, aby krzywa uziarnienia mieszanki mineralnej mieściła się w krzywych granicznych pola dobrego uziarnienia wg rys. 1.
Rysunek 1. Krzywe graniczne uziarnienia kruszywa do betonu.

Woda powinna być „odmiany 1” i odpowiadać wymaganiom PN 88/B-32250 (PN-EN 1008:2003) [17, 17a].
Dodatki mineralne i domieszki chemiczne mogą być stosowane, jeśli dopuszcza to dokumentacja projektowa (jeżeli nie ma wzmianki to jeżeli dopuszcza Inspektor) i SST. Dodatki i domieszki powinny odpowiadać PN90/B-06240 (PN-EN 934-2) [18, 18a].
Projektowanie składu betonu i jego wykonanie powinny odpowiadać wymaganiom PN-88/B-06250 (PN-EN 206-1) [1, 2]. Poszczególne elementy konstrukcji przepustu betonowego w zależności od warunków ich eksploatacji, należy wykonywać zgodnie z PN-91/S-10042 [19] z betonu klasy co najmniej:
B 30 (C 25/30) - prefabrykaty, ścianki czołowe, przepusty, skrzydełka;
B 25 (C 20/25) - fundamenty, warstwy ochronne.
Beton do konstrukcji przepustów betonowych musi spełniać następujące wymagania wg PN-88/B-06250 (PN-EN 206-1) [1, 2]:
nasiąkliwość nie większa niż 4 %,
przepuszczalność wody - stopień wodoszczelności co najmniej W 8,
odporność na działanie mrozu - stopień mrozoodporności co najmniej F 150.

2.4. Stal zbrojeniowa
Stal stosowana do zbrojenia betonowych elementów konstrukcji przepustów musi odpowiadać wymaganiom PN-89/H-84023/06 [20] i PN-H-93215 [21].

Klasa, gatunek i średnica musi być zgodna z dokumentacją projektową lub SST. Nie dopuszcza się zamiennego użycia innych stali i innych średnic bez zgody Inspektora. Stal zbrojeniowa powinna być składowana w sposób izolowany od podłoża gruntowego, zabezpieczona od wilgoci, chroniona przed odkształceniem i zanieczyszczeniem.

2.5. Materiały izolacyjne
Do izolowania drogowych przepustów betonowych i ich elementów należy stosować materiały wskazane w dokumentacji projektowej lub SST posiadające aprobatę techniczną oraz atest producenta:
emulsja kationowa wg EmA-94. IBDiM [33],
roztwór asfaltowy do gruntowania wg PN-B-24622 [22],
lepik asfaltowy na gorąco bez wypełniaczy wg PN-C-96177 [23],
papa asfaltowa wg BN-79/6751-01 [24] oraz wg BN-88/6751-03 [25],
wszelkie inne i nowe materiały izolacyjne sprawdzone doświadczalnie i posiadające aprobaty techniczne - za zgodą Inspektora.

2.6. Elementy deskowania konstrukcji betonowych i żelbetowych
Deskowanie powinno odpowiadać wymaganiom określonym w PN-B-06251 [9]. Deskowanie należy wykonać z materiałów odpowiadających następującym normom:
drewno iglaste tartaczne do robót ciesielskich wg PN-D-95017 [26],
tarcica iglasta do robót ciesielskich wg PN-B-06251 [9] i PN-D-96000 [27],
tarcica liściasta do drobnych elementów jak kliny, klocki itp. wg PN-D-96002 [28],
gwoździe wg BN-87/5028-12 [35],
śruby, wkręty do drewna i podkładki do śrub wg PN-M-82121 [31], PN-M-82503 [33], PN-M-82505 [33] i PN-M-82010 [30],
płyty pilśniowe z drewna wg BN-69/7122-11 [40] lub sklejka wodoodporna odpowiadająca wymaganiom określonym przez Wykonawcę i zaakceptowanym przez Inspektora.
Dopuszcza się wykonanie deskowań z innych materiałów (w tym rozwiązania systemowe) pod warunkiem akceptacji Inspektora.

2.7. Żelbetowe elementy prefabrykowane
Kształt i wymiary żelbetowych elementów prefabrykowanych do przepustów i ścianek czołowych powinny być zgodne z dokumentacją projektową. Dopuszcza się wykorzystanie prefabrykatów przepustów wykonywanych zgodnie z katalogiem CBPBDiM „Transprojekt" Warszawa – styczeń 2004r [34] przenoszących obciążenia klasy A i B wg. PN-85/S-10030[32]. Odchyłki wymiarów prefabrykatów powinny odpowiadać PN-B-02356 [26].
Powierzchnie elementów powinny być gładkie i bez raków, pęknięć i rys. Dopuszcza się drobne pory jako pozostałości po pęcherzykach powietrza i wodzie do głębokości 5 mm. Po wbudowaniu elementów dopuszcza się wyszczerbienia krawędzi o głębokości do 10 mm i długości do 50 mm w liczbie 2 sztuk na 1 m krawędzi elementu, przy czym na jednej krawędzi nie może być więcej niż 5 wyszczerbień. Składowanie elementów powinno odbywać się na wyrównanym, utwardzonym i odwodnionym podłożu.

2.8. Materiały na ławy fundamentowe
Część przelotowa przepustu i skrzydełka powinny być posadowione w sposób przewidziany w dokumentacji projektowej. Jeżeli projekt nie uszczegóławia sposobu posadowienia elementów przepustu to fundament przepustu mogą stanowić:
ławy fundamentowe z pospółki spełniającej wymagania normy PN-86/B-06712 [8],
ławy fundamentowe z gruntu stabilizowanego cementem spełniającym wymagania materiałowe podane w niniejszej SST,
płyty prefabrykowane z betonu zbrojonego, spełniającym wymagania materiałowe podane w niniejszej SST,
płyta z betonu wylewanego na mokro w miejscu wbudowania spełniającym wymagania materiałowe podane w niniejszej SST.

3. SPRZĘT
3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 3.
3.2. Sprzęt do wykonywania przepustów
Wykonawca przystępujący do wykonania przepustu i ścianki czołowej powinien wykazać się możliwością korzystania z następującego sprzętu:
koparki do wykonywania wykopów głębokich,
sprzętu do ręcznego wykonywania płytkich wykopów szerokoprzestrzennych,
żurawi samochodowych,
betoniarek,
innego sprzętu do transportu pomocniczego.

4. TRANSPORT
4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu
Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 4.
4.2. Transport materiałów
4.2.1. Transport kruszywa
Kamień i kruszywo należy przewozić dowolnymi środkami transportu w warunkach zabezpieczających je przed zanieczyszczeniem, zmieszaniem z innymi kruszywami i nadmiernym zawilgoceniem.
4.2.2. Transport cementu
Transport cementu powinien być zgodny z BN-88/6731-08 [27]. Przewóz cementu powinien odbywać się dostosowanymi do tego celu środkami transportu w warunkach zabezpieczających go przed opadami atmosferycznymi, zawilgoceniem, uszkodzeniem opakowania i zanieczyszczeniem.
4.2.3. Transport stali zbrojeniowej
Stal zbrojeniową można przewozić dowolnymi środkami transportu w warunkach zabezpieczających przed powstawaniem korozji i uszkodzeniami mechanicznymi.
4.2.4. Transport mieszanki betonowej
Transport mieszanki betonowej powinien odbywać się zgodnie z normą PN-B-06250 (PN-EN 206-1) [1, 2]. Czas transportu powinien spełniać wymóg zachowania dopuszczalnej zmiany konsystencji mieszanki uzyskanej po jej wytworzeniu.
4.2.5. Transport prefabrykatów
Elementy prefabrykowane mogą być przewożone dowolnymi środkami transportu w sposób zabezpieczający je przed uszkodzeniami. Do transportu można przekazać elementy, w których beton osiągnął wytrzymałość co najmniej 0,75 R (W).
4.2.6. Transport drewna i elementów deskowania
Drewno i elementy deskowania należy przewozić w warunkach chroniących je przed przemieszczaniem, a elementy metalowe w warunkach zabezpieczających przed korozją i uszkodzeniami mechanicznymi.

5. WYKONANIE ROBÓT
5.1. Ogólne zasady wykonania robót
Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 5.
5.2. Roboty przygotowawcze
Wykonawca zobowiązany jest do przygotowania terenu budowy w zakresie:
odwodnienia terenu budowy w zakresie i formie uzgodnionej z Inspektorem,
regulacji cieku na odcinku posadowienia przepustu według dokumentacji projektowej, SST ewentualnie wg. wskazówek Inspektora, lub Zarządcy cieku
czasowego przełożenia koryta cieku do czasu wybudowania przepustu wg dokumentacji projektowej, SST lub wskazówek Inspektora.
5.3. Roboty ziemne
5.3.1. Wykopy
Metoda wykonywania robót ziemnych powinna być zgodna z SST D-02.00.00 „Roboty ziemne”.
Ściany wykopów winny być zabezpieczone na czas robót wg dokumentacji projektowej, SST i zaleceń Inspektora. W szczególności zabezpieczenie może polegać na:
stosowaniu bezpiecznego nachylenia skarp wykopów,
podparciu lub rozparciu ścian wykopów,

stosowaniu ścianek szczelnych.
Stosowane ścianki szczelne mogą być drewniane albo stalowe wielokrotnego użytku. Po wykonaniu robót ściankę szczelną należy usunąć, zaś powstałą szczelinę zasypać gruntem i zagęścić.
W uzasadnionych przypadkach, za zgodą Inspektora, ścianki szczelne można pozostawić w gruncie.
Przy mechanicznym wykonywaniu wykopu powinna być pozostawiona niedobrana warstwa gruntu, o grubości co najmniej 20 cm od projektowanego dna wykopu. Warstwa ta powinna być usunięta ręcznie lub mechanicznie z zastosowaniem koparki z oprzyrządowaniem nie powodującym spulchnienia gruntu. Odchyłki rzędnej wykonanego podłoża od rzędnej określonej w dokumentacji projektowej nie może przekraczać +1,0 cm i -3,0 cm.
5.3.2. Zasypka przepustu
Jako materiał zasypki przepustu należy stosować żwiry, pospółki i piaski co najmniej średnie. Zasypkę nad przepustem należy układać jednocześnie z obu stron przepustu, warstwami jednakowej grubości z jednoczesnym zagęszczeniem według wymagań dokumentacji projektowej lub SST. Wskaźniki zagęszczenia gruntu w wykopach i nasypach należy przyjmować wg PN-S-02205 [28].
5.4. Umocnienie wlotów i wylotów
Umocnienie wlotów i wylotów należy wykonać zgodnie z dokumentacją projektową lub SST.
Umocnieniu podlega dno oraz skarpy wlotu i wylotu.
5.5. Ławy fundamentowe pod przepustami
Ławy fundamentowe powinny być wykonane zgodnie z dokumentacją projektową i SST.
Dopuszczalne odchyłki dla ław fundamentowych przepustów wynoszą:
różnice wymiarów ławy fundamentowej w planie:
± 2 cm dla przepustów sklepionych,
± 5 cm dla przepustów pozostałych,
różnice rzędnych wierzchu ławy:
± 0,5 cm dla przepustów sklepionych,
± 2 cm dla przepustów pozostałych.
Różnice w niwelecie wynikające z odchyłek wymiarowych rzędnych ławy, nie mogą spowodować spiętrzenia wody w przepuście.
5.6. Roboty betonowe
5.6.1. Wykonanie mieszanki betonowej
Mieszanka betonowa dla betonowych elementów konstrukcji przepustów powinna odpowiadać wymaganiom PN-B-06250 (PN-EN 206-1) [1, 2]. Urabialność mieszanki betonowej powinna pozwolić na uzyskanie maksymalnej szczelności po zawibrowaniu bez wystąpienia pustek w masie betonu lub na powierzchni.
Urabialność powinna być dostosowana do warunków formowania, określonych przez:
kształt i wymiary elementu konstrukcji oraz ilość zbrojenia,
zakładaną gładkość i wygląd powierzchni betonu,
sposoby układania i zagęszczania mieszanki betonowej.
Konsystencja powinna być nie rzadsza od plastycznej, badana wg normy PN-B-06250 (PN-EN 206-1) [1, 2]. Nie może ona być osiągnięta przez większe zużycie wody niż to jest przewidziane w składzie mieszanki. Zawartość powietrza w zagęszczonej mieszance betonowej nie może przekraczać: 2 % w przypadku niestosowania domieszek napowietrzających i od 4,5 do 6,5 % w przypadku stosowania domieszek napowietrzających.
Recepta mieszanki betonowej może być ustalona dowolną metodą doświadczalną lub obliczeniowo-doświadczalną zapewniającą uzyskanie betonu o wymaganych właściwościach.
Wykonanie mieszanek betonowych musi odbywać się wyłącznie w betoniarkach przeciwbieżnych lub betonowniach. Składniki mieszanki wg recepty roboczej muszą być dozowane wagowo z dokładnością:
± 2 % dla cementu, wody, dodatków,
± 3 % dla kruszywa.
Czas mieszania zarobu musi być ustalony doświadczalnie, jednak nie powinien on być krótszy niż 2 minuty.
Konsystencja mieszanki betonowej nie może różnić się od konsystencji założonej (wg recepty roboczej) więcej niż ± 20 % wskaźnika Ve-Be. Przy temperaturze 0ºC wykonywanie mieszanki betonowej należy przerwać, za wyjątkiem sytuacji szczególnych, w uzgodnieniu z Inspektorem.

5.6.2. Wykonanie zbrojenia
Zbrojenie powinno być wykonane wg dokumentacji projektowej, wymagań SST i zgodnie z postanowieniem PN-B-06251 [29].
Sposób wykonania szkieletu musi zapewnić niezmienność geometryczną szkieletu w czasie transportu na miejsce wbudowania. Do tego celu zaleca się łączenie węzłów na przecięciu prętów drutem wiązałkowym wyżarzonym o średnicy nie mniejszej niż 0,6 mm (wiązanie na podwójny krzyż) albo stosować spawanie. Zbrojenie musi zachować dokładne położenie w czasie betonowania. Należy stosować podkładki dystansowe prefabrykowane z zapraw cementowych albo z materiałów z tworzywa sztucznego. Niedopuszczalne jest stosowanie podkładek z prętów stalowych. Szkielet zbrojenia powinien być sprawdzony i zatwierdzony przez Inspektora.
Sprawdzeniu podlegają:
średnice użytych prętów,
rozstaw prętów - różnice rozstawu prętów głównych w płytach nie powinny przekraczać 1 cm, a w innych elementach 0,5 cm,
rozstaw strzemion nie powinien różnić się od projektowanego o więcej niż ± 2 cm,
różnice długości prętów, położenie miejsc kończenia ich hakami, odcięcia - nie mogą odbiegać od dokumentacji projektowej o więcej niż ± 5 cm,
otuliny zewnętrzne utrzymane w granicach wymagań projektowych bez tolerancji ujemnych,
powiązanie zbrojenia w sposób stabilizujący jego położenie w czasie betonowania i zagęszczania.
5.6.3. Wykonanie deskowań
Przy wykonaniu deskowań należy stosować zalecenia PN-B-06251 [29] dla deskowań drewnianych i ew. BN-73/9081-02 [30] dla stalowych. Deskowanie powinno zapewnić sztywność i niezmienność układu oraz bezpieczeństwo konstrukcji. Deskowanie powinno być skonstruowane w sposób umożliwiający łatwy jego montaż i demontaż. Przed wypełnieniem mieszanką betonową, deskowanie powinno być sprawdzone, aby wykluczyć wyciek mieszanki betonowej i możliwość zniekształceń lub odchyleń w wymiarach betonowej konstrukcji. Deskowania nieimpregnowane przed wypełnieniem ich mieszanką betonową powinny być obficie zlewane wodą.
5.6.4. Betonowanie i pielęgnacja
Elementy przepustów z betonu powinny być wykonane zgodnie z dokumentacją projektową i SST oraz powinny odpowiadać wymaganiom:
PN-B-06250 (PN-EN 206-1) [1, 2] w zakresie wytrzymałości, nasiąkliwości i odporności na działanie mrozu,
PN-B-06251 [29] i PN-B-06250 (PN-EN 206-1) [1, 2] w zakresie składu betonu, mieszania, zagęszczania, dojrzewania, pielęgnacji i transportu.
Betonowanie konstrukcji należy wykonywać wyłącznie w temperaturach nie niższych niż + 5o C. W wyjątkowych przypadkach dopuszcza się betonowanie w temperaturze niższej niż 5o C, jednak wymaga to zgody Inspektora oraz zapewnienia mieszance betonowej temperatury + 20o C w chwili jej układania i zabezpieczenia uformowanego elementu przed utratą ciepła w czasie co najmniej 7 dni.
Bezpośrednio po zakończeniu betonowania zaleca się przykrycie powierzchni betonu lekkimi osłonami wodoszczelnymi, zapobiegającymi odparowaniu wody z betonu i chroniącymi beton przed deszczem i inną wodą. Woda stosowana do polewania betonu powinna spełniać wymagania normy PN 88/B-32250 (PN-EN 1008:2003) [17, 17a].
Dopuszcza się inne rodzaje pielęgnacji po akceptacji Inspektora.
Rozformowanie konstrukcji, jeżeli dokumentacja projektowa nie przewiduje inaczej, może nastąpić po osiągnięciu przez beton co najmniej 2/3 wytrzymałości projektowej.
5.7. Wykonanie betonowych elementów prefabrykowanych
W przypadku wykonywania prefabrykatów elementów przepustów na terenie budowy, kształt i ich wymiary powinny być zgodne z dokumentacją projektową. Dopuszcza się odchyłki wymiarów podane w punkcie 2.7.
Średnice prętów i usytuowanie zbrojenia powinny być zgodne z dokumentacją projektową. Otulenie prętów zbrojenia betonem (jeżeli nie podano w dokumentacji projektowej) od zewnątrz powinno wynosić co najmniej 30 mm dla przepustów rurowych i 40 mm dla przepustów skrzynkowych. Pręty zbrojenia powinny mieć kształt zgodny z dokumentacją projektową. Dopuszczalne odchylenie osi pręta w przekroju poprzecznym od wymiaru przewidzianego dokumentacją projektową może wynosić maksimum 5 mm.

5.8. Montaż betonowych elementów prefabrykowanych przepustu i ścianek czołowych
Elementy przepustu i ścianki czołowej z prefabrykowanych elementów powinny być ustawiane na przygotowanym podłożu zgodnie z dokumentacją projektową. Styki elementów powinny być wypełnione zaprawą cementową wg PN-B-14501 [31].
5.9. Izolacja przepustów
Przed ułożeniem izolacji w miejscach wskazanych w dokumentacji projektowej, powierzchnie izolowane należy zagruntować np. przez:
dwukrotne smarowanie betonu emulsją kationową w przypadku powierzchni wilgotnych,
posmarowanie roztworem asfaltowym w przypadku powierzchni suchych,
lub innymi materiałami zaakceptowanymi przez Inspektora.
Zagruntowaną powierzchnię bezpośrednio przed ułożeniem izolacji należy smarować lepikiem bitumicznym na gorąco i ułożyć izolację z papy asfaltowej (w miejscach styku prefabrykatów). Dopuszcza się stosowanie innych rodzajów izolacji po zaakceptowaniu przez Inspektora. Elementy nie pokryte izolacją przed zasypaniem gruntem należy smarować dwukrotnie lepikiem bitumicznym na gorąco.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT
6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót
Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 6.
6.2. Kontrola prawidłowości wykonania robót przygotowawczych i robót ziemnych
Kontrolę robót przygotowawczych i robót ziemnych należy przeprowadzić z uwzględnieniem wymagań podanych w punkcie 5.2 i 5.3.
6.3. Kontrola robót betonowych i żelbetowych
W czasie wykonywania robót należy przeprowadzać systematyczną kontrolę składników betonu, mieszanki betonowej i wykonanego betonu wg PN-B-06250 [8], zgodnie z tablicą 1.
Kontrola zbrojenia polega na sprawdzeniu średnic, ilości i rozmieszczenia zbrojenia w porównaniu z dokumentacją projektową oraz z wymaganiami PN-B-06251 [9].
Tablica 1. Zestawienie wymaganych badań betonu w czasie budowy według PN-B-06250 [8]
1
Rodzaj badania
Metoda badania wg
Termin lub częstość badania
1

Badania składników betonu
1.1. Badanie cementu
- czasu wiązania
- stałości objętości
- obecności grudek

PN-B-19701 [21]

bezpośrednio przed użyciem każdej dostarczonej partii

1.2. Badanie kruszywa:
- składu ziarnowego
- kształtu ziarn
- zawartość pyłów mineralnych
- zawartości zanieczyszczeń obcych
- wilgotności
PN-EN 12620:2004 [16a]
PN-B-06714-15[15]
PN-B-06714-16[16]
PN-B-06714-13[14]
PN-B-06714-12[13]

PN-B-06714-18[24]

każdej dostarczonej partii
każdej dostarczonej partii
każdej dostarczonej partii
każdej dostarczonej partii
bezpośrednio przed użyciem

1.3. Badanie wody
PN 88/B-32250 (PN-EN 1008:2003) [17, 17a]
przy rozpoczęciu robót oraz w przypadku stwierdzenia zanieczyszczeń

1.4. Badanie dodatków
i domieszek
Instrukcja ITB 206/77 [43]
2
Badania mieszanki betonowej
- urabialności
- konsystencji
- zawartości powietrza w mieszance bet.
PN-88/B-06250 (PN-EN 206-1) (PN-EN 206-1) [8]
przy rozpoczęciu robót
przy proj.recepty i 2 razy na
zmianę roboczą
przy ustalaniu recepty oraz 2 razy na zmianę roboczą
3
Badania betonu
3.1. Badanie wytrzymałości na ściskanie na próbkach

PN-88/B-06250 (PN-EN 206-1) (PN-EN 206-1) [8]
przy ustalaniu recepty oraz po wykonaniu każdej partii betonu

3.2. Badania nieniszczące betonu w konstrukcji
PN-B-06261 [10]
PN-B-06262 [11]
w przypadkach technicznie uzasadnionych

3.3. Badanie nasiąkliwości

PN-B-06250 [8]
przy ustalaniu recepty,3 razy w czasie wykonywania konstrukcji ale nie rzadziej niż raz na 5000m3 betonu

3.4. Badanie odporności na
działanie mrozu

PN-B-06250 [8]
przy ustalaniu recepty 2 razy w czasie wykonywania konstrukcji, ale nie rzadziej niż raz na 5000 m3 betonu

3.5. Badanie przepuszczalności
wody

przy ustalaniu recepty,3 razy w czasie wykonywania konstrukcji ale nie rzadziej niż raz na 5000 m3 betonu

6.4. Kontrola wykonania ścianki czołowej z kamienia łamanego
Przy wykonywaniu ścianki czołowej przeprowadzić:
sprawdzenie zgodności z dokumentacją projektową,
sprawdzenie grubości ścianki, z zastosowaniem dopuszczalnej odchyłki w grubości do ± 15 mm,
sprawdzenie prawidłowości wykonania powierzchni i krawędzi ścianki
6.5. Kontrola wykonania umocnienia wlotów i wylotów
Umocnienie wlotów i wylotów należy kontrolować wizualnie, sprawdzając ich zgodność z dokumentacją projektową.
6.6. Kontrola wykonania ławy fundamentowej
Przy kontroli wykonania ławy fundamentowej należy sprawdzić:
rodzaj materiału użytego do wykonania ławy,
usytuowanie ławy w planie,
rzędne wysokościowe,
grubość ławy,
zgodność wykonania z dokumentacją projektową.
6.7. Kontrola wykonania elementów prefabrykowanych
Elementy prefabrykowane należy sprawdzać w zakresie:
kształtu i wymiarów (długość, wymiary wewnętrzne, grubość ścianki - wg dokumentacji projektowej ew. katalogów konstrukcji typowych),
wyglądu zewnętrznego (zgodnie z wymaganiami punktu 2.7),
wytrzymałości betonu na ściskanie (zgodnie z wymaganiami tablicy 1, pkt 3.1),
średnicy prętów i usytuowania zbrojenia (zgodnie z dokumentacją projektową i wymaganiami punktów 5.6.2 i 5.7 ew. katalogów konstrukcji typowych).
6.8. Kontrola połączenia prefabrykatów
Połączenie prefabrykatów powinno być sprawdzone wizualnie w celu porównania zgodności zmontowanego przepustu z dokumentacją projektową, katalogami konstrukcji typowych oraz ustaleniami punktu 5.8.
6.9. Kontrola izolacji ścian przepustu
Izolacja ścian przepustu powinna być sprawdzona przez oględziny w zgodności z wymaganiami punktu 5.9.

7. OBMIAR ROBÓT
7.1. Ogólne zasady obmiaru robót
Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 7.
7.2. Jednostka obmiarowa
Jednostką obmiarową jest:
m (metr), przy kompletnym wykonaniu przepustu,
szt. (sztuka), przy samodzielnej realizacji ścianki czołowej.

8. ODBIÓR ROBÓT
8.1. Ogólne zasady odbioru robót
Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 8.
Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, SST i wymaganiami Inspektora, jeżeli wszystkie pomiary i badania, z zachowaniem tolerancji wg pkt 6, dały wyniki pozytywne.
8.2. Odbiór robót zanikających i ulegających zakryciu
Odbiorowi robót zanikających i ulegających zakryciu podlegają:
wykonanie wykopu,
wykonanie ław fundamentowych,
ewentualnie wykonanie deskowania,
wykonanie izolacji przepustu.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności
Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 9.
9.2. Cena jednostki obmiarowej
Cena 1 m kompletnego przepustu obejmuje:
roboty pomiarowe i przygotowawcze,
wykonanie wykopu wraz z odwodnieniem,
dostarczenie materiałów,
wykonanie ław fundamentów i ich pielęgnację,
ewentualnie wykonanie deskowania,
montaż konstrukcji przepustu wraz ze ściankami czołowymi 1),
zbrojenie i zabetonowanie konstrukcji przepustu 2),
rozebranie ewentualnego deskowania,
wykonanie izolacji przepustu,
wykonanie zasypki z zagęszczeniem warstwami, zgodnie z dokumentacją projektową,
umocnienie wlotów i wylotów,
uporządkowanie terenu,
wykonanie pomiarów i badań laboratoryjnych wymaganych w specyfikacji technicznej.
1) dla przepustów wykonywanych z elementów prefabrykowanych
2) dla przepustów wykonywanych na mokro.
Cena 1 szt. ścianki czołowej, przy samodzielnej jej realizacji, obejmuje:
roboty pomiarowe i przygotowawcze,
wykonanie wykopów,
dostarczenie materiałów,
wykonanie betonowej ścianki czołowej:
ew. wykonanie deskowania i późniejsze jego rozebranie,
ew. zbrojenie elementów betonowych,
betonowanie konstrukcji fundamentu, ścianki i skrzydełek lub montaż elementów z prefabrykatów,
wykonanie izolacji przeciw wilgotnościowej,
zasypka ścianki czołowej,
ew. umocnienie wlotu i wylotu,
uporządkowanie terenu.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE
10.1. Normy
1. PN-88/B-06250 – Beton zwykły.
2. PN-EN 206-1 – Beton. Wymagania, właściwości, produkcja i zgodności.
3. PN-B-19701:1997 – Cement. Cementy powszechnego użytku. Skład, wymagania i badania.
4. PN-EN 196-1:1996 – Metody badania cementu. Oznaczanie wytrzymałości.
5. PN-EN 196-3:1996 – Metody badania cementu. Oznaczanie czasów wiązania i stałości objętości.
6. PN-EN 196-6:1997 – Metody badania cementu. Oznaczanie stopnia zmielenia.
7. PN-87/B-01100 – Kruszywa mineralne. Kruszywa skalne. Podział, nazwy i określenia.
8. PN-86/B-06712 – Kruszywa mineralne do betonu.
9. PN-76/B-06714/00 – Kruszywa mineralne. Badania. Postanowienia ogólne
10. PN-76/B-06714/10 – Kruszywa mineralne. Badania. Oznaczenie jamistości.
11. PN-76/B-06714/12 – Kruszywa mineralne. Badania. Oznaczanie zawartości zanieczyszczeń obcych.
12. PN-78/B-06714/13 – Kruszywa mineralne. Badania. Oznaczenie zawartości pyłów mineralnych.
13. PN-EN 933-1:2000 – Kruszywa mineralne. Badania. Oznaczenie składu ziarnowego.
14. PN-78/B-06714/16 – Kruszywa mineralne. Badania. Oznaczenie kształtu ziaren.
15. PN-77/B-06714/18 – Kruszywa mineralne. Badania. Oznaczenie nasiąkliwości.
16. PN-91/B-06714/34 – Kruszywa mineralne. Badania. Oznaczenie reaktywności alkalicznej.
16a. PN-EN 12620:2004 – Kruszywo do betonu.
17. PN-88/B-32250 – Materiały budowlane. Woda do betonu zapraw.
17a. PN-EN 1008:2003 – Woda zarobowa do betonu [...]

18. PN-90/B-06240 – Domieszki do betonu. Metody badań efektów oddziaływania domieszek na beton.
18a. PN-EN 934-3 – Domieszki do betonu [...]
19. PN-91/S-10042 – Obiekty mostowe. Konstrukcje betonowe, żelbetowe i sprężone. Projektowanie.
20. PN-89/H-84023/06 – Stal określonego stosowania. Stal do zbrojenia betonu. Gatunki.
21. PN-82/H-93215 – Walcówka i pręty stalowe do zbrojenia betonu.
22. 23.PN-B-24622 - Roztwór asfaltowy do gruntowania
23. 25.PN-C-96177 - Lepik asfaltowy bez wypełniaczy stosowany na gorąco
24. 38.BN-79/6751-01 - Materiały izolacji przeciwwilgociowej. Papa asfaltowa na taśmie aluminiowej
25. 39.BN-88/6751-03 - Papa asfaltowa na welonie z włókien szklanych.
26. PN-B-02356 – Tolerancja wymiarowa w budownictwie. Tolerancja wymiarów elementów budowlanych z betonu.
27. BN-88/6731-08 – Cement. Transport i przechowywanie.
28. PN-S-02205 – Drogi samochodowe. Roboty ziemne. Wymagania i badania.
29. PN-B-06251 – Roboty betonowe i żelbetowe. Wymagania techniczne
30. BN-73/9081-02 – Formy stalowe do produkcji elementów budowlanych z betonu kruszywowego. Wymagania i badania
31. PN-B-14501 – Zaprawy budowlane zwykłe
32. PN-85/S-10030 – Obiekty mostowe. Obciążenia.
10.2. Inne dokumenty
33.Warunki techniczne. Drogowe kationowe emulsje asfaltowe. IBDiM - 1994 r.
34. Katalog CBPBDiM „Transprojekt" – Warszawa, styczeń 2004 r.

Kanalizacja deszczowa D–03.02.01

1. WSTĘP
1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej (skrót: SST) są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z wykonaniem kanalizacji deszczowej w ramach inwestycji – „Przebudowa drogi powiatowej nr 1646K Skrzypne – Szaflary - Ostrowska w km od 1+074,00 do 1+673,00 w miejscowości Skrzypne".

1.2. Zakres stosowania SST

SST jest stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy wykonaniu robót wymienionych w pkt 1.1 niniejszej SST.

1.3. Zakres robót ujętych w SST

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji obejmują zasady i wymagania dla wykonywania kanalizacji deszczowej w zakresie inwestycji wymienionej w pkt. 1.1.

1.4. Określenia podstawowe
1.4.2. Kanały
1.4.2.1. Kanał deszczowy – liniowa budowla przeznaczona do grawitacyjnego odprowadzania ścieków opadowych.
1.4.2.2. Przykanalik – kanał przeznaczony do połączenia studzienki ściekowej z wpustem ulicznym ze studnia rewizyjną/inspekcyjną lub innym elementem sieci kanalizacji deszczowej.
1.4.3. Urządzenia (elementy) uzbrojenia sieci

1.4.3.1. Rewizyjna studzienka kanalizacyjna – studzienka na kanale przeznaczona do kontroli i prawidłowej eksploatacji kanałów.
1.4.3.2. Przelotowa studzienka kanalizacyjna – studzienka zlokalizowana na załamaniach osi kanału w planie, na załamaniach spadku kanału oraz na odcinkach prostych.
1.4.3.3. Studzienka kaskadowa – studzienka kanalizacyjna mająca dodatkowy przewód pionowy umożliwiający wytrącenie nadmiaru energii ścieków, spływających z wyżej położonego kanału dopływowego do niżej położonego kanału odpływowego.
1.4.3.4. Wylot ścieków – element na końcu kanału odprowadzającego ścieki do odbiornika.
1.4.3.5. Wpust deszczowy (uliczny) – urządzenie do odbioru ścieków opadowych, spływających do kanału z utwardzonych powierzchni terenu.
1.4.4. Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z obowiązującymi, odpowiednimi polskimi normami i z definicjami podanymi w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 1.4.
1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 1.5.

2. MATERIAŁY
2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów

Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 2.

2.2. Materiały na kanalizację deszczową

należy stosować:
studnie rewizyjne i studzienki ściekowe Ø500 [mm] z betonu szczelnego SCC klasy minimum C 35/45, łączone na uszczelkę gumową. Studzienki ściekowe z osadnikiem min. 0,5m. Elementy betonowe (studnie, stożki skośne, pokrywy, pierścienie wyrównujące) z atestem.
włazy do studni rewizyjnych okrągłe Ø 600 [mm] z uszczelkę gumową w pasie drogowym klasy D poza B.
kraty wpustów ulicznych uchylne, prostokątne o klasie nośności w pasie drogowym D400 z podkładką tłumiącą drgania, poza B250. Pod kratami wpustu podwiesić kosze na zanieczyszczenia.
studnie wpadowe (wykonywane „na mokro") w miejscu wbudowania należy wykonać z betonu klasy C 25/30 wylewanego na mokro. Wloty zabezpieczyć kratami z płaskowników stalowych. Stopnie złazowe osadzić mijankowo, w dwóch rzędach, w odległości pionowej 250 ± 5 mm oraz osi stopni 271 ± 10 mm. Stopnie złazowe mają spełniać wymogi normy PN-64/H-74086.). Studnie przekryć kratami stalowymi z płaskowników min. 3x40mm spawanych w oczka 30x30mm i zabezpieczonych antykorozyjnie. Kraty osadzić na kątownikach stalowych 40x40x3mm zamontowanych w ściankach studni. Wymiary studni wg dokumentacji projektowej.
do ułożenia kanalizacji opadowej użyć rur żelbetowych z uszczelką zintegrowaną.
przykanaliki do studzienek ściekowych wykonać z rur PVC-U litych klasy HS (SN12). Dopuszcza się rury dwuścienne PP Sn8.

3. SPRZĘT
3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 3.

4. TRANSPORT
4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 4.

5. WYKONANIE ROBÓT
5.1. Ogólne zasady wykonania robót

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 5.

5.2. Budowa kanalizacji deszczowej obejmuje
wykonanie studni wlotowych „na mokro",
montaż studni rewizyjnych i ściekowych,

montaż pokryw nastudziennych i włazów,
spoinowanie studni, malowanie hydroizolacyjne kręgów,
ułożenie kanałów

Połączenie przykanalików i kanału w studzienkach rewizyjnych poprzez przejścia szczelne. Połączenia rur żelbetowych ze studniami króćcami dostudziennymi długości 0,8 do 1,5m. Spadki kanałów wg dokumentacji projektowej. Przejścia rurociągiem przez przeszkody terenowe należy wykonać jak najkrótszą drogą możliwie pod kątem prostym w stosunku do przeszkody. Ułożenie rurociągu poprzecznie pod drogą nie powinno zmniejszyć stateczności i nośności podłoża oraz nawierzchni drogi a także naruszać skrajni drogi. Skrzyżowanie przewodów kanalizacyjnych z innymi uzbrojeniami podziemnymi nie powinno naruszać bezpieczeństwa posadowienia tych uzbrojeń.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 6.

6.2. Kontroli jakości robót

Przy kontroli wykonania elementów sieci będzie sprawdzana zgodność budowy z projektem. Ponadto sprawdzeniu podlega:
wytyczenie osi przewodu
szerokość wykopu, głębokość wykopu, odwodnienie wykopu, szalowanie wykopu,
zabezpieczenie od obciążeń ruchu kołowego,
odległość od budowli sąsiadującej,
zabezpieczenie innych przewodów w wykopie,
rodzaj podłoża,
rodzaj rur, kształtek,
wyniki badań szczelności przewodu,
ułożenie przewodu,
zagęszczenie zasypki wstępnej i głównej przewodu
Badania przy odbiorze powinny być zgodne z wymogami PN-B-10725,PN-EN 805, PN-EN 1610,1671,1091.
Badania stopnia zagęszczenia gruntu wg. skali Proctora - nie powinno być mniejsze od 0.95.

7. OBMIAR ROBÓT

7.1. Ogólne zasady obmiaru robót

Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 7.

7.2. Jednostka obmiarowa

Jednostka obmiarowa jak w przedmiarze robót.

8. ODBIÓR ROBÓT

8.1. Ogólne zasady odbioru robót

Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 8.
Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, SST i wymaganiami Inspektora, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji wg pkt 6 dały wyniki pozytywne.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 9.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

10.1. Normy

PN-B-10736:1999 „Roboty ziemne. Wykopy otwarte dla przewodów wodociągowych i kanalizacyjnych. Warunki techniczne wykonania".
PN−S−02205:1998 „Drogi samochodowe. Roboty ziemne. Wymagania i badania".
PN−EN 1610:2002 „Budowa i badanie przewodów kanalizacyjnych".
PN-92/B-10735 „Kanalizacja. Przewody kanalizacyjne. Wymagania i badania przy odbiorze".
PN -99/B-10729 „Kanalizacja, studzienki kanalizacyjne".

D.04.01.01 KORYTO WRAZ Z PROFILOWANIEM I ZAGĘSZCZANIEM PODŁOŻA
1. WSTĘP
1.1 PRZEDMIOT ST
Przedmiotem niniejszej Specyfikacji Technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z wykonaniem koryta wraz z profilowaniem i zagęszczaniem podłoża pod konstrukcję chodnika.
1.2 ZAKRES STOSOWANIA ST
Niniejsza Specyfikacja Techniczna stanowi dokument przetargowy i kontraktowy przy zlecaniu i realizacji robót wymienionych w p. 1.1. na drogach powiatowych zarządzanych przez Powiatowy Zarząd Dróg w Nowym Targu.
1.3 ZAKRES ROBÓT OBJĘTYCH ST
Ustalenia zawarte w niniejszej Specyfikacja Technicznej dotyczą wykonania robót wymienionych w p. 1.1, zgodnie z zakresem w Dokumentacji Projektowej.
2. MATERIAŁY
Dla koryta wykonywanego w gruntach spoistych, wykazujących zmienność nośności pod wpływem zmian wilgotności, należy przewidzieć - i uwzględnić w cenie jednostkowej - że w przypadku niesprzyjających warunków wilgotności podłoża może zaistnieć konieczność zastosowania np. dodatku wapna lub innego środka do przesuszenia gruntu, kruszywa grubookruchowego itp., w celu uzyskania wymaganej nośności podłoża wg pkt. 6.2.7 niniejszych ST.
3. SPRZĘT
3.1 SPRZĘT DO WYKONANIA ROBÓT
Wykonawca przystępujący do wykonania profilowania podłoża powinien wykazać się możliwością korzystania z następującego sprzętu:
- równiarek lub spycharek uniwersalnych z ukośnie ustawianym lemieszem; Inspektor Nadzoru może dopuścić wykonanie profilowanie podłoża z zastosowaniem spycharki z lemieszem ustawionym prostopadle do kierunku pracy maszyny,
- walców statycznych, wibracyjnych lub płyt wibracyjnych,
- innego sprzętu dopuszczonego przez Inspektora Nadzoru.

Stosowany sprzęt nie może spowodować niekorzystnego wpływu na właściwości gruntu podłoża.
4. TRANSPORT
4.1 OGÓLNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE TRANSPORTU
Kruszywa i mieszanki kruszyw niezwiązanych można przewozić dowolnymi środkami transportu w warunkach zabezpieczających je przed zanieczyszczeniem, zmieszaniem z innymi materiałami, nadmiernym wysuszeniem i zawilgoceniem.
5. WYKONANIE ROBÓT
5.1 WARUNKI PRZYSTĄPIENIA DO ROBÓT
Wykonawca powinien przystąpić do wykonania profilowania i zagęszczenia podłoża bezpośrednio przed rozpoczęciem robót związanych z wykonaniem warstw nawierzchni. Wcześniejsze przystąpienie do wykonania profilowania i zagęszczania podłoża jest możliwe wyłącznie za zgodą Inspektora Nadzoru, w korzystnych warunkach atmosferycznych.
Po wyprofilowanym i zagęszczonym podłożu nie może odbywać się ruch budowlany, niezwiązany bezpośrednio z wykonaniem pierwszej warstwy nawierzchni.
5.2 WYKONANIE KORYTA
Rodzaj sprzętu, a w szczególności jego moc należy dostosować do rodzaju gruntu, w którym prowadzone są roboty i do trudności jego odspojenia.
Koryto można wykonywać ręcznie, gdy jego szerokość nie pozwala na zastosowanie maszyn, na przykład na poszerzeniach lub w przypadku robót o małym zakresie. Sposób wykonania musi być zaakceptowany przez Inspektora Nadzoru.
Grunt odspojony w czasie wykonywania koryta powinien być wykorzystany zgodnie z ustaleniami dokumentacji projektowej i ST, tj. wbudowany w nasyp lub odwieziony na odkład w miejsce wskazane przez Inspektora Nadzoru.
5.3 PROFILOWANIE I ZAGĘSZCZENIE PODŁOŻA
Przed przystąpieniem do profilowania podłoże powinno być oczyszczone ze wszelkich zanieczyszczeń.

Po oczyszczeniu powierzchni podłoża należy sprawdzić, czy istniejące rzędne terenu umożliwiają uzyskanie po profilowaniu zaprojektowanych rzędnych podłoża. Zaleca się, aby rzędne terenu przed profilowaniem były, o co najmniej 5 cm wyższe niż projektowane rzędne podłoża.
Jeżeli powyższy warunek nie jest spełniony i występują zaniżenia poziomu w podłożu przewidzianym do profilowania, Wykonawca powinien spulchnić podłoże na głębokość zaakceptowaną przez Inspektora Nadzoru, dowieźć dodatkowy grunt spełniający wymagania obowiązujące dla górnej strefy korpusu, w ilości koniecznej do uzyskania wymaganych rzędnych wysokościowych i zagęścić warstwę do uzyskania wartości wskaźnika zagęszczenia, określonych w tablicy 1.
Do profilowania podłoża należy stosować równiarki. Ścięty grunt powinien być wykorzystany w robotach ziemnych lub w inny sposób zaakceptowany przez Inspektora Nadzoru.
Bezpośrednio po profilowaniu podłoża należy przystąpić do jego zagęszczania. Zagęszczanie podłoża należy kontynuować do osiągnięcia wskaźnika zagęszczenia nie mniejszego od podanego w tablicy 1. Wskaźnik zagęszczenia należy określać zgodnie z BN-77/8931-12.
Tablica 1 Minimalne wartości wskaźnika zagęszczenia podłoża (Is)
Strefa
korpusu Minimalna wartość Is dla:
Górna warstwa o grubości 20 cm 1,00
Na głębokości od 20 do 50 cm od powierzchni podłoża
0,97

W przypadku, gdy gruboziarnisty materiał tworzący podłoże uniemożliwia przeprowadzenie badania zagęszczenia, kontrolę zagęszczenia należy oprzeć na metodzie obciążeń płytowych, oceniając wskaźnik odkształcenia Io. Należy określić pierwotny E1 i wtórny E2 moduł odkształcenia podłoża według PN-S-02205:1998 Załącznik B. Stosunek wtórnego E2 i pierwotnego E1 modułu odkształcenia nie powinien być większy niż:

a) dla żwirów, pospółek i piasków - 2,2

b) dla gruntów drobnoziarnistych o równomiernym uziarnieniu (pyłów, glin, glin pylastych, glin zwięzłych, iłów) - 2,0

c) dla gruntów różnoziarnistych (żwirów gliniastych, pospółek gliniastych, pyłów piaszczystych, piasków gliniastych, glin piaszczystych, glin piaszczystych zwięzłych) - 3,0

Wilgotność gruntu podłoża podczas zagęszczania powinna być równa wilgotności optymalnej z tolerancją od -20% do +10%.

5.4 UTRZYMANIE WYPROFILOWANEGO I ZAGĘSZCZONEGO PODŁOŻA

Podłoże (koryto) po wyprofilowaniu i zagęszczeniu powinno być utrzymywane w dobrym stanie. Jeżeli po wykonaniu robót związanych z profilowaniem i zagęszczeniem podłoża nastąpi przerwa w robotach i Wykonawca nie przystąpi natychmiast do układania warstw nawierzchni, to powinien on zabezpieczyć podłoże przed nadmiernym zawilgoceniem, na przykład przez rozłożenie folii lub w inny sposób zaakceptowany przez Inspektora Nadzoru.
Jeżeli wyprofilowane i zagęszczone podłoże uległo nadmiernemu zawilgoceniu, to do układania kolejnej warstwy można przystąpić dopiero po jego osuszeniu.
Po osuszeniu podłoża Inspektor Nadzoru oceni jego stan i ewentualnie zaleci wykonanie niezbędnych napraw. Jeżeli zawilgocenie nastąpiło wskutek zaniedbania Wykonawcy, to naprawę wykona on na własny koszt.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1 BADANIA W CZASIE ROBÓT

6.1.1 Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów

Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów dotyczących cech geometrycznych i zagęszczenia koryta i wyprofilowanego podłoża podaje tablica 2.
Tablica 2 Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów wykonanego koryta i wyprofilowanego podłoża

Lp.	Wyszczególnienie badań i pomiarów	Minimalna częstotliwość badań i pomiarów
1.	Szerokość koryta	10 razy na 1 km
2.	Równość podłużna	co 20 m
3.	Równość poprzeczna	10 razy na 1 km

4. Spadki poprzeczne *) 10 razy na 1 km
5. Rzędne wysokościowe co 100 m
6. Zagęszczenie, wilgotność gruntu podłoża w 2 punktach na dziennej działce roboczej
7. Nośność podłoża co 50 m
8. Ukształtowanie osi w planie *) co 25 m w osi jezdni i na jej krawędziach dla autostrad i dróg ekspresowych, co 100 m dla pozostałych dróg

*) Dodatkowe pomiary spadków poprzecznych i ukształtowania osi w planie należy wykonać w punktach głównych łuków poziomych

6.1.2 Szerokość koryta (profilowanego podłoża)

Szerokość koryta i profilowanego podłoża nie może różnić się od szerokości projektowanej o więcej niż +10 cm i -5 cm.

6.1.3 Równość koryta (profilowanego podłoża)

Nierówności podłużne koryta i profilowanego podłoża należy mierzyć 4-metrową łatą zgodnie z normą BN-68/8931-04.

Nierówności poprzeczne należy mierzyć 4-metrową łatą. Nierówności nie mogą przekraczać 20 mm.

6.1.4 Spadki poprzeczne

Spadki poprzeczne koryta i profilowanego podłoża powinny być zgodne z dokumentacją projektową z tolerancją ± 0,5%.

6.1.5 Rzędne wysokościowe

Różnice pomiędzy rzędnymi wysokościowymi koryta lub wyprofilowanego podłoża i rzędnymi projektowanymi nie powinny przekraczać +1 cm, -2 cm.

6.1.6 Zagęszczenie koryta (profilowanego podłoża)

Zagęszczenie podłoża w korycie należy sprawdzać do głębokości 0,5 m od powierzchni podłoża.

Wskaźnik zagęszczenia koryta i wyprofilowanego podłoża określony wg BN-77/8931-12 nie powinien być mniejszy niż 1,0.

Jeśli jako kryterium dobrego zagęszczenia stosuje się porównanie wartości modułów odkształcenia, to wartość stosunku wtórnego do pierwotnego modułu odkształcenia, określonych zgodnie z załącznikiem B do PN-S-02205 nie powinna być większa od 2,2.

Wilgotność w czasie zagęszczania należy badać według PN-B-06714-17. Wilgotność gruntu podłoża powinna być równa wilgotności optymalnej z tolerancją □2 % w gruntach niespoistych i od -2% do + 0 % w gruntach spoistych.

6.1.7 Nośność podłoża

Nośność należy sprawdzać na poziomie wykonanego koryta (wyprofilowanego podłoża) przez pomiar wtórnego modułu odkształcenia E2 płytą o średnicy 300 mm, zgodnie z załącznikiem B do PN-S-02205.

Nośność podłoża w korycie należy uznać za wystarczającą, jeżeli wszystkie wartości wtórnego modułu odkształcenia spełniają warunek:

- E2□50 MPa - dla gruntów niespoistych oraz spoistych ulepszanych spoiwem,
- E2□20 MPa - dla gruntów spoistych nieulepszanych spoiwem.

6.1.8 Ukształtowanie osi w planie

Oś w planie nie może być przesunięta w stosunku do osi projektowanej o więcej niż ± 3 cm dla autostrad i dróg ekspresowych lub więcej niż ± 5 cm dla pozostałych dróg.

6.2 ZASADY POSTĘPOWANIA Z WADLIWIE WYKONANYMI ODCINKAMI KORYTA (PROFILOWANEGO PODŁOŻA)

Wszystkie powierzchnie, które wykazują większe odchylenia cech geometrycznych od określonych w punkcie 6.1 powinny być naprawione przez spulchnienie do głębokości co najmniej 10 cm, wyrównanie i powtórne zagęszczenie. Dodanie nowego materiału bez spulchnienia wykonanej warstwy jest niedopuszczalne.

7. OBMIAR ROBÓT

7.1 JEDNOSTKA OBMIAROWA

Jednostką obmiarową jest m2 (metr kwadratowy) wykonanego koryta wraz z profilowaniem i zagęszczaniem.

8. ODBIÓR ROBÓT

8.1 SPOSÓB ODBIORU ROBÓT

Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z Dokumentacją Projektową, ST i wymaganiami Inspektora Nadzoru, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji wg p.6 dały wyniki pozytywne. Wszystkie elementy robót, które wykazują odstępstwa od postanowień ST, powinny być doprowadzone na koszt Wykonawcy do stanu zgodności z ST, a po przeprowadzeniu badań i pomiarów mogą być ponownie przedstawione do akceptacji Inspektora Nadzoru.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

9.1 CENA JEDNOSTKI OBMIAROWEJ

Cena wykonania 1 m2 koryta wraz z profilowaniem i zagęszczaniem obejmuje:

- prace pomiarowe i roboty przygotowawcze,
- odspojenie gruntu,
- koszt zapewnienia niezbędnych czynników produkcji,
- załadunek gruntu na środki transportowe i odwiezienie na odkład lub nasyp,
- profilowanie dna koryta lub podłoża,
- zagęszczenie,
- utrzymanie koryta lub podłoża w czasie budowy,
- przeprowadzenie pomiarów i badań laboratoryjnych, wymaganych w specyfikacji technicznej

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

10.1 NORMY

1. PN-B-04481 Grunty budowlane. Badania próbek gruntu
2. PN-B-06714-17 Kruszywa mineralne. Badania. Oznaczanie wilgotności
3. PN-S-02205 Drogi samochodowe. Roboty ziemne. Wymagania i badania
4. BN-68/8931-04 Drogi samochodowe. Pomiar równości nawierzchni planografem i łatą
5. BN-77/8931-12 Oznaczanie wskaźnika zagęszczenia gruntu

D.04.04.02 PODBUDOWA Z KRUSZYW

1. WSTĘP

1.1 PRZEDMIOT ST

Przedmiotem niniejszej Specyfikacji Technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru warstw podbudowy z kruszyw niezwiązanej lepiszczem lub spoiwem w konstrukcji chodników.

1.2 ZAKRES STOSOWANIA ST

Niniejsza specyfikacja Techniczna stanowi dokument przetargowy i kontraktowy przy zlecaniu i realizacji robót na drogach powiatowych zarządzanych przez Powiatowy Zarząd Dróg w Nowym Targu.

1.3 ZAKRES ROBÓT OBJĘTYCH ST

Ustalenia zawarte w niniejszej Specyfikacji Technicznej mają zastosowanie przy wykonywaniu warstw podbudów zasadniczych z mieszanek niezwiązanych w konstrukcji chodników o grubości, rodzaju i lokalizacji określonych w Dokumentacji Projektowej lub Przedmiarze Robót.

1.4 OKREŚLENIA PODSTAWOWE
1.4.1 Mieszanka niezwiązana – ziarnisty materiał, zazwyczaj o określonym składzie ziarnowym (od d=0 do D), który jest stosowany do wykonania warstw konstrukcji nawierzchni dróg.
Mieszanka niezwiązana może być wytworzona z kruszyw naturalnych, sztucznych, recyklingu lub mieszaniny tych kruszyw w określonych proporcjach. Kruszywo powinno spełniać odpowiednie wymagania zawarte niniejszej ST (pkt. 2.1)
1.4.2 Kategoria – charakterystyczny poziom właściwości kruszywa lub mieszanki niezwiązanej wyrażony jako przedział wartości lub wartość graniczna. Nie ma zależności pomiędzy kategoriami różnych właściwości. Właściwości oznaczone symbolem NR oznaczają, że nie jest wymagane badanie danej cechy.
1.4.3 Partia – wielkość produkcji, wielkość dostawy, dostawę dzieloną (np. ładunek samochodu ciężarowego) lub hałdę, która została wyprodukowana w okresie występowania jednakowych warunków. Przy ciągłym procesie produkcyjnym, jako partię należy przyjmować ilość wyprodukowaną w ustalonym czasie.
1.4.4 Podbudowa – część konstrukcji nawierzchni dróg służąca do przenoszenia obciążeń ruchu na podłoże. Podbudowa może składać się z podbudowy zasadniczej i pomocniczej. Obydwie warstwy mogą być wykonywane w kilku warstwach technologicznych.
1.4.5 Podbudowa pomocnicza – warstwa, zapewniająca przenoszenie obciążeń z warstwy podbudowy zasadniczej na warstwę podłoża. Podbudowa pomocnicza może składać się z kilku warstw o różnych właściwościach.
1.4.6 Podbudowa zasadnicza – warstwa zapewniająca przenoszenie obciążeń z warstw wyżej leżących na warstwę podbudowy pomocniczej lub podłoże.
1.4.7 Zakładowa Kontrola Produkcji (ZKP) – stała wewnętrzna kontrola produkcji wykonywana przez Producenta wyrobu budowlanego (kruszywa do mieszanki niezwiązanej oraz mieszanki), podczas której wszystkie elementy, wymagania i postanowienia przyjęte przez Producenta powinny zostać przez niego udokumentowane w usystematyzowany sposób w formie zapisanej polityki i procedur.
1.4.8 Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z odpowiednimi Polskimi Normami.

2. MATERIAŁY
Wymagania wobec kruszywa oparte są na klasyfikacji zgodnej z normą PN-EN 13242.
Do wytwarzania mieszanki kruszyw niezwiązanych, przeznaczonej do wykonywania warstwy podbudowy zasadniczej w konstrukcjach nawierzchni chodnika należy stosować kruszywo naturalne, łamane, sztuczne lub z recyklingu (z wyłączeniem destruktu asfaltowego).

2.1 Wymagania wobec kruszyw
Wymagania wobec kruszywa przeznaczonego do wytwarzania mieszanek niezwiązanych do warstwy podbudowy przedstawia tablica 1.

Tablica 1 Wymagania wobec mieszanek kruszyw niezwiązanych do warstw podbudowy

Lp.	Właściwość	Wymagania wobec kruszywa do mieszanek niezwiązanych przeznaczonych do podbudowy zasadniczej
1	Zestaw sit # mm (zestaw podstawowy plus zestaw 1)	0,063; 0,5; 1; 2; 4; 5,6; 8; 11,2; 16; 22,4; 31,5; 45; 56; 63 i 90
2	Uziarnienie wg PN-EN 933-1 (met. na mokro) kategoria nie niższa niż GF80 GA75	GC80/20
3	Ogólne granice i tolerancje uziarnienia kruszywa grubego na sitach pośrednich wg PN-EN 933-1	GTC20/15
4	Tolerancje typowego uziarnienia kruszywa drobnego i kruszywa o ciągłym uziarnieniu wg PN-EN 13242, kategoria nie niższa niż	GTF10

GTA20
5 Kształt kruszywa grubego wg PN-EN 933-4 a) maksymalne wartości wskaźnika

FI50
lub b) maksymalne wartości wskaźnika kształtu* SI55
6 Kategorie procentowych zawartości ziaren o powierzchni przekruszonej lub łamanych oraz ziaren całkowicie zaokrąglonych w kruszywie grubym wg PN-EN 933-5 C90/3
7
Zawartość pyłów wg PN-EN 933-1
a) w kruszywie grubym* fDeklarowana

b) w kruszywie drobnym* fDeklarowana
8 Odporność na rozdrabnianie wg PN-EN 1097-2, kategoria nie wyższa niż: LA40
9 Odporność na ścieranie kruszywa grubego wg PN-EN 1097-1 MDEDeklarowana
10 Gęstość wg PN-EN 1097-6:2001, rozdział 7, 8 albo 9 Deklarowana
11 Nasiąkliwość wg PN-EN 1097-6:2001, rozdział 7, 8 albo 9 (w zależności od frakcji) WcmNR
WA242***
12 Siarczany rozpuszczalne w kwasie wg PN-En 1744-1 ASNR
13 Całkowita zawartość siarkiwg PN-EN 1744-1 SNR
14 Stałość objętości żużla stalowniczego wg PN-EN 1744-1: 1998. rozdział 19.3 V5
15 Rozpad krzemianowy w żużlu wielkopiecowym kawałkowym wg PN-EN 1744-1:1998, p.19.1 Brak rozpadu
16 Rozpad żelazawy w żużlu wielkopiecowym kawałkowym wg PN-EN 1744-1:1998, p.19.2
Brak rozpadu
17 Składniki rozpuszczalne w wodzie wg PN-EN 1744-3 Brak substancji szkodliwych w stosunku do środowiska wg odrębnych przepisów
18 Zanieczyszczenia Brak żadnych ciał obcych takich jak drewno, szkło i plastik, mogących pogorszyć wyrób końcowy
19 Zgorzel słoneczna bazaltu wg PN-EN 1367-3, wg PN-EN 1097-2 SBLA
20 Mrozoodporność na frakcji kruszywa 8/16 wg PN-EN 1367-1 - skały magmowe i przeobrażone: F4,
- skały osadowe: F10,
- kruszywo z recyklingu: F15
21 Skład materiałowy wg załącznik C Deklarowany
22 Istotne cechy środowiskowe wg załącznika C podrozdział C.3.4 Większość substancji niebezpiecznych określonych w dyrektywie Rady 76/769/EWG zazwyczaj nie występują w źródłach kruszywa pochodzenia mineralnego. Jednak w odniesieniu do kruszyw sztucznych i odpadowych należy badać czy zawartość substancji niebezpiecznych nie przekracza wartości dopuszczalnych wg odrębnych przepisów
*) Łączna zawartość pyłów w mieszance powinna się mieścić w wybranych krzywych granicznych wg p.
2.2.4; 2.2.5; 2.4.5; 2.5.4,
**)Pod warunkiem, gdy zawartość w mieszance nie przekracza 50%m/m
***) W przypadku, gdy wymaganie nie jest spełnione, należny sprawdzić mrozoodporność.

W przypadku konieczności zbadania właściwości wymienionych w tablicy 1 wymagania wobec kruszyw powinny być sprawdzane na próbkach pobranych zgodnie z PN-EN 932-1 i pomniejszonych wg PN-EN 932-2 do wielkości zgodnej z właściwą normą metody badania wymaganej właściwości. Wyniki badań kontrolnych badan kruszyw przeznaczonych do mieszanek niezwiązanych, uzyskiwane przez producenta kruszyw, mogą być uznane za wiarygodne, jeśli w zakładzie produkującym kruszywa jest wdrożony i funkcjonuje certyfikowany system oceny zgodności spełniający wymagania PN-EN 13242.
W mieszankach, które są wyprodukowane z różnych kruszyw, każdy ze składników powinien spełniać wymagania z tablicy 1.

2.2 Wymagania wobec wody do zraszania
Do zraszanie kruszywa należy stosować wodę nie zawierającą składników wpływających szkodliwie na mieszankę kruszywa, ale umożliwiającą właściwe zagęszczenie mieszanki niezwiązanej.

2.3 Wymagania wobec mieszanek kruszyw niezwiązanych przeznaczonych do warstw podbudowy

Tablica 2 Wymagania wobec mieszanek kruszyw niezwiązanych do warstw podbudowy

Lp.	Właściwość	Wymagania wobec mieszanek niezwiązanych przeznaczonych do podbudowy: Odniesienie do tablicy w PN-EN 13285	
		Zasadniczej	
1	Uziarnienie mieszanki	0/63; 0/45; 0/31,5	Tabl.4
2	Maksymalna zawartość pyłów: kategoria UF	UF9	Tabl.2
3	Minimalna zawartość pyłów: kategoria LF	LFNR	Tab.3
4	Zawartość nadziarna: kategoria OC	OC90	Tabl. 4 i 6
5	Wymagania wobec uziarnienia	krzywa uziarnienia wg rysunku 2	Tabl. 5 i 6
6	Wymagania wobec jednorodności uziarnienia poszczególnych partii – porównanie z deklarowaną przez producenta wartością (S)	wymagania wg tablicy 4	Tablica 7
7	Wymagania wobec jednorodności uziarnienia na sitach kontrolnych – różnice w przesiewach	wymagania wg tablicy 3	Tablica 8
8	Wrażliwość na mróz: wskaźnik piaskowy SE**, co najmniej	45	-
9	Odporność na rozdrabnianie (dotyczy frakcji 10/14 odsianej z mieszanki) wg PN-EN 1097-1, kategoria nie wyższa niż	LA35	-
10	Mrozoodporność (dotyczy frakcji 8/16 odsianej z mieszanki) wg PN-EN 1367-1F4		-
11	Wartość CBR po zagęszczeniu do wskaźnika zagęszczenia Is=1,0 i moczeniu w wodzie 96h, co najmniej	≥80	-
12	Zawartość wody w mieszance zagęszczonej, %(m/m) wilgotności optymalnej wg metody Proctora	80-100	-
13	Inne cechy środowiskowe		-

2.4 Wymagania wobec krzywej uziarnienia mieszanek niezwiązanych przeznaczonych do warstw podbudowy

2.4.1 Krzywa uziarnienia mieszanki 0/31,5 dla podbudowy zasadniczej

Sito kwadratowe [mm]	Przechodzi przez sito [%]
63	100
31,5	90-100

16	55-85
8	35-68
4	22-60
2	16-47
1	9-40
0,5	5-35
0,063	0-9

2.4.2 Krzywa uziarnienia mieszanki 0/45 dla podbudowy zasadniczej

Sito kwadratowe [mm]	Przechodzi przez sito [%]
63	100
45	90-100
22,4	55-85
11,2	35-68
5,6	22-60
2	16-47
1	9-40
0,5	5-35
0,063	0-9

2.4.3 Krzywa uziarnienia mieszanki 0/63 dla podbudowy zasadniczej

Sito kwadratowe [mm]	Przechodzi przez sito [%]
63	90-100
31,5	55-85
16	35-68
8	22-60
4	16-47
2	9-40
1	5-35
0,063	0-9

2.4.5 Wymagania ciągłości uziarnienia mieszanki dla podbudowy zasadniczej.
Krzywa uziarnienia mieszanki na warstwę podbudowy zasadniczej powinna nie tylko mieścić się w odpowiednich krzywych granicznych w pkt. 2.3.1, ale powinna spełniać także wymaganie dodatkowe ciągłości uziarnienia zawarte w tablicy 3.
Tablica 3
Wymiar sita Minimalna i maksymalna zawartość frakcji w mieszankach;
[różnice przesiewów w % (m/m) między sitami

	1/2	2/4	2/5,6	4/8	5,6/11,2		8/16	11,2/22,4				
mieszanka	Min.	Max.	Min.	Max.	Min.	Max.	Min.	Max.	Max.	Min.	Max.	Min.
	Max.	Min.	Max.									
0/31,5	4	15	7	20	-	-	20	25	-	-	10	25
	-	-										
0/45	4	15	-	-	7	20	-	-	10	25	-	-
	10	25										
0/63	-	-	4	15	-	-	7	20	-	-	10	25
	-	-										

3. SPRZĘT
3.1 Sprzęt do wykonania robót
Wykonawca przystępujący do wykonania warstw z mieszanek niezwiązanych stabilizowanych mechanicznie powinien wykazać się możliwością korzystania z następującego sprzętu:
• mieszarek do wytwarzania mieszanki, wyposażonych w urządzenia dozujące wodę, mieszarki powinny zapewnić wytworzenie jednorodnej mieszanki o wilgotności optymalnej,
• równiarek albo układarek do rozkładania mieszanki,

• walców ogumionych i stalowych wibracyjnych lub statycznych do zagęszczania. W miejscach trudno dostępnych powinny być stosowane zagęszczarki płytowe, ubijaki mechaniczne lub małe walce wibracyjne.

4. TRANSPORT
4.1 Transport kruszyw i mieszanek kruszyw niezwiązanych
Kruszywa i mieszanki kruszyw niezwiązanych można przewozić dowolnymi środkami transportu w warunkach zabezpieczających je przed zanieczyszczeniem, zmieszaniem z innymi materiałami, nadmiernym wysuszeniem i zawilgoceniem.

5. WYKONANIE ROBÓT
5.1 Przygotowanie podłoża
Podłoże pod podbudowę z mieszanki niezwiązanej powinno być przygotowane zgodnie z ST D.04.01.01 „Koryto wraz z profilowaniem i zagęszczaniem podłoża". Podłoże powinno być nośne, dla którego wtórny moduł odkształcenia E2 wynosi:
• Dla gruntów niespoistych oraz spoistych ulepszanych spoiwem ≥ 50 MPa
• Dla gruntów spoistych nieulepszanych spoiwem ≥ 20 MPa
Podbudowa powinna być ułożona na podłożu zapewniającym nieprzenikanie drobnych cząstek gruntu do podbudowy. Warunek nie przenikania należy sprawdzić wzorem:

$$\frac{D15}{d85} \leq 5 \quad (1)$$

W którym:
• D15 – wymiar boku oczka sita, przez które przechodzi 15% (m/m) ziaren warstwy podbudowy, w milimetrach
• d85 – wymiar boku oczka sita, przez które przechodzi 85% (m/m) ziaren gruntu podłoża, w milimetrach

Jeżeli warunek (1) nie może być spełniony, należy na podłożu ułożyć warstwę odcinającą lub odpowiednio dobraną geowłókninę lub geotkaninę. Ochronne właściwości geowłókniny/geotkaniny, przeciw przenikaniu drobnych cząstek gruntu, wyznacza się z warunku:

$$\frac{d50}{O90} \leq 1{,}2 \quad (2)$$

W którym:
• d50 – wymiar boku oczka sita, przez które przechodzi 50% (m/m) ziaren gruntu podłoża, w milimetrach
• O90 – umowna średnica porów geowłókniny odpowiadająca wymiarom frakcji gruntu zatrzymująca się na geowłókninie/geotkaninie w ilości 90% (m/m); wartość parametru O90 powinna być podawana przez producenta geowłókniny/geotkaniny.

Paliki lub szpilki do prawidłowego ukształtowania podbudowy powinny być wcześniej przygotowane. Paliki lub szpilki powinny być ustawione w osi drogi i w rzędach równoległych do osi drogi, lub w inny sposób zaakceptowany przez Inspektora Nadzoru. Rozmieszczenie palików lub szpilek powinno umożliwiać naciągnięcie sznurków lub linek do wytyczenia robót w odstępach nie większych niż co 10m.

5.2 Wbudowywanie i zagęszczanie mieszanki

Mieszanka kruszywa powinna być rozkładana w warstwie o jednakowej grubości, takiej, aby jej ostateczna grubość po zagęszczeniu była równa grubości projektowanej. Grubość pojedynczo układanej warstwy nie może przekraczać 20cm po zagęszczeniu. Warstwa podbudowy powinna być rozłożona w sposób zapewniający osiągnięcie wymaganych spadków i rzędnych wysokościowych.

Jeżeli warstwa składa się z więcej niż jednej warstwy kruszywa, to każda warstwa powinna być wyprofilowana i zagęszczona z zachowaniem wymaganych spadków i rzędnych wysokościowych. Rozpoczęcie budowy każdej następnej warstwy może nastąpić po odbiorze poprzedniej warstwy przez Inspektora Nadzoru Projektu.
Wilgotność mieszanki kruszywa podczas zagęszczania powinna odpowiadać wilgotności optymalnej, określonej według próby Proctora, zgodnie z PN-EN 13286-2. Materiał nadmiernie nawilgocony, powinien zostać osuszony przez mieszanie i napowietrzanie. Jeżeli wilgotność mieszanki kruszywa jest niższa od optymalnej o 20 % jej wartości, mieszanka powinna być zwilżona określoną ilością wody i równomiernie wymieszana. W przypadku, gdy wilgotność mieszanki kruszywa jest wyższa od optymalnej o 10 % jej wartości, mieszankę należy osuszyć.
Przy rakowatej powierzchni ułożonej mieszanki dopuszcza się zawałowanie jej powierzchni kruszywem o wymiarze 0/4 lub 0/5 mm.

5.3 Utrzymanie podbudowy

Podbudowa po wykonaniu, a przed ułożeniem następnej warstwy, powinna być utrzymywana w dobrym stanie. Jeżeli Wykonawca będzie wykorzystywał za zgodą Inspektora Nadzoru, gotową warstwę do ruchu budowlanego, to jest obowiązany naprawić wszelkie uszkodzenia warstwy, spowodowane przez ten ruch. Koszt napraw wynikłych z niewłaściwego utrzymania warstwy obciąża Wykonawcę robót.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1 Badania przed przystąpieniem do robót
Przed przystąpieniem do robót Wykonawca dostarczy Inspektorowi Nadzoru wyniki badań laboratoryjnych kruszyw do produkcji mieszanek lub gotowych mieszanek przeznaczonych do wbudowania, łącznie z okazaniem do wglądu Inspektorowi Nadzoru kopii dokumentacji Zakładowej Kontroli Produkcji w systemie oceny zgodności 4, w celu akceptacji tego systemu i materiałów. Ponadto Wykonawca dostarczy Inspektorowi Nadzoru próbki materiałów pobrane w obecności Inspektora do wykonania badań kontrolnych przez Zamawiającego.

6.2 Badania w czasie robót

6.2.1 Uwagi ogólne

Badania dzielą się na:
- badania wykonawcy (w ramach własnego nadzoru),
- badania kontrolne (w ramach nadzoru zleceniodawcy).

6.2.2 Badania Wykonawcy

Badania Wykonawcy są wykonywane przez Wykonawcę lub jego zleceniobiorców celem sprawdzenia, czy jakość materiałów budowlanych (mieszanek kruszyw) oraz gotowej warstwy (wbudowane mieszanki kruszyw) spełniają wymagania określone w kontrakcie. Wykonawca jest zobowiązany wykonywać te badania podczas realizacji kontraktu, z niezbędną starannością i w wymaganym zakresie. Wyniki należy zapisywać w protokołach. W razie stwierdzenia uchybień w stosunku do wymagań kontraktu, ich przyczyny należy niezwłocznie usunąć.
Wyniki badań Wykonawcy należy przekazywać zleceniodawcy na jego żądanie. Inspektor Nadzoru może zdecydować o dokonaniu odbioru na podstawie badań Wykonawcy. W razie zastrzeżeń Inspektor Nadzoru może przeprowadzić badania kontrolne według punktu 6.2.3.
Zakres badań Wykonawcy związany z wykonywaniem warstwy podbudowy:
- badanie uziarnienia mieszanki,
- badanie wilgotności mieszanki,
- badanie zagęszczenie warstwy,
- badanie właściwości kruszywa,

- badania cech geometrycznych,
- badania nośności warstw.

6.2.3 Badania kontrolne

Badania kontrolne są badaniami Inspektora Nadzoru, których celem jest sprawdzenie, czy jakość materiałów budowlanych oraz gotowej warstwy spełniają wymagania określone w kontrakcie. Wyniki tych badań są podstawą odbioru. Pobieraniem próbek i wykonaniem badań na miejscu budowy zajmuje się Inspektor Nadzoru w obecności Wykonawcy. Badania odbywają się również wtedy, gdy Wykonawca zostanie w porę powiadomiony o ich terminie, jednak nie będzie przy nich obecny.

6.3Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów

6.3.1 Częstotliwość oraz zakres badań podano w tablicy 4.

Tablica 4 Częstotliwość oraz zakres badań przy wykonywaniu podbudowy z mieszanek kruszyw niezwiązanych

Lp.	Wyszczególnienie badań	Częstotliwość badań		
		Minimalna liczba badań na dziennej działce roboczej	Maksymalna długość odcinka przypadająca na 1 badanie	Maksymalna powierzchnia przypadająca na 1 badanie
1	Uziarnienie mieszanki i wilgotność	1	500 mb	1000 m2
2	Zagęszczenie i nośność (wskaźnik zagęszczenia, moduły odkształcenia	2	50 mb	300 m2
3	Badanie właściwości mieszanki zgodnie z tablicą 2	dla każdej partii mieszanki i przy każdej zmianie kruszywa/mieszanki		

Jeżeli dostawca/producent kruszyw/mieszanek ma wdrożony certyfikowany system zakładowej kontroli produkcji, to Wykonawca może wykorzystać wyniki badań kontrolnych otrzymywane od tego dostawcy/producenta.

6.3.2 Uziarnienie mieszanki i wilgotność

Uziarnienie mieszanki powinno być zgodne z wymaganiami podanymi w punkcie 2.3.1. Próbki należy pobierać w sposób losowy, z rozłożonej warstwy, przed jej zagęszczeniem. Dopuszcza się pobierać próbki na hałdzie na placu składowym Wykonawcy. Wyniki badań powinny być na bieżąco przekazywane Inspektorowi Nadzoru.
Wilgotność mieszanki powinna odpowiadać wilgotności optymalnej, określonej według próby Proctora, zgodnie z PN-EN 13286-2, z tolerancją +10% -20%.

6.3.3 Zagęszczenie i nośność podbudowy

Zagęszczenie każdej warstwy powinno odbywać się aż do osiągnięcia wymaganego wskaźnika zagęszczenia: Podbudowa zasadnicza Is ≥ 1,0, wg metody Proctora. Zagęszczenie warstwy należy sprawdzać według PN-EN 13286-2. W przypadku, gdy przeprowadzenie badania jest niemożliwe ze względu na gruboziarniste kruszywo, kontrolę zagęszczenia należy oprzeć na metodzie obciążeń płytowych. Wynik modułu należy obliczyć w zakresie obciążeń jednostkowych 0,25 – 0,35 MPa, doprowadzając obciążenie końcowe do 0,45 MPa. W obliczeniach modułu należy zastosować mnożnik 0,75 średnicy płyty, według PN-S 02205 zał. B.
Zagęszczenie podbudowy należy uznać za prawidłowe, gdy stosunek wtórnego modułu E2 do pierwotnego modułu odkształcenia E1 jest nie większy od 2,2 dla każdej warstwy konstrukcyjnej. Wielkość E2 na podbudowie powinna być nie mniejsza niż 80 MPa .

W przypadkach technicznie uzasadnionych oraz za zgodą Inspektora Nadzoru dopuszcza się badanie nośności w-wy podbudowy za pomocą płyty obciążanej dynamicznie. Wówczas wartość Evd powinna być nie niższa niż 40 MPa.
6.3.4 Badanie właściwości mieszanki

Badania kruszywa powinny obejmować ocenę wszystkich właściwości określonych w punkcie 2.3. Próbki do badań pełnych powinny być pobierane przez Wykonawcę w sposób losowy w obecności Inspektora Nadzoru.

6.4 Wymagania dotyczące cech geometrycznych podbudowy

6.4.1 Częstotliwość oraz zakres pomiarów

Częstotliwość oraz zakres pomiarów dotyczących cech geometrycznych podbudowy podano w tablicy 5.

Lp.	Wyszczególnienie badań i pomiarów	Minimalna częstość pomiarów
1	Szerokość podbudowy	10 razy na 1 km
2	Równość podłużna	W sposób ciągły plano grafem albo, co 20 m łatą na każdym pasie ruchu
3	Równość poprzeczna	10 razy na 1 km
4	Spadki poprzeczne*	10 razy na 1 km
5	Rzędne wysokościowe	Co 20 m na odcinkach prostych i co 10 na łukach
6	Ukształtowanie osi w planie*	Co 100 m
7	Grubość podbudowy	Podczas budowy: w 3 punktach na każdej działce roboczej, lecz nie rzadziej niż raz na 400 m2

*) – dodatkowe pomiary spadków poprzecznych i ukształtowania osi w planie należy wykonać w punktach głównych łuków poziomych.

6.4.2 Szerokość podbudowy

Szerokość warstwy nie może różnić się od szerokości projektowanej o więcej niż +10 cm, -5 cm.

6.4.3 Równość podbudowy

Nierówności podłużne warstwy należy mierzyć 4-metrową łatą lub planografem, zgodnie z BN-68/8931-04.
Nierówności poprzeczne należy mierzyć 4-metrową łatą.
Nierówności podbudowy nie mogą przekraczać:
- 10 mm dla podbudowy zasadniczej.

6.4.4 Spadki poprzeczne podbudowy

Spadki poprzeczne warstwy na prostych i łukach powinny być zgodne z dokumentacją projektową, z tolerancją ±0,5%.

6.4.5 Rzędne wysokościowe podbudowy

Różnice pomiędzy rzędnymi wysokościowymi warstwy i rzędnymi projektowanymi nie powinny przekraczać +1 cm, -2 cm.

6.4.6 Ukształtowanie osi podbudowy

Oś podbudowy w planie nie może być przesunięta w stosunku do osi projektowanej o więcej niż ±5cm.

6.4.7 Grubość podbudowy

Grubość warstwy nie może się różnić od grubości projektowanej o więcej niż:
- dla podbudowy pomocniczej +10%, -15%,
- dla podbudowy zasadniczej +10%.

6.5 Zasady postępowania z wadliwie wykonanymi odcinkami podbudowy

6.5.1 Niewłaściwe cechy geometryczne podbudowy

Wszystkie powierzchnie warstwy, które wykazują większe odchylenie od określonych w punkcie 6.3 powinny być naprawione przez spulchnienie lub zerwanie do głębokości co najmniej 10 cm, wyrównane i powtórnie zagęszczone. Dodanie nowego materiału bez spulchniania wykonanej warstwy jest niedopuszczalne. Jeżeli szerokość warstwy jest mniejsza od szerokości projektowanej o więcej niż 5 cm i nie zapewnia podparcia warstwom wyżej leżącym, to Wykonawca powinien na własny koszt poszerzyć warstwę przez spulchnienie warstwy na pełną grubość do połowy szerokości pasa ruchu, dołożenie materiału i powtórne zagęszczenie.

6.5.2 Niewłaściwa grubość podbudowy

Na wszystkich powierzchniach wadliwych pod względem grubości, Wykonawca wykona naprawę warstwy. Powierzchnie powinny być naprawione przez spulchnienie lub wybranie warstwy na odpowiednią głębokość zgodnie z decyzją Inspektora Nadzoru, uzupełnione nowym materiałem o odpowiednich właściwościach, wyrównane i ponownie zagęszczone.
Roboty te Wykonawca wykona na własny koszt. Po wykonaniu tych robót nastąpi ponowny pomiar i ocena grubości warstwy, według wyżej podanych zasad, na koszt Wykonawcy.

6.5.3 Niewłaściwa nośność podbudowy

Jeżeli nośność warstwy będzie mniejsza od wymaganej, to Wykonawca wykona wszelkie roboty niezbędne do zapewnienia wymaganej nośności. Koszty tych dodatkowych robót poniesie Wykonawca.

6.5.4 Grubość całkowita podbudowy

Grubość całkowita pakietu warstw podbudowy z mieszanek niezwiązanych (pomocniczej i zasadniczej) nie powinna się różnić od projektowej o więcej niż +/- 1 cm.
7. OBMIAR ROBÓT
7.1 JEDNOSTKA OBMIAROWA
Jednostką obmiarową jest m2 (metr kwadratowy) wykonanej podbudowy z kruszywa.
8. ODBIÓR ROBÓT
8.1 SPOSÓB ODBIORU ROBÓT
Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z Dokumentacją Projektową, ST i wymaganiami Inspektora Nadzoru, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji wg p.6 dały wyniki pozytywne.
Wszystkie elementy robót, które wykazują odstępstwa od postanowień ST, powinny być doprowadzone na koszt Wykonawcy do stanu zgodności z ST, a po przeprowadzeniu badań i pomiarów mogą być ponownie przedstawione do akceptacji Inspektora Nadzoru.
9. PODSTAWA PŁATNOŚCI
9.1 CENA JEDNOSTKI OBMIAROWEJ
Cena wykonania 1 m2 podbudowy z kruszywa obejmuje:
- prace pomiarowe i roboty przygotowawcze,
- oznakowanie robót,
- sprawdzenie i ewentualną naprawę podłoża,
- przygotowanie mieszanki z kruszywa zgodnie z receptą,

- dostarczenie mieszanki na miejsce wbudowania,
- rozłożenie mieszanki,
- zagęszczenie rozłożonej mieszanki,
- przeprowadzenie pomiarów i badań laboratoryjnych, wymaganych w specyfikacji technicznej
- utrzymanie podbudowy w czasie robót

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

10.1 Normy

1. PN-EN 13242 Kruszywa do niezwiązanych i hydraulicznie związanych materiałów stosowanych w obiektach budowlanych i budownictwie drogowym.
2. PN-EN 13285 Mieszanki niezwiązane – Wymagania
3. PN-EN 932-3 Badania podstawowych właściwości kruszyw – Część 3: Procedura i terminologia uproszczonego opisu petrograficznego
4. PN-EN 932-5 Badania podstawowych właściwości kruszyw – Część 5: Wyposażenie podstawowe i wzorcowanie.
5. PN-EN 933-1 Badania geometrycznych właściwości kruszyw – Część 1: Oznaczanie składu ziarnowego. Metoda przesiewania.
6. PN-EN 933-3 Badania geometrycznych właściwości kruszyw – Część 3: Oznaczanie kształtu ziaren za pomocą wskaźnika płaskości.
7. PN-EN 933-4 Badania geometrycznych właściwości kruszyw – Część 4: Oznaczanie kształtu ziaren – wskaźnik kształtu.
8. PN-EN 933-5 Badania geometrycznych właściwości kruszyw – Część 5: Oznaczanie procentowej zawartości ziaren o powierzchniach powstałych w wyniku przekruszenia lub łamania kruszyw grubych
9. PN-EN 933-8 Badania geometrycznych właściwości kruszyw – Część 8: Ocena zawartości drobnych cząstek – Badania wskaźnika piaskowego
10. PN-EN 933-9 Badania geometrycznych właściwości kruszyw – Część 9: Ocena zawartości drobnych cząstek – Badania błękitem metylenowym
11. PN-EN 1008 Woda zarobowa do betonu – Specyfikacja pobierania próbek, badanie i ocena przydatności wody zarobowej do betonu, w tym wody odzyskanej z procesów betonu.
12. PN-EN 1097-1 Badania mechanicznych i fizycznych właściwości kruszyw. Część 1: Oznaczanie odporności na ścieranie (mikro-Deval)
13. PN-EN 1097-2 Badania mechanicznych i fizycznych właściwości kruszyw – Część 2: Metody oznaczania odporności na rozdrabnianie
14. PN-EN 1097-6 Badania mechanicznych i fizycznych właściwości kruszyw – Część 6: Oznaczanie gęstości ziaren i nasiąkliwości
15. PN-EN 1367-1 Badania właściwości cieplnych i odporności kruszyw na działanie czynników atmosferycznych – Część 1: Oznaczanie mrozoodporności
16. PN-EN 1367-2 Badania właściwości cieplnych i odporności kruszyw na działanie czynników atmosferycznych. - Część 2: Badanie w siarczanie magnezu
17. PN-EN 1367-3 Badania właściwości cieplnych i odporności kruszyw na działanie czynników atmosferycznych – Część 3: Badanie bazaltowej zgorzeli słonecznej metodą gotowania
18. PN-EN 1744-1 Badania chemicznych właściwości kruszyw – Część 1: Analiza chemiczna
19. PN-EN 1744-3 Badania chemicznych właściwości kruszyw. Część 3: Przygotowanie wyciągów przez wymywanie kruszyw
20. PN-ISO 565 Sita kontrolne – Tkanina z drutu, blacha perforowana i blacha cienka perforowana elektrochemicznie – Wymiary nominalne oczek
21. PN-EN 13286-1 Mieszanki mineralne niezwiązane i związane spoiwem hydraulicznym. Część 1: Metody badań dla ustalonej laboratoryjnie referencyjnie referencyjnej gęstości i wilgotności. Wprowadzenie i wymagania ogólne.
22. PN-EN 13286-2 Mieszanki mineralne niezwiązane i związane spoiwem hydraulicznym. Część 2: Metody badań dla ustalonej laboratoryjnie gęstości i wilgotności. Zagęszczanie aparatem Proctora.

23. PN-EN 13286-47 Mieszanki mineralne niezwiązane i związane spoiwem hydraulicznym. Część 47: Metody badań dla określenia nośności, kalifornijski wskaźnik nośności CBR, natychmiastowy wskaźnik nośności i pęcznienia liniowego.
24. BN-64/8931-02 Drogi samochodowe. Oznaczanie modułu odkształcenia nawierzchni podatnych i podłoża przez obciążenie płytą
25. BN-68/8931-04 Drogi samochodowe. Pomiar równości nawierzchni planografem i łatą
10.2. Inne dokumenty
27. WT-4 2010. Mieszanki niezwiązane do dróg krajowych.

D.08.02.02 CHODNIK Z BRUKOWEJ KOSTKI BETONOWEJ

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot ST

Przedmiotem niniejszej Specyfikacji Technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z wykonaniem chodników z betonowej kostki brukowej.

1.2. Zakres stosowania ST

Specyfikacja Techniczna stosowana jest jako dokument przetargowy i kontraktowy przy zlecaniu i realizacji robót na drogach powiatowych zarządzanych przez Powiatowy Zarząd Dróg w Nowym Targu.

1.3. Zakres robót objętych ST

Ustalenia dotyczą zasad prowadzenia robót związanych z wykonaniem chodników z betonowej kostki brukowej o grubości zgodnej z Dokumentacją Projektową.

1.4. Określenia podstawowe

1.4.1. Betonowa kostka brukowa – kształtka wytwarzana ze betonu metodą wibroprasowania. Produkowana jest jako kształtka jednowarstwowa lub w dwóch warstwach połączonych ze sobą trwale w fazie produkcji.

1.4.2. Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z obowiązującymi odpowiednimi polskimi normami.

2. MATERIAŁY

2.1. Betonowa kostka brukowa
Należy wbudować betonową kostkę:
- o grubości 6cm,
- spełniającą wymagania normy PN-EN 1338.

Pożądane jest, aby wymiary kostek były dostosowane do sposobu układania i siatki spoin oraz umożliwiały wykonanie warstwy o szerokości zgodnej z Dokumentacją Projektową.
Kostki mogą być produkowane z wypustkami dystansowymi na powierzchniach bocznych oraz z ukosowanymi krawędziami górnymi.

2.2.1 Wymagania techniczne stawiane betonowym kostkom brukowym do stosowania na zewnętrznych nawierzchniach, mających kontakt z solą odladzającą w warunkach mrozu PN-EN 1338.

2.2.1.1. Aspekty wizualne

	Aspekty wizualne		
1	Wygląd	J	a) Górna powierzchnia kostki nie powinna mieć rys i odprysków b) Ewentualne wykwity nie są uważane za istotne
2			
3	Tekstura		
Zabarwienie (barwiona może być warstwa ścieralna lub cały element)		J	a) Kostki z powierzchnią o specjalnej teksturze – producent powinien opisać rodzaj tekstury, b) Tekstura lub zabarwienie kostki powinny być porównane z próbką producenta c) Ewentualne różnice w jednolitości tekstury lub zabarwienia, spowodowane nieuniknionymi zmianami we właściwościach surowców i zmianach warunków twardnienia nie są uważane za istotne

2.2.1.2. Kształt i wymiary
Dopuszczalne odchyłki wymiarów nominalnych dla kostek brukowych

Grubość kostki[mm]	Długość [mm]	Szerokość [mm]	Grubość [mm]
<100	±2	±2	±3
≥100	±3	±3	±4

Różnica pomiędzy dwoma pomiarami grubości tej samej kostki powinna być ≤3mm

W przypadku kostek brukowych o kształcie nie prostokątnym, odchyłki stosowane dla innych wymiarów powinny być deklarowane przez Producenta.

2.2.1.3. Wytrzymałość charakterystyczna na rozciąganie przy rozłupywaniu

Oznaczenie	Wytrzymałość charakterystyczna na rozciąganie przy rozłupywaniu [MPa] Minimalna wytrzymałość na zginanie [MPa]
T	≥3,6 Żaden pojedynczy wynik nie powinien być mniejszy niż 2,9MPa i nie powinien wykazywać obciążenia niszczącego mniejszego niż 250N/mm długości rozłupania

2.2.1.4. Odporność na zamrażanie /rozmrażanie z udziałem soli odladzającej

Klasa	Oznaczenie	Ubytek masy po badaniu zamrażania /rozmrażania kg/m2
3	D	Wartość średnia ≤1,0 przy czym żaden pojedynczy wynik >1,5

Betonowe kostki brukowe powinny wykazywać mrozoodporność, stopień mrozoodporności F150 wg PN-B06250.

2.2.1.5 Nasiąkliwość

Klasa	Oznaczenie	Nasiąkliwość %masy
2	B	5%

2.2.1.6. Odporność na ścieranie
Klasa Oznaczenie Pomiar wykonany na Tarczy Bohmego (pomiar wykonany zgodnie z metodą badania opisaną w załączniku G w PN-EN 1338) Pomiar wykonany na Tarczy Bohmego (pomiar wykonany zgodnie z metodą badania opisaną w załączniku H w PN-EN 1338)
4 I ≤20mm≤18 000mm3/5 000mm2

2.2.2. Składowanie kostek
Kostkę zaleca się pakować na paletach. Palety z kostką mogą być składowane na otwartej przestrzeni, przy czym podłoże powinno być wyrównane i odwodnione.

2.3. Beton na kostkę
Beton klasy C40/50 powinien odpowiadać wymaganiom normy PN-EN 206-1.

2.4. Materiały na podsypkę i do wypełnienia spoin oraz szczelin w nawierzchni
Jeśli Dokumentacja Projektowa nie ustala inaczej, to należy stosować:
a) na podsypkę cementowo – piaskową pod nawierzchnię
- mieszankę cementu i piasku w stosunku 1:4 z piasku naturalnego spełniającego wymagania wg PN-86/B-06712, cementu powszechnego użytku spełniającego wymagania PN-EN 197-1 i wody odmiany 1 odpowiadającej wymaganiom PN-EN 1008 (woda pitna wodociągowa nie wymaga badań).
b) do wypełnienia spoin w nawierzchni na podsypce cementowo – piaskowej należy stosować piasek wg PN-86/B-06712.
Składowanie kruszywa, nie przeznaczonego do bezpośredniego wbudowania po dostarczeniu na budowę, powinno odbywać się na równym, utwardzonym i dobrze odwodnionym, przy zabezpieczeniu kruszywa przed zanieczyszczeniem i zmieszaniem z innymi materiałami kamiennymi.
Przechowywanie cementu powinno być zgodne z BN-88/6731-08.

3. SPRZĘT
Małe powierzchnie chodnika z kostki brukowej wykonuje się ręcznie.
Jeśli powierzchnie są duże, a kostki brukowe mają jednolity kształt i kolor, można stosować mechaniczne urządzenia układające. Urządzenia składa się z wózka i chwytaka sterowanego hydraulicznie, służącego do przenoszenia z palety warstwy kostek na miejsce ich ułożenia. Do zagęszczania nawierzchni stosuje się wibratory płytowe z osłoną z tworzywa sztucznego.

4. TRANSPORT
Uformowane w czasie produkcji kostki betonowe układane są warstwowo na palecie.
Po uzyskaniu wytrzymałości betonu min. 0,7 wytrzymałości projektowanej, kostki przewożone są na stanowisko, gdzie specjalne urządzenie pakuje je w folię i spina taśmą stalową, co gwarantuje transport samochodami w nienaruszonym stanie.
Kostki betonowe można również przewozić samochodami na paletach transportowych producenta.

5. WYKONANIE ROBÓT
5.1. Koryto pod chodnik
Koryto wykonane w podłożu pod chodniki z kostki betonowej powinno być wyprofilowane zgodnie z projektowanymi spadkami podłużnymi i poprzecznymi oraz zgodnie z wymaganiami podanymi w ST D.04.01.01.

5.2. Podłoże
Podłoże pod nawierzchnie chodników z betonowej kostki brukowej stanowić będzie warstwa podbudowy z kruszywa stabilizowanego mechanicznie zgodnie z wymaganiami podanymi w ST D.04.04.02.

5.3. Podsypka pod chodniki z kostki betonowej

Rodzaj podsypki i jej grubość powinny być zgodne z Dokumentacją Projektową.
Zgodnie z Dokumentacją Projektową grubość podsypki wynosi 3cm po zagęszczeniu.
Dopuszczalne odchyłki od zaprojektowanej grubości podsypki nie powinny przekraczać ±1cm.
Podsypkę cementowo – piaskową przygotowuje się w betoniarniach, a następnie rozściela na uprzednio zwilżonej podbudowie, przy zachowaniu współczynnika wodno – cementowego od 0,25 do 0,35.
W praktyce, wilgotność układanej podsypki powinna być taka, aby po ściśnięciu podsypki w dłoni podsypka nie rozsypywała się i nie było na dłoni śladów wody, a po naciśnięciu palcami podsypka rozsypywała się. Rozścielenie podsypki cementowo – piaskowej powinno wyprzedzać układanie kostek od 3m do 4m. rozścielona podsypka powinna być wyprofilowana i zagęszczona w stanie wilgotnym, lekkimi walcami (np. ręcznymi) lub zagęszczarkami wibracjnymi.
Jeśli podsypka jest wykonana z suchej zaprawy cementowo – piaskowej to po zawałowaniu nawierzchni należy ją polać wodą w takiej ilości, aby woda zwilżyła całą grubość podsypki.
Rozścielenie podsypki z suchej zaprawy może wyprzedzać układanie nawierzchni o około 20m.
Całkowite ubicie nawierzchni i wypełnienie spoin zaprawą musi być zakończone przed rozpoczęciem wiązania cementu w podsypce.

5.4. Ułożenie nawierzchni z betonowych kostek brukowych
Warstwa nawierzchni z kostki powinna być wykonana z elementów o jednakowej grubości. Na większym fragmencie robót zaleca się stosować kostki dostarczone w tej samej partii materiału, w której niedopuszczalne są różne odcienie wybranego koloru kostki.
Układanie kostki można wykonywać ręcznie lub mechanicznie.
Układanie ręczne zaleca się wykonywać na mniejszych powierzchniach, zwłaszcza skomplikowanych pod względem kształtu lub wymagającej kompozycji kolorystycznej układanych deseni oraz różnych wymiarów i kształtów kostek.
Powierzchnia kostek położonych obok urządzeń infrastruktury technicznej (np. studzienek, włazów itp.) powinna trwale wystawać od3mm do 5mm powyżej powierzchni tych urządzeń oraz od 3mm do 10mm powyżej korytek ściekowych.
Do uzupełnienia przestrzenie przy krawężnikach, obrzeżach i studzienkach można używać elementy kostkowe wykończeniowe w postaci tzw. Połówek i dziewiątek, mających wszystkie krawędzie równe i odpowiednio fazowane. W przypadku potrzeby kształtek o nietypowych wymiarach, wolną przestrzeń uzupełnia się kostką ciętą, przycinaną na budowie specjalnymi narzędziami tnącymi (przycinarkami, szlifierkami z tarczą itp.).
Dzienną działkę roboczą nawierzchni na podsypce cementowo – piaskowej zaleca się zakończyć prowizorycznie około półmetrowym pasem nawierzchni na podsypce piaskowej w celu wytworzenia oporu dla ubicia kostki na stałe. Przed dalszym wznowieniem prac, prowizorycznie ułożoną nawierzchnię na podsypce piaskowej należy rozebrać i usunąć wraz z podsypką. Szczeliny między kostkami powinny wynosić od 2mm do 3mm. Na łukach o promieniu ponad 30m, kostki należy układać tak żeby spoiny rozszerzały się wachlarzowo. Kostki mogą bć przycinane. Przy promieniach poniżej 30m, kostka powinna być układana w odcinkach prostych łączących się przy użyciu trójkątów lub trapezów wykonanych z kostek odpowiednio docinanych.
Kostkę należy układać ok 1,5cm wyżej od projektowanej niwelety chodnika, gdyż w czasie wibrowania podsypka ulega zagęszczeniu.
Po ułożeniu kostki, szczeliny należy wypełnić piaskiem, a następnie zamieść powierzchnię ułożonych kostek przy użyciu szczotek ręcznych lub mechanicznych i przystąpić do ubijania nawierzchni chodnika.

5.4.1. Ubicie nawierzchni z kostek
Ubicie nawierzchni należy przeprowadzić za pomocą zagęszczarki wibracyjnej (płytowej) z osłoną z tworzywa sztucznego.
Do ubicia nawierzchni nie wolno używać walca.
Ubijanie nawierzchni należy prowadzić od krawędzi powierzchni w kierunku jej środka i jednocześnie w kierunku poprzecznym kształtek. Ewentualne nierówności powierzchniowe mogę być zlikwidowane przez ubijanie w kierunku wzdłużnym kostki.
Po ubiciu nawierzchni wszystkie kostki uszkodzone (np. pęknięte) należy wymienić na kostki całe.

Nawierzchnia nie wymaga pielęgnacji – może być zaraz oddana do użytkowania.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1. Badania przed przystąpieniem do robót

Przed przystąpieniem do robót wykonawca powinien uzyskać i przedłożyć Inspektorowi Nadzoru:
w zakresie betonowej kostki brukowej
- deklarację zgodności dostawcy oraz wyniki badań cech charakterystycznych kostek,
- wyniki sprawdzenia przez Wykonawcę cech zewnętrznych kostek wg punktu 2.

6.2. Badania w czasie robót

Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów w czasie robót nawierzchniowych podaje tablica poniżej.

L.p.	Wyszczególnienie badań i pomiarów	Częstotliwość badań	Wartości dopuszczalne
1	Sprawdzenie podłoża i koryta	Wg ST D.04.01.02	-
2	Sprawdzenie podbudowy	Wg ST D.04.04.02	-
3	Sprawdzenie podsypki (pomiarem liniowym lub metodą niwelacji)	Bieżąca kontrola w 10 punktach dziennej działki roboczej: grubości, spadków i cech konstrukcyjnych w porównaniu z dokumentacją projektową	Wg punktu 5.4 odchyłki od projektowanej grubości ±1cm
4	Badania wykonania nawierzchni z kostki		
	a) zgodność z dokumentacją projektową	Sukcesywnie na każdej działce roboczej	-
	b) położenie osi w planie (sprawdzone geodezyjnie)	Co 100m i we wszystkich punktach charakterystycznych	Przesunięcie od osi projektowanej do 2cm
	c) rzędne wysokościowe (pomierzone instrumentem pomiarowym)	Co 25m w osi i przy krawędziach oraz we wszystkich punktach charakterystycznych	Odchylenia: +1cm, -1cm
	d) równość w profilu podłużnym (wg BN-68/8931-04 [6] łatą czterometrową)	Jw.	Nierówności do 8mm
	e) równość w przekroju poprzecznym (sprawdzona łatą profilową z poziomicą i pomiarze prześwitu klinem cechowanym oraz przymiarem liniowym względnie metoda niwelacji)	Jw.	Prześwity między łatą a powierzchnią do8mm
	f) spadki poprzeczne (sprawdzone metodą niwelacji)	Jw.	Odchyłki od dokumentacji projektowej do 0,3%
	g) szerokość nawierzchni (sprawdzona przymiarem liniowym)	Jw.	Odchyłki od szerokości projektowanej do ±5cm

6.3. Badania wykonanych robót

Zakres badań i pomiarów wykonanej nawierzchni z betonowej kostki brukowej podano w tablicy poniżej.

L.p.	Wyszczególnienie badań i pomiarów	Sposób sprawdzenia
1	Sprawdzenie wyglądu zewnętrznego nawierzchni kostki	Wizualne sprawdzenie jednorodności wyglądu, prawidłowości desenia, kolorów kostek, spękań, plam, deformacji, wykruszeń, spoin i szczelin
2	Badanie położenia osi nawierzchni w planie	Geodezyjne sprawdzenie położenia osi co 25m i w punktach charakterystycznych (dopuszczalne przesunięcie do 2cm)
3	Rzędne wysokościowe, równość podłużna i poprzeczna, spadki poprzeczne i szerokość	Co 25m i we wszystkich punktach charakterystycznych (wg metod i dopuszczalnych wartości podanych w tab. Wyżej lp. od 4c do 4g)

7. OBMIAR ROBÓT

7.1. Jednostka obmiarowa
Jednostką obmiarową jest 1 m2 (metr kwadratowy) wykonanego chodnika z betonowej kostki brukowej.

8. ODBIÓR ROBÓT
Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji wg punktu 6 dały wyniki pozytywne.
W przypadku niezgodności, choć jednego elementu robót z wymaganiami, roboty uznaje się za niezgodne z dokumentacją projektową i Wykonawca zobowiązany jest do ich poprawy na własny koszt.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

9.1. Cena jednostki obmiarowej
Cena 1 m2 wykonanego chodnika obejmuje:
- wytyczenie i prace pomiarowe,
- prace przygotowawcze,
- zakup i dostarczenie potrzebnych materiałów na miejsce wbudowania,
- wykonanie koryta z wyprofilowaniem i zagęszczeniem,
- wykonanie podbudowy z kruszywa łamanego stabilizowanego mechanicznie,
- rozścielenie i zagęszczenie podsypki piaskowej,
- ułożenie kostki
- wypełnienie spoin zaprawą,
- pielęgnacja przez posypywanie piaskiem i polewanie wodą,
- przeprowadzenie wymaganych pomiarów i badań laboratoryjnych,
- uporządkowanie terenu robót.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

10.1. Normy

PN-EN 197-1:2002 Cement – Część 1: Skład, wymagania i kryteria zgodności dotyczące cementów powszechnego użytku
PN-EN 1338:2005 Betonowa kostka brukowa. Wymagania i metody badań
PN-EN 13242 Kruszywa do niezwiązanych i związanych hydraulicznie materiałów stosowanych w obiektach budowlanych i budownictwie drogowym
PN-EN 1008:2004 Woda zarobowa do betonu – Specyfikacja pobierania próbek, badanie i ocena przydatności wody zarobowej do betonu, w tym wody odzyskanej z procesów produkcji betonu

D.04.07.01.B WARSTWA PODBUDOWY Z BETONU ASFALTOWEGO KR3-4

1. WSTĘP
1.1. Przedmiot ST
Przedmiotem niniejszej Specyfikacji Technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z wykonaniem podbudowy z betonu asfaltowego AC 16P oraz AC 22 P dla kategorii ruchu KR3-4.
1.2. Zakres stosowania ST
Specyfikacja Techniczna stosowana jest jako dokument przetargowy i kontraktowy przy zlecaniu i realizacji robót na drogach powiatowych zarządzanych przez Powiatowy Zarząd Dróg w Nowym Targu.
1.3. Zakres robót objętych ST
Ustalenia zawarte w niniejszej Specyfikacji Technicznej dotyczą robót wymienionych w pkt. 1.1. i obejmują wykonanie warstw konstrukcyjnych o grubości, rodzaju i lokalizacji określonych w Dokumentacji Projektowej lub Przedmiarze Robót.

1.4. Określenia podstawowe
1.4.1. Mieszanka mineralna (MM) - mieszanka kruszywa i wypełniacza mineralnego o określonym składzie i uziarnieniu.
1.4.2. Mieszanka mineralno-asfaltowa (MMA) - mieszanka mineralna z odpowiednią ilością asfaltu, wytworzona w określony sposób, spełniająca określone wymagania.
1.4.3. Beton asfaltowy (AC) - mieszanka mineralno-asfaltowa ułożona i zagęszczona.
1.4.4. Kruszywo naturalne – kruszywo ze złóż naturalnych pochodzenia mineralnego, które poza obróbką mechaniczną nie zostało poddane żadnej obróbce.
1.4.5. Kruszywo sztuczne – kruszywo pochodzenia mineralnego, uzyskane w wyniku procesu przemysłowego obejmującego termiczną lub inną modyfikację.
1.4.6. Kruszywo grube – jest to kruszywo o wymiarach ziaren D≤45mm oraz d≥2mm
1.4.7. Kruszywo drobne – jest to kruszywo o wymiarach ziaren D≤2mm, którego większa część pozostaje na sicie 0,063mm. Kruszywo drobne dzielimy na:
Kruszywo drobne łamane – jest to kruszywo naturalne lub sztuczne poddane mechanicznemu rozdrobieniu
Kruszywo drobne niełamane – jest to kruszywo naturalne lub sztuczne nie poddane mechanicznemu rozdrobnieniu.
1.4.8. Wypełniacz – kruszywo, którego większa część przechodzi przez sito 0,063mm i może być dodawane do materiałów budowlanych w celu uzyskania pewnych właściwości.
1.4.9. Wypełniacz mieszany – wypełniacz pochodzenia mineralnego wymieszany z wodorotlenkiem wapnia (wapniem hydratyzowanym)
1.4.10. Granulat asfaltowy – destrukt asfaltowy przygotowany do zastosowania w mieszance mineralno – asfaltowej
1.4.11. Wejściowy skład mieszanki (recepta wejściowa) to przedstawienie składu mieszanki pod względem materiałów składowych, krzywej uziarnienia i procentowej zadozowanej zawartości asfaltu w stosunku da mieszanki mineralno – asfaltowej będącej wynikiem walidacji projektu laboratoryjnego mieszanki (sprawdzenia uśrednionych wyników uziarnienia oraz zawartości lepiszcza rozpuszczalnego oznaczonego
1.4.12. Wyjściowy skład mieszanki (recepta wyjściowa) to przedstawienie składu mieszanki pod względem materiałów składowych, uśrednionych wyników uziarnienia oraz zawartości lepiszcza rozpuszczalnego oznaczonego laboratoryjnie wraz z poprawką na asfalt nierozpuszczalny. Jest to wynik walidacji produkcji mieszanki (sprawdzenia składu na etapie prób produkcyjnych w otaczarce i następnie zbadanych w laboratorium)

1.4.13. Produkcyjny poziom zgodności jest miarą ogólnego stanu nadzorowania procesu produkcyjnego w ramach Zakładowej Kontroli Produkcji na WMB. PPZ należy wyznaczyć metodą pojedynczego wyniku. Do każdego wyniku badania kontrolnego (przesiewy przez sita D, D/2 lub sito charakterystyczne dla kruszywa grubego, 2mm, sito charakterystyczne pomiędzy 0,063mm a 2mm oraz sito 0,063mm, zawartość rozpuszczonego lepiszcza) należy obliczyć odchylenia od wymaganej wartości wymienionych parametrów podanych w recepcie wejściowej i wyjściowej.
1.4.14. Badanie wstępne typu obejmuje kompletny zestaw badań i/lub innych procedur oraz ich wyników, określających przydatność mieszanek mineralno – asfaltowych do zastosowania. Wstępne badanie typu powinno być przeprowadzone przy pierwszym wprowadzeniu mieszanek mineralno – asfaltowych do obrotu w celu wykazania zgodności z niniejszymi WT.
1.4.15. Zakładowa Kontrola Produkcji (ZKP) stała wewnętrzna kontrola produkcji wykonywana przez Producenta mieszanki mineralno – asfaltowej, podczas której wszystkie elementy, wymagania i postanowienia przyjęte przez Producenta powinny zostać przez niego udokumentowane w usystematyzowany sposób w formie polityki i procedur.
1.4.16. Środek adhezyjny – substancja powierzchniowo czynna, która poprawia adhezję asfaltu do materiałów mineralnych oraz zwiększa odporność błonki asfaltu na powierzchni kruszywa na odmywanie wodą; może być dodawany do asfaltu lub do kruszywa.
1.4.17. Podłoże pod warstwę asfaltową – powierzchnia przygotowana do ułożenia warstwy z mieszanki mineralno-asfaltowej
1.4.18. Emulsja asfaltowa kationowa – asfalt drogowy w postaci zawiesiny rozproszonego asfaltu w wodzie.

1.4.19. Próba technologiczna – wytwarzanie mieszanki mineralno-asfaltowej w celu sprawdzenia, czy jej właściwości są zgodne z receptą laboratoryjną.
1.4.20. Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z obowiązującymi odpowiednimi polskimi normami.

2. MATERIAŁY
Wykonawca powinien deklarować przydatność wszystkich materiałów stosowanych do wykonania warstwy podbudowy, zgodnie z wymaganiami podanymi poniżej w tabelach.
2.1. Lepiszcza asfaltowe
Do betonu asfaltowego dla kategorii ruchu KR3-4 do warstwy podbudowy należy stosować asfalt drogowy 35/50 lub 50/70 wg PN-EN-12591, odpowiadający wymaganiom przedstawionym w tabeli 1 oraz 1a.

Tabela 1. Wymagania wobec asfaltu do betonu asfaltowego dla kategorii ruchu KR3-4 dla warstwy podbudowy

Lp.	Właściwości	Metoda badania	Rodzaj asfaltu 35/50	
Właściwości obligatoryjne				
1	Penetracja w 25oC	0,1 mm	PN-EN 1426	35÷50
2	Temperatura mięknienia,	oC	PN-EN 1427	50÷58
3	Temperatura zapłonu, nie mniej niż	oC	PN-EN 22592	240
4	Zawartość składników rozpuszczalnych, nie mniej niż	% m/m	PN-EN 12592	99
5	Zmiana masy postarzeniu (ubytek lub przyrost), nie więcej niż	% m/m	PN-EN 12607-1	0,5
6	Pozostała penetracja postarzeniu, nie mniej niż	%	PN-EN 1426	53
7	Temperatura mięknienia postarzeniu, nie mniej niż	oC	PN-EN 1427	52
Właściwości specjalne krajowe				
8	Zawartość parafiny, nie więcej niż	%	PN-EN 12606-1	2,2
9	Wzrost temperatury mięknienia postarzeniu, nie więcej niż	oC	PN-EN 1427	8
10	Temperatura łamliwości, nie więcej niż	oC	PN-EN 12593	-5

Tabela 1a. Wymagania wobec asfaltu do betonu asfaltowego dla kategorii ruchu KR3-4 dla warstwy podbudowy

Lp.	Właściwości	Metoda badania	Rodzaj asfaltu 50/70`	
Właściwości obligatoryjne				
1	Penetracja w 25oC	0,1 mm	PN-EN 1426	50-70
2	Temperatura mięknienia,	oC	PN-EN 1427	46-54
3	Temperatura zapłonu, nie mniej niż	oC	PN-EN 22592	230
4	Zawartość składników rozpuszczalnych, nie mniej niż	% m/m	PN-EN 12592	99
5	Zmiana masy postarzeniu (ubytek lub przyrost), nie więcej niż	% m/m	PN-EN 12607-1	0,5
6	Pozostała penetracja postarzeniu, nie mniej niż	%	PN-EN 1426	50
7	Temperatura mięknienia postarzeniu, nie mniej niż	oC	PN-EN 1427	48
Właściwości specjalne krajowe				
8	Zawartość parafiny, nie więcej niż	%	PN-EN 12606-1	2,2
9	Wzrost temperatury mięknienia postarzeniu, nie więcej niż	oC	PN-EN 1427	9
10	Temperatura łamliwości, nie więcej niż	oC	PN-EN 12593	-8

2.2. Wypełniacz
Należy stosować wypełniacz spełniający odpowiednie wymagania określone w tabeli 2.

Tabela 2. Wymagania wobec wypełniacza do warstwy podbudowy z betonu asfaltowego

Lp.	Właściwości wypełniacza	Wymagania wobec wypełniacza w zależności od kategorii ruchu
		KR 3-4
1.	Uziarnienie wg PN-EN 933-10: zgodne z tablicą 24 w PN-EN 13043	
2.	Jakość pyłów wg PN-EN 933-9; kategoria nie wyższa niż:	MBF10
3.	Zawartość wody wg PN-EN 1097-5; % (m/m) nie wyższa od:	1
4.	Gęstość ziaren wg PN-EN 1097-7:	deklarowana przez producenta
5.	Wolne przestrzenie w suchym zagęszczonym wypełniaczu wg PN-EN 1097-4; wymagana kategoria:	V28/45
6.	Przyrost temperatury mięknienia wg PN-EN 13179-1; wymagana kategoria:	ΔR&B8/25
7.	Rozpuszczalność w wodzie wg PN-EN 1744-1; kategoria nie wyższa niż:	WS10
8.	Zawartość CaCO3 w wypełniaczu wapiennym wg PN-EN 196-2; kategoria, co najmniej:	CC70
9.	Zawartość wodorotlenku wapnia w wypełniaczu mieszanym; kategoria: K a Deklarowana	
10.	„Liczba asfaltowa” wg PN-EN 13179-2, kategoria	BNDeklarowana

2.3. Kruszywo

Należy stosować kruszywa spełniające odpowiednie wymagania określone w tabeli 3 i 4(lub 4a)

Tabela 3. Wymagania wobec kruszywa grubego do warstwy podbudowy z betonu asfaltowego

Lp.	Właściwości kruszywa	Wymagania wobec kruszyw w zależności od kategorii ruchu
		KR3-4
1.	Uziarnienie wg PN-EN 933-1; kategoria nie niższa niż:	GC 85/20
2.	Tolerancje uziarnienia; wymagane kategorie:	G25/15 G20/15 G20/17,5
3.	Zawartość pyłów wg PN-EN 933-1; kategoria nie wyższa niż:	f2
4.	Kształt kruszywa wg PN-EN 933-3 lub wg PN-EN 933-4; kategoria nie wyższa niż:	Fl30 lub SI30
5.	Procentowa zawartość ziaren o powierzchni przekruszonej i łamanej w kruszywie grubym wg PN-EN 933-5; kategoria nie wyższa niż:	C50/30
6.	Odporność kruszywa na rozdrabnianie wg PN-EN 1097-2, rozdział 5; badana na kruszywie o wymiarze 10/14, kategoria nie wyższa niż:	LA40
7.	Gęstość ziaren wg PN-EN 1097-6, rozdział 7, 8 lub 9:	deklarowana przez producenta
8.	Nasiąkliwość wg PN-EN 1097-6, rozdział 7, 8 lub 9	deklarowana przez producenta
9.	Mrozoodporność wg PN-EN 1367-1; badana na kruszywie o wymiarze 8/11, 11/16 lub 8/16, kategoria nie wyższa niż:	F4
10.	„Zgorzel słoneczna” bazaltu wg PN-EN 1367-3; kategoria	SBLA
11.	Skład chemiczny – uproszczony opis petrograficzny wg PN-EN 932-3	deklarowany przez producenta
12.	Grube zanieczyszczenia lekkie wg PN-EN 1744-1, pkt 14.2; kategoria nie wyższa niż:	mLPC0,1
13.	Rozpad krzemianowy dwuwapniowego w kruszywie z żużla wielkopiecowego chłodzonego powietrzem wg PN-EN 1744-1, pkt 19.1:	wymagana odporność
14.	Rozpad związków żelaza w kruszywie z żużla wielkopiecowego chłodzonego powietrzem wg PN-EN 1744-1, pkt 19.2:	wymagana odporność
15.	Stałość objętości kruszywa z żużla stalowniczego wg PN-EN 1744-1, pkt 19.3; kategoria nie wyższa niż:	V6,5

Tabela 4. Wymagania wobec kruszywa drobnego łamanego do warstwy podbudowy z betonu asfaltowego

Lp. Właściwości kruszywa Wymagania wobec kruszyw w zależności od kategorii ruchu
KR3-4
1. Uziarnienie wg PN-EN 933-1 kruszywa wymagana kategoria: GF 85 lub GA 85
2. Tolerancja uziarnienia;
Odchylenie nie większe niż wg kategorii GTC20
3. Zawartość pyłów wg PN-EN 933-1 w kruszywie drobnym; kategoria nie wyższa niż: f16
4. Jakość pyłów wg PN-EN 933-9; kategoria nie wyższa niż: MBF10
5. Kanciastość kruszywa drobnego lub kruszywa 0/2 wydzielonego z kruszywa o ciągłym uziarnieniu wg PN-EN 933-6, rozdział 8; kategoria nie niższa niż: Ecs30
6. Gęstość ziaren wg PN-EN 1097-6, rozdział 7, 8 lub 9: deklarowana przez producenta
7. Nasiąkliwość wg PN-EN 1097-6, rozdz. 7, 8 lub 9 deklarowana przez producenta
8. Grube zanieczyszczenia lekkie wg PN-EN 1744-1, pkt 14.2; kategoria nie wyższa niż: mLPC0,1

Tabela 4a. Wymagania wobec kruszywa drobnego niełamanego do warstwy podbudowy z betonu asfaltowego
Lp. Właściwości kruszywa Wymagania wobec kruszyw w zależności od kategorii ruchu
KR3-4
1. Uziarnienie wg PN-EN 933-1 kruszywa wymagana kategoria: GF 85 lub GA 85
2. Tolerancja uziarnienia;
Odchylenie nie większe niż wg kategorii GTC20
3. Zawartość pyłów wg PN-EN 933-1 w kruszywie drobnym; kategoria nie wyższa niż: f3
4. Jakość pyłów wg PN-EN 933-9; kategoria nie wyższa niż: MBF10
5. Kanciastość kruszywa drobnego lub kruszywa 0/2 wydzielonego z kruszywa o ciągłym uziarnieniu wg PN-EN 933-6, rozdział 8; kategoria nie niższa niż: EcsDeklarowana
6. Gęstość ziaren wg PN-EN 1097-6, rozdział 7, 8 lub 9: deklarowana przez producenta
7. Nasiąkliwość wg PN-EN 1097-6, rozdz. 7, 8 lub 9 deklarowana przez producenta
8. Grube zanieczyszczenia lekkie wg PN-EN 1744-1, pkt 14.2; kategoria nie wyższa niż: mLPC0,1

Składowanie kruszywa powinno się odbywać w warunkach zabezpieczających je przed zanieczyszczeniem i zmieszaniem z innymi asortymentami kruszywa lub jego frakcjami.

2.4. Granulat asfaltowy

Stosowanie granulatu asfaltowego nie może obniżać właściwości mieszanek mineralno – asfaltowych. W przypadku, gdy do wytwarzania mieszanki mineralno – asfaltowej stosowany jest dodatek granulatu asfaltowego, to musi on spełniać wymagania WT-2 2014. Zestawienie wymagań podano w tabeli nr 5 oraz 5a. Jeżeli w granulacie występują materiały obce, to ich obecność, zawartość i rodzaj powinny być udokumentowane i zadeklarowane do odpowiedniej kategorii. Zawartość materiałów obcych powinna być oznaczona zgodnie z PN-EN 12697-42.

Tabela 5. Wymagania wobec granulatu asfaltowego do warstwy podbudowy z betonu asfaltowego
L.P. Wymagania Warstwa podbudowy AC
KR3-4
1. Zawartość materiałów obcych Kategoria FM1/0,1
2. Właściwości lepiszcza odzyskanego w granulacie asfaltowym.
PIK Kategoria S70
Wartość średnia temperatury mięknienia nie może być wyższa niż 700C. Pojedyncze wartości temperatury mięknienia nie mogą przekraczać 770C
3. Właściwości lepiszcza odzyskanego w granulacie asfaltowym Penetracja Kategoria P15
Wartość średnia nie może być mniejsza niż 15x0,1mm. Pojedyncze wartości penetracji nie mogą być mniejsze niż 10x0,1mm.

4. Jednorodność Wg tabeli 4

Do sklasyfikowania lepiszcza odzyskanego w granulacie asfaltowym wystarcza oznaczenie temperatury mięknienia PIK. Tylko w szczególnych przypadkach należy wykonać oznaczenie penetracji. Oceny właściwości lepiszcza należy dokonać wg pkt. 4.2.2 normy PN-EN 13108-8.
Jednorodność granulatu asfaltowego jest oceniana na podstawie rozstępu procentowego udziału w granulacie: kruszywa grubego, kruszywa drobnego oraz pyłów, zawartości lepiszcza oraz rozstępu wyników pomiarów temperatury mięknienia lepiszcza odzyskanego z granulatu asfaltowego.
Wymagane jest podanie zmierzonej wartości jednorodności rozstępu wyników badań właściwości, przeprowadzonych na liczbie próbek n, przy czym n powinno wynosic co najmniej 5. Liczbę próbek oblicza się, dzieląc masę materiału wyjściowego podanego w tonach [t] przez 500t, zaokrąglając w górę do pełnej liczby.
Wymagania dotyczące dopuszczalnego rozstępu wyników badań właściwości granulatu asfaltowego w tabeli nr 5a.
Tabela 5a. Dopuszczalny rozstęp wyników badań właściwości partii granulatu asfaltowego

L.P.	Właściwość	Dopuszczalny rozstęp wyników badań partii granulatu do zastosowania w MMA
		w warstwie podbudowy
1.	Temperatura mięknienia lepiszcza odzyskanego [0C]	8,0
2.	Zawartość lepiszcza [%(m/m)]	1,2
3.	Kruszywo o uziarnieniu poniżej 0,063mm [%(m/m)]	10,0
4.	Kruszywo o uziarnieniu od 0,063mm do 2mm [%(m/m)]	16,0
5.	Kruszywo o uziarnieniu powyżej 2mm [%(m/m)]	18,0

2.5. Środek adhezyjny
Mogą być stosowane jedynie środki adhezyjne posiadające aprobatę techniczną IBDiM i atest producenta.
Środki adhezyjne należy stosować zgodnie z warunkami podanymi w aprobacie technicznej.

3. SPRZĘT
Wykonawca przystępując do wykonania warstw nawierzchni z betonu asfaltowego powinien wykazać się możliwością korzystania z następującego sprzętu:
wytwórni stacjonarnej (otaczarki) o mieszaniu cyklicznym lub ciągłym, do wytwarzania mieszanek mineralno-asfaltowych o sterowaniu elektronicznym, o wydajności min. 150 ton/godz.
układarek do układania mieszanek mineralno-asfaltowych typu zagęszczanego, z elektronicznym sterowaniem układania i wyposażonych w płytę do wstępnego zagęszczania z układem grzewczym,
skrapiarek, wyposażonych w elektroniczny układ sterowania dozowaniem lepiszcza asfaltowego, a odchyłka dozowania nie może przekraczać +- 10% ustalonej jednostkowej ilości dozowania,
walców lekkich, średnich i ciężkich stalowych gładkich,
walców ogumionych o regulowanym ciśnieniu w oponach,
samochodów samowyładowczych wysokotonażowych z przykryciem brezentowym.
4. TRANSPORT
Transport asfaltów drogowych może odbywać się w:
cysternach kolejowych,
cysternach samochodowych
lub innych pojemnikach stalowych, zaakceptowanych przez Inspektora Nadzoru.
Wypełniacz luzem należy przewozić w cysternach przeznaczonych do przewozu materiałów sypkich, umożliwiających rozładunek pneumatyczny.
Wypełniacz workowany można przewozić dowolnymi środkami transportu, w sposób zabezpieczony przed zawilgoceniem i uszkodzeniem worków.

Kruszywo można przewozić dowolnymi środkami transportu w warunkach zabezpieczających je przed zanieczyszczeniem, zmieszaniem z innymi asortymentami kruszywa lub jego frakcjami i nadmiernym zawilgoceniem.
Mieszankę betonu asfaltowego należy przewozić pojazdami samowyładowczymi wyposażonymi w pokrowce brezentowe. W czasie transportu i podczas oczekiwania na rozładunek mieszanka powinna być przykryta pokrowcem.
Czas transportu od załadunku do rozładunku nie powinien przekraczać 2 godziny z jednoczesnym spełnieniem warunku zachowania temperatury wbudowania.
Zaleca się stosowanie samochodów termosów z podwójnymi ściankami skrzyni wyposażonej w system grzewczy.
5. WYKONANIE ROBÓT
5.1. Projektowanie mieszanki mineralno – asfaltowej
Przed przystąpieniem do robót, Wykonawca opracuje i dostarczy Inspektorowi Nadzoru do akceptacji projekt składu mieszanki mineralno-asfaltowej oraz wyniki badań laboratoryjnych.
Projektowanie empiryczne mieszanki mineralno-asfaltowej polega na:
doborze składników mieszanki,
doborze optymalnej ilości asfaltu,
określeniu jej właściwości i porównaniu wyników z założeniami projektowymi.
Krzywa uziarnienia mieszanki mineralnej powinna mieścić się w polu dobrego uziarnienia wyznaczonego przez krzywe graniczne. Rzędne krzywych granicznych uziarnienia mieszanek mineralnych betonu asfaltowego oraz minimalne zawartości asfaltu podano odpowiednio w tabeli 6 oraz 6a.
UWAGA: podana minimalna zawartość asfaltu Bmin dotyczy AC o referencyjnej gęstości mieszanki mineralnej równej 2,65 Mg/m3. W przypadku, gdy mieszanka mineralna charakteryzuje się inną gęstością należy do Bmin zastosować współczynnik korygujący α wg wzoru:

$$\alpha = 2{,}65/\rho a$$

ρa – gęstość ziarn kruszywa mieszanki mineralnej, w megagramach na metr sześcienny (Mg/m3), określona zgodnie z normą EN 1097-6.
Tabela 6. Uziarnienie mieszanki mineralnej oraz zawartość lepiszcza do betonu asfaltowego do warstwy podbudowy AC 22 P

Właściwość	Przesiew, [%(m/m)]	
	AC 22 P	
KR3-4		
Wymiar sita #, [mm]:	od	do
31,5	100	—
22,4	90	100
16	65	90
11,2	—	—
8	42	68
2	15	45
0,125	4	12
0,063	4,0	8,0
Zawartość lepiszcza,	Bmin4,0	

Tabela 6a. Uziarnienie mieszanki mineralnej oraz zawartość lepiszcza do betonu asfaltowego do warstwy podbudowy AC 16 P

Właściwość	Przesiew, [%(m/m)]	
	AC 16 P	
KR3-4		
Wymiar sita #, [mm]:	od	Do
31,5	—	—

22,4	100	—
16	90	100
11,2	65	85
8	50	76
2	25	50
0,125	5	12
0,063	4,0	8,0

Zawartość lepiszcza, Bmin4,0

Skład mieszanki mineralno-asfaltowej powinien być ustalony na podstawie badań próbek laboratoryjnych. Próbki powinny spełniać odpowiednie wymagania podane w tabeli 7 – 8.

Tabela 7. Wymagane właściwości betonu asfaltowego do warstwy podbudowy

Właściwość	Warunki zagęszczania wg PN-EN 13108-20	Metoda i warunki badania
	Wymiar mieszanki dla kategorii ruchu KR3-4	
Zawartość wolnych przestrzeni	C.1.3, ubijanie, 2 × 75 uderzeń	PN-EN 12697-8, p. 4 Vmin4,0 Vmax7,0
Odporność na deformacje trwałe (grubość płyty 60mm, procedurę kondycjonowania krótkoterminowego mma przed zagęszczeniem próbek do badań podano w załączniku nr 2)	C.1.20, wałowanie,	P98-P100 PN-EN 12697-22, metoda B w powietrzu, PN-EN 13108-20, D.1.6, 60°C, 10 000 cykli WTSAIR0,30 PRDAIR9,0
Wrażliwość na działanie wody	C.1.1, ubijanie, 2 × 35 uderzeń	PN-EN 12697-12, przechowywanie w 40°C z jednym cyklem zamrażania (ujednoliconą procedurę badania odporności na działanie wody z jednym cyklem zamrażania podano w załączniku nr 1), badanie w 25°C ITSR70

Wykonana warstwa podbudowy z betonu asfaltowego powinna spełniać wymagania podane w tabeli 8.

Tabela 8. Właściwości wykonanej warstwy podbudowy z betonu asfaltowego

Parametr	Wartość dla kategorii ruchu KR3-4
Wskaźnik zagęszczenia w warstwie, [%]	> 98,0
Zawartość wolnych przestrzeni w warstwie dla, [% (v/v)]	4,0 ÷ 8,0

Po zakończeniu projektowania składu mieszanki należy wykonać pełne badania wg wymagań określonych w tabeli 7 oznaczone jako „badanie typu", zakończone pisemnym sprawozdaniem.

5.2. Ocena zgodności

5.2.1 Wstępne Badanie Typu

Wstępne Badanie Typu (kompletna recepta) obejmuje kompletny zestaw badań mieszanki mineralno – asfaltowej betonu asfaltowego określonych w niniejszej ST, określających przydatność mieszanek mineralno – asfaltowych do wskazanego zastosowania, wraz z badaniami materiałów składowych. Wstępne Badanie Typu powinno być przeprowadzone przy pierwszym wprowadzeniu mieszanek mineralno – asfaltowych do obrotu w celu wykazania zgodności z niniejszymi SST. Sprawozdanie z Badania Typu powinno zawierać informacje ogólne (nr identyfikacyjny badania, nr normy wyrobu, nazwę i adres producenta MMA, datę badania, informację kto opracował i autoryzował Badanie Typu, określenie typu mieszanki, zestawienie załączników do Badania Typu, rodzaj walidacji, dla MMA z asfaltem modyfikowanym min i max temperatura produkcji, informacja o przeznaczeniu MMA), informacje o składnikach (każdy wymiar kruszywa – pochodzenie i rodzaj jego uziarnienie i gęstość, jeżeli stosowany jest destrukt – jego pochodzenie [warstwa i droga] uziarienie, lepiszcze – typ, rodzaj i pochodzenie, dodatki – źródło i rodzaj), informacje o mieszance

mineralno asfaltowej oraz mieszance mineralnej (skład % MMA wejściowy i wyjściowy, skład % MM, krzywa uziarnienia MMA, zawartość asfaltu zadozowanego, zawartość asfaltu całkowitego, zawartość asfaltu nierozpuszczalnego, zawartość asfaltu rozpuszczalnego, zawartość wolnej przestrzeni w MMA, procentowa ilość dodatków z podaniem sposobu dozowania, metoda, energia i temeratura zagęszczania próbek), załączniki (oznakowanie CE lub badania typu, sprawozdania z badań wszystkich właściwości składników MMA, badań MMA)
Sprawozdanie z Badania Typu zachowuje ważność do określonego składu mieszanki, aż do wystąpienia zmiany materiałów składowych, ale nie dłużej niż przez okres pięciu lat. Badanie typu powinno zostać powtórzone w przypadku gdy:
- upłynęło pięć lat od jego wykonania,
- nastąpiła zmiana złoża kruszywa,
- nastąpiła zmiana rodzaju kruszywa (typu petrograficznego),
- nastąpiła zmiana kategorii kruszywa grubego w kategorii: kształtu, udziału ziaren częściowo przekruszonych, odporności na rozdrabnianie, kanciastości kruszywa drobnego, zmiana gęstości MM (średnio ważona obliczona z wszystkich frakcji) o więcej niż 0,05Mg/m3
- nastąpiła zmiana rodzaju lepiszcza (zmiana źródła pochodzenia lepiszczy drogowych nie powoduje konieczności wykonania nowego Badania Typu, zasada ta nie dotyczy asfaltów modyfikowanych)
- nastąpiła zmiana typu mineralogicznego wypełniacza.

5.2.2 Zakładowa Kontrola Produkcji
Producent powinien posiadać certyfikowany system Zakładowej Kontroli Produkcji do każdego miejsca produkcji mieszanki mineralno – asfaltowej, z której będzie ona dostarczona na kontrakt. Certyfikat ZKP powinien być aktualny, dotyczyć WMA, która będzie produkowała MMA na kontrakt oraz być wystawiony przez jednostkę notyfikowaną. Certyfikat i wszelkie dokumenty dotyczące ZKP muszą być udostępnione Inspektorowi na jego żądanie.
5.2.3. Oznakowanie i dokument towarzyszący dostawie
Dostawca/producent MMA powinien oznakowywać MMA znakiem CE na dokumentach handlowych przekazywanych odbiorcy/Wykonawcy Robót oraz dołączyć do każdej dostawy dokument towarzyszący dostawie wg wzoru podanego w PN-EN 13108-1 w pełnej lub skróconej formie. Wykonawca uzgodni z Inspektorem Nadzoru formę oznakowania i formę dokumentu towarzyszącego dostawie.
Dokument dostawy towarzyszący każdej partii mieszanki mineralno – asfaltowej wysłanej przez wytwórnię musi zawierać producenta mieszanki i identyfikacje wytwórni, opis wyrobu AC 22 P 35/50, możliwość uzyskania informacji na temat wyników wstępnego typu, informacja o zastosowanych dodatkach.
Na potrzeby kontraktu produkcja mieszanki mineralno – asfaltowej może nastąpić po akceptacji przez Inspektora Nadzoru sprawozdania ze wstępnego badania typu oraz ustaleniu wejściowego lub wyjściowego składu mieszanki. Inspektor Nadzoru po sprawdzeniu merytorycznej poprawności przedstawionych dokumentów, dopuszcza do rozpoczęcia produkcji i układania MMA.
Nie dopuszcza się produkcji mieszanki na WMB, do której nie wydano certyfikatu do ZKP. Podczas produkcji stosuje się produkcyjny poziom zgodności (PPZ) zgodnie z normą PN-EN 13108-21 załącznik A.
Mieszankę mineralno – asfaltową należy produkować w otaczarce o mieszaniu cyklicznym zapewniającej prawidłowe dozowanie składników, ich wysuszanie oraz zachowanie temperatury składników i gotowej mieszanki mineralno – asfaltowej.
Dozowanie składników, w tym także wstępne, powinno być wagowe i zautomatyzowane. Tolerancje dozowania składników mogą wynosić: jedna działka elementarna wagi, lecz nie więcej niż ±2% w stosunku do masy składnika.
Asfalt w zbiorniku powinien być ogrzewany w sposób pośredni, z układem termostatowania, zapewniającym utrzymanie stałej temperatury z tolerancją ±5oC.
Kruszywo powinno być wysuszone i tak podgrzane, aby mieszanka mineralna po dodaniu wypełniacza uzyskała właściwą temperaturę (nie więcej niż 30oC od maksymalnej temperatury MMA).
5.3. Przygotowanie podłoża

Powierzchnia podłoża pod warstwę podbudowy powinna być sucha i czysta, wyprofilowana, równa i bez kolein.
Równość podłoża z warstwy starej nawierzchni pod warstwy asfaltowe powinna być mierzona metodą łaty i klina lub planografem. Dopuszczalne nierówności powinny być mniejsze lub równe 15mm .
Przed rozłożeniem warstwy nawierzchni z betonu asfaltowego, podłoże należy skropić emulsją asfaltową. Do połączenia warstw asfaltowych należy stosować kationową emulsję asfaltową szybkorozpadową w ilości min 0,3kg/m2 max 0,5kg/m2. W przypadku skropienia podłoża z warstwy niezwiązanej (kruszywa) lub związanego spoiwem hydraulicznym należy użyć kationowej emulsji asfaltowej wolnorozpadowej, w ilości min 0,5kg/m2 max 0,7kg/m2.
Podłoże pod drugą warstwę podbudowy powinno być oczyszczone i skropione tak samo jak pod pierwszą warstwę. Należy zapewnić pełną szczepność pomiędzy warstwami asfaltowymi.
Wytrzymałość na ścinanie połączenia pomiędzy warstwami asfaltowymi musi spełniać wymagania poniżej:

podbudowa asfaltowa I/podbudowa asfaltowa II – 0,6 MPa.

Badanie należy wykonać metodą Leutner'a opisaną w „Instrukcji Laboratoryjnego Badania Sczepności Międzywarstwowej Warstw Asfaltowych Wg Metody Leutnera I Wymagania Techniczne Sczepności" (GDDKiA 31.08.2014)
Powierzchnie czołowe krawężników, włazów, wpustów itp. urządzeń powinny być pokryte asfaltem drogowym lub innym materiałem uszczelniającym zaakceptowanym przez Inspektora Nadzoru.
5.4. Warunki przystąpienia do robót
Warstwa nawierzchni z betonu asfaltowego może być układana, gdy temperatura otoczenia w ciągu ostatniej doby była nie niższa od 0oC. Temperatura w czasie robót nie powinna być niższa od +5°C.
Nie dopuszcza się układania warstw nawierzchni z betonu asfaltowego podczas opadów atmosferycznych oraz silnego wiatru.
5.5. Wykonanie warstwy z betonu asfaltowego
Mieszanka mineralno-asfaltowa powinna być wbudowana układarką wyposażoną w układ z automatycznym sterowaniem grubości warstwy i utrzymaniem niwelety zgodnie z Dokumentacją Projektową. Zagęszczanie warstwy powinno odbywać się zgodnie z ustalonym schematem przejść walców gwarantującym uzyskanie prawidłowego zagęszczenia.
Początkowa temperatura mieszanki w czasie zagęszczania powinna być zgodna ze wskazaniami producenta asfaltu. Początkowa temperatura mieszanki w czasie zagęszczania powinna mieścić się w przedziale minimalnych i maksymalnych wartości temperatury mieszanki:

- dla asfaltu 35/50 1450C do 1800C
- dla asfaltu 50/70 1400C do 1750C

Zagęszczanie należy rozpocząć od krawędzi nawierzchni ku środkowi. Wskaźnik zagęszczenia ułożonej warstwy powinien być □ 98,0 %.
Złącza w nawierzchni powinny być wykonane w linii prostej, równoległe lub prostopadłe do osi drogi.
Złącza w konstrukcji wielowarstwowej powinny być przesunięte względem siebie co najmniej 15 cm.
Złącza powinny być całkowicie związane, a przylegające warstwy powinny być w jednym poziomie.
Złącze robocze powinno być równo obcięte i powierzchnia obciętej krawędzi powinna być posmarowana asfaltem lub oklejona samoprzylepną taśmą asfaltowo-kauczukową. Sposób wykonywania złącz roboczych powinien być zaakceptowany przez Inspektora Nadzoru.
6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT
6.1. Badania przed przystąpieniem do robót
Przed przystąpieniem do robót Wykonawca powinien przedstawić Inspektorowi Nadzoru sprawozdanie z Badania Typu (kompletną receptę) zgodnie z punktem 5.2.1 niniejszych SST.
6.2. Badania w czasie robót
Badania dzielą się na:
- badania wykonawcy (w ramach własnego nadzoru),
- badania kontrolne (w ramach nadzoru zleceniodawcy).

6.2.1. Badania Wykonawcy
Badania Wykonawcy są wykonywane przez Wykonawcę lub jego zleceniobiorców celem sprawdzenia, czy jakość materiałów budowlanych (mieszanek mineralno-asfaltowych i ich składników, lepiszczy i materiałów do uszczelnień itp.) oraz gotowej warstwy (wbudowane warstwy asfaltowe, połączenia itp.) spełniają wymagania określone w SST.

Wykonawca powinien wykonywać te badania podczas realizacji kontraktu, z niezbędną starannością i w wymaganym zakresie. Wyniki należy zapisywać w protokołach. W razie stwierdzenia uchybień w stosunku do wymagań kontraktu, ich przyczyny należy niezwłocznie usunąć. Wyniki badań Wykonawcy należy przekazywać Inspektorowi Nadzoru na jego żądanie.
Zakres badań Wykonawcy związany z wykonywaniem nawierzchni:

tablica 9 pkt. 1-8
tablica 10 pkt. 1,4,5,6,8,9,10

6.2.2. Badania kontrolne
Badania kontrolne są badaniami Inspektora Nadzoru, których celem jest sprawdzenie, czy jakość materiałów budowlanych (mieszanek mineralno-asfaltowych i ich składników, lepiszczy i materiałów do uszczelnień itp.) oraz gotowej warstwy (wbudowane warstwy asfaltowe, połączenia itp.) spełniają wymagania określone w SST.
Wyniki tych badań są podstawą odbioru. Pobieraniem próbek i wykonaniem badań na miejscu budowy zajmuje się Laboratorium Zamawiającego w obecności Inspektora Nadzoru oraz Wykonawcy. Badania odbywają się również wtedy, gdy Wykonawca zostanie w porę powiadomiony o ich terminie, jednak nie będzie przy nich obecny.
6.2.3. Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów

Tabela 9. Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów w czasie wytwarzania mieszanki mineralno-asfaltowej

Lp.	Wyszczególnienie badań	Częstotliwość badań. Minimalna liczba badań
1	Dozowanie składników z częstotliwością	dozór ciągły
2	Skład mieszanki mineralno-asfaltowej, uziarnienie mieszanki mineralnej, właściwości próbek mieszanki mineralno-asfaltowej (zawartość wolnych przestrzeni) - pobranej w wytwórni	Zgodnie z wymaganiami Zakładowej Kontroli Produkcji (ZKP)
3	Właściwości asfaltu (badania niepełne)	Zgodnie z wymaganiami Zakładowej Kontroli Produkcji (ZKP)
4	Właściwości wypełniacza (badania niepełne)	Zgodnie z wymaganiami Zakładowej Kontroli Produkcji (ZKP)
5	Właściwości kruszywa	Zgodnie z wymaganiami Zakładowej Kontroli Produkcji (ZKP)
6	Temperatura składników mieszanki mineralno-asfaltowej	dozór ciągły
7	Temperatura mieszanki mineralno-asfaltowej	każdy pojazd przy załadunku i w czasie wbudowania
8	Wygląd mieszanki mineralno-asfaltowej	jw.
9	Zawartość lepiszcza w mieszance mineralno-asfaltowej	jeden raz na 2500 m2 lecz nie mniej niż jeden raz na dzienną działkę roboczą
10	Uziarnienie mieszanki mineralnej	
11	Właściwości mieszanki mineralno-asfaltowej (gęstość, gęstość objętościową, zawartość wolnych przestrzeni)	

6.2.4. Badanie właściwości asfaltu
Należy wykonać badania sprawdzające z częstotliwością zgodną z ZKP w zakresie:

penetracji w temp. 25°C,
temperatury mięknienia PiK,

6.2.5. Badanie właściwości wypełniacza
Należy określić właściwości wypełniacza opisane w pkt 2.3 z częstotliwością zgodną z ZKP w zakresie:

uziarnienia,
wilgotności,
gęstości.

6.2.6. Badanie właściwości kruszywa
Należy badać uziarnienie kruszywa z częstotliwością wymagana w ZKP.
Przy każdej zmianie kruszywa należy określić przydatność kruszywa wg pkt 2 oraz opracować nową receptę laboratoryjną i uzgodnić ją z Inżynierem
6.2.7. Pomiar temperatury składników mieszanki mineralno-asfaltowej

Pomiar temperatury składników mieszanki mineralno-asfaltowej polega na odczytaniu temperatury na skali odpowiedniego termometru zamocowanego na otaczarce. Temperatura powinna być zgodna z wymaganiami podanymi w recepcie laboratoryjnej i w ST.
6.2.8. Pomiar temperatury mieszanki mineralno-asfaltowej
Pomiar temperatury mieszanki mineralno-asfaltowej polega na kilkakrotnym zanurzeniu termometru w mieszance i odczytaniu temperatury. Temperatura może być również odczytywana lub rejestrowana automatycznie z urządzenia pomiarowego zainstalowanego w otaczarce.
Dokładność pomiaru □2°C. Temperatura powinna być zgodna z wymaganiami podanymi w ST.
6.2.9. Sprawdzenie wyglądu mieszanki mineralno-asfaltowej
Sprawdzenie wyglądu mieszanki mineralno-asfaltowej polega na ocenie wizualnej jej wyglądu w czasie produkcji, załadunku, rozładunku i wbudowania. Mieszanka musi wykazywać jednolitą barwę i jednorodność.
6.2.10. Zawartość lepiszcza w mieszance mineralno-asfaltowej
Badanie zawartości lepiszcza w mieszance mineralno-asfaltowej polega na wykonaniu ekstrakcji zgodnie z PN-EN 12697-1. Zawartość lepiszcza z każdej próbki pobranej z mieszanki mineralno-asfaltowej lub wyjątkowo z próbki pobranej z nawierzchni nie może odbiegać od wartości projektowanej, z uwzględnieniem dopuszczalnej odchyłki ±0,3 %. Każdy negatywny wynik zawartości lepiszcza w mieszance mineralno – asfaltowej, należy powtórzyć komisyjnie. Komisja uczestniczyć będzie w trakcie ponownego pobierania próbki, a badanie komisyjne wykonane zostanie przez Laboratorium Nadzorujące działającym na zlecenie Zamawiającego przy udziale Członków Komisji. Jeśli powtórzone badanie da wynik pozytywny, to oznaczać to będzie poprawne wykonanie warstwy. Jeśli natomiast wynik będzie negatywny Zamawiający dla zawartości z odchyłką większą od 0,5% od projektowanej przewiduje usunięcie wykonanej warstwy i ułożenie jej ponownie. Dla zawartości lepiszcza pomiędzy ±0,3% a ±0,5% Zamawiający wyliczy potrącenie ze względu na niezgodną z założoną ilością lepiszcza w mieszance mineralno - asfaltowej, ze wzoru :
A=((p/100)x30xKxF
Gdzie:
A – potrącenie, [PLN]
p – wartość przekroczenia w dół wartości granicznej i tolerancji na podstawie zawartości podanej przy badaniach kontrolnych mieszanki wykonanych w ramach odbioru w %,
K – cena jednostkowa wg kosztorysu wykonawczego z narzutami w PLN/m2,
F – powierzchnia objęta sprawdzeniem w m2 (dla pojedynczego badania powierzchnia wynosi 2500 m2).
Przykład:
K = 40 PLN/m2
F = 2500 m2
Wymagana zawartość asfaltu 4,5% (dopuszczalne granice 4,2 – 4,8 %)
Zbadana zawartość asfaltu w próbce 4,0%
Niedobór – 0,2%
Zatem wartość bezwzględna potrącenia wynosi:
A= (0,2/100)x30x40x2500= 4 000 PLN
Koszt pobrania próbki oraz badania komisyjnego ponosi Wykonawca.
6.2.11. Uziarnienie mieszanki mineralnej
Uziarnienie mieszanki mineralnej należy badać na kruszywie uzyskanym po ekstrakcji zgodnie z PN-EN 12697-2. Krzywa uziarnienia z każdej próbki pobranej z mieszanki mineralno-asfaltowej lub wyjątkowo z próbki pobranej z nawierzchni nie może odbiegać od wartości projektowanych, z uwzględnieniem dopuszczalnych odchyłek jak niżej:
.- zawartość frakcji < 0,063 mm - ± 2,0%
- zawartość frakcji < 0,125 mm - ± 2,0%
- zawartość frakcji 0,063 – 2,0 mm - ± 3,0%
- zawartość frakcji > 2,0 mm - ± 3,0%
- zawartość frakcji > 11,2 mm - ± 4,0%.
Każdy negatywny wynik uziarnienia mieszanki mineralno – asfaltowej, należy powtórzyć komisyjnie. Dopuszcza się badanie komisyjne na próbce archiwalnej pobranej w trakcie wykonywania nawierzchni lub na próbce wywierconej z nawierzchni, przy czym średnica odwiertu powinna być nie

mniejsza niż 150 mm. Komisja uczestniczyć będzie w trakcie ponownego pobierania próbki, a badanie komisyjne wykonane zostanie przez Laboratorium Nadzorujące działającym na zlecenie Zamawiającego przy udziale Członków Komisji. Jeśli powtórzone badanie da wynik pozytywny, to oznaczać to będzie poprawne wykonanie warstwy. Jeśli natomiast wynik będzie negatywny Zamawiający przewiduje usunięcie wykonanej warstwy i ułożenie jej ponownie. Koszt pobrania próbki oraz badania komisyjnego ponosi Wykonawca.

6.2.10. Właściwości mieszanki mineralno-asfaltowej

Właściwości mieszanki mineralno-asfaltowej należy określać na próbkach zagęszczonych metodą Marshalla. Wyniki powinny być zgodne z receptą laboratoryjną i niniejszą ST.

6.3. Badania dotyczące cech geometrycznych i właściwości warstw nawierzchni z betonu asfaltowego

6.3.1. Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów

Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów wykonanych warstw nawierzchni z betonu asfaltowego podaje tabela 10.

Tabela 10. Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów wykonanej warstwy z betonu asfaltowego

Lp.	Badana cecha	Minimalna częstotliwość badań i pomiarów
1	Szerokość warstwy	2 razy na odcinku drogi
2	Równość podłużna warstwy	pomiar równości należy wykonać zgodnie z pkt 6.4.3
3	Równość poprzeczna warstwy	nie rzadziej niż co 5 m
4	Spadki poprzeczne warstwy	10 razy na odcinku drogi
5	Rzędne wysokościowe warstwy	pomiar rzędnych niwelacji podłużnej i poprzecznej oraz usytuowania osi według dokumentacji budowy
6	Ukształtowanie osi w planie	
7	Grubość warstwy	2 próbki z każdej warstwy
8	Złącza podłużne i poprzeczne	cała długość złącza
9	Krawędź warstwy	cała długość
10	Wygląd warstwy	ocena ciągła
11	Zagęszczenie warstwy	1 próbka z każdej warstwy o powierzchni do 1500m2, lecz nie mniej niż raz na dzienną działkę roboczą
12	Wolna przestrzeń w warstwie	jw.

6.3.2. Szerokość warstwy

Szerokość warstwy z betonu asfaltowego powinna być zgodna z dokumentacją projektową, z tolerancją +5 cm.

6.3.3. Równość warstwy

Pomiar równości podłużnej należy wykonywać na każdym pasie ruchu.

Równość podłużną nawierzchni należy mierzyć wg BN-68/8931-04 planografem, a w miejscach niedostępnych – łatą i klinem. Równość poprzeczną należy mierzyć łatą i klinem.

Dopuszczalne nierówności podłużne i poprzeczne powinny być nie większe niż 12mm. W przypadku negatywnych pomiarów równości podłużnej/poprzecznej należy określić powierzchnię, na której występują. Jeśli powierzchnia ta nie przekracza 5 % powierzchni badanego odcinka, to należy uznać nawierzchnię za poprawnie wykonaną.

6.3.4. Spadki poprzeczne warstwy

Spadki poprzeczne warstwy z betonu asfaltowego na odcinkach prostych i na łukach powinny być zgodne z Dokumentacją Projektową, z tolerancją □0,5%.

6.3.5. Rzędne wysokościowe

Rzędne wysokościowe warstwy powinny być zgodne z Dokumentacją Projektową z tolerancją □1 cm.

6.3.6. Ukształtowanie osi w planie

Oś warstwy w planie powinna być usytuowana zgodnie z Dokumentacją Projektową, z tolerancją □5 cm.

6.3.7. Grubość warstwy

Grubość warstwy powinna być badana zgodnie z normą PN-EN 12697-29. Grubość warstwy powinna być zgodna z Dokumentacją Projektową. Dopuszczalne odchyłki grubości: ± 10%.

Każdy negatywny wynik grubości warstwy nawierzchni, należy powtórzyć komisyjnie. Komisja uczestniczyć będzie w trakcie ponownego pobierania próbki, a badanie komisyjne wykonane zostanie przez Laboratorium Nadzorujące działającym na zlecenie Zamawiającego przy udziale Członków Komisji. Jeśli powtórzone badanie da wynik pozytywny, to oznaczać to będzie poprawne wykonanie

warstwy. Jeśli natomiast wynik będzie negatywny Zamawiający dla wartości grubości warstwy z odchyłką większą od -15% od projektowanej przewiduje usunięcie wykonanej warstwy i ułożenie jej ponownie. Dla wartości poniżej -10,0% jednak nie mniej niż -15,0% Zamawiający wyliczy potrącenie ze względu na niższą od wartości dopuszczalnej grubości warstwy, ze wzoru :
A=(p2/100)x3,75xKxF
Gdzie:
A – potrącenie, [PLN]
p – wartość przekroczenia w dół wartości granicznej w stosunku od żądanej grubości w %,
K – cena jednostkowa wg kosztorysu wykonawczego z narzutami w PLN/m2,
F – powierzchnia objęta sprawdzeniem w m2 (dla pojedynczego badania powierzchnia wynosi 1500 m2)
Przykład:
K = 40 PLN/m2
F = 1500 m2
Wymagana grubość warstwy 120 mm (dopuszczalne granice +/- 10%)
Zbadana grubość warstwy 102 mm co stanowi odchylenie od projektowanej grubości o 15 %
Niedobór – 5%
Zatem wartość bezwzględna potrącenia wynosi:
A= (52/100)x3,75x40x1500 = 56 250 PLN
Koszt pobrania próbki oraz badania komisyjnego ponosi Wykonawca.
6.3.8. Złącza podłużne i poprzeczne
Złącza w nawierzchni powinny być wykonane w linii prostej, równolegle lub prostopadle do osi.
Złącza w konstrukcji wielowarstwowej powinny być przesunięte względem siebie co najmniej 15 cm.
Złącza powinny być całkowicie związane, a przylegające warstwy powinny być w jednym poziomie.
6.3.9. Wygląd warstwy
Wygląd warstwy z betonu asfaltowego powinien mieć jednorodną teksturę, bez miejsc przeasfaltowanych porowatych, łuszczących się i spękanych.
6.3.10. Zagęszczenie warstwy i wolna przestrzeń w warstwie
Zagęszczenie i wolna przestrzeń w warstwie powinny być badane na próbkach odwierconych z nawierzchni zgodne z PN-EN 12697-5 (met. A), PN-EN 12697-6 oraz PN-EN 12697-8. Wyniki badań powinny być zgodne z wartościami podanymi w tabeli nr 8.
Każdy negatywny wynik parametru zagęszczenia i/lub wolnej przestrzeni warstwy nawierzchni, należy powtórzyć komisyjnie. Komisja uczestniczyć będzie w trakcie ponownego pobierania próbki, a badanie komisyjne wykonane zostanie w Laboratorium Nadzorującym działającym na zlecenie Zamawiającego przy udziale Członków Komisji. Jeśli powtórzone badanie da wynik pozytywny, to oznaczać to będzie poprawne wykonanie warstwy. Jeśli natomiast wynik będzie negatywny Zamawiający dla wartości wskaźnika zagęszczenia mniejszej od 97,0% przewiduje usunięcie wykonanej warstwy i ułożenie jej ponownie. Dla wartości wskaźnika zagęszczenia poniżej 98,0% jednak nie mniej niż 97,0% Zamawiający wyliczy potrącenie ze względu na niższy od wartości dopuszczalnej wskaźnik zagęszczenia, ze wzoru :
A=(p2/100)x3xKxF
Gdzie:
A – potrącenie, [PLN]
p – wartość przekroczenia w dół wartości granicznej w stosunku do żądanego stopnia zagęszczenia w %,
K – cena jednostkowa wg kosztorysu wykonawczego z narzutami w PLN/m2,
F – powierzchnia objęta sprawdzeniem w m2.
W/w algorytm ma również zastosowanie dla parametru wolnej przestrzeni w warstwie nawierzchni, w przypadku gdy wartość wolnej przestrzeni w warstwie przekroczy o 0,5 poniżej lub powyżej dopuszczalnych granic.
Przykład:
K = 40 PLN/m2
F = 1500 m2
Wymagany wskaźnik zagęszczenia 98%
Zbadany wskaźnik zagęszczenia 97%

Niedobór – 1%
Zatem wartość bezwzględna potrącenia wynosi:
A= (12/100)x3x40x1500 = 1800 PLN
Koszt pobrania próbki oraz badania komisyjnego ponosi Wykonawca.
6.3.11. Krawędź, obramowanie warstwy
Warstwa ścieralna przy opornikach drogowych i urządzeniach w jezdni powinna wystawać od 3 do 5 mm ponad ich powierzchnię. Warstwy bez oporników powinny być wyprofilowane, a w miejscach gdzie zaszła konieczność obcięcia – pokryte asfaltem drogowym 70/100 lub innym materiałem uszczelniającym zaakceptowanym przez Inspektora Nadzoru.
7. OBMIAR ROBÓT
7.1. Jednostka obmiarowa
Jednostką obmiarową jest 1 m2 (metr kwadratowy) wykonanej warstwy z betonu asfaltowego wg Dokumentacji Projektowej.
8. ODBIÓR ROBÓT
Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, ST i wymaganiami Inspektora Nadzoru, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji wg pkt 6 dały wyniki pozytywne.
9. PODSTAWA PŁATNOŚCI
9.1. Cena jednostki obmiarowej
Cena 1 m2 wykonanej warstwy z betonu asfaltowego wg Dokumentacji Projektowej obejmuje:
- prace pomiarowe i roboty przygotowawcze,
- oznakowanie robót, zgodnie z zatwierdzonym projektem organizacji ruchu,
- zakup i dostarczenie materiałów do wytwórni,
- opracowanie recepty laboratoryjnej,
- wykonanie odcinka próbnego,
- wytworzenie mieszanki mineralno-bitumicznej,
- transport mieszanki do miejsca wbudowania,
- posmarowanie lepiszczem krawędzi urządzeń obcych i krawężników,
- rozłożenie i zagęszczenie mieszanki,
- obcięcie krawędzi i posmarowanie asfaltem,
- przeprowadzenie pomiarów i badań laboratoryjnych, wymaganych w ST.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE
10.1. Normy

PN-EN 12697-1 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 1:Zawartości lepiszcza rozpuszczalnego.
PN-EN 12697-11 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 11:Określanie powiązania pomiędzy kruszywem i asfaltem
PN-EN 12697-12 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 12: Określanie wrażliwości próbek asfaltowych na wodę
PN-EN 12697-13 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 13: Pomiar temperatury
PN-EN 12697-14 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 14: Zawartość wody
PN-EN 12697-18 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 18: Spływność lepiszcza
PN-EN 12697-2 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 2: Oznaczenie składu ziarnowego
PN-EN 12697-22 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 22: Koleinowanie
PN-EN 12697-23 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 23: Określanie pośredniej wytrzymałości na rozciąganie próbek asfaltowych
PN-EN 12697-27 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 27: Pobieranie próbek

PN-EN 12697-28 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 28: Przygotowanie próbek do oznaczania zawartości lepiszcza, zawartości wody i uziarnienia
PN-EN 12697-29 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 29: Oznaczenie wymiarów próbki z mieszanki mineralno – asfaltowej
PN-EN 12697-30 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 30: Przygotowanie próbek zagęszczonych przez ubijanie
PN-EN 12697-33 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 33: Przygotowanie próbek zagęszczonych urządzeniem wałującym
PN-EN 12697-35 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 35: Mieszanie laboratoryjne
PN-EN 12697-36 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 36: Oznaczenie grubości nawierzchni asfaltowych
PN-EN 12697-5 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 5: Oznaczenie gęstości
PN-EN 12697-6 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 6: Oznaczenie gęstości objętościowej próbek mieszanki mineralno – asfaltowej
PN-EN 12697-8 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 8: Oznaczenie zawartości wolnej przestrzeni
PN-EN 13108-1 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Wymagania Część 1: Beton asfaltowy.
PN-EN 13108-20 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Wymagania Część 20: Badanie typu
PN-EN 13108-21 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Wymagania Część 21: Zakładowa Kontrola Produkcji
PN-EN 14023 Asfalty i lepiszcza asfaltowe. Zasady specyfikacji dla asfaltów modyfikowanych polimerami
PN-EN 13043 Kruszywo do mieszanek mineralno – asfaltowych i powierzchniowych utrwaleń na drogach, lotniskach i innych powierzchniach przeznaczonych do ruchu
PN-EN 1097-2 Badania mechanicznych i fizycznych właściwości kruszyw. Metody oznaczania odporności na rozdrabnianie
PN-EN 1097-3 Badania mechanicznych i fizycznych właściwości kruszyw. Oznaczanie gęstości nasypowej i jamistości
PN-EN 1097-4 Badania mechanicznych i fizycznych właściwości kruszyw. Oznaczanie pustych przestrzeni suchego, zagęszczonego wypełniacza
PN-EN 1097-5 Badania mechanicznych i fizycznych właściwości kruszyw. Część 5: Oznaczenie zawartości wody przez suszenie w suszarce z wentylacją
PN-EN 1097-6 Badania mechanicznych i fizycznych właściwości kruszyw. Część 6: Oznaczenie gęstości ziaren i nasiąkliwości
PN-EN 1097-7 Badania mechanicznych i fizycznych właściwości kruszyw. Część 7: Oznaczenie gęstości wypełniacza. Metoda piknometryczna
PN-EN 1097-8 Badania mechanicznych i fizycznych właściwości kruszyw. Część 8: Oznaczenie polerowalności kamienia
PN-EN 1367-1 Badania właściwości cieplnych i odporności kruszyw na działanie czynników atmosferycznych. Część 1: Oznaczenie mrozoodporności
PN-EN 1367-3 Badania właściwości cieplnych i odporności kruszyw na działanie czynników atmosferycznych. Część 3: Badanie bazaltowej zgorzeli słonecznej metodą gotowania
PN-EN 1367-5 Badania właściwości cieplnych i odporności kruszyw na działanie czynników atmosferycznych. Część 5: Oznaczenie odporności na szok termiczny
PN-EN 1367-6 Badania właściwości cieplnych i odporności kruszyw na działanie czynników atmosferycznych. Część 6: Mrozoodporność w obecności soli
PN-EN 932-1 Badania podstawowych właściwości kruszyw. Metody pobierania próbek
PN-EN 932-2 Badania podstawowych właściwości kruszyw. Metody pomniejszania próbek laboratoryjnych
PN-EN 932-3 Badania podstawowych właściwości kruszyw. Procedura i terminologia uproszczonego opisu petrograficznego

PN-EN 932-5 Badania podstawowych właściwości kruszyw. Część 5: Wyposażenie podstawowe i wzorcowanie
PN-EN 932-6 Badania podstawowych właściwości kruszyw. Część 6:Definicje powtarzalności i odtwarzalności
PN-EN 933-1 Badania geometrycznych właściwości kruszyw. Oznaczenie składu ziarnowego. Metoda przesiewania
PN-EN 933-10 Badania geometrycznych właściwości kruszyw. Część 10: Ocena zawartości drobnych cząstek . Uziarnienie wypełniaczy (przesiewanie w strumieniu powietrza)
PN-EN 933-2 Badania geometrycznych właściwości kruszyw. Oznaczenie składu ziarnowego. Nominalne wymiary otworów sit badawczych
PN-EN 933-3 Badania geometrycznych właściwości kruszyw. Oznaczanie kształtu ziaren za pomocą wskaźnika płaskości
PN-EN 933-4 Badania geometrycznych właściwości kruszyw. Część 4: Oznaczanie kształtu ziaren. Wskaźnik kształtu
PN-EN 933-5 Badania geometrycznych właściwości kruszyw. Oznaczanie procentowej zawartości ziaren o powierzchniach powstałych w wyniku przekruszenia lub łamania kruszyw grubych
PN-EN 933-6 Badania geometrycznych właściwości kruszyw. Część 6: Ocena właściwości powierzchni. Wskaźnik przepływu kruszyw.
PN-EN 933-9 Badania geometrycznych właściwości kruszyw. Ocena zawartości drobnych cząstek. Badanie błękitem metylowym.
PN-EN 12591 Asfalty i produkty asfaltowe – Wymagania dla asfaltów drogowych
PN-EN 14023 Asfalty i produkty asfaltowe – Specyfikacja asfaltów modyfikowanych polimerami
PN-EN ISO 4259 Przetwory asfaltowe. Wyznaczanie i stosowanie precyzji metod badania
PN-EN 13036-7 Drogi samochodowe i lotniskowe – Metody badań – Część 7: Pomiar nierówności nawierzchni; badanie liniałem mierniczym

10.2. Inne dokumenty

Wymagania Techniczne WT-2 2014 Mieszanki mineralno – asfaltowe Nawierzchnie asfaltowe na drogach krajowych
Wymagania Techniczne WT-2 2010 Mieszanki mineralno – asfaltowe Nawierzchnie asfaltowe na drogach krajowych
Wymagania Techniczne WT-2 2008 Mieszanki mineralno – asfaltowe Nawierzchnie asfaltowe na drogach krajowych
Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 43 z 1999 r., poz. 430)
Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących autostrad płatnych (Dz.U. Nr 12 z 2002 r., poz. 116)
Wymagania Techniczne WT-1 2010 Kruszywa do mieszanek mineralno-asfaltowych i powierzchniowych utrwaleń na drogach publicznych – IBDiM, 2008 r.

Wzmocnienie nawierzchni z betonu asfaltowego siatką z włókna szklanego D–05.03.26

1. WSTĘP

1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej (skrót: SST) są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z wykonywaniem wzmocnienia nawierzchni z betonu asfaltowego za pomocą siatki z włókna szklanego w ramach inwestycji – „Przebudowa drogi powiatowej nr 1646K Skrzypne – Szaflary - Ostrowska w km od 1+074,00 do 1+673,00 w miejscowości Skrzypne".

2. Zakres stosowania SST

SST jest stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy wykonaniu robót wymienionych w pkt 1.1 niniejszej SST.

3. Zakres robót ujętych w SST

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad wykonania warstwy wzmacniającej konstrukcję nawierzchni drogowej z siatki z włókna szklanego.

4. Określenia podstawowe

Siatka z włókna szklanego – płaski wyrób syntetyczny do zbrojenia warstw asfaltowych, powstały z połączenia włókien szklanych w postaci siatki o oczkach kwadratowych dodatkowo mogą być powleczone asfaltem, który ma za zadanie zlepiać włókna oraz chronić je przed uszkodzeniami mechanicznymi i przed działaniem substancji chemicznych.

2. MATERIAŁY

1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów

Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania, podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 2.

Do wykonania powyższych robót należy stosować następujące materiały:

- emulsję asfaltową kationową szybkorozpadową o zawartości asfaltu 70%,
- siatkę z włókna szklanego.

2. Emulsja asfaltowa

Do wykonania warstwy sczepnej na powierzchni, na której ma być ułożona siatka, należy stosować emulsję asfaltową szybkorozpadową o zawartości asfaltu 70%, o właściwościach zgodnych z określonymi w Warunkach Technicznych IBDiM nr 47, "Drogowe kationowe emulsje asfaltowe" dla emulsji K1-70.

3. Kompozyt z włókna szklanego na podkładzie z włókniny

Do wykonania robót należy zastosować siatki z włókna szklanego. Szczegółowe wymagania dotyczące siatki podano w tablicy ponizej.

Tablica 1: Wymagania dla kompozytu

Parametr	**Wielkość**
materiał	włókno szklane
masa powierzchniowa	min. 650 g/m^2
wymiary oczek siatki	max. 40x40 mm
wytrzymałość na rozciąganie: • wszerz • wzdłuż	 • min. 120kN • min. 120kN
maksymalne odkształcenie siatki przy obciążeniu maksymalnym: • wszerz	 • $\leq$ 3,0% • $\leq$ 3,0%

• wzdłuż	

Siatka powinna być produkowana zgodnie z wymaganiami określonymi w normie jakościowej EN 10319. Siatka powinna posiadać aprobatę techniczną IBDiM.

3. SPRZĘT

1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 3.
Do wykonania robót związanych ze wzmocnieniem nawierzchni powinien być stosowany sprzęt zaakceptowany przez Inspektora. Należy stosować:

- skrapiarkę do wykonania skropienia emulsją asfaltową,
- rozkładarkę do siatki.

4. TRANSPORT

1. Ogólne wymagania dotyczące transportu

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 4.
Kompozyt należy transportować w sposób zabezpieczający przed mechanicznymi uszkodzeniami.

5. WYKONANIE ROBÓT

1. Ogólne zasady wykonania robót

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 5.
Siatkę należy układać na warstwie wyrównawczej bądź na podbudowie bitumicznej. Niedopuszczalne jest układanie siatki bezpośrednio na starej, zniszczonej nawierzchni ani na powierzchni po frezowaniu.
Podczas układania siatki należy przestrzegać poniższych zasad:

- podłoże, na którym ma być ułożona siatka, musi być suche, czyste i równe. W przypadku występowania znacznych nierówności zaleca się wykonanie dodatkowej warstwy wyrównawczej. Nie wolno prowadzić instalacji siatki podczas opadów deszczu.

- na przygotowanym podłożu należy wykonać skropienie emulsją asfaltową. Należy stosować szybko lub średniorozpadową emulsję o dużej zawartości asfaltu. Ilość emulsji powinna być tak dobrana, aby po odparowaniu wody uzyskać około 1,0 litra asfaltu na 1 m^2 podłoża. Zaleca się stosowanie emulsji K1-70 zgodnie z „Drogowe kationowe emulsje asfaltowe EmA-99" IBDiM, Warszawa 1994. Do skropienia można również zastosować gorący asfalt w ilości 1,0 litra na 1 m^2 powierzchni.

- dokładną ilość emulsji należy dobrać na budowie, biorąc pod uwagę równość i porowatość warstwy wyrównawczej oraz warunki atmosferyczne panujące w trakcie instalacji.

- bezpośrednio po skropieniu emulsją, przed jej rozpadem, należy rozłożyć warstwę siatki. Po rozłożeniu siatkę należy docisnąć do podłoża. Wszelkie nierówności i fałdy powinny być usunięte.

- siatka powinna maksymalnie przylegać do podłoża.
- pasma siatki nie muszą dochodzić dokładnie do krawędzi jezdni. Zaleca się pozostawienie niewielkiej przerwy (ok. 5cm) pomiędzy brzegiem pasma siatki a krawędzią jezdni (krawężnikiem).

- w miejscu łączenia pasm siatki należy wykonać zakład o szerokości około 10 - 15 cm. Zakład nie powinien być większy – w przypadku, gdyby z szerokości rolek siatki i szerokości jezdni wynikała większa szerokość zakładu, należy dociąć rolkę materiału do odpowiedniej szerokości.

- bezpośrednio na rozłożonej, suchej warstwie siatki, po odczekaniu czasu niezbędnego do uzyskania pełnej sczepności siatki z podłożem, można układać warstwy asfaltowe przy użyciu konwencjonalnego sprzętu.

- w przypadku układania warstw asfaltowych na siatce w kilku częściach (np. połówkami jezdni) szew roboczy w warstwach asfaltowych nie powinien się pokrywać z zakładem podłużnym pasm siatki,

- należy dążyć do tego, aby miejsca zakładów podłużnych pasm siatki nie występowały w śladzie koła na nawierzchni.

- maksymalna temperatura mieszanki mineralno - asfaltowej układanej na warstwie siatki nie może przekraczać 180 ^{0}C.

- nie dopuszcza się ruchu samochodów bezpośrednio po ułożonej warstwie kompozytu za wyjątkiem samochodów dowożących mieszankę mineralno - asfaltową. Powinny one jeździć powoli, unikając gwałtownych skrętów, hamowań i przyspieszeń.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

1. **Ogólne zasady kontroli jakości robót**

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 6.
Kontrola jakości Robót polega na:

- sprawdzeniu zużycia emulsji asfaltowej i jednorodności skropienia,
- sprawdzeniu poprawności wykonania zakładów i dodatkowego skropienia asfaltem,
- wizualnej ocenie przylegania siatki do podłoża przed ułożeniem na nim warstwy betonu asfaltowego.

7. OBMIAR ROBÓT

1. **Ogólne zasady obmiaru robót**

Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 7.

2. **Jednostka obmiarowa**

Jednostka obmiarowa jak w przedmiarze robót.

8. ODBIÓR ROBÓT

1. **Ogólne zasady odbioru robót**

Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 8.
Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, SST i wymaganiami Inspektora, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji według pkt 6 dały wyniki pozytywne.

2. **Odbiór robót zanikających i ulegających zakryciu**

Roboty związane z wykonaniem podsypki należą do robót ulegających zakryciu. Zasady ich odbioru są określone w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 8.2.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

1. **Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności**

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 9.

10. **PRZEPISY ZWIĄZANE**

Zalecenia producenta kompozytu dotyczące technologii wbudowania.

D.05.03.05.B WARSTWA WIĄŻĄCA Z BETONU ASFALTOWEGO KR3-4

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot ST

Przedmiotem niniejszej Specyfikacji Technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z wykonaniem warstwy wiążącej lub wyrównawczej z betonu asfaltowego AC 16 W dla kategorii ruchu KR3-4.

1.2. Zakres stosowania ST

Specyfikacja Techniczna stosowana jest jako dokument przetargowy i kontraktowy przy zlecaniu i realizacji robót na drogach powiatowych zarządzanych przez Powiatowy Zarząd Dróg w Nowym Targu.

1.3. Zakres robót objętych ST

Ustalenia zawarte w niniejszej Specyfikacji Technicznej dotyczą robót wymienionych w pkt. 1.1. i obejmują wykonanie warstw konstrukcyjnych o grubości, rodzaju i lokalizacji określonych w Dokumentacji Projektowej lub Przedmiarze Robót.

1.4. Określenia podstawowe

1.4.1. Mieszanka mineralna (MM) - mieszanka kruszywa i wypełniacza mineralnego o określonym składzie i uziarnieniu.

1.4.2. Mieszanka mineralno-asfaltowa (MMA) - mieszanka mineralna z odpowiednią ilością asfaltu, wytworzona w określony sposób, spełniająca określone wymagania.

1.4.3. Beton asfaltowy (AC) - mieszanka mineralno-asfaltowa ułożona i zagęszczona.

1.4.4. Kruszywo naturalne – kruszywo ze złóż naturalnych pochodzenia mineralnego, które poza obróbką mechaniczną nie zostało poddane żadnej obróbce.

1.4.5. Kruszywo sztuczne – kruszywo pochodzenia mineralnego, uzyskane w wyniku procesu przemysłowego obejmującego termiczną lub inną modyfikację.

1.4.6. Kruszywo grube – jest to kruszywo o wymiarach ziaren $D \leq 45mm$ oraz $d \geq 2mm$

1.4.7. Kruszywo drobne – jest to kruszywo o wymiarach ziaren $D \leq 2mm$, którego większa część pozostaje na sicie 0,063mm. Kruszywo drobne dzielimy na:
Kruszywo drobne łamane – jest to kruszywo naturalne lub sztuczne poddane mechanicznemu rozdrobieniu
Kruszywo drobne niełamane – jest to kruszywo naturalne lub sztuczne nie poddane mechanicznemu rozdrobnieniu.

1.4.8. Wypełniacz – kruszywo, którego większa część przechodzi przez sito 0,063mm i może być dodawane do materiałów budowlanych w celu uzyskania pewnych właściwości.

1.4.9. Wypełniacz mieszany – wypełniacz pochodzenia mineralnego wymieszany z wodorotlenkiem wapnia (wapniem hydratyzowanym)

1.4.10. Granulat asfaltowy – destrukt asfaltowy przygotowany do zastosowania w mieszance mineralno – asfaltowej

1.4.11. Wejściowy skład mieszanki (recepta wejściowa) to przedstawienie składu mieszanki pod względem materiałów składowych, krzywej uziarnienia i procentowej zadozowanej zawartości asfaltu w stosunku da mieszanki mineralno – asfaltowej będącej wynikiem walidacji projektu laboratoryjnego mieszanki (sprawdzenia uśrednionych wyników uziarnienia oraz zawartości lepiszcza rozpuszczalnego oznaczonego

1.4.12. Wyjściowy skład mieszanki (recepta wyjściowa) to przedstawienie składu mieszanki pod względem materiałów składowych, uśrednionych wyników uziarnienia oraz zawartości lepiszcza rozpuszczalnego oznaczonego laboratoryjnie wraz z poprawką na asfalt nierozpuszczalny. Jest to

wynik walidacji produkcji mieszanki (sprawdzenia składu na etapie prób produkcyjnych w otaczarce i następnie zbadanych w laboratorium)

1.4.13. Produkcyjny poziom zgodności jest miarą ogólnego stanu nadzorowania procesu produkcyjnego w ramach Zakładowej Kontroli Produkcji na WMB. PPZ należy wyznaczyć metodą pojedynczego wyniku. Do każdego wyniku badania kontrolnego (przesiewy przez sita D, D/2 lub sito charakterystyczne dla kruszywa grubego, 2mm, sito charakterystyczne pomiędzy 0,063mm a 2mm oraz sito 0,063mm, zawartość rozpuszczonego lepiszcza) należy obliczyć odchylenia od wymaganej wartości wymienionych parametrów podanych w recepcie wejściowej i wyjściowej.

1.4.14. Badanie wstępne typu obejmuje kompletny zestaw badań i/lub innych procedur oraz ich wyników, określających przydatność mieszanek mineralno – asfaltowych do zastosowania. Wstępne badanie typu powinno być przeprowadzone przy pierwszym wprowadzeniu mieszanek mineralno – asfaltowych do obrotu w celu wykazania zgodności z niniejszymi WT.

1.4.15. Zakładowa Kontrola Produkcji (ZKP) stała wewnętrzna kontrola produkcji wykonywana przez Producenta mieszanki mineralno – asfaltowej, podczas której wszystkie elementy, wymagania i postanowienia przyjęte przez Producenta powinny zostać przez niego udokumentowane w usystematyzowany sposób w formie polityki i procedur.

1.4.16. Środek adhezyjny – substancja powierzchniowo czynna, która poprawia adhezję asfaltu do materiałów mineralnych oraz zwiększa odporność błonki asfaltu na powierzchni kruszywa na odmywanie wodą; może być dodawany do asfaltu lub do kruszywa.

1.4.17. Podłoże pod warstwę asfaltową – powierzchnia przygotowana do ułożenia warstwy z mieszanki mineralno-asfaltowej

1.4.18. Emulsja asfaltowa kationowa – asfalt drogowy w postaci zawiesiny rozproszonego asfaltu w wodzie.

1.4.19. Próba technologiczna – wytwarzanie mieszanki mineralno-asfaltowej w celu sprawdzenia, czy jej właściwości są zgodne z receptą laboratoryjną.

1.4.20. Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z obowiązującymi odpowiednimi polskimi normami.

2. MATERIAŁY
Wykonawca powinien deklarować przydatność wszystkich materiałów stosowanych do wykonania warstwy wiążącej lub wyrównawczej, zgodnie z wymaganiami podanymi poniżej w tabelach.

2.1. Lepiszcza asfaltowe
Do betonu asfaltowego dla kategorii ruchu KR3-4 do warstwy wiążącej lub wyrównawczej należy stosować asfalt drogowy 35/50 lub 50/70 wg PN-EN-12591, odpowiadający wymaganiom przedstawionym w tabeli 1
oraz 1a.

Tabela 1. Wymagania wobec asfaltu do betonu asfaltowego dla kategorii ruchu KR3-4 dla warstwy wiążącej lub wyrównawczej
Lp. Właściwości Metoda badaniaRodzaj asfaltu

		35/50			
Właściwości obligatoryjne					
1	Penetracja w 25oC	0,1 mm	PN-EN 1426	35÷50	
2	Temperatura mięknienia,	oC	PN-EN 1427	50÷58	
3	Temperatura zapłonu, nie mniej niż	oC	PN-EN 22592	240	
4	Zawartość składników rozpuszczalnych, nie mniej niż				% m/m
	PN-EN 12592	99			
5	Zmiana masy postarzeniu (ubytek lub przyrost), nie więcej niż		% m/m	PN-EN	
12607-1	0,5				
6	Pozostała penetracja postarzeniu, nie mniej niż	%	PN-EN 1426	53	
7	Temperatura mięknienia postarzeniu, nie mniej niż	oC	PN-EN 1427	52	
Właściwości specjalne krajowe					
8	Zawartość parafiny, nie więcej niż	%	PN-EN 12606-1		2,2
9	Wzrost temperatury mięknienia postarzeniu, nie więcej niż	oC	PN-EN 1427	8	
10	Temperatura łamliwości, nie więcej niż	oC	PN-EN 12593	-5	

Tabela 1a. Wymagania wobec asfaltu do betonu asfaltowego dla kategorii ruchu KR3-4 dla warstwy wiążącej lub wyrównawczej

Lp.	Właściwości	Metoda badania	Rodzaj asfaltu		
			50/70`		
Właściwości obligatoryjne					
1	Penetracja w 25oC	0,1 mm	PN-EN 1426	50-70	
2	Temperatura mięknienia,	oC	PN-EN 1427	46-54	
3	Temperatura zapłonu, nie mniej niż	oC	PN-EN 22592	230	
4	Zawartość składników rozpuszczalnych, nie mniej niż				% m/m
	PN-EN 12592	99			
5	Zmiana masy postarzeniu (ubytek lub przyrost), nie więcej niż		% m/m	PN-EN	
12607-1	0,5				
6	Pozostała penetracja postarzeniu, nie mniej niż	%	PN-EN 1426	50	
7	Temperatura mięknienia postarzeniu, nie mniej niż	oC	PN-EN 1427	48	
Właściwości specjalne krajowe					
8	Zawartość parafiny, nie więcej niż	%	PN-EN 12606-1		2,2
9	Wzrost temperatury mięknienia postarzeniu, nie więcej niż	oC	PN-EN 1427	9	
10	Temperatura łamliwości, nie więcej niż	oC	PN-EN 12593	-8	

2.2. Wypełniacz

Należy stosować wypełniacz spełniający odpowiednie wymagania określone w tabeli 2.

Tabela 2. Wymagania wobec wypełniacza do warstwy wiążącej lub wyrównawczej z betonu asfaltowego

Lp.	Właściwości wypełniacza	Wymagania wobec wypełniacza w zależności od kategorii ruchu
		KR 3-4
1.	Uziarnienie wg PN-EN 933-10: zgodne z tablicą 24 w PN-EN 13043	
2.	Jakość pyłów wg PN-EN 933-9; kategoria nie wyższa niż:	MBF10
3.	Zawartość wody wg PN-EN 1097-5; % (m/m) nie wyższa od:	1
4.	Gęstość ziaren wg PN-EN 1097-7:	deklarowana przez producenta
5.	Wolne przestrzenie w suchym zagęszczonym wypełniaczu wg PN-EN 1097-4; wymagana kategoria:	V28/45
6.	Przyrost temperatury mięknienia wg PN-EN 13179-1; wymagana kategoria:	ΔR&B8/25
7.	Rozpuszczalność w wodzie wg PN-EN 1744-1; kategoria nie wyższa niż:	WS10
8.	Zawartość CaCO3 w wypełniaczu wapiennym wg PN-EN 196-2; kategoria, co najmniej:	CC70
9.	Zawartość wodorotlenku wapnia w wypełniaczu mieszanym; kategoria:	K a Deklarowana
10.	„Liczba asfaltowa” wg PN-EN 13179-2, kategoria	BNDeklarowana

2.3. Kruszywo
Należy stosować kruszywa spełniające odpowiednie wymagania określone w tabeli 3 i 4(lub 4a)

Tabela 3. Wymagania wobec kruszywa grubego do warstwy wiążącej lub wyrównawczej z betonu asfaltowego

Lp.	Właściwości kruszywa	Wymagania wobec kruszyw w zależności od kategorii ruchu KR3-4
1.	Uziarnienie wg PN-EN 933-1; kategoria nie niższa niż:	GC 85/20
2.	Tolerancje uziarnienia; wymagane kategorie:	G25/15 G20/15 G20/17,5
3.	Zawartość pyłów wg PN-EN 933-1; kategoria nie wyższa niż:	f2
4.	Kształt kruszywa wg PN-EN 933-3 lub wg PN-EN 933-4; kategoria nie wyższa niż:	Fl25 lub SI25
5.	Procentowa zawartość ziaren o powierzchni przekruszonej i łamanej w kruszywie grubym wg PN-EN 933-5; kategoria nie wyższa niż:	C50/10
6.	Odporność kruszywa na rozdrabnianie wg PN-EN 1097-2, rozdział 5; badana na kruszywie o wymiarze 10/14, kategoria nie wyższa niż:	LA30
7.	Gęstość ziaren wg PN-EN 1097-6, rozdział 7, 8 lub 9:	deklarowana przez producenta
8.	Nasiąkliwość wg PN-EN 1097-6, rozdział 7, 8 lub 9	deklarowana przez producenta
9.	Mrozoodporność wg PN-EN 1367-1; badana na kruszywie o wymiarze 8/11, 11/16 lub 8/16, kategoria nie wyższa niż:	F2
10.	„Zgorzel słoneczna" bazaltu wg PN-EN 1367-3; kategoria	SBLA
11.	Skład chemiczny – uproszczony opis petrograficzny wg PN-EN 932-3	deklarowany przez producenta
12.	Grube zanieczyszczenia lekkie wg PN-EN 1744-1, pkt 14.2; kategoria nie wyższa niż:	mLPC0,1
13.	Rozpad krzemianowy dwuwapniowego w kruszywie z żużla wielkopiecowego chłodzonego powietrzem wg PN-EN 1744-1, pkt 19.1:	wymagana odporność
14.	Rozpad związków żelaza w kruszywie z żużla wielkopiecowego chłodzonego powietrzem wg PN-EN 1744-1, pkt 19.2:	wymagana odporność
15.	Stałość objętości kruszywa z żużla stalowniczego wg PN-EN 1744-1, pkt 19.3; kategoria nie wyższa niż:	V3,5

Tabela 4. Wymagania wobec kruszywa drobnego łamanego do warstwy wiążącej lub wyrównawczej z betonu asfaltowego

Lp.	Właściwości kruszywa	Wymagania wobec kruszyw w zależności od kategorii ruchu KR3-4
1.	Uziarnienie wg PN-EN 933-1 kruszywa wymagana kategoria:	GF 85 lub GA 85
2.	Tolerancja uziarnienia; Odchylenie nie większe niż wg kategorii	GTC20
3.	Zawartość pyłów wg PN-EN 933-1 w kruszywie drobnym; kategoria nie wyższa niż:	f16
4.	Jakość pyłów wg PN-EN 933-9; kategoria nie wyższa niż:	MBF10
5.	Kanciastość kruszywa drobnego lub kruszywa 0/2 wydzielonego z kruszywa o ciągłym uziarnieniu wg PN-EN 933-6, rozdział 8; kategoria nie niższa niż:	Ecs30
6.	Gęstość ziaren wg PN-EN 1097-6, rozdział 7, 8 lub 9:	deklarowana przez producenta
7.	Nasiąkliwość wg PN-EN 1097-6, rozdz. 7, 8 lub 9	deklarowana przez producenta
8.	Grube zanieczyszczenia lekkie wg PN-EN 1744-1, pkt 14.2; kategoria nie wyższa niż:	mLPC0,1

Tabela 4a. Wymagania wobec kruszywa drobnego niełamanego do warstwy wiążącej lub wyrównawczej z betonu asfaltowego

Lp.	Właściwości kruszywa	Wymagania wobec kruszyw w zależności od kategorii ruchu KR3-4
1.	Uziarnienie wg PN-EN 933-1 kruszywa wymagana kategoria:	GF 85 lub GA 85
2.	Tolerancja uziarnienia; Odchylenie nie większe niż wg kategorii	GTC20
3.	Zawartość pyłów wg PN-EN 933-1 w kruszywie drobnym; kategoria nie wyższa niż:	f3
4.	Jakość pyłów wg PN-EN 933-9; kategoria nie wyższa niż:	MBF10
5.	Kanciastość kruszywa drobnego lub kruszywa 0/2 wydzielonego z kruszywa o ciągłym uziarnieniu wg PN-EN 933-6, rozdział 8; kategoria nie niższa niż:	EcsDeklarowana
6.	Gęstość ziaren wg PN-EN 1097-6, rozdział 7, 8 lub 9:	deklarowana przez producenta
7.	Nasiąkliwość wg PN-EN 1097-6, rozdz. 7, 8 lub 9	deklarowana przez producenta
8.	Grube zanieczyszczenia lekkie wg PN-EN 1744-1, pkt 14.2; kategoria nie wyższa niż:	mLPC0,1

Składowanie kruszywa powinno się odbywać w warunkach zabezpieczających je przed zanieczyszczeniem i zmieszaniem z innymi asortymentami kruszywa lub jego frakcjami.

2.4. Granulat asfaltowy

Stosowanie granulatu asfaltowego nie może obniżać właściwości mieszanek mineralno – asfaltowych. W przypadku, gdy do wytwarzania mieszanki mineralno – asfaltowej stosowany jest dodatek granulatu asfaltowego, to musi on spełniać wymagania WT-2 2014. Zestawienie wymagań podano w tabeli nr 5 oraz 5a. Jeżeli w granulacie występują materiały obce, to ich obecność, zawartość i rodzaj powinny być udokumentowane i zadeklarowane do odpowiedniej kategorii. Zawartość materiałów obcych powinna być oznaczona zgodnie z PN-EN 12697-42.

Tabela 5. Wymagania wobec granulatu asfaltowego do warstwy wiążącej lub wyrównawczej z betonu asfaltowego

L.P.	Wymagania	Warstwa wiążącej lub wyrównawczej AC KR3-4
1.	Zawartość materiałów obcych	Kategoria FM1/0,1
2.	Właściwości lepiszcza odzyskanego w granulacie asfaltowym. PIK	Kategoria S70
	Wartość średnia temperatury mięknienia nie może być wyższa niż 700C. Pojedyncze wartości temperatury mięknienia nie mogą przekraczać 770C	
3.	Właściwości lepiszcza odzyskanego w granulacie asfaltowym Penetracja	Kategoria P15
	Wartość średnia nie może być mniejsza niż 15x0,1mm. Pojedyncze wartości penetracji nie mogą być mniejsze niż 10x0,1mm.	
4.	Jednorodność	Wg tabeli 4

Do sklasyfikowania lepiszcza odzyskanego w granulacie asfaltowym wystarcza oznaczenie temperatury mięknienia PIK. Tylko w szczególnych przypadkach należy wykonać oznaczenie penetracji. Oceny właściwości lepiszcza należy dokonać wg pkt. 4.2.2 normy PN-EN 13108-8. Jednorodność granulatu asfaltowego jest oceniana na podstawie rozstępu procentowego udziału w granulacie: kruszywa grubego, kruszywa drobnego oraz pyłów, zawartości lepiszcza oraz rozstępu wyników pomiarów temperatury mięknienia lepiszcza odzyskanego z granulatu asfaltowego. Wymagane jest podanie zmierzonej wartości jednorodności rozstępu wyników badań właściwości, przeprowadzonych na liczbie próbek n, przy czym n powinno wynosic co najmniej 5. Liczbę próbek oblicza się, dzieląc masę materiału wyjściowego podanego w tonach [t] przez 500t, zaokrąglając w górę do pełnej liczby.
Wymagania dotyczące dopuszczalnego rozstępu wyników badań właściwości granulatu asfaltowego w tabeli nr 5a.

Tabela 5a. Dopuszczalny rozstęp wyników badań właściwości partii granulatu asfaltowego

L.P.	Właściwość	Dopuszczalny rozstęp wyników badań partii granulatu do zastosowania w MMA w warstwie wiążącej lub wyrównawczej
1.	Temperatura mięknienia lepiszcza odzyskanego [0C]	8,0
2.	Zawartość lepiszcza [%(m/m)]	1,2
3.	Kruszywo o uziarnieniu poniżej 0,063mm [%(m/m)]	10,0
4.	Kruszywo o uziarnieniu od 0,063mm do 2mm [%(m/m)]	16,0
5.	Kruszywo o uziarnieniu powyżej 2mm [%(m/m)]	18,0

2.5. Środek adhezyjny
Mogą być stosowane jedynie środki adhezyjne posiadające aprobatę techniczną IBDiM i atest producenta.
Środki adhezyjne należy stosować zgodnie z warunkami podanymi w aprobacie technicznej.

3. SPRZĘT

Wykonawca przystępując do wykonania warstw nawierzchni z betonu asfaltowego powinien wykazać się możliwością korzystania z następującego sprzętu:

wytwórni stacjonarnej (otaczarki) o mieszaniu cyklicznym lub ciągłym, do wytwarzania mieszanek mineralno-asfaltowych o sterowaniu elektronicznym, o wydajności min. 150 ton/godz.

układarek do układania mieszanek mineralno-asfaltowych typu zagęszczanego, z elektronicznym sterowaniem układania i wyposażonych w płytę do wstępnego zagęszczania z układem grzewczym,

skrapiarek, wyposażonych w elektroniczny układ sterowania dozowaniem lepiszcza asfaltowego, a odchyłka dozowania nie może przekraczać +- 10% ustalonej jednostkowej ilości dozowania,

walców lekkich, średnich i ciężkich stalowych gładkich,

walców ogumionych o regulowanym ciśnieniu w oponach,

samochodów samowyładowczych wysokotonażowych z przykryciem brezentowym.

4. TRANSPORT

Transport asfaltów drogowych może odbywać się w:

cysternach kolejowych,

cysternach samochodowych

lub innych pojemnikach stalowych, zaakceptowanych przez Inspektora Nadzoru.

Wypełniacz luzem należy przewozić w cysternach przeznaczonych do przewozu materiałów sypkich, umożliwiających rozładunek pneumatyczny.
Wypełniacz workowany można przewozić dowolnymi środkami transportu, w sposób zabezpieczony przed zawilgoceniem i uszkodzeniem worków.

Kruszywo można przewozić dowolnymi środkami transportu w warunkach zabezpieczających je przed zanieczyszczeniem, zmieszaniem z innymi asortymentami kruszywa lub jego frakcjami i nadmiernym zawilgoceniem.

Mieszankę betonu asfaltowego należy przewozić pojazdami samowyładowczymi wyposażonymi w pokrowce brezentowe. W czasie transportu i podczas oczekiwania na rozładunek mieszanka powinna być przykryta pokrowcem.
Czas transportu od załadunku do rozładunku nie powinien przekraczać 2 godziny z jednoczesnym spełnieniem warunku zachowania temperatury wbudowania.

Zaleca się stosowanie samochodów termosów z podwójnymi ściankami skrzyni wyposażonej w system grzewczy.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Projektowanie mieszanki mineralno – asfaltowej

Przed przystąpieniem do robót, Wykonawca opracuje i dostarczy Inspektorowi Nadzoru do akceptacji projekt składu mieszanki mineralno-asfaltowej oraz wyniki badań laboratoryjnych.
Projektowanie empiryczne mieszanki mineralno-asfaltowej polega na:

- doborze składników mieszanki,
- doborze optymalnej ilości asfaltu,
- określeniu jej właściwości i porównaniu wyników z założeniami projektowymi.

Krzywa uziarnienia mieszanki mineralnej powinna mieścić się w polu dobrego uziarnienia wyznaczonego przez krzywe graniczne. Rzędne krzywych granicznych uziarnienia mieszanek mineralnych betonu asfaltowego oraz minimalne zawartości asfaltu podano odpowiednio w tabeli 6 oraz 6a.

UWAGA: podana minimalna zawartość asfaltu Bmin dotyczy AC o referencyjnej gęstości mieszanki mineralnej równej 2,65 Mg/m3. W przypadku, gdy mieszanka mineralna charakteryzuje się inną gęstością należy do Bmin zastosować współczynnik korygujący α wg wzoru:

$$\alpha = 2{,}65/\rho a$$

ρa – gęstość ziarn kruszywa mieszanki mineralnej, w megagramach na metr sześcienny (Mg/m3), określona zgodnie z normą EN 1097-6.

Tabela 6. Uziarnienie mieszanki mineralnej oraz zawartość lepiszcza do betonu asfaltowego do warstwy wiążącej lub wyrównawczej AC 16 W

Właściwość	Przesiew, [%(m/m)]	
	AC 16 W	
KR3-4		
Wymiar sita #, [mm]:	od	do
31,5	—	—
22,4	100	—
16	90	100
11,2	70	90
8	55	80
2	25	50
0,125	4	12
0,063	4,0	10,0
Zawartość lepiszcza,	Bmin4,6	

Skład mieszanki mineralno-asfaltowej powinien być ustalony na podstawie badań próbek laboratoryjnych. Próbki powinny spełniać odpowiednie wymagania podane w tabeli 7 – 8.

Tabela 7. Wymagane właściwości betonu asfaltowego do warstwy wiążącej lub wyrównawczej

Właściwość	Warunki zagęszczania wg PN-EN 13108-20	Metoda i warunki badania
	Wymiar mieszanki	
dla kategorii ruchu		
	KR3-4	
Zawartość wolnych przestrzeni	C.1.3, ubijanie, 2 × 75 uderzeń	PN-EN 12697-8, p. 4
Vmin4,0 Vmax7,0		

Odporność na deformacje trwałe (grubość płyty 60mm, procedurę kondycjonowania krótkoterminowego mma przed zagęszczeniem próbek do badań podano w załączniku nr 2) C.1.20, wałowanie, P98-P100 PN-EN 12697-22, metoda B w powietrzu, PN-EN 13108-20, D.1.6, 60°C, 10 000 cykli WTSAIR0,15 PRDAIR7,0

Wrażliwość na działanie wody C.1.1, ubijanie, 2 × 35 uderzeń PN-EN 12697-12, przechowywanie w 40°C z jednym cyklem zamrażania (ujednoliconą procedurę badania odporności na działanie wody z jednym cyklem zamrażania podano w załączniku nr 1), badanie w 25°C ITSR80

Wykonana warstwa wiążąca lub wyrównawcza z betonu asfaltowego powinna spełniać wymagania podane w tabeli 8.

Tabela 8. Właściwości wykonanej warstwy wiążącej lub wyrównawczej z betonu asfaltowego

Parametr	Wartość dla kategorii ruchu KR3-4
Wskaźnik zagęszczenia w warstwie, [%]	> 98,0
Zawartość wolnych przestrzeni w warstwie dla, [% (v/v)]	4,0 ÷ 7,0

Po zakończeniu projektowania składu mieszanki należy wykonać pełne badania wg wymagań określonych w tabeli 7 oznaczone jako „badanie typu", zakończone pisemnym sprawozdaniem.

5.2. Ocena zgodności

5.2.1 Wstępne Badanie Typu

Wstępne Badanie Typu (kompletna recepta) obejmuje kompletny zestaw badań mieszanki mineralno – asfaltowej betonu asfaltowego określonych w ninieszej ST, określających przydatność mieszanek mineralno – asfaltowych do wskazanego zastosowania, wraz z badaniami materiałów składowych. Wstępne Badanie Typu powinno być przeprowadzone przy pierwszym wprowadzeniu mieszanek mineralno – asfaltowych do obrotu w celu wykazania zgodności z niniejszymi SST.

Sprawozdanie z Badania Typu powinno zawierać informacje ogólne (nr identyfikacyjny badania, nr normy wyrobu, nazwę i adres producenta MMA, datę badania, informację kto opracował i autoryzował Badanie Typu, określenie typu mieszanki, zestawienie załączników do Badania Typu, rodzaj walidacji, dla MMA z asfaltem modyfikowanym min i max temperatura produkcji, informacja o przeznaczeniu MMA), informacje o składnikach (każdy wymiar kruszywa – pochodzenie i rodzaj jego uziarnienie i gęstość, jeżeli stosowany jest destrukt – jego pochodzenie [warstwa i droga] uziarienie, lepiszcze – typ, rodzaj i pochodzenie, dodatki – źródło i rodzaj), informacje o mieszance mineralno asfaltowej oraz mieszance mineralnej (skład % MMA wejściowy i wyjściowy, skład % MM, krzywa uziarnienia MMA, zawartość asfaltu zadozowanego, zawartość asfaltu całkowitego, zawartość asfaltu nierozpuszczalnego, zawartość asfaltu rozpuszczalnego, zawartość wolnej przestrzeni w MMA, procentowa ilość dodatków z podaniem sposobu dozowania, metoda, energia i temeratura zagęszczania próbek), załączniki (oznakowanie CE lub badania typu, sprawozdania z badań wszystkich właściwości składników MMA, badań MMA)

Sprawozdanie z Badania Typu zachowuje ważność do określonego składu mieszanki, aż do wystąpienia zmiany materiałów składowych, ale nie dłużej niż przez okres pięciu lat. Badanie typu powinno zostać powtórzone w przypadku gdy:

- upłynęło pięć lat od jego wykonania,
- nastąpiła zmiana złoża kruszywa,
- nastąpiła zmiana rodzaju kruszywa (typu petrograficznego),

- nastąpiła zmiana kategorii kruszywa grubego w kategorii: kształtu, udziału ziaren częściowo przekruszonych, odporności na rozdrabnianie, kanciastości kruszywa drobnego, zmiana gęstości MM (średnio ważona obliczona z wszystkich frakcji) o więcej niż 0,05Mg/m3
- nastąpiła zmiana rodzaju lepiszcza (zmiana źródła pochodzenia lepiszczy drogowych nie powoduje konieczności wykonania nowego Badania Typu, zasada ta nie dotyczy asfaltów modyfikowanych)
- nastąpiła zmiana typu mineralogicznego wypełniacza.

5.2.2 Zakładowa Kontrola Produkcji
Producent powinien posiadać certyfikowany system Zakładowej Kontroli Produkcji do każdego miejsca produkcji mieszanki mineralno – asfaltowej, z której będzie ona dostarczona na kontrakt. Certyfikat ZKP powinien być aktualny, dotyczyć WMA, która będzie produkowała MMA na kontrakt oraz być wystawiony przez jednostkę notyfikowaną. Certyfikat i wszelkie dokumenty dotyczące ZKP muszą być udostępnione Inspektorowi na jego żądanie.

5.2.3. Oznakowanie i dokument towarzyszący dostawie
Dostawca/producent MMA powinien oznakowywać MMA znakiem CE na dokumentach handlowych przekazywanych odbiorcy/Wykonawcy Robót oraz dołączyć do każdej dostawy dokument towarzyszący dostawie wg wzoru podanego w PN-EN 13108-1 w pełnej lub skróconej formie. Wykonawca uzgodni z Inspektorem Nadzoru formę oznakowania i formę dokumentu towarzyszącego dostawie.
Dokument dostawy towarzyszący każdej partii mieszanki mineralno – asfaltowej wysłanej przez wytwórnię musi zawierać producenta mieszanki i identyfikacje wytwórni, opis wyrobu AC 22 P 35/50, możliwość uzyskania informacji na temat wyników wstępnego typu, informacja o zastosowanych dodatkach.
Na potrzeby kontraktu produkcja mieszanki mineralno – asfaltowej może nastąpić po akceptacji przez Inspektora Nadzoru sprawozdania ze wstępnego badania typu oraz ustaleniu wejściowego lub wyjściowego składu mieszanki. Inspektor Nadzoru po sprawdzeniu merytorycznej poprawności przedstawionych dokumentów, dopuszcza do rozpoczęcia produkcji i układania MMA.
Nie dopuszcza się produkcji mieszanki na WMB, do której nie wydano certyfikatu do ZKP. Podczas produkcji stosuje się produkcyjny poziom zgodności (PPZ) zgodnie z normą PN-EN 13108-21 załącznik A.
Mieszankę mineralno – asfaltową należy produkować w otaczarce o mieszaniu cyklicznym zapewniającej prawidłowe dozowanie składników, ich wysuszanie oraz zachowanie temperatury składników i gotowej mieszanki mineralno – asfaltowej.
Dozowanie składników, w tym także wstępne, powinno być wagowe i zautomatyzowane. Tolerancje dozowania składników mogą wynosić: jedna działka elementarna wagi, lecz nie więcej niż ±2% w stosunku do masy składnika.
Asfalt w zbiorniku powinien być ogrzewany w sposób pośredni, z układem termostatowania, zapewniającym utrzymanie stałej temperatury z tolerancją ±5oC.
Kruszywo powinno być wysuszone i tak podgrzane, aby mieszanka mineralna po dodaniu wypełniacza uzyskała właściwą temperaturę (nie więcej niż 30oC od maksymalnej temperatury MMA).

5.3. Przygotowanie podłoża
Powierzchnia podłoża pod warstwę wiążącą lub wyrównawczą powinna być sucha i czysta, wyprofilowana, równa i bez kolein.
Równość podłoża pod warstwy asfaltowe powinna być mierzona metodą łaty i klina lub planografem. Dopuszczalne nierówności powinny być mniejsze lub równe 12mm .
Przed rozłożeniem warstwy nawierzchni z betonu asfaltowego, podłoże należy skropić emulsją asfaltową. Do połączenia warstw asfaltowych należy stosować kationową emulsję asfaltową szybkorozpadową w ilości min 0,3kg/m2 max 0,5kg/m2.
Należy zapewnić pełną szczepność pomiędzy warstwami asfaltowymi. Wytrzymałość na ścinanie połączenia pomiędzy warstwami asfaltowymi musi spełniać wymagania poniżej:
podbudowa asfaltowa/warstwa wiążąca – 0,7 MPa.

Badanie należy wykonać metodą Leutner'a opisaną w „Instrukcji Laboratoryjnego Badania Sczepności Międzywarstwowej Warstw Asfaltowych Wg Metody Leutnera I Wymagania Techniczne Sczepności" (GDDKiA 31.08.2014)
Powierzchnie czołowe krawężników, włazów, wpustów itp. urządzeń powinny być pokryte asfaltem drogowym lub innym materiałem uszczelniającym zaakceptowanym przez Inspektora Nadzoru.

5.4. Warunki przystąpienia do robót
Warstwa nawierzchni z betonu asfaltowego może być układana, gdy temperatura otoczenia w ciągu ostatniej doby była nie niższa od 0oC. Temperatura w czasie robót nie powinna być niższa od +5°C. Nie dopuszcza się układania warstw nawierzchni z betonu asfaltowego podczas opadów atmosferycznych oraz silnego wiatru.

5.5. Wykonanie warstwy z betonu asfaltowego
Mieszanka mineralno-asfaltowa powinna być wbudowana układarką wyposażoną w układ z automatycznym sterowaniem grubości warstwy i utrzymaniem niwelety zgodnie z Dokumentacją Projektową. Zagęszczanie warstwy powinno odbywać się zgodnie z ustalonym schematem przejść walców gwarantującym uzyskanie prawidłowego zagęszczenia.
Początkowa temperatura mieszanki w czasie zagęszczania powinna być zgodna ze wskazaniami producenta asfaltu. Początkowa temperatura mieszanki w czasie zagęszczania powinna mieścić się w przedziale minimalnych i maksymalnych wartości temperatury mieszanki:
- dla asfaltu 35/50 1450C do 1800C
- dla asfaltu 50/70 1400C do 1750C

Zagęszczanie należy rozpocząć od krawędzi nawierzchni ku środkowi. Wskaźnik zagęszczenia ułożonej warstwy powinien być □ 98,0 %.
Złącza w nawierzchni powinny być wykonane w linii prostej, równoległe lub prostopadłe do osi drogi. Złącza w konstrukcji wielowarstwowej powinny być przesunięte względem siebie co najmniej 15 cm. Złącza powinny być całkowicie związane, a przylegające warstwy powinny być w jednym poziomie. Złącze robocze powinno być równo obcięte i powierzchnia obciętej krawędzi powinna być posmarowana asfaltem lub oklejona samoprzylepną taśmą asfaltowo-kauczukową. Sposób wykonywania złącz roboczych powinien być zaakceptowany przez Inspektora Nadzoru.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1. Badania przed przystąpieniem do robót
Przed przystąpieniem do robót Wykonawca powinien przedstawić Inspektorowi Nadzoru sprawozdanie z Badania Typu (kompletną receptę) zgodnie z punktem 5.2.1 niniejszych SST.

6.2. Badania w czasie robót
Badania dzielą się na:
- badania wykonawcy (w ramach własnego nadzoru),
- badania kontrolne (w ramach nadzoru zleceniodawcy).

6.2.1. Badania Wykonawcy
Badania Wykonawcy są wykonywane przez Wykonawcę lub jego zleceniobiorców celem sprawdzenia, czy jakość materiałów budowlanych (mieszanek mineralno-asfaltowych i ich składników, lepiszczy i materiałów do uszczelnień itp.) oraz gotowej warstwy (wbudowane warstwy asfaltowe, połączenia itp.) spełniają wymagania określone w SST.
Wykonawca powinien wykonywać te badania podczas realizacji kontraktu, z niezbędną starannością i w wymaganym zakresie. Wyniki należy zapisywać w protokołach. W razie stwierdzenia uchybień w stosunku do wymagań kontraktu, ich przyczyny należy niezwłocznie usunąć. Wyniki badań Wykonawcy należy przekazywać Inspektorowi Nadzoru na jego żądanie.
Zakres badań Wykonawcy związany z wykonywaniem nawierzchni:
tablica 9 pkt. 1-8
tablica 10 pkt. 1,4,5,6,8,9,10

6.2.2. Badania kontrolne

Badania kontrolne są badaniami Inspektora Nadzoru, których celem jest sprawdzenie, czy jakość materiałów budowlanych (mieszanek mineralno-asfaltowych i ich składników, lepiszczy i materiałów do uszczelnień itp.) oraz gotowej warstwy (wbudowane warstwy asfaltowe, połączenia itp.) spełniają wymagania określone w SST.
Wyniki tych badań są podstawą odbioru. Pobieraniem próbek i wykonaniem badań na miejscu budowy zajmuje się Laboratorium Zamawiającego w obecności Inspektora Nadzoru oraz Wykonawcy. Badania odbywają się również wtedy, gdy Wykonawca zostanie w porę powiadomiony o ich terminie, jednak nie będzie przy nich obecny.

6.2.3. Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów

Tabela 9. Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów w czasie wytwarzania mieszanki mineralno-asfaltowej

Lp.	Wyszczególnienie badań	Częstotliwość badań. Minimalna liczba badań
1	Dozowanie składników z częstotliwością	dozór ciągły
2	Skład mieszanki mineralno-asfaltowej, uziarnienie mieszanki mineralnej, właściwości próbek mieszanki mineralno-asfaltowej (zawartość wolnych przestrzeni) - pobranej w wytwórni	Zgodnie z wymaganiami Zakładowej Kontroli Produkcji (ZKP)
3	Właściwości asfaltu (badania niepełne)	Zgodnie z wymaganiami Zakładowej Kontroli Produkcji (ZKP)
4	Właściwości wypełniacza (badania niepełne)	Zgodnie z wymaganiami Zakładowej Kontroli Produkcji (ZKP)
5	Właściwości kruszywa	Zgodnie z wymaganiami Zakładowej Kontroli Produkcji (ZKP)
6	Temperatura składników mieszanki mineralno-asfaltowej	dozór ciągły
7	Temperatura mieszanki mineralno-asfaltowej	każdy pojazd przy załadunku i w czasie wbudowania
8	Wygląd mieszanki mineralno-asfaltowej	jw.
9	Zawartość lepiszcza w mieszance mineralno-asfaltowej	jeden raz na 2500 m2 lecz nie mniej niż jeden raz na dzienną działkę roboczą
10	Uziarnienie mieszanki mineralnej	
11	Właściwości mieszanki mineralno-asfaltowej (gęstość, gęstość objętościową, zawartość wolnych przestrzeni)	

6.2.4. Badanie właściwości asfaltu
Należy wykonać badania sprawdzające z częstotliwością zgodną z ZKP w zakresie:
- penetracji w temp. 25°C,
- temperatury mięknienia PiK,

6.2.5. Badanie właściwości wypełniacza
Należy określić właściwości wypełniacza opisane w pkt 2.3 z częstotliwością zgodną z ZKP w zakresie:
- uziarnienia,
- wilgotności,
- gęstości.

6.2.6. Badanie właściwości kruszywa
Należy badać uziarnienie kruszywa z częstotliwością wymagana w ZKP.
Przy każdej zmianie kruszywa należy określić przydatność kruszywa wg pkt 2 oraz opracować nową receptę laboratoryjną i uzgodnić ją z Inżynierem

6.2.7. Pomiar temperatury składników mieszanki mineralno-asfaltowej
Pomiar temperatury składników mieszanki mineralno-asfaltowej polega na odczytaniu temperatury na skali odpowiedniego termometru zamocowanego na otaczarce. Temperatura powinna być zgodna z wymaganiami podanymi w recepcie laboratoryjnej i w ST.

6.2.8. Pomiar temperatury mieszanki mineralno-asfaltowej
Pomiar temperatury mieszanki mineralno-asfaltowej polega na kilkakrotnym zanurzeniu termometru w mieszance i odczytaniu temperatury. Temperatura może być również odczytywana lub rejestrowana automatycznie z urządzenia pomiarowego zainstalowanego w otaczarce.
Dokładność pomiaru □2°C. Temperatura powinna być zgodna z wymaganiami podanymi w ST.

6.2.9. Sprawdzenie wyglądu mieszanki mineralno-asfaltowej
Sprawdzenie wyglądu mieszanki mineralno-asfaltowej polega na ocenie wizualnej jej wyglądu w czasie produkcji, załadunku, rozładunku i wbudowania. Mieszanka musi wykazywać jednolitą barwę i jednorodność.

6.2.10. Zawartość lepiszcza w mieszance mineralno-asfaltowej
Badanie zawartości lepiszcza w mieszance mineralno-asfaltowej polega na wykonaniu ekstrakcji zgodnie z PN-EN 12697-1. Zawartość lepiszcza z każdej próbki pobranej z mieszanki mineralno-asfaltowej lub wyjątkowo z
próbki pobranej z nawierzchni nie może odbiegać od wartości projektowanej, z uwzględnieniem dopuszczalnej odchyłki ±0,3 %.
Każdy negatywny wynik zawartości lepiszcza w mieszance mineralno – asfaltowej, należy powtórzyć komisyjnie. Komisja uczestniczyć będzie w trakcie ponownego pobierania próbki, a badanie komisyjne wykonane zostanie przez Laboratorium Nadzorujące działającym na zlecenie Zamawiającego przy udziale Członków Komisji. Jeśli powtórzone badanie da wynik pozytywny, to oznaczać to będzie poprawne wykonanie warstwy. Jeśli natomiast wynik będzie negatywny Zamawiający dla zawartości z odchyłką większą od 0,5% od projektowanej przewiduje usunięcie wykonanej warstwy i ułożenie jej ponownie. Dla zawartości lepiszcza pomiędzy ±0,3% a ±0,5% Zamawiający wyliczy potrącenie ze względu na niezgodną z założoną ilością lepiszcza w mieszance mineralno - asfaltowej, ze wzoru :
A=((p/100)x30xKxF
Gdzie:
A – wartość bezwzględna potrącenie, [PLN]
p – wartość przekroczenia w dół wartości granicznej i tolerancji na podstawie zawartości podanej przy badaniach kontrolnych mieszanki wykonanych w ramach odbioru w %,
K – cena jednostkowa wg kosztorysu wykonawczego z narzutami w PLN/m2 ,
F – powierzchnia objęta sprawdzeniem w m2 (dla pojedynczego badania powierzchnia wynosi 2500 m2) .
Przykład:
K = 40 PLN/m2
F = 2500 m2
Wymagana zawartość asfaltu 4,5% (dopuszczalne granice 4,2 – 4,8 %)
Zbadana zawartość asfaltu w próbce 4,0%
Niedobór – 0,2%
Zatem wartość bezwzględna potrącenia wynosi:
A= (0,2/100)x30x40x2500= 6 000 PLN
Koszt pobrania próbki oraz badania komisyjnego ponosi Wykonawca.

6.2.11. Uziarnienie mieszanki mineralnej
Uziarnienie mieszanki mineralnej należy badać na kruszywie uzyskanym po ekstrakcji zgodnie z PN-EN 12697-2. Krzywa uziarnienia z każdej próbki pobranej z mieszanki mineralno-asfaltowej lub wyjątkowo z próbki pobranej z nawierzchni nie może odbiegać od wartości projektowanych, z uwzględnieniem dopuszczalnych odchyłek jak niżej:
.- zawartość frakcji < 0,063 mm - ± 2,0%
- zawartość frakcji < 0,125 mm - ± 2,0%
- zawartość frakcji 0,063 – 2,0 mm - ± 3,0%
- zawartość frakcji > 2,0 mm - ± 3,0%
- zawartość frakcji > 11,2 mm - ± 4,0%.

Każdy negatywny wynik uziarnienia mieszanki mineralno – asfaltowej, należy powtórzyć komisyjnie. Dopuszcza się badanie komisyjne na próbce archiwalnej pobranej w trakcie wykonywania nawierzchni lub na próbce wywierconej z nawierzchni, przy czym średnica odwiertu powinna być nie mniejsza niż 150 mm. Komisja uczestniczyć będzie w trakcie ponownego pobierania próbki, a badanie komisyjne wykonane zostanie przez Laboratorium Nadzorujące działającym na zlecenie Zamawiającego przy udziale Członków Komisji. Jeśli powtórzone badanie da wynik pozytywny, to oznaczać to będzie poprawne wykonanie warstwy. Jeśli natomiast wynik będzie negatywny Zamawiający przewiduje usunięcie wykonanej warstwy i ułożenie jej ponownie. Koszt pobrania próbki oraz badania komisyjnego ponosi Wykonawca.

6.2.10. Właściwości mieszanki mineralno-asfaltowej
Właściwości mieszanki mineralno-asfaltowej należy określać na próbkach zagęszczonych metodą Marshalla. Wyniki powinny być zgodne z receptą laboratoryjną i niniejszą ST.

6.3. Badania dotyczące cech geometrycznych i właściwości warstw nawierzchni z betonu asfaltowego

6.3.1. Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów
Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów wykonanych warstw nawierzchni z betonu asfaltowego podaje tabela 10.

Tabela 10. Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów wykonanej warstwy z betonu asfaltowego

Lp.	Badana cecha	Minimalna częstotliwość badań i pomiarów
1	Szerokość warstwy	2 razy na odcinku drogi
2	Równość podłużna warstwy	pomiar równości należy wykonać zgodnie z pkt 6.4.3
3	Równość poprzeczna warstwy	nie rzadziej niż co 5 m
4	Spadki poprzeczne warstwy	10 razy na odcinku drogi
5	Rzędne wysokościowe warstwy	pomiar rzędnych niwelacji podłużnej i poprzecznej oraz usytuowania osi według dokumentacji budowy
6	Ukształtowanie osi w planie	
7	Grubość warstwy	2 próbki z każdej warstwy
8	Złącza podłużne i poprzeczne	cała długość złącza
9	Krawędź warstwy	cała długość
10	Wygląd warstwy	ocena ciągła
11	Zagęszczenie warstwy	1 próbka z każdej warstwy o powierzchni do 1500m2, lecz nie mniej niż raz na dzienną działkę roboczą
12	Wolna przestrzeń w warstwie	jw.

6.3.2. Szerokość warstwy
Szerokość warstwy z betonu asfaltowego powinna być zgodna z dokumentacją projektową, z tolerancją +5 cm.

6.3.3. Równość warstwy
Pomiar równości podłużnej należy wykonywać na każdym pasie ruchu.
Równość podłużną nawierzchni należy mierzyć wg BN-68/8931-04 planografem, a w miejscach niedostępnych – łatą i klinem. Równość poprzeczną należy mierzyć łatą i klinem.
Dopuszczalne nierówności podłużne i poprzeczne powinny być nie większe niż 9 mm. W przypadku negatywnych pomiarów równości podłużnej/poprzecznej należy określić powierzchnię, na której występują. Jeśli powierzchnia ta nie przekracza 5 % powierzchni badanego odcinka, to należy uznać nawierzchnię za poprawnie wykonaną.

6.3.4. Spadki poprzeczne warstwy
Spadki poprzeczne warstwy z betonu asfaltowego na odcinkach prostych i na łukach powinny być zgodne z Dokumentacją Projektową, z tolerancją □0,5%.

6.3.5. Rzędne wysokościowe

Rzędne wysokościowe warstwy powinny być zgodne z Dokumentacją Projektową z tolerancją □1 cm.

6.3.6. Ukształtowanie osi w planie
Oś warstwy w planie powinna być usytuowana zgodnie z Dokumentacją Projektową, z tolerancją □5 cm.

6.3.7. Grubość warstwy
Grubość warstwy powinna być badana zgodnie z normą PN-EN 12697-29. Grubość warstwy powinna być zgodna z Dokumentacją Projektową. Dopuszczalne odchyłki grubości: ± 10%.
Każdy negatywny wynik grubości warstwy nawierzchni, należy powtórzyć komisyjnie. Komisja uczestniczyć będzie w trakcie ponownego pobierania próbki, a badanie komisyjne wykonane zostanie przez Laboratorium Nadzorujące działającym na zlecenie Zamawiającego przy udziale Członków Komisji. Jeśli powtórzone badanie da wynik pozytywny, to oznaczać to będzie poprawne wykonanie warstwy. Jeśli natomiast wynik będzie negatywny Zamawiający dla wartości grubości warstwy z odchyłką większą od -15% od projektowanej przewiduje usunięcie wykonanej warstwy i ułożenie jej ponownie. Dla wartości poniżej -10,0% jednak nie mniej niż -15,0% Zamawiający wyliczy potrącenie ze względu na niższą od wartości dopuszczalnej grubości warstwy, ze wzoru :
A=(p2/100)x3,75xKxF
Gdzie:
A – potrącenie, [PLN]
p – wartość przekroczenia w dół wartości granicznej w stosunku od żądanej grubości w %,
K – cena jednostkowa wg kosztorysu wykonawczego z narzutami w PLN/m2,
F – powierzchnia objęta sprawdzeniem w m2 (dla pojedynczego badania powierzchnia wynosi 1500 m2)
Przykład:
K = 40 PLN/m2
F = 1500 m2
Wymagana grubość warstwy 80 mm (dopuszczalne granice +/- 10%)
Zbadana grubość warstwy 68 mm co stanowi odchylenie od projektowanej grubości o 15 %
Niedobór – 5%
Zatem wartość bezwzględna potrącenia wynosi:
A= (52/100)x3,75x40x1500 = 56 250 PLN
Koszt pobrania próbki oraz badania komisyjnego ponosi Wykonawca.

6.3.8. Złącza podłużne i poprzeczne
Złącza w nawierzchni powinny być wykonane w linii prostej, równolegle lub prostopadle do osi.
Złącza w konstrukcji wielowarstwowej powinny być przesunięte względem siebie co najmniej 15 cm.
Złącza powinny być całkowicie związane, a przylegające warstwy powinny być w jednym poziomie.

6.3.9. Wygląd warstwy
Wygląd warstwy z betonu asfaltowego powinien mieć jednorodną teksturę, bez miejsc przeasfaltowanych porowatych, łuszczących się i spękanych.

6.3.10. Zagęszczenie warstwy i wolna przestrzeń w warstwie
Zagęszczenie i wolna przestrzeń w warstwie powinny być badane na próbkach odwierconych z nawierzchni zgodne z PN-EN 12697-5 (met. A), PN-EN 12697-6 oraz PN-EN 12697-8. Wyniki badań powinny być zgodne z wartościami podanymi w tabeli nr 8.
Każdy negatywny wynik parametru zagęszczenia i/lub wolnej przestrzeni warstwy nawierzchni, należy powtórzyć komisyjnie. Komisja uczestniczyć będzie w trakcie ponownego pobierania próbki, a badanie komisyjne wykonane zostanie w Laboratorium Nadzorującym działającym na zlecenie Zamawiającego przy udziale Członków Komisji. Jeśli powtórzone badanie da wynik pozytywny, to oznaczać to będzie poprawne wykonanie warstwy. Jeśli natomiast wynik będzie negatywny Zamawiający dla wartości wskaźnika zagęszczenia mniejszej od 97,0% przewiduje usunięcie wykonanej warstwy i ułożenie jej ponownie. Dla wartości wskaźnika zagęszczenia poniżej 98,0%

jednak nie mniej niż 97,0% Zamawiający wyliczy potrącenie ze względu na niższy od wartości dopuszczalnej wskaźnik zagęszczenia, ze wzoru :
A=(p2/100)x3xKxF
Gdzie:
A – potrącenie, [PLN]
p – wartość przekroczenia w dół wartości granicznej w stosunku do żądanego stopnia zagęszczenia w %,
K – cena jednostkowa wg kosztorysu wykonawczego z narzutami w PLN/m2,
F – powierzchnia objęta sprawdzeniem w m2.
W/w algorytm ma również zastosowanie dla parametru wolnej przestrzeni w warstwie nawierzchni, w przypadku gdy wartość wolnej przestrzeni w warstwie przekroczy o 0,5 poniżej lub powyżej dopuszczalnych granic.
Przykład:
K = 40 PLN/m2
F = 1500 m2
Wymagany wskaźnik zagęszczenia 98%
Zbadany wskaźnik zagęszczenia 97%
Niedobór – 1%
Zatem wartość bezwzględna potrącenia wynosi:
A= (12/100)x3x40x1500 = 1800 PLN
Koszt pobrania próbki oraz badania komisyjnego ponosi Wykonawca.

6.3.11. Krawędź, obramowanie warstwy
Warstwa ścieralna przy opornikach drogowych i urządzeniach w jezdni powinna wystawać od 3 do 5 mm ponad ich powierzchnię. Warstwy bez oporników powinny być wyprofilowane, a w miejscach gdzie zaszła konieczność obcięcia – pokryte asfaltem drogowym 70/100 lub innym materiałem uszczelniającym zaakceptowanym przez Inspektora Nadzoru.

7. OBMIAR ROBÓT

7.1. Jednostka obmiarowa
Jednostką obmiarową jest 1 m2 (metr kwadratowy) wykonanej warstwy z betonu asfaltowego wg Dokumentacji Projektowej.

8. ODBIÓR ROBÓT
Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, ST i wymaganiami Inspektora Nadzoru, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji wg pkt 6 dały wyniki pozytywne.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI
9.1. Cena jednostki obmiarowej

Cena 1 m2 wykonanej warstwy z betonu asfaltowego wg Dokumentacji Projektowej obejmuje:
- prace pomiarowe i roboty przygotowawcze,
- oznakowanie robót, zgodnie z zatwierdzonym projektem organizacji ruchu,
- zakup i dostarczenie materiałów do wytwórni,
- opracowanie recepty laboratoryjnej,
- wykonanie odcinka próbnego,
- wytworzenie mieszanki mineralno-bitumicznej,
- transport mieszanki do miejsca wbudowania,
- posmarowanie lepiszczem krawędzi urządzeń obcych i krawężników,
- rozłożenie i zagęszczenie mieszanki,
- obcięcie krawędzi i posmarowanie asfaltem,
- przeprowadzenie pomiarów i badań laboratoryjnych, wymaganych w ST.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

10.1. Normy

PN-EN 12697-1 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 1:Zawartości lepiszcza rozpuszczalnego.
PN-EN 12697-11 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 11:Określanie powiązania pomiędzy kruszywem i asfaltem
PN-EN 12697-12 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 12: Określanie wrażliwości próbek asfaltowych na wodę
PN-EN 12697-13 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 13: Pomiar temperatury
PN-EN 12697-14 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 14: Zawartość wody
PN-EN 12697-18 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 18: Spływność lepiszcza
PN-EN 12697-2 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 2: Oznaczenie składu ziarnowego
PN-EN 12697-22 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 22: Koleinowanie
PN-EN 12697-23 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 23: Określanie pośredniej wytrzymałości na rozciąganie próbek asfaltowych
PN-EN 12697-27 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 27: Pobieranie próbek
PN-EN 12697-28 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 28: Przygotowanie próbek do oznaczania zawartości lepiszcza, zawartości wody i uziarnienia
PN-EN 12697-29 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 29: Oznaczenie wymiarów próbki z mieszanki mineralno – asfaltowej
PN-EN 12697-30 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 30: Przygotowanie próbek zagęszczonych przez ubijanie
PN-EN 12697-33 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 33: Przygotowanie próbek zagęszczonych urządzeniem wałującym
PN-EN 12697-35 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 35: Mieszanie laboratoryjne
PN-EN 12697-36 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 36: Oznaczenie grubości nawierzchni asfaltowych
PN-EN 12697-5 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 5: Oznaczenie gęstości
PN-EN 12697-6 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 6: Oznaczenie gęstości objętościowej próbek mieszanki mineralno – asfaltowej
PN-EN 12697-8 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 8: Oznaczenie zawartości wolnej przestrzeni
PN-EN 13108-1 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Wymagania Część 1: Beton asfaltowy.
PN-EN 13108-20 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Wymagania Część 20: Badanie typu
PN-EN 13108-21 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Wymagania Część 21: Zakładowa Kontrola Produkcji
PN-EN 14023 Asfalty i lepiszcza asfaltowe. Zasady specyfikacji dla asfaltów modyfikowanych polimerami
PN-EN 13043 Kruszywo do mieszanek mineralno – asfaltowych i powierzchniowych utrwaleń na drogach, lotniskach i innych powierzchniach przeznaczonych do ruchu
PN-EN 1097-2 Badania mechanicznych i fizycznych właściwości kruszyw. Metody oznaczania odporności na rozdrabnianie

PN-EN 1097-3 Badania mechanicznych i fizycznych właściwości kruszyw. Oznaczanie gęstości nasypowej i jamistości
PN-EN 1097-4 Badania mechanicznych i fizycznych właściwości kruszyw. Oznaczanie pustych przestrzeni suchego, zagęszczonego wypełniacza
PN-EN 1097-5 Badania mechanicznych i fizycznych właściwości kruszyw. Część 5: Oznaczenie zawartości wody przez suszenie w suszarce z wentylacją
PN-EN 1097-6 Badania mechanicznych i fizycznych właściwości kruszyw. Część 6: Oznaczenie gęstości ziaren i nasiąkliwości
PN-EN 1097-7 Badania mechanicznych i fizycznych właściwości kruszyw. Część 7: Oznaczenie gęstości wypełniacza. Metoda piknometryczna
PN-EN 1097-8 Badania mechanicznych i fizycznych właściwości kruszyw. Część 8: Oznaczenie polerowalności kamienia
PN-EN 1367-1 Badania właściwości cieplnych i odporności kruszyw na działanie czynników atmosferycznych. Część 1: Oznaczenie mrozoodporności
PN-EN 1367-3 Badania właściwości cieplnych i odporności kruszyw na działanie czynników atmosferycznych. Część 3: Badanie bazaltowej zgorzeli słonecznej metodą gotowania
PN-EN 1367-5 Badania właściwości cieplnych i odporności kruszyw na działanie czynników atmosferycznych. Część 5: Oznaczenie odporności na szok termiczny
PN-EN 1367-6 Badania właściwości cieplnych i odporności kruszyw na działanie czynników atmosferycznych. Część 6: Mrozoodporność w obecności soli
PN-EN 932-1 Badania podstawowych właściwości kruszyw. Metody pobierania próbek
PN-EN 932-2 Badania podstawowych właściwości kruszyw. Metody pomniejszania próbek laboratoryjnych
PN-EN 932-3 Badania podstawowych właściwości kruszyw. Procedura i terminologia uproszczonego opisu petrograficznego
PN-EN 932-5 Badania podstawowych właściwości kruszyw. Część 5: Wyposażenie podstawowe i wzorcowanie
PN-EN 932-6 Badania podstawowych właściwości kruszyw. Część 6:Definicje powtarzalności i odtwarzalności
PN-EN 933-1 Badania geometrycznych właściwości kruszyw. Oznaczenie składu ziarnowego. Metoda przesiewania
PN-EN 933-10 Badania geometrycznych właściwości kruszyw. Część 10: Ocena zawartości drobnych cząstek . Uziarnienie wypełniaczy (przesiewanie w strumieniu powietrza)
PN-EN 933-2 Badania geometrycznych właściwości kruszyw. Oznaczenie składu ziarnowego. Nominalne wymiary otworów sit badawczych
PN-EN 933-3 Badania geometrycznych właściwości kruszyw. Oznaczanie kształtu ziaren za pomocą wskaźnika płaskości
PN-EN 933-4 Badania geometrycznych właściwości kruszyw. Część 4: Oznaczanie kształtu ziaren. Wskaźnik kształtu
PN-EN 933-5 Badania geometrycznych właściwości kruszyw. Oznaczanie procentowej zawartości ziaren o powierzchniach powstałych w wyniku przekruszenia lub łamania kruszyw grubych
PN-EN 933-6 Badania geometrycznych właściwości kruszyw. Część 6: Ocena właściwości powierzchni. Wskaźnik przepływu kruszyw.
PN-EN 933-9 Badania geometrycznych właściwości kruszyw. Ocena zawartości drobnych cząstek. Badanie błękitem metylowym.
PN-EN 12591 Asfalty i produkty asfaltowe – Wymagania dla asfaltów drogowych
PN-EN 14023 Asfalty i produkty asfaltowe – Specyfikacja asfaltów modyfikowanych polimerami
PN-EN ISO 4259 Przetwory asfaltowe. Wyznaczanie i stosowanie precyzji metod badania
PN-EN 13036-7 Drogi samochodowe i lotniskowe – Metody badań – Część 7: Pomiar nierówności nawierzchni; badanie liniałem mierniczym

10.2. Inne dokumenty

Wymagania Techniczne WT-2 2014 Mieszanki mineralno – asfaltowe Nawierzchnie asfaltowe na drogach krajowych

Wymagania Techniczne WT-2 2010 Mieszanki mineralno – asfaltowe Nawierzchnie asfaltowe na drogach krajowych
Wymagania Techniczne WT-2 2008 Mieszanki mineralno – asfaltowe Nawierzchnie asfaltowe na drogach krajowych
Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 43 z 1999 r., poz. 430)
Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących autostrad płatnych (Dz.U. Nr 12 z 2002 r., poz. 116)
Wymagania Techniczne WT-1 2010 Kruszywa do mieszanek mineralno-asfaltowych i powierzchniowych utrwaleń na drogach publicznych – IBDiM, 2008 r.

D.05.03.05.D WARSTWA ŚCIERALNA Z BETONU ASFALTOWEGO KR3-4

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot ST

Przedmiotem niniejszej Specyfikacji Technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z wykonaniem warstwy ścieralnej z betonu asfaltowego AC 11S oraz AC 8S dla kategorii ruchu KR3-4.

1.2. Zakres stosowania ST

Specyfikacja Techniczna stosowana jest jako dokument przetargowy i kontraktowy przy zlecaniu i realizacji robót na drogach powiatowych zarządzanych przez Powiatowy Zarząd Dróg w Nowym Targu.

1.3. Zakres robót objętych ST

Ustalenia zawarte w niniejszej Specyfikacji Technicznej dotyczą robót wymienionych w pkt. 1.1. i obejmują wykonanie warstw konstrukcyjnych o grubości, rodzaju i lokalizacji określonych w Dokumentacji Projektowej lub Przedmiarze Robót.

1.4. Określenia podstawowe

1.4.1. Mieszanka mineralna (MM) - mieszanka kruszywa i wypełniacza mineralnego o określonym składzie i uziarnieniu.

1.4.2. Mieszanka mineralno-asfaltowa (MMA) - mieszanka mineralna z odpowiednią ilością asfaltu, wytworzona w określony sposób, spełniająca określone wymagania.

1.4.3. Beton asfaltowy (AC) - mieszanka mineralno-asfaltowa ułożona i zagęszczona.

1.4.4. Kruszywo naturalne – kruszywo ze złóż naturalnych pochodzenia mineralnego, które poza obróbką mechaniczną nie zostało poddane żadnej obróbce.

1.4.5. Kruszywo sztuczne – kruszywo pochodzenia mineralnego, uzyskane w wyniku procesu przemysłowego obejmującego termiczną lub inną modyfikację.

1.4.6. Kruszywo grube – jest to kruszywo o wymiarach ziaren $D \leq 45mm$ oraz $d \geq 2mm$

1.4.7. Kruszywo drobne – jest to kruszywo o wymiarach ziaren D≤2mm, którego większa część pozostaje na sicie 0,063mm. Kruszywo drobne dzielimy na:

Kruszywo drobne łamane – jest to kruszywo naturalne lub sztuczne poddane mechanicznemu rozdrobieniu

Kruszywo drobne niełamane – jest to kruszywo naturalne lub sztuczne nie poddane mechanicznemu rozdrobnieniu.

1.4.8. Wypełniacz – kruszywo, którego większa część przechodzi przez sito 0,063mm i może być dodawane do materiałów budowlanych w celu uzyskania pewnych właściwości.

1.4.9. Wypełniacz mieszany – wypełniacz pochodzenia mineralnego wymieszany z wodorotlenkiem wapnia (wapniem hydratyzowanym)

1.4.10. Wejściowy skład mieszanki (recepta wejściowa) to przedstawienie składu mieszanki pod względem materiałów składowych, krzywej uziarnienia i procentowej zadozowanej zawartości asfaltu w stosunku da mieszanki mineralno – asfaltowej będącej wynikiem walidacji projektu laboratoryjnego mieszanki (sprawdzenia uśrednionych wyników uziarnienia oraz zawartości lepiszcza rozpuszczalnego oznaczonego

1.4.11. Wyjściowy skład mieszanki (recepta wyjściowa) to przedstawienie składu mieszanki pod względem materiałów składowych, uśrednionych wyników uziarnienia oraz zawartości lepiszcza rozpuszczalnego oznaczonego laboratoryjnie wraz z poprawką na asfalt nierozpuszczalny. Jest to wynik walidacji produkcji mieszanki (sprawdzenia składu na etapie prób produkcyjnych w otaczarce i następnie zbadanych w laboratorium)

1.4.12. Produkcyjny poziom zgodności jest miarą ogólnego stanu nadzorowania procesu produkcyjnego w ramach Zakładowej Kontroli Produkcji na WMB. PPZ należy wyznaczyć metodą pojedynczego wyniku. Do każdego wyniku badania kontrolnego (przesiewy przez sita D, D/2 lub sito charakterystyczne dla kruszywa grubego, 2mm, sito charakterystyczne pomiędzy 0,063mm a 2mm oraz sito 0,063mm, zawartość rozpuszczonego lepiszcza) należy obliczyć odchylenia od wymaganej wartości wymienionych parametrów podanych w recepcie wejściowej i wyjściowej.

1.4.13. Badanie wstępne typu obejmuje kompletny zestaw badań i/lub innych procedur oraz ich wyników, określających przydatność mieszanek mineralno – asfaltowych do zastosowania. Wstępne badanie typu powinno być przeprowadzone przy pierwszym wprowadzeniu mieszanek mineralno – asfaltowych do obrotu w celu wykazania zgodności z niniejszymi WT.

1.4.14. Zakładowa Kontrola Produkcji (ZKP) stała wewnętrzna kontrola produkcji wykonywana przez Producenta mieszanki mineralno – asfaltowej, podczas której wszystkie elementy, wymagania i postanowienia przyjęte przez Producenta powinny zostać przez niego udokumentowane w usystematyzowany sposób w formie polityki i procedur.

1.4.15. Środek adhezyjny – substancja powierzchniowo czynna, która poprawia adhezję asfaltu do materiałów mineralnych oraz zwiększa odporność błonki asfaltu na powierzchni kruszywa na odmywanie wodą; może być dodawany do asfaltu lub do kruszywa.

1.4.16. Podłoże pod warstwę asfaltową – powierzchnia przygotowana do ułożenia warstwy z mieszanki mineralno-asfaltowej

1.4.17. Emulsja asfaltowa kationowa – asfalt drogowy w postaci zawiesiny rozproszonego asfaltu w wodzie.

1.4.18. Próba technologiczna – wytwarzanie mieszanki mineralno-asfaltowej w celu sprawdzenia, czy jej właściwości są zgodne z receptą laboratoryjną.

1.4.19. Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z obowiązującymi odpowiednimi polskimi normami.

2. MATERIAŁY
Wykonawca powinien deklarować przydatność wszystkich materiałów stosowanych do wykonania warstwy ścieralnej, zgodnie z wymaganiami podanymi poniżej w tabelach.

2.1. Lepiszcza asfaltowe
Do betonu asfaltowego dla kategorii ruchu KR3-4 do warstwy ścieralnej należy stosować asfalt drogowy 50/70 wg PN-EN-12591, odpowiadający wymaganiom przedstawionym w tabeli 1.

Tabela 1. Wymagania wobec asfaltu do betonu asfaltowego dla kategorii ruchu KR3-4 dla warstwy ścieralnej

Lp.	Właściwości	Metoda badania	Rodzaj asfaltu 50/70`	
Właściwości obligatoryjne				
1	Penetracja w 25oC	0,1 mm	PN-EN 1426	50-70
2	Temperatura mięknienia,	oC	PN-EN 1427	46-54
3	Temperatura zapłonu, nie mniej niż	oC	PN-EN 22592	230
4	Zawartość składników rozpuszczalnych, nie mniej niż	% m/m	PN-EN 12592	99
5	Zmiana masy postarzeniu (ubytek lub przyrost), nie więcej niż	% m/m	PN-EN 12607-1	0,5
6	Pozostała penetracja postarzeniu, nie mniej niż	%	PN-EN 1426	50
7	Temperatura mięknienia postarzeniu, nie mniej niż	oC	PN-EN 1427	48
Właściwości specjalne krajowe				
8	Zawartość parafiny, nie więcej niż	%	PN-EN 12606-1	2,2
9	Wzrost temperatury mięknienia postarzeniu, nie więcej niż	oC	PN-EN 1427	9
10	Temperatura łamliwości, nie więcej niż	oC	PN-EN 12593	-8

2.2. Wypełniacz
Należy stosować wypełniacz spełniający odpowiednie wymagania określone w tabeli 2.

Tabela 2. Wymagania wobec wypełniacza do warstwy ścieralnej z betonu asfaltowego

Lp.	Właściwości wypełniacza	Wymagania wobec wypełniacza w zależności od kategorii ruchu KR 3-4
1.	Uziarnienie wg PN-EN 933-10: zgodne z tablicą 24 w PN-EN 13043	
2.	Jakość pyłów wg PN-EN 933-9; kategoria nie wyższa niż:	MBF10
3.	Zawartość wody wg PN-EN 1097-5; % (m/m) nie wyższa od:	1
4.	Gęstość ziaren wg PN-EN 1097-7:	deklarowana przez producenta
5.	Wolne przestrzenie w suchym zagęszczonym wypełniaczu wg PN-EN 1097-4; wymagana kategoria:	V28/45
6.	Przyrost temperatury mięknienia wg PN-EN 13179-1; wymagana kategoria:	ΔR&B8/25
7.	Rozpuszczalność w wodzie wg PN-EN 1744-1; kategoria nie wyższa niż:	WS10
8.	Zawartość CaCO3 w wypełniaczu wapiennym wg PN-EN 196-2; kategoria, co najmniej:	CC70
9.	Zawartość wodorotlenku wapnia w wypełniaczu mieszanym; kategoria:	K a 20
10.	„Liczba asfaltowa” wg PN-EN 13179-2, kategoria	BNDeklarowana

2.3. Kruszywo
Należy stosować kruszywa spełniające odpowiednie wymagania określone w tabeli 3 i 4.

Tabela 3. Wymagania wobec kruszywa grubego do warstwy ścieralnej z betonu asfaltowego

Lp.	Właściwości kruszywa	Wymagania wobec kruszyw w zależności od

kategorii ruchu
KR3-4
1. Uziarnienie wg PN-EN 933-1; kategoria nie niższa niż: GC 90/20
2. Tolerancje uziarnienia;
wymagane kategorie: G25/15
G20/15
3. Zawartość pyłów wg PN-EN 933-1; kategoria nie wyższa niż: f2
4. Kształt kruszywa wg PN-EN 933-3 lub wg PN-EN 933-4; kategoria nie wyższa niż: Fl20 lub SI20
5. Procentowa zawartość ziaren o powierzchni przekruszonej i łamanej w kruszywie grubym wg PN-EN 933-5; kategoria nie wyższa niż: C95/1
6. Odporność kruszywa na rozdrabnianie wg PN-EN 1097-2, rozdział 5; badana na kruszywie o wymiarze 10/14, kategoria nie wyższa niż: LA30
7. Odporność kruszywa na polerowanie (badana na normowej frakcji kruszywa do MMA) wg PN-EN 1097-8, kategoria nie niższa niż PSVDeklarowana , nie mniej niż 48
8. Gęstość ziaren wg PN-EN 1097-6, rozdział 7, 8 lub 9: deklarowana przez producenta
8. Nasiąkliwość wg PN-EN 1097-6, rozdział 7, 8 lub 9 deklarowana przez producenta
9. Mrozoodporność wg PN-EN 1367-6 w 1% NaCl, wartość FNaCl nie wyższa niż 7
10. „Zgorzel słoneczna" bazaltu wg PN-EN 1367-3; kategoria SBLA
11. Skład chemiczny – uproszczony opis petrograficzny wg PN-EN 932-3 deklarowany przez producenta
12. Grube zanieczyszczenia lekkie wg PN-EN 1744-1, pkt 14.2; kategoria nie wyższa niż: mLPC0,1
13. Rozpad krzemianowy dwuwapniowego w kruszywie z żużla wielkopiecowego chłodzonego powietrzem wg PN-EN 1744-1, pkt 19.1: wymagana odporność
14. Rozpad związków żelaza w kruszywie z żużla wielkopiecowego chłodzonego powietrzem wg PN-EN 1744-1, pkt 19.2: wymagana odporność
15. Stałość objętości kruszywa z żużla stalowniczego wg PN-EN 1744-1, pkt 19.3; kategoria nie wyższa niż: V3,5

Tabela 4. Wymagania wobec kruszywa drobnego łamanego do warstwy ścieralnej z betonu asfaltowego
Lp. Właściwości kruszywa Wymagania wobec kruszyw w zależności od kategorii ruchu
KR3-4
1. Uziarnienie wg PN-EN 933-1 kruszywa wymagana kategoria: GF 85 lub GA 85
2. Tolerancja uziarnienia;
Odchylenie nie większe niż wg kategorii GTC20
3. Zawartość pyłów wg PN-EN 933-1 w kruszywie drobnym; kategoria nie wyższa niż: f16
4. Jakość pyłów wg PN-EN 933-9; kategoria nie wyższa niż: MBF10
5. Kanciastość kruszywa drobnego lub kruszywa 0/2 wydzielonego z kruszywa o ciągłym uziarnieniu wg PN-EN 933-6, rozdział 8; kategoria nie niższa niż: Ecs30
6. Gęstość ziaren wg PN-EN 1097-6, rozdział 7, 8 lub 9: deklarowana przez producenta
7. Nasiąkliwość wg PN-EN 1097-6, rozdz. 7, 8 lub 9 deklarowana przez producenta
8. Grube zanieczyszczenia lekkie wg PN-EN 1744-1, pkt 14.2; kategoria nie wyższa niż: mLPC0,1

Składowanie kruszywa powinno się odbywać w warunkach zabezpieczających je przed zanieczyszczeniem i zmieszaniem z innymi asortymentami kruszywa lub jego frakcjami.

2.4. Środek adhezyjny
Mogą być stosowane jedynie środki adhezyjne posiadające aprobatę techniczną IBDiM i atest producenta.
Środki adhezyjne należy stosować zgodnie z warunkami podanymi w aprobacie technicznej.

3. SPRZĘT

Wykonawca przystępując do wykonania warstw nawierzchni z betonu asfaltowego powinien wykazać się możliwością korzystania z następującego sprzętu:

wytwórni stacjonarnej (otaczarki) o mieszaniu cyklicznym lub ciągłym, do wytwarzania mieszanek mineralno-asfaltowych o sterowaniu elektronicznym, o wydajności min. 150 ton/godz.

układarek do układania mieszanek mineralno-asfaltowych typu zagęszczanego, z elektronicznym sterowaniem układania i wyposażonych w płytę do wstępnego zagęszczania z układem grzewczym,

skrapiarek, wyposażonych w elektroniczny układ sterowania dozowaniem lepiszcza asfaltowego, a odchyłka dozowania nie może przekraczać +- 10% ustalonej jednostkowej ilości dozowania,

walców lekkich, średnich i ciężkich stalowych gładkich,

walców ogumionych o regulowanym ciśnieniu w oponach,

samochodów samowyładowczych wysoko tonażowych z przykryciem brezentowym.

4. TRANSPORT

Transport asfaltów drogowych może odbywać się w:

cysternach kolejowych,

cysternach samochodowych

lub innych pojemnikach stalowych, zaakceptowanych przez Inspektora Nadzoru.

Wypełniacz luzem należy przewozić w cysternach przeznaczonych do przewozu materiałów sypkich, umożliwiających rozładunek pneumatyczny.
Wypełniacz workowany można przewozić dowolnymi środkami transportu, w sposób zabezpieczony przed zawilgoceniem i uszkodzeniem worków.

Kruszywo można przewozić dowolnymi środkami transportu w warunkach zabezpieczających je przed zanieczyszczeniem, zmieszaniem z innymi asortymentami kruszywa lub jego frakcjami i nadmiernym zawilgoceniem.

Mieszankę betonu asfaltowego należy przewozić pojazdami samowyładowczymi wyposażonymi w pokrowce brezentowe. W czasie transportu i podczas oczekiwania na rozładunek mieszanka powinna być przykryta pokrowcem.
Czas transportu od załadunku do rozładunku nie powinien przekraczać 2 godziny z jednoczesnym spełnieniem warunku zachowania temperatury wbudowania.
Zaleca się stosowanie samochodów termosów z podwójnymi ściankami skrzyni wyposażonej w system grzewczy.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Projektowanie mieszanki mineralno – asfaltowej

Przed przystąpieniem do robót, Wykonawca opracuje i dostarczy Inspektorowi Nadzoru do akceptacji projekt składu mieszanki mineralno-asfaltowej oraz wyniki badań laboratoryjnych.
Projektowanie empiryczne mieszanki mineralno-asfaltowej polega na:

doborze składników mieszanki,

doborze optymalnej ilości asfaltu,

określeniu jej właściwości i porównaniu wyników z założeniami projektowymi.

Krzywa uziarnienia mieszanki mineralnej powinna mieścić się w polu dobrego uziarnienia wyznaczonego przez krzywe graniczne. Rzędne krzywych granicznych uziarnienia mieszanek mineralnych betonu asfaltowego oraz minimalne zawartości asfaltu podano odpowiednio w tabeli 6 oraz 6a.

UWAGA: podana minimalna zawartość asfaltu Bmin dotyczy AC o referencyjnej gęstości mieszanki mineralnej równej 2,65 Mg/m3. W przypadku, gdy mieszanka mineralna charakteryzuje się inną gęstością należy do Bmin zastosować współczynnik korygujący α wg wzoru:

$$\alpha = 2{,}65/\rho a$$

ρa – gęstość ziarn kruszywa mieszanki mineralnej, w megagramach na metr sześcienny (Mg/m3), określona zgodnie z normą EN 1097-6.

Tabela 6. Uziarnienie mieszanki mineralnej oraz zawartość lepiszcza do betonu asfaltowego do warstwy ścieralnej AC 11S

Właściwość	Przesiew, [%(m/m)]	
	AC 11 S	
KR3-4		
Wymiar sita #, [mm]:	od	do
16	100	—
11,2	90	100
8	60	90
5,6	48	75
4,0	42	60
2	35	50
0,125	8	20
0,063	5,0	11,0
Zawartość lepiszcza,	Bmin5,8	

Tabela 6a. Uziarnienie mieszanki mineralnej oraz zawartość lepiszcza do betonu asfaltowego do warstwy ścieralnej AC 8 S

Właściwość	Przesiew, [%(m/m)]	
	AC 8 S	
KR3-4		
Wymiar sita #, [mm]:	od	Do
16	—	—
11,2	100	—
8	90	100
5,6	60	80
4,0	48	60
2	40	55
0,125	8	22
0,063	5,0	12,0
Zawartość lepiszcza,	Bmin5,8	

Skład mieszanki mineralno-asfaltowej powinien być ustalony na podstawie badań próbek laboratoryjnych. Próbki powinny spełniać odpowiednie wymagania podane w tabeli 7 – 8.

Tabela 7. Wymagane właściwości betonu asfaltowego do warstwy ścieralnej

Właściwość	Warunki zagęszczania wg PN-EN 13108-20	Metoda i warunki badania
	Wymiar mieszanki dla kategorii ruchu KR3-4	
Zawartość wolnych przestrzeni	C.1.3, ubijanie, 2 × 75 uderzeń	PN-EN 12697-8, p. 4 Vmin2,0 Vmax4,0
Odporność na deformacje trwałe (grubość płyty 60mm, procedurę kondycjonowania krótkoterminowego mma przed zagęszczeniem próbek do badań podano w załączniku nr 2)	C.1.20, wałowanie, P98-P100	PN-EN 12697-22, metoda B w powietrzu, PN-EN 13108-20, D.1.6, 60°C, 10 000 cykli WTSAIR0,15 PRDAIR9,0
Wrażliwość na działanie wody	C.1.1, ubijanie, 2 × 35 uderzeń	PN-EN 12697-12, przechowywanie w 40°C z jednym cyklem zamrażania (ujednoliconą procedurę badania odporności na działanie wody z jednym cyklem zamrażania podano w załączniku nr 1), badanie w 25°C ITSR90

Wykonana warstwa wiążąca lub wyrównawcza z betonu asfaltowego powinna spełniać wymagania podane w tabeli 8.

Tabela 8. Właściwości wykonanej warstwy ścieralnej z betonu asfaltowego

Parametr	Wartość dla kategorii ruchu KR3-4
Wskaźnik zagęszczenia w warstwie, [%]	> 98,0
Zawartość wolnych przestrzeni w warstwie dla, [% (v/v)]	1,0 ÷ 4,0

Po zakończeniu projektowania składu mieszanki należy wykonać pełne badania wg wymagań określonych w tabeli 7 oznaczone jako „badanie typu", zakończone pisemnym sprawozdaniem.

5.2. Ocena zgodności

5.2.1 Wstępne Badanie Typu

Wstępne Badanie Typu (kompletna recepta) obejmuje kompletny zestaw badań mieszanki mineralno – asfaltowej betonu asfaltowego określonych w niniejszej ST, określających przydatność mieszanek mineralno – asfaltowych do wskazanego zastosowania, wraz z badaniami materiałów składowych. Wstępne Badanie Typu powinno być przeprowadzone przy pierwszym wprowadzeniu mieszanek mineralno – asfaltowych do obrotu w celu wykazania zgodności z niniejszymi SST. Sprawozdanie z Badania Typu powinno zawierać informacje ogólne (nr identyfikacyjny badania, nr normy wyrobu, nazwę i adres producenta MMA, datę badania, informację kto opracował i autoryzował Badanie Typu, określenie typu mieszanki, zestawienie załączników do Badania Typu, rodzaj walidacji, dla MMA z asfaltem modyfikowanym min i max temperatura produkcji, informacja o przeznaczeniu MMA), informacje o składnikach (każdy wymiar kruszywa – pochodzenie i rodzaj jego uziarnienie i gęstość, jeżeli stosowany jest destrukt – jego pochodzenie [warstwa i droga] uziarienie, lepiszcze – typ, rodzaj i pochodzenie, dodatki – źródło i rodzaj), informacje o mieszance mineralno asfaltowej oraz mieszance mineralnej (skład % MMA wejściowy i wyjściowy, skład % MM, krzywa uziarnienia MMA, zawartość asfaltu zadozowanego, zawartość asfaltu całkowitego, zawartość asfaltu nierozpuszczalnego, zawartość asfaltu rozpuszczalnego, zawartość wolnej przestrzeni w MMA, procentowa ilość dodatków z podaniem sposobu dozowania, metoda, energia i temeratura zagęszczania próbek), załączniki (oznakowanie CE lub badania typu, sprawozdania z badań wszystkich właściwości składników MMA, badań MMA)

Sprawozdanie z Badania Typu zachowuje ważność do określonego składu mieszanki, aż do wystąpienia zmiany materiałów składowych, ale nie dłużej niż przez okres pięciu lat. Badanie typu powinno zostać powtórzone w przypadku gdy:
- upłynęło pięć lat od jego wykonania,
- nastąpiła zmiana złoża kruszywa,
- nastąpiła zmiana rodzaju kruszywa (typu petrograficznego),
- nastąpiła zmiana kategorii kruszywa grubego w kategorii: kształtu, udziału ziaren częściowo przekruszonych, odporności na rozdrabnianie, kanciastości kruszywa drobnego, zmiana gęstości MM (średnio ważona obliczona z wszystkich frakcji) o więcej niż 0,05Mg/m3
- nastąpiła zmiana rodzaju lepiszcza (zmiana źródła pochodzenia lepiszczy drogowych nie powoduje konieczności wykonania nowego Badania Typu, zasada ta nie dotyczy asfaltów modyfikowanych)
- nastąpiła zmiana typu mineralogicznego wypełniacza.

5.2.2 Zakładowa Kontrola Produkcji
Producent powinien posiadać certyfikowany system Zakładowej Kontroli Produkcji do każdego miejsca produkcji mieszanki mineralno – asfaltowej, z której będzie ona dostarczona na kontrakt. Certyfikat ZKP powinien być aktualny, dotyczyć WMA, która będzie produkowała MMA na kontrakt oraz być wystawiony przez jednostkę notyfikowaną. Certyfikat i wszelkie dokumenty dotyczące ZKP muszą być udostępnione Inspektorowi na jego żądanie.

5.2.3. Oznakowanie i dokument towarzyszący dostawie
Dostawca/producent MMA powinien oznakowywać MMA znakiem CE na dokumentach handlowych przekazywanych odbiorcy/Wykonawcy Robót oraz dołączyć do każdej dostawy dokument towarzyszący dostawie wg wzoru podanego w PN-EN 13108-1 w pełnej lub skróconej formie. Wykonawca uzgodni z Inspektorem Nadzoru formę oznakowania i formę dokumentu towarzyszącego dostawie.
Dokument dostawy towarzyszący każdej partii mieszanki mineralno – asfaltowej wysłanej przez wytwórnię musi zawierać producenta mieszanki i identyfikacje wytwórni, opis wyrobu AC 22 P 35/50, możliwość uzyskania informacji na temat wyników wstępnego typu, informacja o zastosowanych dodatkach.
Na potrzeby kontraktu produkcja mieszanki mineralno – asfaltowej może nastąpić po akceptacji przez Inspektora Nadzoru sprawozdania ze wstępnego badania typu oraz ustaleniu wejściowego lub wyjściowego składu mieszanki. Inspektor Nadzoru po sprawdzeniu merytorycznej poprawności przedstawionych dokumentów, dopuszcza do rozpoczęcia produkcji i układania MMA.
Nie dopuszcza się produkcji mieszanki na WMB, do której nie wydano certyfikatu do ZKP. Podczas produkcji stosuje się produkcyjny poziom zgodności (PPZ) zgodnie z normą PN-EN 13108-21 załącznik A.
Mieszankę mineralno – asfaltową należy produkować w otaczarce o mieszaniu cyklicznym zapewniającej prawidłowe dozowanie składników, ich wysuszanie oraz zachowanie temperatury składników i gotowej mieszanki mineralno – asfaltowej.
Dozowanie składników, w tym także wstępne, powinno być wagowe i zautomatyzowane. Tolerancje dozowania składników mogą wynosić: jedna działka elementarna wagi, lecz nie więcej niż ±2% w stosunku do masy składnika.
Asfalt w zbiorniku powinien być ogrzewany w sposób pośredni, z układem termostatowania, zapewniającym utrzymanie stałej temperatury z tolerancją ±5oC.
Kruszywo powinno być wysuszone i tak podgrzane, aby mieszanka mineralna po dodaniu wypełniacza uzyskała właściwą temperaturę (nie więcej niż 30oC od maksymalnej temperatury MMA).

5.3. Przygotowanie podłoża
Powierzchnia podłoża pod warstwę ścieralną powinna być sucha i czysta, wyprofilowana, równa i bez kolein.
Równość podłoża pod warstwy asfaltowe powinna być mierzona metodą łaty i klina lub planografem. Dopuszczalne nierówności powinny być mniejsze lub równe 9mm .

Przed rozłożeniem warstwy nawierzchni z betonu asfaltowego, podłoże należy skropić emulsją asfaltową. Do połączenia warstw asfaltowych należy stosować kationową emulsję asfaltową szybkorozpadową w ilości min 0,1kg/m2 max 0,3kg/m2.
Należy zapewnić pełną szczepność pomiędzy warstwami asfaltowymi. Wytrzymałość na ścinanie połączenia pomiędzy warstwami asfaltowymi musi spełniać wymagania poniżej:

warstwa wiążąca / warstwa ścieralna – 1,0 MPa.

Badanie należy wykonać metodą Leutner'a opisaną w „Instrukcji Laboratoryjnego Badania Sczepności Międzywarstwowej Warstw Asfaltowych Wg Metody Leutnera I Wymagania Techniczne Sczepności" (GDDKiA 31.08.2014)
Powierzchnie czołowe krawężników, włazów, wpustów itp. urządzeń powinny być pokryte asfaltem drogowym lub innym materiałem uszczelniającym zaakceptowanym przez Inspektora Nadzoru.

5.4. Warunki przystąpienia do robót
Warstwa nawierzchni z betonu asfaltowego może być układana, gdy temperatura otoczenia w ciągu ostatniej doby była nie niższa od 0oC. Temperatura w czasie robót nie powinna być niższa od +5°C. Nie dopuszcza się układania warstw nawierzchni z betonu asfaltowego podczas opadów atmosferycznych oraz silnego wiatru.

5.5. Wykonanie warstwy z betonu asfaltowego
Mieszanka mineralno-asfaltowa powinna być wbudowana układarką wyposażoną w układ z automatycznym sterowaniem grubości warstwy i utrzymaniem niwelety zgodnie z Dokumentacją Projektową. Zagęszczanie warstwy powinno odbywać się zgodnie z ustalonym schematem przejść walców gwarantującym uzyskanie prawidłowego zagęszczenia.
Początkowa temperatura mieszanki w czasie zagęszczania powinna być zgodna ze wskazaniami producenta asfaltu. Początkowa temperatura mieszanki w czasie zagęszczania powinna mieścić się w przedziale minimalnych i maksymalnych wartości temperatury mieszanki:

- dla asfaltu 50/70 1400C do 1750C

Zagęszczanie należy rozpocząć od krawędzi nawierzchni ku środkowi. Wskaźnik zagęszczenia ułożonej warstwy powinien być □ 98,0 %.
Złącza w nawierzchni powinny być wykonane w linii prostej, równoległe lub prostopadłe do osi drogi. Złącza w konstrukcji wielowarstwowej powinny być przesunięte względem siebie co najmniej 15 cm. Złącza powinny być całkowicie związane, a przylegające warstwy powinny być w jednym poziomie. Złącze robocze powinno być równo obcięte i powierzchnia obciętej krawędzi powinna być posmarowana asfaltem lub oklejona samoprzylepną taśmą asfaltowo-kauczukową. Sposób wykonywania złącz roboczych powinien być zaakceptowany przez Inspektora Nadzoru.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1. Badania przed przystąpieniem do robót
Przed przystąpieniem do robót Wykonawca powinien przedstawić Inspektorowi Nadzoru sprawozdanie z Badania Typu (kompletną receptę) zgodnie z punktem 5.2.1 niniejszych SST.

6.2. Badania w czasie robót
Badania dzielą się na:
- badania wykonawcy (w ramach własnego nadzoru),
- badania kontrolne (w ramach nadzoru zleceniodawcy).

6.2.1. Badania Wykonawcy
Badania Wykonawcy są wykonywane przez Wykonawcę lub jego zleceniobiorców celem sprawdzenia, czy jakość materiałów budowlanych (mieszanek mineralno-asfaltowych i ich składników, lepiszczy i materiałów do uszczelnień itp.) oraz gotowej warstwy (wbudowane warstwy asfaltowe, połączenia itp.) spełniają wymagania określone w SST.
Wykonawca powinien wykonywać te badania podczas realizacji kontraktu, z niezbędną starannością i w wymaganym zakresie. Wyniki należy zapisywać w protokołach. W razie stwierdzenia uchybień w

stosunku do wymagań kontraktu, ich przyczyny należy niezwłocznie usunąć. Wyniki badań Wykonawcy należy przekazywać Inspektorowi Nadzoru na jego żądanie.
Zakres badań Wykonawcy związany z wykonywaniem nawierzchni:
tablica 9 pkt. 1-8
tablica 10 pkt. 1,4,5,6,8,9,10

6.2.2. Badania kontrolne

Badania kontrolne są badaniami Inspektora Nadzoru, których celem jest sprawdzenie, czy jakość materiałów budowlanych (mieszanek mineralno-asfaltowych i ich składników, lepiszczy i materiałów do uszczelnień itp.) oraz gotowej warstwy (wbudowane warstwy asfaltowe, połączenia itp.) spełniają wymagania określone w SST.
Wyniki tych badań są podstawą odbioru. Pobieraniem próbek i wykonaniem badań na miejscu budowy zajmuje się Laboratorium Zamawiającego w obecności Inspektora Nadzoru oraz Wykonawcy. Badania odbywają się również wtedy, gdy Wykonawca zostanie w porę powiadomiony o ich terminie, jednak nie będzie przy nich obecny.

6.2.3. Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów

Tabela 9. Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów w czasie wytwarzania mieszanki mineralno-asfaltowej

Lp.	Wyszczególnienie badań	Częstotliwość badań. Minimalna liczba badań
1	Dozowanie składników z częstotliwością	dozór ciągły
2	Skład mieszanki mineralno-asfaltowej, uziarnienie mieszanki mineralnej, właściwości próbek mieszanki mineralno-asfaltowej (zawartość wolnych przestrzeni) - pobranej w wytwórni	Zgodnie z wymaganiami Zakładowej Kontroli Produkcji (ZKP)
3	Właściwości asfaltu (badania niepełne)	Zgodnie z wymaganiami Zakładowej Kontroli Produkcji (ZKP)
4	Właściwości wypełniacza (badania niepełne)	Zgodnie z wymaganiami Zakładowej Kontroli Produkcji (ZKP)
5	Właściwości kruszywa	Zgodnie z wymaganiami Zakładowej Kontroli Produkcji (ZKP)
6	Temperatura składników mieszanki mineralno-asfaltowej	dozór ciągły
7	Temperatura mieszanki mineralno-asfaltowej	każdy pojazd przy załadunku i w czasie wbudowania
8	Wygląd mieszanki mineralno-asfaltowej	jw.
9	Zawartość lepiszcza w mieszance mineralno-asfaltowej	jeden raz na 2500 m2 lecz nie mniej niż jeden raz na dzienną działkę roboczą
10	Uziarnienie mieszanki mineralnej	
11	Właściwości mieszanki mineralno-asfaltowej (gęstość, gęstość objętościową, zawartość wolnych przestrzeni)	

6.2.4. Badanie właściwości asfaltu

Należy wykonać badania sprawdzające z częstotliwością zgodną z ZKP w zakresie:
penetracji w temp. 25°C,
temperatury mięknienia PiK,

6.2.5. Badanie właściwości wypełniacza

Należy określić właściwości wypełniacza opisane w pkt 2.3 z częstotliwością zgodną z ZKP w zakresie:
uziarnienia,
wilgotności,
gęstości.

6.2.6. Badanie właściwości kruszywa

Należy badać uziarnienie kruszywa z częstotliwością wymagana w ZKP.

Przy każdej zmianie kruszywa należy określić przydatność kruszywa wg pkt 2 oraz opracować nową receptę laboratoryjną i uzgodnić ją z Inżynierem

6.2.7. Pomiar temperatury składników mieszanki mineralno-asfaltowej
Pomiar temperatury składników mieszanki mineralno-asfaltowej polega na odczytaniu temperatury na skali odpowiedniego termometru zamocowanego na otaczarce. Temperatura powinna być zgodna z wymaganiami podanymi w recepcie laboratoryjnej i w ST.

6.2.8. Pomiar temperatury mieszanki mineralno-asfaltowej
Pomiar temperatury mieszanki mineralno-asfaltowej polega na kilkakrotnym zanurzeniu termometru w mieszance i odczytaniu temperatury. Temperatura może być również odczytywana lub rejestrowana automatycznie z urządzenia pomiarowego zainstalowanego w otaczarce.
Dokładność pomiaru □2°C. Temperatura powinna być zgodna z wymaganiami podanymi w ST.

6.2.9. Sprawdzenie wyglądu mieszanki mineralno-asfaltowej
Sprawdzenie wyglądu mieszanki mineralno-asfaltowej polega na ocenie wizualnej jej wyglądu w czasie produkcji, załadunku, rozładunku i wbudowania. Mieszanka musi wykazywać jednolitą barwę i jednorodność.

6.2.10. Zawartość lepiszcza w mieszance mineralno-asfaltowej
Badanie zawartości lepiszcza w mieszance mineralno-asfaltowej polega na wykonaniu ekstrakcji zgodnie z PN-EN 12697-1. Zawartość lepiszcza z każdej próbki pobranej z mieszanki mineralno-asfaltowej lub wyjątkowo z
próbki pobranej z nawierzchni nie może odbiegać od wartości projektowanej, z uwzględnieniem dopuszczalnej odchyłki ±0,3 %.
Każdy negatywny wynik zawartości lepiszcza w mieszance mineralno – asfaltowej, należy powtórzyć komisyjnie. Komisja uczestniczyć będzie w trakcie ponownego pobierania próbki, a badanie komisyjne wykonane zostanie przez Laboratorium Nadzorujące działającym na zlecenie Zamawiającego przy udziale Członków Komisji. Jeśli powtórzone badanie da wynik pozytywny, to oznaczać to będzie poprawne wykonanie warstwy. Jeśli natomiast wynik będzie negatywny Zamawiający dla zawartości z odchyłką większą od 0,5% od projektowanej przewiduje usunięcie wykonanej warstwy i ułożenie jej ponownie. Dla zawartości lepiszcza pomiędzy ±0,3% a ±0,5% Zamawiający wyliczy potrącenie ze względu na niezgodną z założoną ilością lepiszcza w mieszance mineralno - asfaltowej, ze wzoru :
A=((p/100)x30xKxF
Gdzie:
A – potrącenie, [PLN]
p – wartość przekroczenia w dół wartości granicznej i tolerancji na podstawie zawartości podanej przy badaniach kontrolnych mieszanki wykonanych w ramach odbioru w %,
K – cena jednostkowa wg kosztorysu wykonawczego z narzutami w PLN/m2,
F – powierzchnia objęta sprawdzeniem w m2 (dla pojedynczego badania powierzchnia wynosi 2500 m2).
Przykład:
K = 40 PLN/m2
F = 2500 m2
Wymagana zawartość asfaltu 5,5% (dopuszczalne granice 5,2 – 5,8 %)
Zbadana zawartość asfaltu w próbce 5,0%
Niedobór – 0,2%
Zatem wartość bezwzględna potrącenia wynosi:
A= (0,2/100)x30x40x2500= 6 000 PLN
Koszt pobrania próbki oraz badania komisyjnego ponosi Wykonawca.
.
6.2.11. Uziarnienie mieszanki mineralnej
Uziarnienie mieszanki mineralnej należy badać na kruszywie uzyskanym po ekstrakcji zgodnie z PN-EN 12697-2. Krzywa uziarnienia z każdej próbki pobranej z mieszanki mineralno-asfaltowej lub

wyjątkowo z próbki pobranej z nawierzchni nie może odbiegać od wartości projektowanych, z uwzględnieniem dopuszczalnych odchyłek jak niżej:
.- zawartość frakcji < 0,063 mm - ± 2,0%
- zawartość frakcji < 0,125 mm - ± 2,0%
- zawartość frakcji 0,063 – 2,0 mm - ± 3,0%
- zawartość frakcji > 2,0 mm - ± 3,0%
- zawartość frakcji > 11,2 mm - ± 4,0%.
Każdy negatywny wynik uziarnienia mieszanki mineralno – asfaltowej, należy powtórzyć komisyjnie. Dopuszcza się badanie komisyjne na próbce archiwalnej pobranej w trakcie wykonywania nawierzchni lub na próbce wywierconej z nawierzchni, przy czym średnica odwiertu powinna być nie mniejsza niż 150 mm. Komisja uczestniczyć będzie w trakcie ponownego pobierania próbki, a badanie komisyjne wykonane zostanie przez Laboratorium Nadzorujące działającym na zlecenie Zamawiającego przy udziale Członków Komisji. Jeśli powtórzone badanie da wynik pozytywny, to oznaczać to będzie poprawne wykonanie warstwy. Jeśli natomiast wynik będzie negatywny Zamawiający przewiduje usunięcie wykonanej warstwy i ułożenie jej ponownie. Koszt pobrania próbki oraz badania komisyjnego ponosi Wykonawca.

6.2.10. Właściwości mieszanki mineralno-asfaltowej
Właściwości mieszanki mineralno-asfaltowej należy określać na próbkach zagęszczonych metodą Marshalla. Wyniki powinny być zgodne z receptą laboratoryjną i niniejszą ST.

6.3. Badania dotyczące cech geometrycznych i właściwości warstw nawierzchni z betonu asfaltowego

6.3.1. Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów
Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów wykonanych warstw nawierzchni z betonu asfaltowego podaje tabela 10.

Tabela 10. Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów wykonanej warstwy z betonu asfaltowego

Lp.	Badana cecha	Minimalna częstotliwość badań i pomiarów
1	Szerokość warstwy	2 razy na odcinku drogi
2	Równość podłużna warstwy	pomiar równości należy wykonać zgodnie z pkt 6.4.3
3	Równość poprzeczna warstwy	nie rzadziej niż co 5 m
4	Spadki poprzeczne warstwy	10 razy na odcinku drogi
5	Rzędne wysokościowe warstwy	pomiar rzędnych niwelacji podłużnej i poprzecznej oraz usytuowania osi według dokumentacji budowy
6	Ukształtowanie osi w planie	
7	Grubość warstwy	2 próbki z każdej warstwy
8	Złącza podłużne i poprzeczne	cała długość złącza
9	Krawędź warstwy	cała długość
10	Wygląd warstwy	ocena ciągła
11	Zagęszczenie warstwy	1 próbka z każdej warstwy o powierzchni do 1500m2, lecz nie mniej niż raz na dzienną działkę roboczą
12	Wolna przestrzeń w warstwie	jw.

6.3.2. Szerokość warstwy
Szerokość warstwy z betonu asfaltowego powinna być zgodna z dokumentacją projektową, z tolerancją +5 cm.

6.3.3. Równość warstwy
Pomiar równości podłużnej należy wykonywać na każdym pasie ruchu.
Równość podłużną nawierzchni należy mierzyć wg BN-68/8931-04 planografem, a w miejscach niedostępnych – łatą i klinem. Równość poprzeczną należy mierzyć łatą i klinem.

Dopuszczalne nierówności podłużne i poprzeczne powinny być nie większe niż 6 mm. W przypadku negatywnych pomiarów równości podłużnej/poprzecznej należy określić powierzchnię, na której występują. Jeśli powierzchnia ta nie przekracza 5 % powierzchni badanego odcinka, to należy uznać nawierzchnię za poprawnie wykonaną.

6.3.4. Spadki poprzeczne warstwy
Spadki poprzeczne warstwy z betonu asfaltowego na odcinkach prostych i na łukach powinny być zgodne z Dokumentacją Projektową, z tolerancją □0,5%.

6.3.5. Rzędne wysokościowe
Rzędne wysokościowe warstwy powinny być zgodne z Dokumentacją Projektową z tolerancją □1 cm.

6.3.6. Ukształtowanie osi w planie
Oś warstwy w planie powinna być usytuowana zgodnie z Dokumentacją Projektową, z tolerancją □5 cm.

6.3.7. Grubość warstwy
Grubość warstwy powinna być badana zgodnie z normą PN-EN 12697-29. Grubość warstwy powinna być zgodna z Dokumentacją Projektową. Dopuszczalne odchyłki grubości: ± 10%.
Każdy negatywny wynik grubości warstwy nawierzchni, należy powtórzyć komisyjnie. Komisja uczestniczyć będzie w trakcie ponownego pobierania próbki, a badanie komisyjne wykonane zostanie przez Laboratorium Nadzorujące działającym na zlecenie Zamawiającego przy udziale Członków Komisji. Jeśli powtórzone badanie da wynik pozytywny, to oznaczać to będzie poprawne wykonanie warstwy. Jeśli natomiast wynik będzie negatywny Zamawiający dla wartości grubości warstwy z odchyłką większą od -15% od projektowanej przewiduje usunięcie wykonanej warstwy i ułożenie jej ponownie. Dla wartości poniżej -10,0% jednak nie mniej niż -15,0% Zamawiający wyliczy potrącenie ze względu na niższą od wartości dopuszczalnej grubości warstwy, ze wzoru :
A=(p2/100)x3,75xKxF
Gdzie:
A – potrącenie, [PLN]
p – wartość przekroczenia w dół wartości granicznej w stosunku od żądanej grubości w %,
K – cena jednostkowa wg kosztorysu wykonawczego z narzutami w PLN/m2,
F – powierzchnia objęta sprawdzeniem w m2 (dla pojedynczego badania powierzchnia wynosi 1500 m2)
Przykład:
K = 40 PLN/m2
F = 1500 m2
Wymagana grubość warstwy 50 mm (dopuszczalne granice +/- 10%)
Zbadana grubość warstwy 43 mm co stanowi odchylenie od projektowanej grubości o 14 %
Niedobór – 4%
Zatem wartość bezwzględna potrącenia wynosi:
A= (42/100)x3,75x40x1500 = 36 000 PLN
Koszt pobrania próbki oraz badania komisyjnego ponosi Wykonawca.
.
6.3.8. Złącza podłużne i poprzeczne
Złącza w nawierzchni powinny być wykonane w linii prostej, równolegle lub prostopadle do osi.
Złącza w konstrukcji wielowarstwowej powinny być przesunięte względem siebie co najmniej 15 cm.
Złącza powinny być całkowicie związane, a przylegające warstwy powinny być w jednym poziomie.

6.3.9. Wygląd warstwy
Wygląd warstwy z betonu asfaltowego powinien mieć jednorodną teksturę, bez miejsc przeasfaltowanych porowatych, łuszczących się i spękanych.

6.3.10. Zagęszczenie warstwy i wolna przestrzeń w warstwie

Zagęszczenie i wolna przestrzeń w warstwie powinny być badane na próbkach odwierconych z nawierzchni zgodne z PN-EN 12697-5 (met. A), PN-EN 12697-6 oraz PN-EN 12697-8. Wyniki badań powinny być zgodne z wartościami podanymi w tabeli nr 8.
Każdy negatywny wynik parametru zagęszczenia i/lub wolnej przestrzeni warstwy nawierzchni, należy powtórzyć komisyjnie. Komisja uczestniczyć będzie w trakcie ponownego pobierania próbki, a badanie komisyjne wykonane zostanie w Laboratorium Nadzorującym działającym na zlecenie Zamawiającego przy udziale Członków Komisji. Jeśli powtórzone badanie da wynik pozytywny, to oznaczać to będzie poprawne wykonanie warstwy. Jeśli natomiast wynik będzie negatywny Zamawiający dla wartości wskaźnika zagęszczenia mniejszej od 97,0% przewiduje usunięcie wykonanej warstwy i ułożenie jej ponownie. Dla wartości wskaźnika zagęszczenia poniżej 98,0% jednak nie mniej niż 97,0% Zamawiający wyliczy potrącenie ze względu na niższy od wartości dopuszczalnej wskaźnik zagęszczenia, ze wzoru :
A=(p2/100)x3xKxF
Gdzie:
A – potrącenie, [PLN]
p – wartość przekroczenia w dół wartości granicznej w stosunku do żądanego stopnia zagęszczenia w %,
K – cena jednostkowa wg kosztorysu wykonawczego z narzutami w PLN/m2,
F – powierzchnia objęta sprawdzeniem w m2.
W/w algorytm ma również zastosowanie dla parametru wolnej przestrzeni w warstwie nawierzchni, w przypadku gdy wartość wolnej przestrzeni w warstwie przekroczy o 0,5 poniżej lub powyżej dopuszczalnych granic.
Przykład:
K = 40 PLN/m2
F = 1500 m2
Wymagany wskaźnik zagęszczenia 98%
Zbadany wskaźnik zagęszczenia 97%
Niedobór – 1%
Zatem wartość bezwzględna potrącenia wynosi:
A= (12/100)x3x40x1500 = 1800 PLN

Koszt pobrania próbki oraz badania komisyjnego ponosi Wykonawca.
6.3.11. Krawędź, obramowanie warstwy
Warstwa ścieralna przy opornikach drogowych i urządzeniach w jezdni powinna wystawać od 3 do 5 mm ponad ich powierzchnię. Warstwy bez oporników powinny być wyprofilowane, a w miejscach gdzie zaszła konieczność obcięcia – pokryte asfaltem drogowym 70/100 lub innym materiałem uszczelniającym zaakceptowanym przez Inspektora Nadzoru.

7. OBMIAR ROBÓT

7.1. Jednostka obmiarowa
Jednostką obmiarową jest 1 m2 (metr kwadratowy) wykonanej warstwy z betonu asfaltowego wg Dokumentacji Projektowej.

8. ODBIÓR ROBÓT
Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, ST i wymaganiami Inspektora Nadzoru, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji wg pkt 6 dały wyniki pozytywne.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI
9.1. Cena jednostki obmiarowej

Cena 1 m2 wykonanej warstwy z betonu asfaltowego wg Dokumentacji Projektowej obejmuje:
- prace pomiarowe i roboty przygotowawcze,
- oznakowanie robót, zgodnie z zatwierdzonym projektem organizacji ruchu,

zakup i dostarczenie materiałów do wytwórni,
opracowanie recepty laboratoryjnej,
wykonanie odcinka próbnego,
wytworzenie mieszanki mineralno-bitumicznej,
transport mieszanki do miejsca wbudowania,
posmarowanie lepiszczem krawędzi urządzeń obcych i krawężników,
rozłożenie i zagęszczenie mieszanki,
obcięcie krawędzi i posmarowanie asfaltem,
przeprowadzenie pomiarów i badań laboratoryjnych, wymaganych w ST.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

10.1. Normy

PN-EN 12697-1 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 1:Zawartości lepiszcza rozpuszczalnego.
PN-EN 12697-11 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 11:Określanie powiązania pomiędzy kruszywem i asfaltem
PN-EN 12697-12 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 12: Określanie wrażliwości próbek asfaltowych na wodę
PN-EN 12697-13 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 13: Pomiar temperatury
PN-EN 12697-14 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 14: Zawartość wody
PN-EN 12697-18 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 18: Spływność lepiszcza
PN-EN 12697-2 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 2: Oznaczenie składu ziarnowego
PN-EN 12697-22 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 22: Koleinowanie
PN-EN 12697-23 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 23: Określanie pośredniej wytrzymałości na rozciąganie próbek asfaltowych
PN-EN 12697-27 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 27: Pobieranie próbek
PN-EN 12697-28 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 28: Przygotowanie próbek do oznaczania zawartości lepiszcza, zawartości wody i uziarnienia
PN-EN 12697-29 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 29: Oznaczenie wymiarów próbki z mieszanki mineralno – asfaltowej
PN-EN 12697-30 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 30: Przygotowanie próbek zagęszczonych przez ubijanie
PN-EN 12697-33 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 33: Przygotowanie próbek zagęszczonych urządzeniem wałującym
PN-EN 12697-35 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 35: Mieszanie laboratoryjne
PN-EN 12697-36 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 36: Oznaczenie grubości nawierzchni asfaltowych
PN-EN 12697-5 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 5: Oznaczenie gęstości
PN-EN 12697-6 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 6: Oznaczenie gęstości objętościowej próbek mieszanki mineralno – asfaltowej
PN-EN 12697-8 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Metody badań mieszanek mineralno – asfaltowych na gorąco. Część 8: Oznaczenie zawartości wolnej przestrzeni

PN-EN 13108-1 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Wymagania Część 1: Beton asfaltowy.
PN-EN 13108-20 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Wymagania Część 20: Badanie typu
PN-EN 13108-21 Mieszanki mineralno – asfaltowe. Wymagania Część 21: Zakładowa Kontrola Produkcji
PN-EN 14023 Asfalty i lepiszcza asfaltowe. Zasady specyfikacji dla asfaltów modyfikowanych polimerami
PN-EN 13043 Kruszywo do mieszanek mineralno – asfaltowych i powierzchniowych utrwaleń na drogach, lotniskach i innych powierzchniach przeznaczonych do ruchu
PN-EN 1097-2 Badania mechanicznych i fizycznych właściwości kruszyw. Metody oznaczania odporności na rozdrabnianie
PN-EN 1097-3 Badania mechanicznych i fizycznych właściwości kruszyw. Oznaczanie gęstości nasypowej i jamistości
PN-EN 1097-4 Badania mechanicznych i fizycznych właściwości kruszyw. Oznaczanie pustych przestrzeni suchego, zagęszczonego wypełniacza
PN-EN 1097-5 Badania mechanicznych i fizycznych właściwości kruszyw. Część 5: Oznaczenie zawartości wody przez suszenie w suszarce z wentylacją
PN-EN 1097-6 Badania mechanicznych i fizycznych właściwości kruszyw. Część 6: Oznaczenie gęstości ziaren i nasiąkliwości
PN-EN 1097-7 Badania mechanicznych i fizycznych właściwości kruszyw. Część 7: Oznaczenie gęstości wypełniacza. Metoda piknometryczna
PN-EN 1097-8 Badania mechanicznych i fizycznych właściwości kruszyw. Część 8: Oznaczenie polerowalności kamienia
PN-EN 1367-1 Badania właściwości cieplnych i odporności kruszyw na działanie czynników atmosferycznych. Część 1: Oznaczenie mrozoodporności
PN-EN 1367-3 Badania właściwości cieplnych i odporności kruszyw na działanie czynników atmosferycznych. Część 3: Badanie bazaltowej zgorzeli słonecznej metodą gotowania
PN-EN 1367-5 Badania właściwości cieplnych i odporności kruszyw na działanie czynników atmosferycznych. Część 5: Oznaczenie odporności na szok termiczny
PN-EN 1367-6 Badania właściwości cieplnych i odporności kruszyw na działanie czynników atmosferycznych. Część 6: Mrozoodporność w obecności soli
PN-EN 932-1 Badania podstawowych właściwości kruszyw. Metody pobierania próbek
PN-EN 932-2 Badania podstawowych właściwości kruszyw. Metody pomniejszania próbek laboratoryjnych
PN-EN 932-3 Badania podstawowych właściwości kruszyw. Procedura i terminologia uproszczonego opisu petrograficznego
PN-EN 932-5 Badania podstawowych właściwości kruszyw. Część 5: Wyposażenie podstawowe i wzorcowanie
PN-EN 932-6 Badania podstawowych właściwości kruszyw. Część 6:Definicje powtarzalności i odtwarzalności
PN-EN 933-1 Badania geometrycznych właściwości kruszyw. Oznaczenie składu ziarnowego. Metoda przesiewania
PN-EN 933-10 Badania geometrycznych właściwości kruszyw. Część 10: Ocena zawartości drobnych cząstek . Uziarnienie wypełniaczy (przesiewanie w strumieniu powietrza)
PN-EN 933-2 Badania geometrycznych właściwości kruszyw. Oznaczenie składu ziarnowego. Nominalne wymiary otworów sit badawczych
PN-EN 933-3 Badania geometrycznych właściwości kruszyw. Oznaczanie kształtu ziaren za pomocą wskaźnika płaskości
PN-EN 933-4 Badania geometrycznych właściwości kruszyw. Część 4: Oznaczanie kształtu ziaren. Wskaźnik kształtu
PN-EN 933-5 Badania geometrycznych właściwości kruszyw. Oznaczanie procentowej zawartości ziaren o powierzchniach powstałych w wyniku przekruszenia lub łamania kruszyw grubych
PN-EN 933-6 Badania geometrycznych właściwości kruszyw. Część 6: Ocena właściwości powierzchni. Wskaźnik przepływu kruszyw.
PN-EN 933-9 Badania geometrycznych właściwości kruszyw. Ocena zawartości drobnych cząstek. Badanie błękitem metylowym.

PN-EN 12591 Asfalty i produkty asfaltowe – Wymagania dla asfaltów drogowych
PN-EN 14023 Asfalty i produkty asfaltowe – Specyfikacja asfaltów modyfikowanych polimerami
PN-EN ISO 4259 Przetwory asfaltowe. Wyznaczanie i stosowanie precyzji metod badania
PN-EN 13036-7 Drogi samochodowe i lotniskowe – Metody badań – Część 7: Pomiar nierówności nawierzchni; badanie liniałem mierniczym

10.2. Inne dokumenty

Wymagania Techniczne WT-2 2014 Mieszanki mineralno – asfaltowe Nawierzchnie asfaltowe na drogach krajowych
Wymagania Techniczne WT-2 2010 Mieszanki mineralno – asfaltowe Nawierzchnie asfaltowe na drogach krajowych
Wymagania Techniczne WT-2 2008 Mieszanki mineralno – asfaltowe Nawierzchnie asfaltowe na drogach krajowych
Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 43 z 1999 r., poz. 430)
Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących autostrad płatnych (Dz.U. Nr 12 z 2002 r., poz. 116)
Wymagania Techniczne WT-1 2010 Kruszywa do mieszanek mineralno-asfaltowych i powierzchniowych utrwaleń na drogach publicznych – IBDiM, 2008 r.

Roboty wykończeniowe D–06.00.00
Umocnienie powierzchniowe skarp i rowów D–06.01.01
1. WSTĘP
1.1. Przedmiot SST
Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej (skrót: SST) są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót w zakresie umocnienia skarp, rowów, cieków wodnych i ścieków w ramach inwestycji – „Przebudowa drogi powiatowej nr 1646K Skrzypne – Szaflary - Ostrowska w km od 1+074,00 do 1+673,00 w miejscowości Skrzypne”.
1.2. Zakres stosowania SST
SST jest stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy wykonaniu robót wymienionych w pkt 1.1 niniejszej SST.
1.3. Zakres robót objętych SST
Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad prowadzenia robót związanych z trwałym powierzchniowym umocnieniem skarp, rowów cieków wodnych i ścieków następującymi sposobami:
humusowaniem (obsianie trawą)
1.4. Określenia podstawowe
1.4.1. Ziemia urodzajna (humus) – ziemia roślinna zawierająca co najmniej 2% części organicznych.
1.4.2. Humusowanie – zespół czynności przygotowujących powierzchnię gruntu do obudowy roślinnej, obejmujący dogęszczenie gruntu, rowkowanie, naniesienie ziemi urodzajnej z jej grabieniem (bronowaniem) i dogęszczeniem.
1.4.3.Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z odpowiednimi polskimi normami i z definicjami podanymi w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.4.
1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót
Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.5.

2. MATERIAŁY
2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów
Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania, podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 2.
2.2. Rodzaje materiałów
Materiałami stosowanymi przy umacnianiu skarp objętymi niniejszą SST są:
ziemia urodzajna,

nasiona traw oraz roślin motylkowatych,
2.3. Ziemia urodzajna (humus)

Ziemia urodzajna powinna zawierać co najmniej 2% części organicznych. Ziemia urodzajna powinna być wilgotna i pozbawiona kamieni większych od 5 cm oraz wolna od zanieczyszczeń obcych.

2.4. Nasiona traw

Wybór gatunków traw należy dostosować do rodzaju gleby i stopnia jej zawilgocenia. Zaleca się stosować mieszanki traw o drobnym, gęstym ukorzenieniu, spełniające wymagania PN–R–65023:1999 [9] i PN–B–12074:1998 [4].

2.5. Materiały uzupełniające

Materiały uzupełniające (elementy łączne, usztywniające itp.) zgodne z instrukcją wykonawczą sporządzoną przez Wykonawcę.

3. SPRZĘT

3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 3.

3.2. Sprzęt do wykonania robót

Wykonawca przystępujący do wykonania umocnienia techniczno–biologicznego powinien wykazać się możliwością korzystania z następującego sprzętu:
ew. walców gładkich, żebrowanych lub ryflowanych,
ubijaków o ręcznym prowadzeniu,
wibratorów samobieżnych,
płyt ubijających,
cysterny z wodą pod ciśnieniem (do zraszania) oraz węży do podlewania (miejsc niedostępnych).

4. TRANSPORT

Ogólne wymagania dotyczące transportu

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 4.

4.1. Transport materiałów

4.2.1. Transport nasion traw

Nasiona traw można przewozić dowolnymi środkami transportu w warunkach zabezpieczających je przed zawilgoceniem.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Ogólne zasady wykonania robót

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 5.

5.2. Humusowanie

Humusowanie powinno być wykonywane od górnej krawędzi skarpy do jej dolnej krawędzi. Warstwa ziemi urodzajnej powinna sięgać poza górną krawędź skarpy i poza podnóże skarpy nasypu od 15 do 25 cm. Grubość pokrycia ziemią urodzajną powinna wynosić od 10 do 15 cm po zagęszczeniu, w zależności od gruntu występującego na powierzchni skarpy. W celu lepszego powiązania warstwy ziemi urodzajnej z gruntem, na powierzchni skarpy należy wykonywać rowki poziome lub pod kątem 30º do 45º o głębokości od 3 do 5 cm, w odstępach co 0,5 do 1,0 m. Ułożoną warstwę ziemi urodzajnej należy zagrabić (pobronować) i lekko zagęścić przez ubicie ręczne lub mechaniczne.

5.3. Umocnienie powierzchni terenu przez obsianie trawą i roślinami motylkowatymi

Proces umocnienia powierzchni poprzez obsianie nasionami traw i roślin motylkowatych polega na wytworzeniu na skarpie warstwy ziemi urodzajnej przez:
humusowanie (patrz pkt 5.2), lub,
wymieszanie gruntu skarpy z naniesionymi osadami ściekowymi za pomocą osprzętu agrouprawowego, aby uzyskać zawartość części organicznych warstwy co najmniej 1%,
a następnie obsianiu warstwy ziemi urodzajnej kompozycjami nasion traw, roślin motylkowatych i bylin w ilości od 18 g/m2 do 30 g/m2, dobranych odpowiednio do warunków siedliskowych (rodzaju podłoża, wystawy oraz pochylenia skarp) i naniesieniu na obsianą powierzchnię tymczasowej warstwy

przeciwerozyjnej (patrz pkt 5.4). W okresach posusznych należy systematycznie zraszać wodą obsiane powierzchnie.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT
6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót
Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 6.
6.2. Kontrola jakości humusowania i obsiania

Kontrola polega na ocenie wizualnej jakości wykonanych robót i ich zgodności z SST, oraz na sprawdzeniu daty ważności świadectwa wartości siewnej wysianej mieszanki nasion traw. Po wzejściu roślin, łączna powierzchnia nie porośniętych miejsc nie powinna być większa niż 2% powierzchni obsianej skarpy, a maksymalny wymiar pojedynczych nie zatrawionych miejsc nie powinien przekraczać 0,2 m2. Na zarośniętej powierzchni nie mogą występować wyżłobienia erozyjne ani lokalne zsuwy.

7. OBMIAR ROBÓT
7.1. Ogólne zasady obmiaru robót

Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 7.
7.2. Jednostka obmiarowa

Jednostka obmiarowa jak w przedmiarze robót.

8. ODBIÓR ROBÓT
8.1. Ogólne zasady odbioru robót

Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 8.
Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, SST i wymaganiami Inspektora, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji wg pktu 6 dały wyniki pozytywne.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI
9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 9.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE
10.1. Normy
1. PN–R–65023:1999 Materiał siewny. Nasiona roślin rolniczych
2. BN–80/6775–03/01 Prefabrykaty budowlane z betonu. Elementy nawierzchni dróg, ulic, parkingów i torowisk tramwajowych. Wspólne wymagania i badania
3. PN–B–12099:1997 Zagospodarowanie pomelioracyjne. Wymagania i metody badań
4. PN–B–12074:1998 Urządzenia wodno–melioracyjne. Umacnianie i zadarnianie powierzchni biowłókniną. Wymagania i badania przy odbiorze
5. BN–80/6775–03/04 Prefabrykaty budowlane z betonu. Elementy nawierzchni dróg, ulic, parkingów i torowisk tramwajowych. Krawężniki i obrzeża chodnikowe

Urządzenia bezpieczeństwa ruchu D-07.00.00

Oznakowanie poziome D-07.01.01
1. WSTĘP
1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej (skrót: SST) są wymagania dotyczące wykonania i odbioru oznakowania poziomego dróg w ramach inwestycji – „Przebudowa drogi powiatowej nr 1646K Skrzypne – Szaflary - Ostrowska w km od 1+074,00 do 1+673,00 w miejscowości Skrzypne".
1.2. Zakres stosowania SST

SST jest stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy wykonaniu robót wymienionych w pkt 1.1 niniejszej SST.

1.3. Zakres robót objętych SST

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad prowadzenia robót związanych z wykonywaniem i odbiorem oznakowania poziomego stosowanego na drogach o nawierzchni twardej.

1.4. Określenia podstawowe

1.4.1. Oznakowanie poziome - znaki drogowe poziome, umieszczone na nawierzchni w postaci linii ciągłych lub przerywanych, pojedynczych lub podwójnych, strzałek, napisów, symboli oraz innych linii związanych z oznaczeniem określonych miejsc na tej nawierzchni.

1.4.2. Materiały do poziomego znakowania dróg - materiały zawierające rozpuszczalniki, wolne od rozpuszczalników lub punktowe elementy odblaskowe, które mogą zostać naniesione albo wbudowane przez malowanie, natryskiwanie, odlewanie, wytłaczanie, rolowanie, klejenie itp. na nawierzchnie drogowe, stosowane w temperaturze otoczenia lub w temperaturze podwyższonej. Materiały te powinny być retrorefleksyjne.

1.4.3. Materiały do znakowania cienkowarstwowego - farby nakładane warstwą grubości od 0,3 mm do 0,8 mm.

1.4.4. Materiały do znakowania grubowarstwowego - materiały nakładane warstwą grubości od 0,9 mm do 5 mm. Należą do nich chemoutwardzalne masy stosowane na zimno oraz masy termoplastyczne.

1.4.5. Punktowe elementy odblaskowe - materiały o wysokości do 15 mm, a w szczególnych wypadkach do 25 mm, które są przyklejane lub wbudowywane w nawierzchnię. Mają różny kształt, wielkość i wysokość oraz rodzaj i liczbę zastosowanych elementów odblaskowych, do których należą szklane soczewki, elementy odblaskowe z polimetekrylanu metylu i folie odblaskowe.

1.4.6. Kulki szklane - materiał do posypywania lub narzucania pod ciśnieniem na oznakowanie wykonane materiałami w stanie ciekłym, w celu uzyskania widzialności oznakowania w nocy.

1.4.7. Materiał uszorstniający - kruszywo zapewniające oznakowaniu poziomemu właściwości antypoślizgowe.

1.4.8.Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z odpowiednimi polskimi normami i z definicjami podanymi w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.4.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.5.

2. MATERIAŁY

2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów

Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania, podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 2.

2.2. Dokument dopuszczający do stosowania materiałów

Każdy materiał używany przez Wykonawcę do poziomego znakowania dróg musi posiadać aprobatę techniczną.

2.3. Wymagania wobec materiałów do poziomego znakowania dróg

2.4.1. Materiały do znakowania cienkowarstwowego

Materiałami do znakowania cienkowarstwowego powinny być farby nakładane warstwą grubości od 0,3 mm do 0,8 mm (na mokro). Właściwości fizyczne materiałów do znakowania cienkowarstwowego określa aprobata techniczna odpowiadająca wymaganiom POD-97 [4].

2.4.2. Materiały do znakowania grubowarstwowego

Materiałami do znakowania grubowarstwowego powinny być materiały umożliwiające nakładanie ich warstwą grubości od 0,9 mm do 5 mm, jak masy chemoutwardzalne stosowane na zimno oraz masy termoplastyczne. Właściwości fizyczne materiałów do znakowania grubowarstwowego i wykonanych z nich elementów prefabrykowanych określa aprobata techniczna, odpowiadająca wymaganiom POD-97 [4].

2.4.3. Kulki szklane

Materiały w postaci kulek szklanych refleksyjnych do posypywania lub narzucania pod ciśnieniem na materiały do oznakowania powinny zapewniać widzialność w nocy poprzez odbicie powrotne w kierunku pojazdu wiązki światła wysyłanej przez reflektory pojazdu. Właściwości kulek szklanych określa aprobata techniczna, odpowiadająca wymaganiom POD-97 [4].

2.4.4. Materiał uszorstniający oznakowanie

Materiał uszorstniający oznakowanie powinien składać się z naturalnego lub sztucznego twardego kruszywa stosowanego w celu zapewnienia oznakowaniu odpowiedniej szorstkości (właściwości antypoślizgowych). Materiał uszorstniający oraz mieszanina kulek szklanych z materiałem uszorstniającym powinny odpowiadać wymaganiom określonym w aprobacie technicznej lub POD-97 [4].

2.4.5. Punktowe elementy odblaskowe

Punktowym elementem odblaskowym powinna być naklejana, kotwiczona lub wbudowana w nawierzchnię płytka z materiału wytrzymującego przejazdy pojazdów samochodowych, zawierająca element odblaskowy umieszczony w ten sposób, aby zapewniał widzialność w nocy, a także w czasie opadów deszczu. Element odblaskowy (retroreflektor), będący częścią punktowego elementu odblaskowego może być szklany lub plastikowy. Właściwości punktowego elementu odblaskowego określa aprobata techniczna, odpowiadająca wymaganiom POD-97 [4].

2.4.6. Wymagania wobec materiałów ze względu na ochronę warunków pracy i środowiska

Materiały stosowane do znakowania nawierzchni nie powinny zawierać substancji zagrażających zdrowiu ludzi i powodujących skażenie środowiska.

2.4. Przechowywanie i składowanie materiałów

Materiały do poziomego znakowania dróg należy przechowywać w magazynach odpowiadających zaleceniom producenta, zwłaszcza zabezpieczających je od napromieniowania słonecznego i opadów.

3. SPRZĘT

3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 3.

Sprzęt do wykonania oznakowania poziomego

Wykonawca przystępujący do wykonania oznakowania poziomego, w zależności od zakresu robót, powinien wykazać się możliwością korzystania z następującego sprzętu, zaakceptowanego przez Inspektora:

szczotek mechanicznych (zaleca się szczotki wyposażone w urządzenia odpylające) oraz szczotek ręcznych,
frezarek,
sprężarek,
malowarek,
układarek mas termoplastycznych i chemoutwardzalnych.

4. TRANSPORT

4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 4.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Ogólne zasady wykonania robót

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 5.

5.2. Warunki atmosferyczne

W czasie wykonywania oznakowania temperatura nawierzchni i powietrza powinna wynosić co najmniej 5oC, a wilgotność względna powietrza powinna być zgodna z zaleceniami producenta lub wynosić co najwyżej 85%.

5.3. Przygotowanie podłoża do wykonania znakowania

Przed wykonaniem znakowania poziomego należy oczyścić powierzchnię nawierzchni malowanej z pyłu, kurzu, piasku, smarów, olejów i innych zanieczyszczeń. Powierzchnia nawierzchni przygotowana do wykonania oznakowania poziomego musi być czysta i sucha.

5.4. Przedznakowanie

W celu dokładnego wykonania poziomego oznakowania drogi, można wykonać przedznakowanie, stosując się do ustaleń zawartych w dokumentacji projektowej, „Szczegółowych warunkach technicznych dla znaków [...]” [3], SST i wskazaniach Inspektora. Do wykonania

przedznakowania można stosować nietrwałą farbę. Zaleca się wykonywanie przedznakowania w postaci cienkich linii lub kropek.

5.5. Wykonanie znakowania drogi

5.5.1. Wykonanie znakowania drogi materiałami cienkowarstwowymi

Wykonanie znakowania powinno być zgodne z zaleceniami producenta materiałów. Wielkość, wydajność i jakość sprzętu należy dostosować do zakresu i rozmiaru prac. Decyzję dotyczącą rodzaju sprzętu i sposobu wykonania znakowania podejmuje Wykonawca przy akceptacji Inspektora.

5.5.2. Wykonanie znakowania drogi materiałami grubowarstwowymi

Wykonanie znakowania powinno być zgodne z zaleceniami producenta materiałów. Wielkość, wydajność i jakość sprzętu należy dostosować do ich zakresu i rozmiaru. Decyzję dotyczącą rodzaju sprzętu i sposobu wykonania znakowania podejmuje Wykonawca przy akceptacji Inspektora.

5.5.3. Wykonanie znakowania drogi punktowymi elementami odblaskowymi

Wykonanie znakowania powinno być zgodne z zaleceniami producenta materiałów. Przy wykonywaniu znakowania punktowymi elementami odblaskowymi należy zwracać szczególną uwagę na staranne mocowanie elementów do podłoża, od czego zależy trwałość wykonanego oznakowania. Nie wolno zmieniać ustalonego przez producenta rodzaju kleju.

5.6. Usuwanie oznakowania poziomego

W przypadku konieczności usunięcia istniejącego oznakowania poziomego, czynność tę należy wykonać jak najmniej uszkadzając nawierzchnię.

Zaleca się wykonywać usuwanie oznakowania:
cienkowarstwowego, metodą: frezowania, piaskowania, trawienia, wypalania lub zamalowania,
grubowarstwowego, metodą frezowania,
punktowego, prostymi narzędziami mechanicznymi.
Środki zastosowane do usunięcia oznakowania nie mogą wpływać ujemnie na przyczepność nowego oznakowania do podłoża, na jego szorstkość, trwałość oraz na właściwości podłoża. Materiały pozostałe po usunięciu oznakowania należy usunąć z drogi tak, aby nie zanieczyszczały środowiska, w miejsce zaakceptowane przez Inspektora.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 6.

6.2. Badanie przygotowania podłoża i przedznakowania

Powierzchnia jezdni przed wykonaniem znakowania poziomego musi być całkowicie czysta i sucha. Przedznakowanie powinno być wykonane zgodnie z wymaganiami punktu 5.4.

6.3. Badania wykonania oznakowania poziomego

Sprawdzenie wykonania oznakowania poziomego przeprowadza się poprzez wizualną ocenę jego wykonania w zakresie jego kompletności, zgodności z dokumentacją projektową i braku wad..
W przypadku uzasadnionych zastrzeżeń co do spełnienia wymagań w zakresie parametrów określających:
widzialność w dzień
widzialność w nocy
szorstkość oznakowania
trwałość oznakowania
czas schnięcia oznakowania (wzgl. czas przejezdności oznakowania)
grubość oznakowania
należy stosować odpowiednie badania sprawdzające:
widzialność w dzień – współczynnik luminacji
widzialność w nocy – współczynnik odblasku,
szorstkość oznakowania – wskaźnik szorstkości SRT,
trwałość oznakowania – stopień zużycia w 10-stopniowej skali na zasadzie porównania z wzorcami,
czas schnięcia oznakowania (wzgl. czas przejezdności oznakowania) - przyjmuje się czas upływający między wykonaniem oznakowania a jego oddaniem do ruchu - nie powinien przekraczać czasu gwarantowanego przez producenta, z tym że nie może przekraczać 2 godzin
grubość oznakowania :
dla oznakowania cienkowarstwowego (grubość na mokro bez kulek szklanych), co najwyżej 800 mm,

dla oznakowania grubowarstwowego, co najwyżej 5 mm,
dla punktowych elementów odblaskowych umieszczanych na części jezdnej drogi, co najwyżej 15 mm, a w uzasadnionych przypadkach co najwyżej 25 mm.
wykonane według metod określonych w „Warunkach technicznych POD-97" [4] oraz „Szczegółowych warunkach technicznych dla znaków [...]" [3]. Jeżeli wyniki tych badań wykażą wadliwość wykonanego oznakowania to koszt badań ponosi Wykonawca, w przypadku przeciwnym – Zamawiający

7. OBMIAR ROBÓT
7.1. Ogólne zasady obmiaru robót
Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 7.
7.2. Jednostka obmiarowa
Jednostka obmiarowa jak w przedmiarze robót.

8. ODBIÓR ROBÓT
8.1. Ogólne zasady odbioru robót
Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 8.
Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, SST i wymaganiami Inspektora, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji wg pktu 6 dały wyniki pozytywne.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI
9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności
Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 9.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE
10.1. Normy
1. PN-C-81400 Wyroby lakierowe. Pakowanie, przechowywanie i transport
2. PN-O-79252 Opakowania transportowe z zawartością. Znaki i znakowanie. Wymagania podstawowe.

10.2. Inne dokumenty
3. „Szczegółowe warunki techniczne dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunki ich umieszczania na drogach" - załącznik do rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 3 lipca 2003 r. (Dz.U. Nr 220, poz. 2181 z dnia 23.12.2003r.)
4. Warunki techniczne. Poziome znakowanie dróg. POD-97. Seria „I" - Informacje, Instrukcje. Zeszyt nr 55. IBDiM, Warszawa, 1997.

Oznakowanie pionowe D-07.02.01

1. WSTĘP
1.1. Przedmiot SST
Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej (skrót: SST) są wymagania dotyczące wykonania i odbioru oznakowania pionowego dróg w ramach inwestycji – „Przebudowa drogi powiatowej nr 1646K Skrzypne – Szaflary - Ostrowska w km od 1+074,00 do 1+673,00 w miejscowości Skrzypne".
1.2. Zakres stosowania SST
SST jest stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy wykonaniu robót wymienionych w pkt 1.1 niniejszej SST.
1.3. Zakres robót objętych SST
Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad prowadzenia robót związanych z wykonywaniem i odbiorem oznakowania pionowego na drogach w postaci znaków:
ostrzegawczych,
zakazu i nakazu,
informacyjnych,
kierunku, miejscowości

znaków uzupełniających.
1.4. Określenia podstawowe
1.4.1. Znak pionowy - znak wykonany w postaci tarczy lub tablicy z napisami albo symbolami, zwykle umieszczony na konstrukcji wsporczej.
1.4.2.Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z odpowiednimi polskimi normami i z definicjami podanymi w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 1.4.
1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót
Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 1.5.

2. MATERIAŁY
2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów
Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania, podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 2.
2.2. Dokument dopuszczający do stosowania materiałów
Każdy materiał do wykonania pionowego znaku drogowego, na który nie ma normy, musi posiadać aprobatę techniczną wydaną przez uprawnioną jednostkę. Znaki drogowe powinny mieć certyfikat bezpieczeństwa (znak „B") nadany przez uprawnioną jednostkę.
2.3. Materiały stosowane do fundamentów znaków
Fundamenty dla zamocowania konstrukcji wsporczych znaków mogą być wykonywane jako:
prefabrykaty betonowe,
z betonu wykonywanego „na mokro",
z betonu zbrojonego.
2.4. Konstrukcje wsporcze
2.4.1. Ogólne charakterystyki konstrukcji
Konstrukcje wsporcze znaków pionowych muszą posiadać znak budowlany B lub znak CE oraz mieć deklarację zgodności producenta. Producent musi udokumentować powyższe posiadaniem Certyfikatów wydanych przez notyfikowaną jednostkę. Konstrukcja wporcza znaków musi odpowiadać aktualnym wymaganiom w zakresie bezpieczeństwa w ruchu drogowym (nie powodować zagrożenia w razie wypadku drogowego).
2.5. Tarcza znaku
2.5.1. Trwałość materiałów na wpływy zewnętrzne
Materiały użyte na lico i tarczę znaku oraz połączenie lica znaku z tarczą znaku, a także sposób wykończenia znaku, muszą wykazywać pełną odporność na oddziaływanie światła, zmian temperatury, wpływy atmosferyczne i występujące w normalnych warunkach oddziaływania chemiczne (w tym korozję elektrochemiczną) - przez cały czas trwałości znaku, określony przez wytwórcę lub dostawcę.
Dla stałej organizacji ruchu dopuszcza się stosowanie jedynie znaków o tarczach odblaskowych, nowych posiadających znak budowlany B lub znak CE oraz mieć deklarację zgodności producenta. Producent musi udokumentować powyższe posiadaniem Certyfikatów wydanych przez notyfikowaną jednostkę
2.6. Materiały do montażu znaków
Wszystkie ocynkowane łączniki metalowe przewidywane do mocowania między sobą elementów konstrukcji wsporczych znaków jak śruby, listwy, wkręty, nakrętki itp. powinny być czyste, gładkie, bez pęknięć, naderwań, rozwarstwień i wypukłych karbów. Łączniki mogą być dostarczane w pudełkach tekturowych, pojemnikach blaszanych lub paletach, w zależności od ich wielkości.

3. SPRZĘT
3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu
Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 3.

4. TRANSPORT
4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 4.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Ogólne zasady wykonania robót

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 5.

5.2. Roboty przygotowawcze

Przed przystąpieniem do robót należy wyznaczyć:

lokalizację znaku, tj. jego pikietaż oraz odległość od krawędzi jezdni, krawędzi pobocza lub pasa awaryjnego postoju,

wysokość zamocowania znaku na konstrukcji wsporczej.

Punkty stabilizujące miejsca ustawienia znaków należy zabezpieczyć w taki sposób, aby w czasie trwania i odbioru robót istniała możliwość sprawdzenia lokalizacji znaków. Lokalizacja i wysokość zamocowania znaku powinny być zgodne z dokumentacją projektową.

5.3. Tolerancje ustawienia znaku pionowego

Konstrukcje wsporcze znaków - słupki, słupy, wysięgniki, konstrukcje dla tablic wielkowymiarowych, powinny być wykonane zgodnie z dokumentacją pionową i SST.

Dopuszczalne tolerancje ustawienia znaku:

odchyłka od pionu, nie więcej niż ± 1 %,

odchyłka w wysokości umieszczenia znaku, nie więcej niż ± 2 cm,

odchyłka w odległości ustawienia znaku od krawędzi jezdni utwardzonego pobocza lub pasa awaryjnego postoju, nie więcej niż ± 5 cm, przy zachowaniu minimalnej odległości umieszczenia znaku zgodnie ze „Szczegółowymi warunkami technicznymi dla znaków [...]” [1].

5.4. Konstrukcje wsporcze

5.6.1. Zabezpieczenie konstrukcji wsporczej przed najechaniem

Dla konstrukcje wsporcze znaków drogowych zaleca się stosowanie łatwo zrywalnych lub łatwo rozłączalnych przekrojów, złączy lub przegubów o odpowiednio bezpiecznej konstrukcji, umieszczonych na wysokości od 0,15 do 0,20 m nad powierzchnią terenu. W szczególności - zaleca się stosowanie takich przekrojów, złączy lub przegubów w konstrukcjach wsporczych, które znajdują się na obszarach zwiększonego zagrożenia kolizyjnego (zewnętrzna strona łuków drogi itp.). Łatwo zrywalne lub łatwo rozłączalne złącza, przekroje lub przeguby powinny być tak skonstruowane i umieszczone, by znak wraz z konstrukcją wsporczą po zerwaniu nie przewracał się na jezdnię. Wysokość części konstrukcji wsporczej, pozostałej po odłączeniu górnej jej części od fundamentu, nie może być większa od 0,25 m

5.5. Trwałość wykonania znaku pionowego

Znak drogowy pionowy musi być wykonany w sposób trwały, zapewniający pełną czytelność przedstawionego na nim symbolu lub napisu w całym okresie jego użytkowania, przy czym wpływy zewnętrzne działające na znak, nie mogą powodować zniekształcenia treści znaku.

5.6. Tabliczka znamionowa znaku

Każdy wykonany znak drogowy oraz każda konstrukcja wsporcza musi mieć tabliczkę znamionową z:

nazwą, marką fabryczną lub innym oznaczeniem umożliwiającym identyfikację wytwórcy lub dostawcy,

datą produkcji,

oznaczeniem dotyczącym materiału lica znaku,

datą ustawienia znaku.

Zaleca się, aby tabliczka znamionowa konstrukcji wsporczych zawierała również miesiąc i rok wymaganego przeglądu technicznego. Napisy na tabliczce znamionowej muszą być wykonane w sposób trwały i wyraźny, czytelny w normalnych warunkach przez cały okres użytkowania znaku.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 6.

6.2. Badania w czasie wykonywania robót

6.3.1. Kontrola w czasie wykonywania robót

W czasie wykonywania robót należy sprawdzać:
stosowanie wyłącznie znaków nowych posiadających odpowiednie atesty i dopuszczenia,
zgodność wykonania znaków pionowych z dokumentacją projektową i „Szczegółowymi warunkami technicznymi dla znaków [...]" [1]; (lokalizacja, wymiary, wysokość zamocowania znaków),
zachowanie dopuszczalnych odchyłek wymiarów, zgodnie z punktem 2 i 5,
poprawność ustawienia słupków i konstrukcji wsporczych, zgodnie z punktem 5.4.

7. OBMIAR ROBÓT
7.1. Ogólne zasady obmiaru robót
Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 7.
7.2. Jednostka obmiarowa
Jednostka obmiarowa jak w przedmiarze robót.
8. ODBIÓR ROBÓT
8.1. Ogólne zasady odbioru robót
Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 8.
Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, SST i wymaganiami Inspektora, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji wg pktu 6 dały wyniki pozytywne.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI
9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności
Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 9.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE
10.1. Inne dokumenty
1. „Szczegółowe warunki techniczne dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunki ich umieszczania na drogach" - załącznik do rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 3 lipca 2003 r. (Dz.U. Nr 220, poz. 2181 z dnia 23.12.2003r.).

Bariery ochronne stalowe D-07.05.01
1. WSTĘP
1.1. Przedmiot SST
Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej (skrót: SST) są wymagania dotyczące montażu i odbioru stalowych barier ochronnych w ramach inwestycji – „Przebudowa drogi powiatowej nr 1646K Skrzypne – Szaflary - Ostrowska w km od 1+074,00 do 1+673,00 w miejscowości Skrzypne".
1.2. Zakres stosowania SST
SST jest stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy wykonaniu robót wymienionych w pkt 1.1 niniejszej SST.
1.3. Zakres robót objętych SST
Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad prowadzenia robót związanych z wykonywaniem i odbiorem stalowych barier ochronnych na odcinkach dróg.
1.4. Określenia podstawowe
1.4.1. Stalowa bariera ochronna – bariera ochronna U-14a zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury zmieniającym rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach.
1.4.2. Bariera skrajna – bariera ochronna umieszczona przy krawędzi jezdni, korony drogi lub obiektu mostowego.
1.4.3. Poziom powstrzymywania jest to zdolność bariery do powstrzymywania uderzającego w nią pojazdu. Poziomy powstrzymywania określane są na podstawie badań zderzeniowych i dzielą się na: - małe: T1, T2, T3 (przeznaczone tylko do tymczasowych barier ochronnych); normalne: N1, N2; podwyższone: H1, H2, H3; bardzo wysokie: H4a, H4b.

1.4.4. Szerokość pracująca jest to odległość W między boczną powierzchnią czołową bariery od strony ruchu przed zderzeniem, a maksymalnym dynamicznym bocznym położeniem jakiejkolwiek większej części systemu. Szerokość pracująca jest miarą odkształcenia bariery. Zgodnie z normą PN-EN 1317 klasyfikacja szerokości pracujących przedstawia się następująco:
Klasy poziomów szerokości pracującej
Poziomy szerokości pracującej [m]
W1
W ≤ 0,6 m
W2
W ≤ 0,8 m
W3
W ≤ 1,0 m
W4
W ≤ 1,3 m
W5
W ≤ 1,7 m
W6
W ≤ 2,1 m
W7
W ≤ 2,5 m
W8
W ≤ 3,5 m
1.4.5. Poziom intensywności zderzenia jest to parametr odzwierciedlający oddziaływanie zderzenia na osoby znajdujące się w pojeździe (określany jako A, B lub C) oceniany wskaźnikami ASI (ASI - wskaźnik intensywności przyspieszenia), THIV (teoretyczna prędkość głowy w czasie zderzenia) i PHD (opóźnienie głowy po zderzeniu) – obliczanych i wyznaczanych zgodnie z normą PN-EN 1317.
1.4.6.Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z odpowiednimi polskimi normami i z definicjami podanymi w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.4.
1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót
Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.5.

2. MATERIAŁY
2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów
Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania, podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 2.
2.2. Bariery stalowe (jako całość systemu: słupki, liny, taśmy, elementy mocujące, bloki kotwiące)
Stalowe bariery ochronne (U-14a) dostarczone na budowę muszą spełniać wymagania normy PN-EN 1317, posiadać znak budowlany B lub znak CE oraz mieć deklarację zgodności producenta. Producent musi udokumentować powyższe posiadaniem certyfikatów wydanych przez notyfikowaną jednostkę.
Dopuszcza się stosowanie wyłącznie nowych elementów barier będących składnikami jednego systemu. Dopuszcza się stosowanie elementów barier różnych producentów pod warunkiem uzyskania dla całości odpowiednich znaków jakości i deklaracji o których mowa powyżej.
Parametry opisujące bariery powinny być określone w dokumentacji projektowej poprzez podanie podstawowych parametrów: poziom powstrzymywania, poziom szerokości pracującej oraz poziom intensywności zderzenia.
Do zastosowania dopuszcza się bariery o następujących parametrach:
Lp.
poziom powstrzymywania
poziom szerokości pracującej
poziom intensywności zderzenia
1.
H1
W5
A

2
N2
W5
A

Rozstaw słupków bariery należy dobrać do odpowiedniego promienia łuku drogi i odcinków prostych jeśli jest to wymagane instrukcją montażu producenta. Długość odcinków podstawowych bariery ochronnej uzależniona jest od warunków technicznych przedstawionych przez producenta oraz ukształtowania przekroju podłużnego drogi.

2.3. Zabezpieczenie metalowych elementów bariery przed korozją

Sposób zabezpieczenia antykorozyjnego elementów bariery ustala producent w taki sposób, aby zapewnić trwałość powłoki antykorozyjnej przez okres 5 do 10 lat w warunkach normalnych, do co najmniej 3 do 5 lat w środowisku o zwiększonej korozyjności. Wszystkie uszkodzenia powłoki powinny zostać naprawione, a naprawy zaakceptowane przez Inspektora. Powłoki ochronne należy wykonać zgodnie z normą PN EN ISO 1461.

Lp.
Wyszczególnienie
Jednostka
Wymaganie
Metoda badania wg.
1
2
3
4
5
1.
Grubość średnia powłoki cynkowej dla grubości stali:
> 1,5 mm, < 3,0 mm
> 3,0 mm, < 6,0 mm
> 6,0 mm

µm

55
70
85

PN-EN ISO 1461:2000
2.
Grubość powłoki ochronnej cynkowej liny stalowej

≥ 240g/m2
tj. 33,6 µm

2.4. Elementy odblaskowe

Elementy odblaskowe należy zamocować do bariery w sposób trwały, zgodny z wytycznymi producenta barier stalowych.
Barwa powierzchni lica elementów odblaskowych:
czerwona po prawej stronie jezdni
biała po lewej stronie jezdni.

3. SPRZĘT
3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu
Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 3.

Przy ustawianiu barier drogowych należy używać następującego sprzętu specjalistycznego:
odp. narzędzi (wiertnic lub innych) do wykonywania otworów posadowienia słupka
wibratorów do zagęszczania gruntu,
młotów pneumatycznych/hydraulicznych (kafarów) do wbijania słupków w grunt,
ewentualnie samochodu technicznego z urządzeniem do rozwijania liny z bębna, zestawu sprzętu specjalistycznego do mierzenia naciągu wstępnego lin

4. TRANSPORT
4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu
Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 4.

5. WYKONANIE ROBÓT
5.1. Ogólne zasady wykonania robót
Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 5.
5.2. Roboty przygotowawcze
Przed wykonaniem właściwych robót należy:
wytyczyć trasę bariery,
ustalić lokalizację słupków,
określić wysokość prowadnicy bariery,
określić miejsca odcinków początkowych i końcowych bariery,
ustalić ew. miejsca przerw, przejść i przejazdów w barierze, itp.
5.3. Osadzenie słupków:
Osadzenie słupków winno być wykonane zgodnie z instrukcją producenta certyfikowanego systemu barier ochronnych.
Dopuszczalna technologicznie odchyłka odległości między słupkami, wynika z instrukcji producenta.
5.4. Montaż bariery
Bariera powinna być montowana zgodnie z instrukcją montażową lub zgodnie z zasadami konstrukcyjnymi ustalonymi przez producenta bariery.
Montaż bariery, w ramach dopuszczalnych odchyłek, powinien doprowadzić do zapewnienia równej i płynnej linii prowadnic bariery w planie i profilu.
Przy montażu bariery niedopuszczalne jest wykonywanie jakichkolwiek otworów lub cięć, naruszających powłokę cynkową poszczególnych elementów bariery.
Montaż wszystkich elementów składowych systemu barier ochronnych powinien być wykonany ściśle według zaleceń producenta bariery z zastosowaniem przewidzianych do tego celu elementów (obejm, wsporników itp.) oraz właściwych śrub i podkładek.
Przy montażu barier należy zwracać uwagę na poprawne wykonanie, zgodne z instrukcją i wytycznymi producenta barier:
odcinków początkowych i końcowych bariery, o właściwej długości odcinka, z zastosowaniem łączników ukośnych w miejscach niezbędnych przy połączeniu poziomego odcinka prowadnicy z odcinkiem nachylonym, z odchyleniem odcinka w planie w miejscach przewidzianych dla barier skrajnych,
odcinków przejściowych pomiędzy różnymi typami i odmianami barier, w tym m.in. na dojazdach do mostu z zastosowaniem właściwej długości odcinka ukośnego w planie,
przerw, przejść i przejazdów w barierze w celu np. na skrzyżowaniu z drogami lub na zjazdach,

dodatkowych urządzeń, jak np. dodatkowej prowadnicy bariery, osłony słupków bariery, itp.
Na barierze powinny być umieszczone elementy odblaskowe:
czerwone - po prawej stronie jezdni,
białe - po lewej stronie jezdni.
Elementy odblaskowe należy umocować do bariery w sposób trwały, zgodny z wytycznymi producenta barier.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT
6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót
Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 6.
6.2. Badania przed rozpoczęciem robót
Przed przystąpieniem do robót Wykonawca powinien przedstawić Inspektorowi:
Krajowy Certyfikat Zgodności (kopie),
deklaracje zgodności na konstrukcję drogowej bariery ochronnej.
6.3. Kontrola w czasie wykonywania robót
W czasie wykonywania robót należy zbadać:
zgodność wykonania bariery ochronnej z dokumentacją projektową, dokumentacją producenta oraz SST (lokalizacja, wymiary, wysokość taśm profilowych lub lin nad gruntem),
zachowanie dopuszczalnych odchyłek wymiarów zgodnie dokumentacją certyfikującą,
poprawność posadowienia słupków
ewentualnie prawidłowość posadowienia bloków kotwiących,
ewentualnie poprawność siły naciągu lin.

7. OBMIAR ROBÓT
7.1. Ogólne zasady obmiaru robót
Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 7.
7.2. Jednostka obmiarowa
Jednostka obmiarowa jak w przedmiarze robót.

8. ODBIÓR ROBÓT
8.1. Ogólne zasady odbioru robót
Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 8.
Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, SST i wymaganiami Inspektora, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji wg pktu 6 dały wyniki pozytywne.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI
9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności
Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 9.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE
10.1. Inne dokumenty
1. Wytyczne stosowania drogowych barier ochronnych, GDDP, kwiecień 2010.
2. D.U. Nr 220, poz. 2181 z dnia 23 grudnia 2003 r – Załącznik nr 4 do Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. W sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach wraz z późniejszymi zmianami.

Urządzenia zabezpieczające ruch pieszych D-07.06.02
1. WSTĘP
1.1. Przedmiot SST
Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej (skrót: SST) są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z realizacją urządzeń zabezpieczających ruch pieszych w ramach inwestycji – „Przebudowa drogi powiatowej nr 1646K Skrzypne – Szaflary - Ostrowska w km od 1+074,00 do 1+673,00 w miejscowości Skrzypne".

1.2. Zakres stosowania SST

SST jest stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy wykonaniu robót wymienionych w pkt 1.1 niniejszej SST.

1.3. Zakres robót objętych SST

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad prowadzenia robót związanych z urządzeniami zabezpieczającymi ruch pieszych, do których należą:
ogrodzenia ochronne sztywne, takie jak: barierki rurowe, barierki z kształtowników, płotki panelowe

1.4. Określenia podstawowe

1.4.1. Ogrodzenia ochronne sztywne - przegrody fizyczne chroniące ruch pieszy od ruchu kołowego lub przed upadkiem z wysokości wykonane z kształtowników stalowych, szczeblin lub panelami np. z tworzyw sztucznych.

1.4.2. Bariery z rur stalowych - przegrody fizyczne oddzielające ruch pieszy od ruchu kołowego wykonane z rur stalowych – min. bariery oznaczone symbolem U11a lub U-12 wg „Szczegółowych warunków technicznych dla [...] urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego [...]".

1.4.3. Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z odpowiednimi polskimi normami i z definicjami podanymi w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 1.4.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 1.5.

2. MATERIAŁY

2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów

Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania, podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 2.

2.2. Dokument dopuszczający do stosowania materiałów

Każdy materiał do wykonania urządzeń bezpieczeństwa ruchu i ich mocowania musi posiadać aprobatę techniczną wydaną przez uprawnioną jednostkę oraz certyfikat bezpieczeństwa (znak „B") nadany przez uprawnioną jednostkę. Powyższe wymagania dotyczą elementów składowych oraz urządzenia jako całości.

2.3. Rury stalowe dla ogrodzeń sztywnych i słupków

Rury powinny odpowiadać wymaganiom PN-H-74219, PN-H-74220 lub innej zaakceptowanej przez Inspektora. Powierzchnia zewnętrzna i wewnętrzna rur nie powinna wykazywać wad w postaci łusek, pęknięć, zawalcowań i naderwań. Dopuszczalne są nieznaczne nierówności, pojedyncze rysy wynikające z procesu wytwarzania, mieszczące się w granicach dopuszczalnych odchyłek wymiarowych.

2.4. Powłoki metalizacyjne cynkowe

Powłoka metalizacyjna cynkowa na konstrukcjach stalowych, powinna być z cynku o czystości nie mniejszej niż 99,5 % i odpowiadać wymaganiom BN-89/1076-02. Minimalna grubość powłoki cynkowej powinna nie być mniejsza niż 160 mm. Powierzchnia powłoki powinna być jednorodna pod względem ziarnistości. Nie może ona wykazywać widocznych wad jak rysy, pęknięcia, pęcherze lub odstawanie powłoki od podłoża.

2.5. Materiały do malowania powłok malarskich

Do malowania urządzeń ze stali, żeliwa lub metali nieżelaznych należy używać materiały zgodne z PN-B-10285 lub stosownie do ustaleń Inspektora. Nie dopuszcza się stosowania wyrobów lakierowanych o nieznanym pochodzeniu, niemających uzgodnionych wymagań oraz niesprawdzonych zgodnie z postanowieniami norm. W przypadku, gdy barwa i połysk odgrywają istotną rolę, a nie są ujęte w normach, powinny być ustalone odpowiednie wzorce w porozumieniu z dostawcą.

3. SPRZĘT

3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 3.

4. TRANSPORT

4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 4.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Ogólne zasady wykonania robót

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 5.

5.2. Zasady wykonania urządzeń zabezpieczających ruch pieszych

Przed wykonywaniem robót należy wytyczyć lokalizację barier, płotków i innych urządzeń liniowych zabezpieczających ruch pieszych na podstawie dokumentacji projektowej, SST lub zaleceń Inspektora.

Do podstawowych czynności objętych niniejszą SST przy wykonywaniu ww. robót należą:
wykonanie dołów pod słupki,
wykonanie fundamentów betonowych pod słupki,
ustawienie słupków,
zamontowanie elementów zabezpieczeń.

5.3. Wykonanie słupków, osadzenie barier w podłożu gruntowym

5.3.1. Wykonanie dołów pod słupki, bariery

Jeśli dokumentacja systemu zabezpieczenia pieszych nie podaje inaczej, to doły pod słupki powinny mieć wymiary w planie co najmniej o 20 cm większe od wymiarów słupka, a głębokość od 0,8 do 1,2 m. Dla wykonaniu dołu pod fundament betonowy - wymiary przekroju poprzecznego mogą wynosić 30 x 30 cm, a głębokość otworu co najmniej 0,75 m przy wypełnianiu betonem otworu gruntowego lub wymiary powinny być ustalone indywidualnie w przypadku stosowania prefabrykowanego fundamentu betonowego.

5.3.2. Ustawienie słupków wraz z wykonaniem fundamentów betonowych pod słupki

Jeśli systemu zabezpieczenia pieszych nie podaje inaczej, to słupki mogą być osadzone w betonie ułożonym w dołku albo oprawione w bloczki betonowe i dostarczane do miejsca budowy urządzenia zabezpieczającego ruch pieszych. Słupek należy wstawić w gotowy wykop i napełnić otwór mieszanką betonową. Do czasu stwardnienia betonu słupek należy podeprzeć.

Słupki, bez względu na rodzaj i sposób osadzenia w gruncie, powinny stać pionowo w linii urządzenia zabezpieczającego ruch pieszych, a ich wierzchołki powinny znajdować się na jednakowej wysokości. Słupki z rur powinny mieć zaspawany górny otwór rury. Słupki końcowe, narożne oraz stojące na załamaniach wygrodzenia o kącie większym od 15o należy zabezpieczyć przed wychylaniem się ukośnymi słupkami wspierającymi, ustawiając je wzdłuż biegu ogrodzenia pod kątem około 30 do 45o.

5.3.3. Słupki wbijane lub wwibrowywane bezpośrednio w grunt

Dopuszcza się bezpośrednie wbijanie lub wwibrowywanie słupków w grunt z zachowaniem wymogów co do sposobu wykonania, zapewniającego zachowanie osi słupka w pionie i niepowodujący odkształceń lub uszkodzeń słupka.

5.4. Wykonanie urządzeń zabezpieczających ruch pieszych w formie poręczy

Poręcze zabezpieczający ruch pieszy winny być wykonane zgodnie z dokumentacją systemu zabezpieczenia pieszych. Konstrukcja ta musi posiadać odpowiednie aprobaty techniczne.

Długość segmentów: dla poręczy ze szczeblinami 1,0 m dla pozostałych 2,0 m. Wysokość poręczy wynosi 1,0 m. Poręcze powinny odpowiadać wymaganiom „Szczegółowych warunków technicznych dla [...] urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego [...]”. Maksymalną długość poręczy nie dylatowanych określa się na 25 m.

5.5. Malowanie metalowych urządzeń zabezpieczających ruch pieszych

Zaleca się przeprowadzać malowanie wyłącznie w dni pogodne, przy zalecanej temperaturze powietrza od 15 do 20oC; nie należy malować podczas występującej mgły i rosy.

Należy przestrzegać następujących zasad przy malowaniu urządzeń:
powierzchnia stali powinna być starannie oczyszczona,
do malowania można stosować farby ogólnego stosowania przeznaczone do użytku zewnętrznego, dobrej jakości, z nieprzekroczonym okresem gwarancji,
malowanie należy wykonać min. dwuwarstwowo: farbą do gruntowania i min. 1 raz farbą nawierzchniową, przy czym każdą następną warstwę można nałożyć po całkowitym wyschnięciu farby poprzedniej.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D-00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 6.

6.2. Badania przed przystąpieniem do robót

Przed przystąpieniem do robót Wykonawca powinien uzyskać od producentów zaświadczenia o jakości (atesty).

Do materiałów, których producenci są zobowiązani (przez właściwe normy PN i BN) dostarczyć zaświadczenia o jakości (atesty) należą:
liny stalowe,
rury i kształtowniki,
gotowe elementy konstrukcji urządzeń zabezpieczających.

6.3. Badania i kontrola w czasie wykonywania robót

6.3.1. Badania materiałów w czasie wykonywania robót

Wszystkie materiały dostarczone na budowę z zaświadczeniem o jakości (atestem) producenta powinny być sprawdzone w zakresie powierzchni wyrobu i jego wymiarów. Częstotliwość badań i ocena ich wyników powinna być zgodna z zaleceniami tablicy 1.

Tablica 1. Częstotliwość badań przy sprawdzeniu powierzchni i wymiarów wyrobów dostarczonych przez producentów

Lp.	Rodzaj badania	Liczba badań	Opis badań	Ocena wyników badań
1	Sprawdzenie powierzchni	od 5 do 10 badań z wybranych losowo elementów w każdej dostarczonej partii wyrobów liczącej do 1000 elementów	Powierzchnię zbadać nieuzbrojonym okiem. Do ew. sprawdzenia głębokości wad użyć dostępnych narzędzi (np. liniałów z czujnikiem, suwmiarek, mikrometrów itp.	Wyniki badań powinny być zgodne z wymaganiami punktu 2
2	Sprawdzenie wymiarów		Przeprowadzić uniwersalnymi przyrządami pomiarowymi lub sprawdzianami	

6.3.2. Kontrola w czasie wykonywania robót

W czasie wykonywania urządzeń zabezpieczających ruch pieszych należy zbadać:
zgodność wykonania urządzeń z dokumentacją projektową (lokalizacja, wymiary),
zachowanie dopuszczalnych odchyłek wymiarów,
prawidłowość wykonania dołów pod słupki,
poprawność wykonania fundamentów pod słupki,
poprawność ustawienia słupków,
prawidłowość montażu gotowych elementów zgodnie z instrukcją przekazaną przez Producenta.

7. OBMIAR ROBÓT
7.1. Ogólne zasady obmiaru robót
Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 7.
7.2. Jednostka obmiarowa
Jednostka obmiarowa jak w przedmiarze robót.

8. ODBIÓR ROBÓT
8.1. Ogólne zasady odbioru robót
Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 8.
Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, SST i wymaganiami Inspektora, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji wg pktu 6 dały wyniki pozytywne.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI
9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności
Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 9.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE
10.1. Normy
1. PN-B-10285 Roboty malarskie budowlane farbami, lakierami i emaliami na spoinach bezwodnych
2. PN-H-74219 Rury stalowe bez szwu walcowane na gorąco ogólnego zastosowania
3. PN-H-74220 Rury stalowe bez szwu ciągnione i walcowane na zimno ogólnego przeznaczenia
4. PN-H-82200 Cynk
5. PN-H-84023-07 Stal określonego zastosowania. Stal na rury
6. PN-H-97052 Ochrona przed korozją. Ocena przygotowania powierzchni stali, staliwa i żeliwa do malowania
7. PN-H-97053 Ochrona przed korozją. Malowanie konstrukcji stalowych. Ogólne wytyczne
8. BN-89/1076-02 Ochrona przed korozją. Powłoki metalizacyjne cynkowe i aluminiowe na konstrukcjach stalowych, staliwnych i żeliwnych. Wymagania i badania
10.2. Inne dokumenty
9. „Szczegółowe warunki techniczne dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunki ich umieszczania na drogach” - załącznik do rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 3 lipca 2003 r. (Dz.U. Nr 220, poz. 2181 z dnia 23.12.2003r.)

Elementy ulic D–08.00.00
Krawężniki betonowe D–08.01.01
1. WSTĘP
1.1. Przedmiot SST
Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej (skrót: SST) są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z ustawieniem krawężników betonowych w ramach inwestycji – „Przebudowa drogi powiatowej nr 1646K Skrzypne – Szaflary - Ostrowska w km od 1+074,00 do 1+673,00 w miejscowości Skrzypne”.
1.2. Zakres stosowania SST
SST jest stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy wykonaniu robót wymienionych w pkt 1.1 niniejszej SST.
1.3. Zakres robót objętych SST
Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad prowadzenia robót związanych z ustawieniem krawężników:
betonowych na ławie betonowej z oporem,
betonowych wtopionych (obniżonych) na ławie betonowej z oporem.
1.4. Określenia podstawowe

1.4.1. Krawężniki betonowe – prefabrykowane belki betonowe ograniczające chodniki dla pieszych, pasy dzielące, wyspy kierujące oraz nawierzchnie drogowe.
1.4.2. Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z odpowiednimi polskimi normami i z definicjami podanymi w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 1.4.
1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót
Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 1.5.

2. MATERIAŁY
2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów
Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania, podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 2.
2.2. Stosowane materiały
Materiałami stosowanymi są:
krawężniki betonowe,
piasek na podsypkę i do zapraw,
cement do podsypki i zapraw,
woda,
materiały do wykonania ławy pod krawężniki.
2.3. Krawężniki betonowe – klasyfikacja
Klasyfikacja jest zgodna z BN–80/6775–03/01 [11].
2.3.1. Typy – dopuszcza się stosowanie krawężników typu D – drogowe.
2.3.2. Rodzaje – dopuszcza się stosowanie krawężników prostokątnych ściętych – rodzaj „a",.
2.3.3. Odmiany – dopuszcza się stosowanie krawężników odmiany „1" – krawężnik betonowy jednowarstwowy.
2.3.4. Gatunki – dopuszcza się stosowanie krawężników gatunku 1 – „G1"
2.3.5. Wielkości – dopuszcza się stosowanie krawężników Krawężnik o wysokości 30 cm i grubości 15 cm,
2.3.6. Klasa – dopuszcza się stosowanie krawężników klasy I.
2.4. Krawężniki betonowe – wymagania techniczne
2.4.1. Kształt i wymiary
Kształt krawężników betonowych przedstawiono na rysunku 1, wymiary podano w tablicy 1, wraz z dopuszczalnymi odchyłkami.
Rys. 1. Krawężnik rodzaju „a"
Tablica nr 1. Wymiary krawężników betonowych wraz dopuszczalnymi odchyłkami

Typ
krawężnika
Rodzaj
krawężnika
Wymiary krawężników, [mm]

l
b
h
c
d
D
a
1000 ± 8 – gat.1
150 ± 3
300 ± 3
30
120
Rys. 2. Wpusty na powierzchniach stykowych krawężników

2.4.2. Dopuszczalne wady i uszkodzenia

Powierzchnie krawężników betonowych powinny być bez rys, pęknięć i ubytków betonu, o fakturze z formy lub zatartej. Krawędzie elementów powinny być równe i proste. Dopuszczalne wady oraz uszkodzenia powierzchni i krawędzi elementów, zgodnie z BN–80/6775–03/01 [11], nie powinny przekraczać wartości podanych w tablicy 2.

Tablica 2. Dopuszczalne wady i uszkodzenia krawężników betonowych

Rodzaj wad i uszkodzeń Dopuszczalna wielkość wad i uszkodzeń	Gatunek 1
Wklęsłość lub wypukłość powierzchni krawężników w mm	2
Szczerby i uszkodzenia krawędzi i naroży ograniczających powierzchnie górne (ścieralne), mm niedopuszczalne	
ograniczających pozostałe powierzchnie:	
– liczba max	2
– długość, mm, max	20
– głębokość, mm, max	6

2.4.3. Składowanie

Krawężniki betonowe mogą być przechowywane na składowiskach otwartych, posegregowane według typów, rodzajów, odmian, gatunków i wielkości. Krawężniki betonowe należy układać z zastosowaniem podkładek i przekładek drewnianych o wymiarach: grubość 2,5 cm, szerokość 5 cm, długość min. 5 cm większa niż szerokość krawężnika.

2.4.4. Beton i jego składniki

2.4.4.1. Beton do produkcji krawężników

Do produkcji krawężników należy stosować beton wg PN–B–06250 (PN–EN 206–1) [2, 2a], B 30 (C 25/30). Beton użyty do produkcji krawężników powinien charakteryzować się:
nasiąkliwością, poniżej 4%,
ścieralnością na tarczy Boehmego, dla gatunku 1: 3 mm,
mrozoodpornością i wodoszczelnością, zgodnie z normą PN–B–06250 (PN–EN 206–1) [2, 2a].

2.4.4.2. Cement

Cement stosowany do betonu powinien być cementem portlandzkim klasy nie niższej niż „32,5” wg PN–B–19701 [7]. Przechowywanie cementu powinno być zgodne z BN–88/6731–08 [9].

2.4.4.3. Kruszywo

Kruszywo powinno odpowiadać wymaganiom PN–B–06712 (PN–EN 12620:2004) [5, 5a]. Kruszywo należy przechowywać w warunkach zabezpieczających je przed zanieczyszczeniem, zmieszaniem z kruszywami innych asortymentów, gatunków i marek.

2.4.4.4. Woda

Woda powinna być odmiany „1” i odpowiadać wymaganiom PN–B–32250 (PN–EN 1008:2003) [8, 8a].

2.5. Materiały na podsypkę i do zapraw

Piasek na podsypkę cementowo–piaskową powinien odpowiadać wymaganiom PN–B–06712 (PN–EN 12620:2004) [5, 5a], a do zaprawy cementowo–piaskowej PN–B–06711 [4]. Cement na podsypkę i do zaprawy cementowo–piaskowej powinien być cementem portlandzkim klasy nie mniejszej niż „32,5”, odpowiadający wymaganiom PN–B–19701 [7]. Woda powinna być odmiany „1” i odpowiadać wymaganiom PN–B–32250 (PN–EN 1008:2003) [8, 8a].

2.6. Materiały na ławy

Do wykonania betonowej ławy (z oporem) pod krawężniki należy stosować beton klasy min. C12/15 wg PN–B–06250 [2], którego składniki powinny odpowiadać wymaganiom punktu 2.4.4.

2.7. Masa zalewowa

Masa zalewowa, do wypełnienia szczelin dylatacyjnych na gorąco, powinna odpowiadać wymaganiom BN–74/6771–04 [10] lub aprobaty technicznej.

3. SPRZĘT

3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 3.

3.2. Sprzęt

Roboty wykonuje się ręcznie przy zastosowaniu:

betoniarek do wytwarzania betonu i zapraw oraz przygotowania podsypki cementowo–piaskowej,
pił (gilotyn) do docinania krawężników,
narzędzi ręcznych (młotki gumowe, szpachle itd.)
nosideł do transportowania krawężników.

4. TRANSPORT

4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 4.

4.2. Transport krawężników

Krawężniki betonowe mogą być przewożone dowolnymi środkami transportowymi. Krawężniki betonowe układać należy na środkach transportowych w pozycji pionowej z nachyleniem w kierunku jazdy. Krawężniki powinny być zabezpieczone przed przemieszczeniem się i uszkodzeniami w czasie transportu, a górna warstwa nie powinna wystawać poza ściany środka transportowego więcej niż 1/3 wysokości tej warstwy. Transport krawężników z zakładu prefabrykacji powinien się odbywać na paletach, na których ułożono krawężniki w stos o wysokości nie większej od 1,0 m i zabezpieczono spinając taśmą stalową lub foliowano.

4.3. Transport pozostałych materiałów

Wg odpowiednich SST.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Ogólne zasady wykonania robót

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 5.

5.2. Wykonanie koryta pod ławy

Koryto pod ławy należy wykonywać zgodnie z PN–B–06050 [1]. Wymiary wykopu powinny odpowiadać wymiarom ławy w planie z uwzględnieniem w szerokości dna wykopu i ew. konstrukcji szalunku. Wskaźnik zagęszczenia dna wykonanego koryta pod ławę powinien wynosić co najmniej 0,97 według normalnej metody Proctora.

5.3. Wykonanie ław betonowych

Wykonanie ław powinno być zgodne z BN–64/8845–02 [13]. Ławy betonowe z oporem wykonuje się w szalowaniu. Beton rozścielony w szalowaniu lub bezpośrednio w korycie powinien być wyrównywany warstwami. Betonowanie ław należy wykonywać zgodnie z wymaganiami PN–B–06251 [3], przy czym należy stosować co 50 m szczeliny dylatacyjne wypełnione bitumiczną masą zalewową.

5.4. Ustawienie krawężników betonowych

5.4.1. Zasady ustawiania krawężników

Światło (odległość górnej powierzchni krawężnika od jezdni) powinno być zgodne z ustaleniami dokumentacji projektowej. Na zjazdach przez chodnik i przejściach dla pieszych należy wykonać obniżenie krawężnika do odsłonięcia zgodnego z dokumentacją projektową. Ustawienie krawężników powinno być zgodne z BN–64/8845–02 [13].

5.4.2. Ustawienie krawężników na ławie betonowej

Ustawianie krawężników na ławie betonowej wykonuje się na podsypce z piasku lub na podsypce cementowo–piaskowej o grubości 3 do 5 cm po zagęszczeniu.

5.4.3. Wypełnianie spoin

Spoiny krawężników nie powinny przekraczać szerokości 1 cm. Spoiny należy wypełnić zaprawą cementowo–piaskową, przygotowaną w stosunku 1:2. Zalewanie spoin krawężników zaprawą cementowo–piaskową stosuje się wyłącznie do krawężników ustawionych na ławie betonowej. Spoiny krawężników przed zalaniem zaprawą należy oczyścić i zmyć wodą. Dla zabezpieczenia przed wpływami temperatury krawężniki ustawione na podsypce cementowo–piaskowej i o spoinach zalanych zaprawą należy zalewać co 50 m bitumiczną masą zalewową nad szczeliną dylatacyjną ławy.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 6.

6.2. Badania przed przystąpieniem do robót

6.2.1. Badania krawężników

Przed przystąpieniem do robót Wykonawca powinien wykonać badania materiałów przeznaczonych do ustawienia krawężników betonowych i przedstawić wyniki tych badań Inspektorowi do akceptacji.

Sprawdzenie wyglądu zewnętrznego należy przeprowadzić na podstawie oględzin elementu przez pomiar i policzenie uszkodzeń występujących na powierzchniach i krawędziach elementu zgodnie z wymaganiami tablicy 2. Pomiary długości i głębokości uszkodzeń należy wykonać za pomocą przymiaru stalowego lub suwmiarki z dokładnością do 1 mm, zgodnie z ustaleniami PN–B–10021 [6].

Sprawdzenie kształtu i wymiarów elementów należy przeprowadzić z dokładnością do 1 mm przy użyciu suwmiarki oraz przymiaru stalowego lub taśmy zgodnie z wymaganiami tablicy 1.

Sprawdzenie kątów prostych w narożach elementów wykonuje się przez przyłożenie kątownika do badanego naroża i zmierzenia odchyłek z dokładnością do 1 mm.

6.2.2. Badania pozostałych materiałów

Badania pozostałych materiałów stosowanych przy ustawianiu krawężników betonowych powinny obejmować wszystkie właściwości, określone w normach podanych dla odpowiednich materiałów w pkt 2.

6.3. Badania w czasie robót

6.3.1. Sprawdzenie koryta pod ławę

Należy sprawdzać wymiary koryta oraz zagęszczenie podłoża na dnie wykopu. Tolerancja dla szerokości wykopu wynosi ± 2 cm. Zagęszczenie podłoża powinno być zgodne z pkt 5.2.

6.3.2. Sprawdzenie ław

Przy wykonywaniu ław badaniu podlegają:

zgodność profilu podłużnego górnej powierzchni ław z dokumentacją projektową – profil podłużny górnej powierzchni ławy powinien być zgodny z projektowaną niweletą. Dopuszczalne odchylenia mogą wynosić ± 1 cm na każde 100 m ławy.

wymiary ław – wymiary ław należy sprawdzić w dwóch dowolnie wybranych punktach na każde 100 m ławy; tolerancje wymiarów wynoszą:

dla wysokości ± 10% wysokości projektowanej,

dla szerokości ± 10% szerokości projektowanej.

równość górnej powierzchni ław – równość górnej powierzchni ławy sprawdza się przez przyłożenie w dwóch punktach, na każde 100 m ławy trzymetrowej łaty; prześwit pomiędzy górną powierzchnią ławy i przyłożoną łatą nie może przekraczać 1 cm.

odchylenie linii ław od projektowanego kierunku; dopuszczalne odchylenie linii ław od projektowanego kierunku nie może przekraczać ± 2 cm na każde 100 m wykonanej ławy.

6.3.3. Sprawdzenie ustawienia krawężników

Przy ustawianiu krawężników należy sprawdzać:
dopuszczalne odchylenia linii krawężników w poziomie od linii projektowanej, które wynosi ± 1 cm na każde 100 m ustawionego krawężnika,
dopuszczalne odchylenie niwelety górnej płaszczyzny krawężnika od niwelety projektowanej, które wynosi ± 1 cm na każde 100 m ustawionego krawężnika,
równość górnej powierzchni krawężników, sprawdzane przez przyłożenie w dwóch punktach na każde 100 m krawężnika, trzymetrowej łaty, przy czym prześwit pomiędzy górną powierzchnią krawężnika i przyłożoną łatą nie może przekraczać 1 cm,
dokładność wypełnienia spoin bada się co 10 metrów w miejscu występowania spoiny; spoiny muszą być wypełnione całkowicie na pełną głębokość.

7. OBMIAR ROBÓT

7.1. Ogólne zasady obmiaru robót

Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 7.

7.2. Jednostka obmiarowa

Jednostka obmiarowa jak w przedmiarze robót.

8. ODBIÓR ROBÓT

8.1. Ogólne zasady odbioru robót

Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 8.
Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, SST i wymaganiami Inspektora, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji wg pkt 6 dały wyniki pozytywne.

8.2. Odbiór robót zanikających i ulegających zakryciu

Odbiorowi robót zanikających i ulegających zakryciu podlegają:
wykonanie koryta pod ławę,
wykonanie ławy,
wykonanie podsypki.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 9.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

10.1. Normy

1. PN–B–06050	Roboty ziemne budowlane
2. PN–B–06250	Beton zwykły
2a. PN–EN 206–1	Beton – Wymagania, właściwości, produkcja i zgodność
3. PN–B–06251	Roboty betonowe i żelbetowe
4. PN–B–06711	Kruszywo mineralne. Piasek do betonów i zapraw
5. PN–B–06712	Kruszywa mineralne do betonu zwykłego
5a. PN–EN 12620:2004	Kruszywa do betonu
6. PN–B–10021	Prefabrykaty budowlane z betonu. Metody pomiaru cech geometrycznych
7. PN–B–19701	Cement. Cement powszechnego użytku. Skład, wymagania i ocena zgodności
8. PN–B32250	Materiały budowlane. Woda do betonów i zapraw
8a. PN–EN 1008:2003	Woda zarobowa do betonu [...]
9. BN–88/6731–08	Cement. Transport i przechowywanie
10. BN–74/6771–04	Drogi samochodowe. Masa zalewowa
11. BN–80/6775–03/01	Prefabrykaty budowlane z betonu. Elementy nawierzchni dróg, ulic, parkingów i torowisk tramwajowych. Wspólne wymagania i badania

12. BN–80/6775–03/04 Prefabrykaty budowlane z betonu. Elementy nawierzchni dróg, ulic, parkingów i torowisk tramwajowych. Krawężniki i obrzeża chodnikowe
13. BN–64/8845–02 Krawężniki uliczne. Warunki techniczne ustawiania i odbioru.
10.2. Inne dokumenty
14. Katalog powtarzalnych elementów drogowych (KPED), Transprojekt – Warszawa, 1979 i 1982 r.

Betonowe obrzeża chodnikowe D–08.03.01

1. WSTĘP
1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej (skrót: SST) są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z ustawieniem betonowego obrzeża chodnikowego w ramach inwestycji – „Przebudowa drogi powiatowej nr 1646K Skrzypne – Szaflary - Ostrowska w km od 1+074,00 do 1+673,00 w miejscowości Skrzypne".

1.2. Zakres stosowania SST

SST jest stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy wykonaniu robót wymienionych w pkt 1.1 niniejszej SST.

1.3. Zakres robót objętych SST

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad prowadzenia robót związanych z ustawieniem betonowego obrzeża chodnikowego.

1.4. Określenia podstawowe

1.4.1. Obrzeża chodnikowe – prefabrykowane belki betonowe rozgraniczające jednostronnie lub dwustronnie ciągi komunikacyjne od terenów nieprzeznaczonych do komunikacji.

1.4.2. Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z odpowiednimi polskimi normami i z definicjami podanymi w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 1.4.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 1.5.

2. MATERIAŁY
2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów

Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania, podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 2.

2.2. Stosowane materiały

Materiałami stosowanymi są:
obrzeża odpowiadające wymaganiom BN–80/6775–03/04 [9] i BN–80/6775–03/01 [8],
żwir lub piasek do wykonania ław,
cement wg PN–B–19701 [7],
piasek do zapraw wg PN–B–06711 (PN–EN 12620:2004) [3, 3a].

2.3. Betonowe obrzeża chodnikowe – klasyfikacja

Dopuszcza się stosowanie obrzeży wysokich – Ow.

Dopuszcza się stosowanie obrzeży w gatunku 1 – G1.

2.4. Betonowe obrzeża chodnikowe – wymagania techniczne
2.4.1. Wymiary betonowych obrzeży chodnikowych

Kształt obrzeży betonowych przedstawiono na rysunku 1, a wymiary wraz z dopuszczalnymi odchyłkami podano w tablicy 1.

Rysunek 1. Kształt betonowego obrzeża chodnikowego

Tablica 1. Wymiary obrzeży i dopuszczalne odchyłki od wymiarów

Rodzaj obrzeża
Wymiary obrzeży, cm

1
b
h
r
Ow
100

8
30
3
dopuszczalna odchyłka [mm]
gat. 1 G1
 8
 3
 3
–
2.4.2. Dopuszczalne wady i uszkodzenia obrzeży

Powierzchnie obrzeży powinny być bez rys, pęknięć i ubytków betonu, o fakturze z formy lub zatartej. Krawędzie elementów powinny być równe i proste. Dopuszczalne wady oraz uszkodzenia powierzchni i krawędzi elementów nie powinny przekraczać wartości podanych w tablicy 2.

Tablica 2. Dopuszczalne wady i uszkodzenia obrzeży

Rodzaj wad i uszkodzeń
Dopuszczalna wielkość wad i uszkodzeń

gat. 1
gat. 2
Wklęsłość lub wypukłość powierzchni i krawędzi w mm
2
3
Szczerby i uszkodzenia krawędzi i naroży
ograniczających powierzchnie górne (ścieralne)
niedopuszczalne

ograniczających pozostałe powierzchnie:

liczba, max
2
2

długość, mm, max
20
40

głębokość, mm, max
6
10

2.4.3. Składowanie

Betonowe obrzeża chodnikowe mogą być przechowywane na składowiskach otwartych, posegregowane według rodzajów i gatunków. Betonowe obrzeża chodnikowe należy układać z zastosowaniem podkładek i przekładek drewnianych o wymiarach co najmniej: grubość 2,5 cm, szerokość 5 cm, długość minimum 5 cm większa niż szerokość obrzeża.

2.4.4. Beton i jego składniki

Do produkcji obrzeży należy stosować beton według PN–B–06250 (PN–EN 206–1) [2, 2a], klasy C20/25 i C25/30.

2.5. Materiały na podsypkę i do zapraw

Piasek na podsypkę cementowo–piaskową powinien odpowiadać wymaganiom PN–B–06712 [10], a do zaprawy cementowo–piaskowej PN–B–06711 (PN–EN 12620:2004) [3, 3a]. Cement na podsypkę i do zaprawy cementowo–piaskowej powinien być cementem portlandzkim klasy nie

mniejszej niż „32,5”, odpowiadający wymaganiom PN–B–19701 [7]. Woda powinna być odmiany „1” i odpowiadać wymaganiom PN–B–32250 [11].

2.6. Materiały na ławy

Do wykonania betonowej ławy pod obrzeża należy stosować beton klasy min. C12/15 wg PN–B–06250 (PN–EN 206–1) [2, 2a], którego składniki powinny odpowiadać wymaganiom punktu 2.4.4.

3. SPRZĘT

3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 3.

3.2. Sprzęt

Roboty wykonuje się ręcznie przy zastosowaniu drobnego sprzętu pomocniczego.

4. TRANSPORT

4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 4.

4.2. Transport obrzeży

Betonowe obrzeża chodnikowe mogą być przewożone dowolnymi środkami transportu po osiągnięciu przez beton wytrzymałości minimum 0,7 wytrzymałości projektowanej. Obrzeża powinny być zabezpieczone przed przemieszczeniem się i uszkodzeniami w czasie transportu.

4.3. Transport pozostałych materiałów

Wg odpowiednich SST.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Ogólne zasady wykonania robót

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 5.

5.2. Wykonanie koryta pod ławy

Koryto pod podsypkę (ławę) należy wykonywać zgodnie z PN–B–06050 [1]. Wymiary wykopu powinny odpowiadać wymiarom ławy w planie z uwzględnieniem w szerokości dna wykopu ew. konstrukcji szalunku.

5.3. Wykonanie ław betonowych ewentualnie żwirowych albo piaskowych

Ławy betonowe zwykłe w gruntach spoistych wykonuje się bez szalowania, przy gruntach sypkich należy stosować szalowanie. Beton rozścielony w szalowaniu lub bezpośrednio w korycie powinien być wyrównywany warstwami. Betonowanie ław należy wykonywać zgodnie z wymaganiami PN–B–06251 [13].

Podsypkę (ławę) żwirową albo piaskową wykonuje się przez zasypanie koryta żwirem lub piaskiem i zagęszczenie z polewaniem wodą.

5.4. Ustawienie betonowych obrzeży chodnikowych

Betonowe obrzeża chodnikowe należy ustawiać na wykonanym podłożu w miejscu i ze światłem (odległością górnej powierzchni obrzeża od ciągu komunikacyjnego) zgodnym z ustaleniami dokumentacji projektowej. Zewnętrzna ściana obrzeża powinna być obsypana piaskiem, żwirem lub miejscowym gruntem przepuszczalnym, starannie ubitym. Spoiny nie powinny przekraczać szerokości 1 cm. Należy wypełnić je piaskiem lub zaprawą cementowo–piaskową w stosunku 1:2. Spoiny przed zalaniem należy oczyścić i zmyć wodą. Spoiny muszą być wypełnione całkowicie na pełną głębokość.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 6.

6.2. Badania przed przystąpieniem do robót

Przed przystąpieniem do robót Wykonawca powinien wykonać badania materiałów przeznaczonych do ustawienia betonowych obrzeży chodnikowych i przedstawić wyniki tych badań Inspektorowi do akceptacji. Ze względu na nieskomplikowany charakter robót Inspektor może zwolnić Wykonawcę z obowiązku wykonywania tych badań.

Sprawdzenie wyglądu zewnętrznego należy przeprowadzić na podstawie oględzin elementu przez pomiar i policzenie uszkodzeń występujących na powierzchniach i krawędziach elementu, zgodnie z

wymaganiami tablicy 2. Pomiary długości i głębokości uszkodzeń należy wykonać za pomocą przymiaru stalowego lub suwmiarki z dokładnością do 1 mm, zgodnie z ustaleniami PN–B–10021 [4]. Sprawdzenie kształtu i wymiarów elementów należy przeprowadzić z dokładnością do 1 mm przy użyciu suwmiarki oraz przymiaru stalowego lub taśmy, zgodnie z wymaganiami tablicy 1. Sprawdzenie kątów prostych w narożach elementów wykonuje się przez przyłożenie kątownika do badanego naroża i zmierzenia odchyłek z dokładnością do 1 mm.

6.3. Badania w czasie robót

W czasie robót należy sprawdzać wykonanie:
koryta pod podsypkę (ławę) – zgodnie z wymaganiami pkt 5.2,
podsypki (ławy) betonu, żwiru lub piasku – zgodnie z wymaganiami pkt 5.3,
ustawienia betonowego obrzeża chodnikowego – zgodnie z wymaganiami pkt 5.4, przy dopuszczalnych odchyleniach:
linii obrzeża w planie, które może wynosić ± 2 cm na każde 100 m długości obrzeża,
niwelety górnej płaszczyzny obrzeża, które może wynosić ±1 cm na każde 100 m długości obrzeża,
wypełnienia spoin, sprawdzane co 10 metrów, które powinno wykazywać całkowite wypełnienie badanej spoiny na pełną głębokość.

7. OBMIAR ROBÓT

7.1. Ogólne zasady obmiaru robót

Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 7.

7.2. Jednostka obmiarowa

Jednostka obmiarowa jak w przedmiarze robót.

8. ODBIÓR ROBÓT

8.1. Ogólne zasady odbioru robót

Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 8.
Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, SST i wymaganiami Inspektora, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji wg pkt 6 dały wyniki pozytywne.

8.2. Odbiór robót zanikających i ulegających zakryciu

Odbiorowi robót zanikających i ulegających zakryciu podlegają:
wykonane koryto,
wykonana podsypka.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 9.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

10.1. Normy

1. PN–B–06050 Roboty ziemne budowlane
2. PN–B–06250 Beton zwykły
2a. PN–EN 206–1 Beton – Wymagania, właściwości, produkcja i zgodność
3. PN–B–06711 Kruszywo mineralne. Piasek do betonów i zapraw
3a. PN–EN 12620:2004 Kruszywa do betonu
4. PN–B–10021 Prefabrykaty budowlane z betonu. Metody pomiaru cech geometrycznych
5. PN–B–11111 Kruszywo mineralne. Kruszywa naturalne do nawierzchni drogowych. Żwir i mieszanka
6. PN–B–11113 Kruszywo mineralne. Kruszywa naturalne do nawierzchni drogowych. Piasek
7. PN–B–19701 Cement. Cement powszechnego użytku. Skład, wymagania i ocena zgodności

8. BN–80/6775–03/01 Prefabrykaty budowlane z betonu. Elementy nawierzchni dróg, ulic, parkingów i torowisk tramwajowych. Wspólne wymagania i badania
9. BN–80/6775–03/04 Prefabrykaty budowlane z betonu. Elementy nawierzchni dróg, ulic, parkingów i torowisk tramwajowych. Krawężniki i obrzeża.
10. PN–B–06712 Kruszywa mineralne do betonu zwykłego
11. PN–B–32250 Materiały budowlane. Woda do betonów i zapraw
12. BN–88/6731–08 Cement. Transport i przechowywanie
13. PN–B–06251 Roboty betonowe i żelbetowe

Ścieki i umocnienia rowów z prefabrykowanych elementów betonowych D–08.05.01

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej (skrót: SST) są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z wykonaniem ścieków z prefabrykowanych elementów betonowych w ramach inwestycji – „Przebudowa drogi powiatowej nr 1646K Skrzypne – Szaflary - Ostrowska w km od 1+074,00 do 1+673,00 w miejscowości Skrzypne".

1.2. Zakres stosowania SST

SST jest stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy wykonaniu robót wymienionych w pkt 1.1 niniejszej SST.

1.3. Zakres robót objętych SST

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad prowadzenia robót związanych z wykonaniem:
ścieków terenowy,
umocnień dna lub skarp rowu prefabrykowanymi elementami betonowymi,
ściek przykrawężnikowy.

1.4. Określenia podstawowe

1.4.1. Ściek terenowy – element zlokalizowany poza jezdnią lub chodnikiem służący do odprowadzenia wód opadowych z nawierzchni drogi lub przyległego terenu do odbiorników sztucznych lub naturalnych.

1.4.2. Umocnienie dna rowu – elementy (np. prefabrykaty betonowe) służące do umocnienia dna lub skarp na odcinkach o zwiększonym pochyleniu podłużnym rowu lub na odcinkach o zwiększonym (>1:1,5) pochyleniu skarp rowu.

1.4.3. Ściek przykrawężnikowy - element konstrukcji jezdni służący do odprowadzenia wód opadowych z nawierzchni jezdni i chodników do projektowanych odbiorników (np. kanalizacji deszczowej).

1.4.4. Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z odpowiednimi polskimi normami i z definicjami podanymi w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 1.4.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 1.5.

2. MATERIAŁY

2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów

Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania, podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 2.

2.2. Beton na ławę pod elementy prefabrykowane

Beton na ławę pod prefabrykowane elementy ścieków i umocnień powinien odpowiadać wymaganiom PN–B–06250 (PN–EN 206–1) [2, 2a]. Jeżeli dokumentacja projektowa nie stanowi inaczej, powinien to być beton klasy min. B–15.

2.4.1. Kruszywo do betonu

Kruszywo do betonu powinno odpowiadać wymaganiom PN–B–06712 (PN–EN 12620:2004) [4, 4a]. Kruszywo należy przechowywać w warunkach zabezpieczających je przed zanieczyszczeniem, zmieszaniem z kruszywami innych asortymentów, gatunków i marek.

2.4.2. Cement

Cement do betonu powinien być cementem portlandzkim, odpowiadającym wymaganiom PN–B–19701 [5]. Cement do zaprawy cementowej i na podsypkę cementowo–piaskową powinien być klasy 32,5. Przechowywanie cementu powinno być zgodne z BN–88/6731–08 [7].

2.3. Woda

Woda powinna być „odmiany 1" i odpowiadać wymaganiom PN–B–32250 (PN–EN 1008:2003) [6, 6a].

2.4. Piasek

Piasek na podsypkę cementowo–piaskową powinien odpowiadać wymaganiom PN–B–06712 (PN–EN 12620:2004) [4, 4a]. Piasek do zaprawy cementowo–piaskowej powinien odpowiadać wymaganiom PN–B–06711 [3].

2.5. Prefabrykowane elementy betonowe ścieku

Prefabrykowane elementy betonowe stosowane do wykonania ścieków i umocnień, powinny odpowiadać wymaganiom BN–80/6775–03/01 [9]. Kształt i wymiary prefabrykowanych elementów betonowych, użytych do wykonania ścieków, powinny być zgodne z dokumentacją projektową. Mogą to być np. prefabrykaty betonowe o wymiarach i kształtach wg ogólnodostępnych katalogów.

Do wykonania prefabrykatów należy stosować beton wg PN–B–06250 (PN–EN 206–1) [2, 2a], klasy co najmniej C 20/25. Nasiąkliwość prefabrykatów nie powinna przekraczać 4%. Ścieralność na tarczy Boehmego nie powinna przekraczać 3,5 mm. Wytrzymałość betonu na ściskanie powinna być zgodna z PN–B–06250 (PN–EN 206–1) [2, 2a] dla przyjętej klasy betonu. Powierzchnia prefabrykatów powinna być bez rys, pęknięć i ubytków betonu, o fakturze zatartej. Krawędzie elementów powinny być równe i proste. Wklęsłość lub wypukłość powierzchni elementów nie powinna przekraczać 3 mm.

Dopuszczalne odchyłki wymiarów prefabrykatów:

na długości ± 10 mm,

na wysokości i szerokości ± 3 mm.

Prefabrykaty betonowe powinny być składowane w pozycji wbudowania, na podłożu utwardzonym i dobrze odwodnionym.

Dla ścieków przykrawężnikowych stosować kostki betonowe wg SST D-05.03.23

2.6. Masa zalewowa

Masa zalewowa do wypełnienia spoin powinna być stosowana na gorąco i odpowiadać wymaganiom BN–74/6771–04 [8].

3. SPRZĘT

3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 3.

3.2. Sprzęt

Roboty można wykonywać ręcznie z zastosowaniem:

betoniarek do przygotowania zapraw i podsypki cementowo–piaskowej,

wibratorów płytowych, ubijaków ręcznych lub mechanicznych,

drobnego sprzętu pomocniczego,

innego sprzętu wymienionego w poszczególnych SST wg. pkt. 2 niniejszej SST.

4. TRANSPORT

4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 4.

4.2. Transport materiałów

Transport prefabrykatów powinien odbywać się wg BN–80/6775–03/01 [9], transport cementu wg BN–88/6731–08 [7]. Kruszywo można przewozić dowolnymi środkami transportu w sposób zabezpieczający je przed zanieczyszczeniem i zmieszaniem z innymi asortymentami. Inne materiały należy transportować wg. wymogów pkt.4 poszczególnych SST wg. pkt. 2 niniejszej SST.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Ogólne zasady wykonania robót

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 5.

5.2. Roboty przygotowawcze

Przed przystąpieniem do wykonania ścieku należy wytyczyć jego oś zgodnie z dokumentacją projektową. Dla umocnień dna i skarp rowów należy wytyczyć przebieg rowu w terenie.

5.3. Wykop pod ławę

Wykop pod wspólną ławę dla ścieku i krawężnika należy wykonać zgodnie z dokumentacją i PN–B–06050 [1]. Jeżeli dokumentacja projektowa nie stanowi inaczej, to najczęściej stosowaną ławą pod ściek i krawężnik jest ława z oporem. Dla ścieku umieszczonego między jezdniami oraz ścieku terenowego stosowana jest ława zwykła.

Wymiary wykopu powinny odpowiadać wymiarom ławy w planie z uwzględnieniem w szerokości dna wykopu konstrukcji szalunku dla ławy z oporem. Wskaźnik zagęszczenia dna wykopu pod ławę powinien wynosić co najmniej 0,97, wg normalnej metody Proctora. Dla elementów umocnienia rowu wymagania są analogiczne jak dla ścieku międzyjezdniowego.

5.4. Wykonanie ław

Wykonanie ław powinno być zgodne z wymaganiami BN–64/8845–02 [11].

5.4.1. Ława betonowa

Klasa betonu stosowanego do wykonania ław powinna być zgodna z dokumentacją projektową. Jeżeli dokumentacja projektowa nie stanowi inaczej, można stosować ławy z betonu klasy min. B–15. Wykonanie ławy betonowej podano w SST D–08.01.01 „Krawężniki betonowe".

5.5. Wykonanie ścieku z prefabrykatów

Ustawienie prefabrykatów na ławie powinno być wykonane na podsypce cementowo–piaskowej o grubości 5 cm, lub innego wymiaru wskazanego w dokumentacji projektowej. Ustawianie prefabrykatów powinno być zgodne z projektowaną niweletą dna ścieku lub rowu. Spoiny elementów prefabrykowanych nie powinny przekraczać szerokości 1 cm. Spoiny prefabrykatów układanych na ławie betonowej należy wypełnić zaprawą cementowo–piaskową, przygotowaną w stosunku 1:2. Spoiny przed zalaniem należy oczyścić i zmyć wodą. Prefabrykaty ustawione na podsypce cementowo–piaskowej i o spoinach zalanych zaprawą, powinny mieć co 50 m spoiny wypełnione bitumiczną masą zalewową nad szczeliną dylatacyjną ławy betonowej.

Jeżeli do wykonania ścieków drogowych zastosowano prefabrykaty typu „korytkowego" lub „trójkątnego" wg KPED [13], to połączenie prefabrykatu z jezdnią należy wypełnić bitumiczną masą zalewową. Od dolnej strony prefabrykatu, wykop należy wypełnić piaskiem lub żwirem i starannie zagęścić.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 6.

6.2. Badania przed przystąpieniem do robót

Przed przystąpieniem do robót Wykonawca powinien wykonać badania materiałów przeznaczonych do wykonania ścieku lub umocnień i przedstawić wyniki tych badań Inspektorowi do akceptacji. Badania materiałów stosowanych do wykonania ścieku z prefabrykatów powinny obejmować wszystkie właściwości, które zostały określone w normach podanych dla odpowiednich materiałów w pkt 2.

6.3. Badania w czasie robót

6.3.1. Zakres badań

W czasie robót związanych z wykonaniem ścieku lub umocnień dna z prefabrykatów należy sprawdzać:

wykop pod ławę,

gotową ławę,

ustawienie prefabrykatu,

wykonanie ścieku.

6.3.2. Wykop pod ławę

Należy sprawdzać, czy wymiary wykopu są zgodne z dokumentacją projektową oraz zagęszczenie podłoża na dnie wykopu. Tolerancja dla szerokości wykopu wynosi ± 2 cm. Zagęszczenie podłoża powinno być zgodne z pkt 5.3.

6.3.3. Sprawdzenie wykonania ławy

Przy wykonywaniu ławy, badaniu podlegają:

linia ławy w planie, która może się różnić od projektowanego kierunku o ± 2 cm na każde 100 m ławy,
niweleta górnej powierzchni ławy, która może się różnić od niwelety projektowanej o ± 1 cm na każde 100 m ławy,
wymiary i równość ławy, sprawdzane w dwóch dowolnie wybranych punktach na każde 100 m ławy, przy czym dopuszczalne tolerancje wynoszą dla:
wysokości (grubości) ławy ± 10% wysokości projektowanej,
szerokości górnej powierzchni ławy ± 10% szerokości projektowanej,
równości górnej powierzchni ławy 1 cm prześwitu pomiędzy powierzchnią ławy a przyłożoną czterometrową łatą.

6.3.4. Sprawdzenie ustawienia prefabrykatów

Przy ustawianiu prefabrykatów badaniu podlegają:
linia prefabrykatów w planie, która może się różnić o ± 1 cm od linii projektowanej na każde 100 m ustawionych prefabrykatów,
niweleta prefabrykatów, która może się różnić od niwelety projektowanej o ± 1 cm na każde 100 m ustawionych prefabrykatów,
równość górnej powierzchni prefabrykatów, sprawdzana w dwóch dowolnie wybranych punktach na każde 100 m długości, która może wykazywać prześwit nie większy niż 1 cm pomiędzy powierzchnią ustawionych prefabrykatów a przyłożoną czterometrową łatą,
wypełnienie spoin, sprawdzane na każdych 10 metrach ustawionych prefabrykatów, przy czym wymagane jest całkowite wypełnienie badanej spoiny,
szerokość spoin, sprawdzana na każdych 10 metrach ustawionych prefabrykatów, która nie może być większa od 1 cm.

6.3.5. Sprawdzenie wykonania ścieku lub prefabrykatów dna rowu

Przy wykonaniu ścieku lub prefabrykatów dna rowu badaniu podlegają:
niweleta ścieku, która może różnić się od niwelety projektowanej o ± 1 cm na każde 100 m wykonanego ścieku,
równość podłużna ścieku, sprawdzana w dwóch dowolnie wybranych punktach na każde 100 m długości, która może wykazywać prześwit nie większy niż 0,8 cm pomiędzy powierzchnią ścieku a łatą czterometrową,
wypełnienie spoin, wykonane zgodnie z pkt 5, sprawdzane na każdych 10 metrach wykonanego ścieku, przy czym wymagane jest całkowite wypełnienie badanej spoiny,
grubość podsypki, sprawdzana co 100 m, która może się różnić od grubości projektowanej o ± 1 cm.

7. OBMIAR ROBÓT

7.1. Ogólne zasady obmiaru robót

Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 7.

7.2. Jednostka obmiarowa

Jednostka obmiarowa jak w przedmiarze robót.

8. ODBIÓR ROBÓT

8.1. Ogólne zasady odbioru robót

Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 8.
Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, SST i wymaganiami Inspektora, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji wg pkt 6 dały wyniki pozytywne.

8.2. Odbiór robót zanikających i ulegających zakryciu

Odbiorowi robót zanikających i ulegających zakryciu podlegają:
wykop pod ławę,
wykonana ława,
wykonana podsypka.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 9.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE
10.1. Normy
1. PN–B–06050 Roboty ziemne budowlane
2. PN–B–06250 Beton zwykły
2a. PN–EN 206–1 Beton – Wymagania, właściwości, produkcja i zgodność
3. PN–B–06711 Kruszywo mineralne. Piasek do betonów i zapraw
4. PN–B–06712 Kruszywa mineralne do betonu zwykłego
4a. PN–EN 12620:2004 Kruszywa do betonu
5. PN–B–19701 Cement. Cement powszechnego użytku. Skład, wymagania i ocena zgodności
6. PN–B–32250 Materiały budowlane. Woda do betonów i zapraw
6a. PN–EN 1008:2003 Woda zarobowa do betonów [...]
7. BN–88/6731–08 Cement. Transport i przechowywanie
8. BN–74/6771–04 Drogi samochodowe. Masa zalewowa
9. BN–80/6775–03/01 Prefabrykaty budowlane z betonu. Elementy nawierzchni dróg, ulic, parkingów i torowisk tramwajowych. Wspólne wymagania i badania
10. BN–80/6775–03/04 Prefabrykaty budowlane z betonu. Elementy nawierzchni dróg, ulic, parkingów i torowisk tramwajowych. Krawężniki i obrzeża chodnikowe
11. BN–64/8845–02 Krawężniki uliczne. Warunki techniczne ustawiania i odbioru
10.2. Inne dokumenty
13. Katalog powtarzalnych elementów drogowych (KPED), Transprojekt – Warszawa, 1979 i 82.
Inne roboty D–10.00.00

Mury oporowe oraz proste konstrukcje betonowe lub żelbetowe D–10.01.01

1. WSTĘP
1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej (skrót: SST) są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z wykonaniem murów oporowych oraz innych prostych konstrukcji betonowych lub żelbetowych przy budowie / przebudowie dróg w ramach inwestycji – „Przebudowa drogi powiatowej nr 1646K Skrzypne – Szaflary - Ostrowska w km od 1+074,00 do 1+673,00 w miejscowości Skrzypne".

1.2. Zakres stosowania SST

SST jest stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy wykonaniu robót wymienionych w pkt 1.1 niniejszej SST.

1.3. Zakres robót objętych SST

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad prowadzenia robót związanych z budową murów oporowych przeznaczonych do podtrzymania skarp nasypów lub wykopów poprzez przejęcie bocznego parcia gruntu i przekazania na podłoże, innych prostych konstrukcji betonowych lub żelbetowych (min. ścianek czołowych wlotów/wylotów przepustów, ścianek czołowych wylotów kanalizacji deszczowej, studni wykonywanych „na mokro" w miejscu wbudowania, itp.), a także ogrodzeń przy przebudowie dróg.

1.4. Określenia podstawowe

1.4.1. Mur oporowy – budowla utrzymująca w stanie stateczności uskok naziomu gruntów rodzimych lub nasypowych albo innych materiałów rozdrobnionych.

1.4.3. Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z odpowiednimi polskimi normami i z definicjami podanymi w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 1.4.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 1.5.

2. MATERIAŁY
2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów

Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania, podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 2.

2.2. Rodzaje materiałów

Materiałami stosowanymi przy wykonywaniu murów oporowych i barier ochronnych, objętymi niniejszą SST, są:
elementy deskowania konstrukcji betonowych i żelbetowych,
beton i jego składniki,
stal zbrojeniowa,
materiały do szczelin dylatacyjnych,
materiały izolacyjne,
słupki metalowe i elementy połączeniowe,
rury stalowe,
materiały do malowania i renowacji powłok malarskich.
materiały do wykonania odwodnienia za murem oporowym,
konstrukcje siatkowo – kamienne (gabiony) wg odrębnej SST.

2.3. Dokument dopuszczający do stosowania materiałów

Każdy materiał do wykonania robót budowlanych musi posiadać aprobatę techniczną wydaną przez uprawnioną jednostkę oraz certyfikat bezpieczeństwa (znak „B") nadany przez uprawnioną jednostkę. Powyższe wymagania dotyczą elementów składowych oraz urządzenia jako całości.

2.4. Elementy deskowania konstrukcji betonowych i żelbetowych

Deskowanie powinno odpowiadać wymaganiom określonym w PN–B–06251 [13].
Deskowanie można wykonać z następujących materiałów:
drewno iglaste tartaczne do robót ciesielskich,
tarcica iglasta do robót ciesielskich,
tarcica iglasta do drobnych elementów jak kliny, klocki itp.,
gwoździe
śruby, wkręty do drewna i podkładki do śrub
płyty pilśniowe z drewna.
Dopuszcza się stosowanie deskowań systemowych.

2.5. Beton i jego składniki

Do murów oporowych betonowych i żelbetowych należy stosować beton zwykły wg PN–B–06250 (PN–EN 206–1) [12, 12a]. Do betonu powinien być stosowany cement powszechnego użytku, wg PN–B–19701 [28]. Kruszywo do betonu (piasek, żwir, grys, mieszanka z kruszywa naturalnego sortowanego, kruszywo łamane) powinno odpowiadać wymaganiom PN–B–06250 (PN–EN 206–1) [12, 12a] i PN–B–06712 [17] i PN–EN 12620:2004 [16a].
Woda powinna być „odmiany 1" i odpowiadać wymaganiom PN–B–32250 (PN–EN 1008:2003) [34, 34a].
Dodatki mineralne i domieszki chemiczne mogą być stosowane jeśli przewiduje to dokumentacja projektowa, receptura mieszanki betonowej lub za zgodą Inspektora. Dodatki i domieszki powinny odpowiadać PN–B–06250 (PN–EN 206–1) [12, 12a]. Projektowanie składu betonu i jego wykonanie powinny odpowiadać wymaganiom PN–B–06250 (PN–EN 206–1) [12, 12a]. Klasa betonu, jeśli dokumentacja projektowa nie określa inaczej, powinna być dla murów oporowych z:
a) betonu zwykłego niezbrojonego lub zbrojonego poniżej min. stopnia zbrojenia – B 25 (C 20/25),
b) żelbetu: min. B 30 (C 25/30).

2.6. Stal zbrojeniowa

Stal zbrojeniowa do murów oporowych powinna odpowiadać wymaganiom podanym w PN–H–93215 [39]. Właściwości stali powinny odpowiadać wymaganiom PN–H–84020 [38].

2.7. Materiały do szczelin dylatacyjnych

Szczeliny dylatacyjne powinny być wypełnione materiałem uszczelniającym zgodnym z dokumentacją projektową posiadającym aprobatę techniczną wydaną przez uprawnioną jednostkę.

2.8. Materiały izolacyjne

Do izolacji konstrukcji betonowych/żelbetowych można stosować następujące materiały:
lepik asfaltowy stosowany na zimno wg PN–B–24620 [29],
roztwór asfaltowy do gruntowania powierzchni ścian przed ułożeniem właściwej powłoki izolacyjnej wg PN–B–24622 [30],
lepik asfaltowy z wypełniaczami stosowany na gorąco wg PN–B–24625 [31],
asfaltową emulsję kationową do gruntowania powierzchni wg BN–71/6771–02 [25],
emulsję asfaltową wg BN–82/6753–01 [33],

papę asfaltową na tekturze budowlanej wg PN–B–27617 [32],
papę asfaltową na włókninie przyszywanej wg BN–87/6751–04 [49],
inne materiały izolacyjne posiadające aprobatę techniczną wydaną przez uprawnioną jednostkę.
Zastosowane materiały izolacyjne muszą być zaakceptowane przez Inspektora.

2.9. Rury stalowe dla ogrodzeń sztywnych i słupków

Rury powinny odpowiadać wymaganiom PN-H-74219 [2], PN-H-74220 [3] lub innej zaakceptowanej przez Inspektora. Powierzchnia zewnętrzna i wewnętrzna rur nie powinna wykazywać wad w postaci łusek, pęknięć, zawalcowań i naderwań. Dopuszczalne są nieznaczne nierówności, pojedyncze rysy wynikające z procesu wytwarzania, mieszczące się w granicach dopuszczalnych odchyłek wymiarowych.
Końce rur powinny być obcięte równo i prostopadle do osi rury.
Dopuszczalne miejscowe odchylenia od prostej nie powinny przekraczać 1,5 mm na 1 m długości rury.
Do ocynkowania rur stosuje się gatunek cynku Raf wg PN-H-82200 [4]. Dopuszcza się stosowanie ogrodzeń sztywnych jako rozwiązań systemowych posiadających wymagane aprobaty wg. pkt. 2.2 niniejszej SST.

2.10. Materiały do malowania powłok malarskich

Do malowania urządzeń ze stali należy używać materiały zgodne z PN-B-10285 [1] lub stosownie do ustaleń Inspektora. Nie dopuszcza się stosowania wyrobów lakierowanych o nieznanym pochodzeniu, niemających uzgodnionych wymagań oraz niesprawdzonych zgodnie z postanowieniami norm. W przypadku, gdy barwa i połysk odgrywają istotną rolę, a nie są ujęte w normach, powinny być ustalone odpowiednie wzorce w porozumieniu z dostawcą.

2.11. Materiały do wykonania odwodnienia za murem oporowym

Warstwy filtracyjne za murem oporowym mogą być wykonywane z materiałów takich jak żwir, mieszanka, piasek gruby i średni, odpowiadających wymaganiom PN–B–06716 [23] i PN–B–11111 [24] i PN–EN 12620:2004 [24a].
Dopuszcza się stosowanie rurek drenarskich:
ceramiczne rurki drenarskie wg PN–B–12040 [26],
rury drenarskie z tworzywa sztucznego wg BN–78/6354–12 [47].
Geowłóknina powinna być materiałem wodoprzepuszczalnym odpornym na działanie środowiska agresywnego chemicznie i biologicznie oraz temperatury, bez rozdarć, dziur i przerw ciągłości o charakterystyce zgodnej z dokumentacją projektową lub aprobatami technicznymi.

3. SPRZĘT

3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 3.

3.2. Sprzęt do wykonania murów oporowych

Wykonawca przystępujący do wykonania muru oporowego powinien wykazać się możliwością korzystania z następującego sprzętu:
koparek,
betoniarek,
zagęszczarek płytowych wibracyjnych,
ubijaków ręcznych i mechanicznych,
żurawi samochodowych,
sprzętu spawalniczego itp.
ładowarek.

4. TRANSPORT

4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 4.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Ogólne zasady wykonania robót

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 5.

5.2. Zasady wykonywania murów oporowych i prostych konstrukcji betonowych

Mury oporowe i proste konstrukcje betonowe lub żelbetowe należy wykonać zgodnie z dokumentacją projektową. Jeśli w dokumentacji projektowej podano zbyt mało szczegółów dotyczących wykonania konstrukcji lub pewnych jej elementów, to należy przestrzegać następujących warunków:

mur oporowy oraz proste konstrukcje betonowe lub żelbetowe należy wykonać zgodnie z ustaleniami BN–76/8847–01 [2] w zakresie wymagań i badań przy odbiorze oraz PN–B–03010 [5] w zakresie obliczeń statycznych i projektowania,

Wykonawca zobowiązany jest przedstawić do akceptacji Inspektorowi rozwiązania projektowe z wymaganiami odbioru robót dla brakujących w dokumentacji projektowej elementów konstrukcji.

5.3. Wykopy fundamentowe

Wykopy prowadzić wg odpowiednich SST (D-02.00.00, D-02.00.01). W gruntach osuwających się należy wykonywać wykop ze skarpą zapewniającą stateczność lub stosować inne metody zabezpieczenia wykopu.

Roboty ziemne powinny odpowiadać wymaganiom PN–B–06050 [11]. Górna warstwa gruntu w dole fundamentowym powinna pozostać o strukturze nienaruszonej.

Dopuszczalne odchyłki wymiarów wykopu wynoszą:

w planie + 10 cm i – 5 cm,

rzędne dna wykopu ± 5 cm.

Nadmiar gruntu z wykopu należy odwieźć na miejsce odkładu lub rozplantować w pobliżu miejsca budowy.

5.4. Wykonanie deskowania

Deskowanie powinno być wykonane zgodnie z wymaganiami PN–B–06251 [13]. Deskowanie powinno zapewnić sztywność i niezmienność układu oraz bezpieczeństwo konstrukcji. Deskowanie powinno być skonstruowane w sposób umożliwiający łatwy jego montaż i demontaż. Przed wypełnieniem masą betonową, deskowanie powinno być sprawdzone, aby wykluczyć wyciek zaprawy i możliwość zniekształceń lub odchyleń w wymiarach betonowej konstrukcji. Deskowania nieimpregnowane przed wypełnieniem ich masą betonową powinny być obficie zlewane wodą.

5.5. Wykonanie muru oporowego z betonu lub żelbetu lub prostej konstrukcji betonowej lub żelbetowej

Mury oporowe lub proste konstrukcje z betonu lub żelbetu powinny być wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, sztuką budowlaną oraz odpowiadać wymaganiom:

PN–B–06250 (PN–EN 206–1) [12, 12a] w zakresie wytrzymałości, nasiąkliwości i odporności na działanie mrozu,

PN–B–06251 [13] i PN–B–06250 (PN–EN 206–1) [12, 12a] w zakresie składu betonu, mieszania, zagęszczania, dojrzewania, pielęgnacji i transportu.

W murach oporowych lub prostych konstrukcjach żelbetowych grubość otulenia zbrojenia powinna być nie mniejsza niż 3 cm (zalecana 7 cm – dla powierzchni stykających się z gruntem).

Sposób wykonania przerwy roboczej powinien odpowiadać wymaganiom PN–B–03010 [5]. Przerwa robocza powinna przebiegać poziomo na całej długości elementu.

W przypadku wykonywania muru oporowego z prefabrykowanych elementów betonowych lub żelbetowych płaszczyzny styków elementów powinny być wypełnione zaprawą cementową zgodną z PN–B–14501 [27].

5.6. Szczeliny dylatacyjne

Szczeliny dylatacyjne należy wykonywać zgodnie z PN–B–03010 [5]. Szczelina dylatacyjna powinna przecinać mur oporowy lub prostą konstrukcję betonową lub żelbetową od korony do spodu fundamentu. Jeśli dokumentacja projektowa nie określa inaczej, to szerokość szczeliny dylatacyjnej powinna wynosić od 10 do 20 mm, a odległość między szczelinami nie powinna przekraczać wartości:

mury oporowe lub proste konstrukcje z betonu:

nasłonecznione	– 5 m
nienasłonecznione	– 10 m

mury oporowe lub proste konstrukcje żelbetowe:

nasłonecznione	–15 m
nienasłonecznione	– 20 m

Wypełnienie szczelin dylatacyjnych powinno być wykonane materiałami podanymi w punkcie 2.9.

5.7. Izolacja murów oporowych i prostych konstrukcji betonowych

Izolację należy wykonać zgodnie z dokumentacją projektową i sztuką budowlaną. Izolację wykonuje się na powierzchni muru od strony gruntu lub materiału zasypowego. Jeśli w dokumentacji projektowej nie określono sposobu wykonania izolacji, to można ją wykonać poprzez dwu lub trzykrotne nałożenie na powierzchnię ściany materiałów izolacyjnych określonych w pkt 2.10. Każda warstwa izolacji powinna tworzyć jednolitą, ciągłą powłokę przylegającą do powierzchni ściany lub do uprzednio ułożonej warstwy izolacji. Występowanie złuszczeń, spękań, pęcherzy itp. wad oraz stosowanie uszkodzonych materiałów rolowych jest niedopuszczalne. Warstwa izolacji powinna być chroniona od uszkodzeń mechanicznych. Materiały i sposób wykonania izolacji muszą być zaakceptowane przez Inspektora.

5.8. Zasypywanie wykopu

Zasypywanie wykopu należy wykonywać warstwami o grubości dostosowanej do przyjętej metody zagęszczania gruntu, która to grubość nie powinna przekraczać:

przy zagęszczaniu ręcznym i wałowaniu – 20 cm,
przy zagęszczaniu ubijakami mechanicznymi lub wibratorami – 40 cm,
przy stosowaniu ciężkich wibratorów lub ubijarek płytowych – 60 cm.

Zagęszczanie gruntu przy zasypywaniu urządzeń lub warstw odwadniających powinno odbywać się ręcznie do wysokości około 30 cm powyżej urządzenia lub warstwy odwadniającej.

5.9. Malowanie powierzchni elementów metalowych

Malowanie przeprowadzać w dni pogodne, przy zalecanej temperaturze powietrza od 15 do 20oC; nie należy malować podczas występującej mgły i rosy.

Należy przestrzegać następujących zasad przy malowaniu urządzeń:

z powierzchni stali należy usunąć bardzo starannie pył, kurz, pleśnie, tłuszcz, rdzę, zgorzelinę, ewentualnie starą łuszczącą się farbę i inne zabrudzenia zmniejszające przyczepność farby do podłoża; poprzez zmywanie, usuwanie przy użyciu szczotek stalowych, odrdzewiaczy chemicznych, materiałów ściernych, piaskowania, odpalania, ługowania,
przed malowaniem należy wygładzić i zeszlifować podłoże pod farbę,
do malowania można stosować farby ogólnego stosowania przeznaczone do użytku zewnętrznego, dobrej jakości, z nieprzekroczonym okresem gwarancji,
z zasady malowanie należy wykonać min. dwuwarstwowo: farbą do gruntowania i min. 1 raz farbą nawierzchniową, przy czym każdą następną warstwę można nałożyć po całkowitym wyschnięciu farby poprzedniej.

Należy zwracać uwagę na dokładne pokrycie farbą miejsc stykania się słupka metalowego z betonem fundamentu, ze względu na najszybsze niszczenie się farby w tych miejscach i pojawianie się rdzawych zacieków sygnalizujących korozje słupka. Zaleca się stosowanie farb możliwie jak najmniej szkodliwych dla zdrowia ludzi i środowiska. Wykonawca nie dopuści do skażenia farbami wód powierzchniowych i gruntowych oraz kanalizacji. Zlewki poprodukcyjne, powstające przy myciu urządzeń i pędzli oraz z samej farby, należy usuwać do izolowanych zbiorników, w celu ich naturalnej lub sztucznej neutralizacji i detoksykacji.

5.10. Odwodnienie konstrukcji

Odwodnienie powierzchniowe powinno zabezpieczać przed powstawaniem obszarów bezodpływowych. Spadek powierzchni terenu powyżej ściany oporowej lub konstrukcji powinien wynosić co najmniej 1 %, a w pasie o szerokości 1,5 m przylegającym do ściany, co najmniej 3 %. Odwodnienie za murem oporowym lub konstrukcją powinno być wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, a w przypadku braku wystarczających ustaleń, przy użyciu innych rozwiązań zaakceptowanych przez Inspektora.

Warstwę filtracyjną pionową zaleca się stosować w przypadku zasypów z gruntów piaszczystych. Warstwę ukośną – w celu eliminacji nadmiernego ciśnienia spływowego wody w porach, w słabo zagęszczonym zasypie, natomiast jednocześnie warstwę poziomą i pionową (lub ukośną) należy stosować w celu przyspieszenia konsolidacji zasypu z gruntu spoistego.

Gdy drenaż konstrukcji nie jest określony w dokumentacji projektowej to jej odwodnienie można wykonywać z zastosowaniem:

cały zasyp z gruntu niespoistego spełniającego warunki jak dla warstwy filtracyjnej,
geowłókninę,
warstwę z kamienia porowatego (np. pumeksu) o grubości od 50 do 150 mm.

5.11. Dopuszczalne tolerancje wykonania muru oporowego lub prostej konstrukcji betonowej lub żelbetowej

Dopuszcza się następujące odchylenia wymiarów w stosunku do podanych w dokumentacji projektowej:

rzędnych wierzchu ściany ± 20 mm,
rzędnych spodu ± 50 mm,
w przekroju poprzecznym ± 20 mm,

odchylenie krawędzi od linii prostej nie więcej niż 10 mm/m i nie więcej niż 20 mm na całej długości, zwichrowanie i skrzywienie powierzchni (odchylenie od płaszczyzny lub założonego szablonu) nie więcej niż 10 mm/m i nie więcej niż 20 mm na całej powierzchni muru / konstrukcji.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 6.

6.2. Kontrola wykonania wykopów fundamentowych

Kontrolę robót ziemnych w wykopach fundamentowych należy przeprowadzać z uwzględnieniem wymagań podanych w punkcie 5.3.

6.3. Kontrola robót betonowych i żelbetowych

W czasie wykonywania robót należy przeprowadzać systematyczną kontrolę składników mieszanki betonowej i wykonanego betonu wg PN–B–06250 (PN–EN 206–1) [12, 12a], zgodnie z tablicą 1. Kontrola zbrojenia polega na sprawdzeniu średnic, ilości i rozmieszczenia zbrojenia w porównaniu z dokumentacją projektową oraz z wymaganiami PN–B–06251 [13].

Tablica 1. Zestawienie wymaganych badań betonu w czasie budowy na podst. PN–B–06250 (PN–EN 206–1) [12, 12a]

Lp.	Rodzaj badania	Metoda badania wg	Termin lub częstość badania
1	Badania mieszanki betonowej –urabialności –konsystencji –zawartości powietrza w mieszance betonowej	PN–B–06250 (PN–EN 206–1) [12, 12a]	na zlecenie Inspektora
2	Badania betonu		
	2.1. Badanie wytrzymałości na ściskanie na próbkach	PN–B–06250 (PN–EN 206–1) [12, 12a]	przy wykonywaniu konstrukcji o objętości betonu >10m3, przy wykonywaniu konstrukcji oporowych, na zlecenie Inspektora
	2.2. Badania nieniszczące betonu w konstrukcji	PN–B–06261 [14] PN–B–06262 [15]	na zlecenie Inspektora
	2.3. Badanie nasiąkliwości	PN–B–06250 (PN–EN 206–1) [12, 12a]	przy ustalaniu recepty i na zlecenie Inspektora
	2.4. Badanie odporności na działanie mrozu		

PN–B–06250 (PN–EN 206–1) [12, 12a]
przy ustalaniu recepty i na zlecenie Inspektora

2.5. Badanie przepuszczalności
wody
PN–B–06250 (PN–EN 206–1) [12, 12a]
przy ustalaniu recepty i na zlecenie Inspektora

6.4. Kontrola szczelin dylatacyjnych

Szczeliny dylatacyjne należy sprawdzać przez oględziny oraz pomiar i porównanie z tolerancjami podanymi w punkcie 5.6, dotyczącymi szerokości szczeliny (od 10 do 20 mm) i maksymalnych rozstawów szczelin dylatacyjnych.

6.5. Kontrola izolacji

Izolacja przeciwwilgociowa powinna być sprawdzona przez oględziny i być zgodna z wymaganiami punktu 5.7.

6.6. Kontrola prawidłowości zasypywania wykopu

Sprawdzenie prawidłowości zasypania przestrzeni za murem oporowym należy przeprowadzać systematycznie w czasie wykonywania robót w zgodności z wymaganiami punktu 5.8.

6.7. Kontrola elementów metalowych

W czasie wykonywania robót należy sprawdzać:
zgodność wykonania urządzeń z dokumentacją projektową (lokalizacja, wymiary),
zachowanie dopuszczalnych odchyłek wymiarów,
poprawność wykonania fundamentów pod słupki,
poprawność ustawienia słupków,
prawidłowość montażu gotowych elementów zgodnie z instrukcją przekazaną przez Producenta.
zgodność z wymaganiami pkt. 5.9
Wszystkie materiały dostarczone na budowę z zaświadczeniem o jakości (atestem) producenta powinny być sprawdzone w zakresie powierzchni wyrobu i jego wymiarów.

6.8. Kontrola prawidłowości wykonania robót odwodnieniowych

Roboty odwodnieniowe za murem oporowym oraz odwodnienie powierzchniowe należy sprawdzać zgodnie z punktem 5.10.

6.9. Ocena wyników badań

Wszystkie materiały muszą spełniać wymagania podane w punkcie 2. Wszystkie elementy robót, które wykazują odstępstwa od postanowień SST powinny zostać rozebrane i ponownie wykonane na koszt Wykonawcy.

7. OBMIAR ROBÓT

7.1. Ogólne zasady obmiaru robót

Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 7.

7.2. Jednostka obmiarowa

Jednostka obmiarowa jak w przedmiarze robót.

8. ODBIÓR ROBÓT

8.1. Ogólne zasady odbioru robót

Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 8.
Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, SST i wymaganiami Inspektora, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji wg pkt 6 dały wyniki pozytywne.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 9.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

10.1. Normy

1. PN–B–01080 Kamień dla budownictwa i drogownictwa. Podział i zastosowanie według własności fizyczno–mechanicznych
2. BN–76/8847–01 Ściany oporowe budowli kolejowych i drogowych. Wymagania i badania.

3. BN–74/8841–19 Roboty murowe. Mury z kamienia naturalnego. Wymagania i badania przy odbiorze
4. PN–B–02356 Koordynacja wymiarowa w budownictwie. Tolerancja wymiarów elementów budowlanych z betonu
5. PN–B–03010 Ściany oporowe. Obliczenia statyczne i projektowanie
6. BN–69/7122–11 Płyty pilśniowe z drewna
7. PN–B–04101 Materiały kamienne. Oznaczenie nasiąkliwości wodą
8. PN–B–04102 Materiały kamienne. Oznaczenie mrozoodporności metodą bezpośrednią
9. PN–B–04110 Materiały kamienne. Oznaczenie wytrzymałości na ściskanie
10. PN–B–04111 Materiały kamienne. Oznaczenie ścieralności na tarczy Boehmego
11. PN–B–06050 Roboty ziemne budowlane. Wymagania w zakresie wykonywania i badania przy odbiorze
12. PN–B–06250 Beton zwykły
12a. PN–EN 206–1 Beton – Wymagania, właściwości, produkcja i zgodność
13. PN–B–06251 Roboty betonowe i żelbetowe. Wymagania techniczne
14. PN–B–06261 Nieniszczące badania konstrukcji z betonu. Metoda ultradźwiękowa badania wytrzymałości betonu na ściskanie
15. PN–B–06262 Nieniszczące badania konstrukcji z betonu na ściskanie za pomocą młotka Schmidta
16. PN–B–06711 Kruszywa mineralne. Piaski do zapraw budowlanych
17. PN –B–06712 Kruszywa mineralne do betonu
18. PN–B–06714–12 Kruszywa mineralne. Badania Oznaczanie zawartości zanieczyszczeń obcych
19. PN–B–06714–13 Kruszywa mineralne. Badania Oznaczanie zawartości pyłów mineralnych
20. PN–B–06714–15 Kruszywa mineralne. Badania Oznaczanie składu ziarnowego
21. PN–B–06714–16 Kruszywa mineralne. Badania Oznaczanie kształtu ziarn
22. PN–B–06714–18 Kruszywa mineralne. Badania Oznaczanie nasiąkliwości
23. PN–B–06716 Kruszywa mineralne. Piaski i żwiry filtracyjne. Wymagania techniczne
24. PN–B–11111 Kruszywa mineralne. Kruszywa naturalne do nawierzchni drogowych. Żwir i mieszanka
24a. PN–EN 12620:2004 Kruszywa do betonu
25. BN–71/6771–02 Masy bitumiczne. Asfaltowe emulsje kationowe
26. PN–B–12040 Ceramiczne rurki drenarskie
27. PN–B–14501 Zaprawy budowlane zwykłe
28. PN–B–19701 Cement. Cement powszechnego użytku. Skład, wymagania i ocena zgodności
29. PN–B–24620 Lepik asfaltowy stosowany na zimno
30. PN–B–24622 Roztwór asfaltowy do gruntowania
31. PN–B–24625 Lepik asfaltowy z wypełniaczami stosowany na gorąco
32. PN–B–27617 Papa asfaltowa na tekturze budowlanej
33. BN–82/6753–01 Asfaltowa emulsja anionowa do izolacji wodochronnych
34. PN–B–32250 Materiały budowlane. Woda do betonów i zapraw
34a. PN–EN 1008:2003 Woda zarobowa do betonu [...]
35. PN–D–95017 Surowiec drzewny. Drewno tartaczne iglaste
36. PN–D–96000 Tarcica iglasta ogólnego przeznaczenia
37. PN–D–96002 Tarcica liściasta ogólnego przeznaczenia
38. PN–H–84020 Stal węglowa konstrukcyjna zwykłej jakości ogólnego przeznaczenia. Gatunki
39. PN–H–93215 Walcówka i pręty stalowe do zbrojenia betonu
40. PN–M–82010 Podkładki kwadratowe w konstrukcjach drewnianych
41. PN–M–82121 Śruby ze łbem kwadratowym
42. PN–M–82503 Wkręty do drewna ze łbem stożkowym
43. PN–M–82505 Wkręty do drewna ze łbem kulistym
44. PN–EN 196–3 Metoda badania cementu. Oznaczenie czasów wiązania i stałości objętości
45. PN–EN 196–6 Metoda badania cementu. Oznaczenie stopnia zmielenia
46. BN–87/5028–12 Gwoździe budowlane. Gwoździe z trzpieniem gładkim, okrągłym i kwadratowym

47. BN–78/6354–12 Rury drenarskie karbowane z nieplastyfikowanego polichlorku winylu
48. BN–88/6731–08 Cement. Transport i przechowywanie
49. BN–82/6751–04 Materiały izolacji przeciwwilgociowej. Papa asfaltowa na włókninie przyszywanej
50. BN–78/6741–07 Wyroby przemysłu ceramiki budowlanej. Przechowywanie i transport
51. BN–67/6747–14 Sposoby zabezpieczania wyrobów kamiennych podczas transportu

Zjazdy do gospodarstw D–10.07.01

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej (skrót: SST) są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót w związanych z przebudową zjazdów do gospodarstw w ramach inwestycji – „Przebudowa drogi powiatowej nr 1646K Skrzypne – Szaflary - Ostrowska w km od 1+074,00 do 1+673,00 w miejscowości Skrzypne".

1.2. Zakres stosowania SST

SST jest stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy wykonaniu robót wymienionych w pkt 1.1 niniejszej SST.

1.3. Zakres robót objętych SST

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad prowadzenia robót związanych z wykonywaniem zjazdów do gospodarstw.

1.4. Określenia podstawowe

1.4.1. Zjazd – urządzone miejsce dostępu do drogi, którego lokalizacja wynika z potrzeb obsługi przyległego terenu i jest uzgodniona z zarządem drogi. W zależności od pełnionej funkcji, rozróżnia się dwa typy zjazdów: publiczne i indywidualne.

1.4.2. Zjazd publiczny – urządzone miejsce dostępu do drogi z drogi bocznej lub obiektu, w którym jest prowadzona działalność gospodarcza. Zjazd publiczny zapewnia dostęp z/do parkingu, stacji paliw, obiektów gastronomicznych, obiektów przemysłowych lub innych obiektów ogólnodostępnych.

1.4.3. Zjazd indywidualny (do gospodarstw) – miejsce dostępu do drogi z obiektu, który jest użytkowany indywidualnie. Zjazd indywidualny zapewnia dostęp do pojedynczych posesji, zabudowań gospodarczych, na pole lub do innych obiektów użytkowanych indywidualnie.

1.4.4. Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z odpowiednimi polskimi normami i z definicjami podanymi w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 1.4.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 1.5.

2. MATERIAŁY

2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów

Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania, podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 2.

2.2. Materiały do konstrukcji nawierzchni zjazdów

Materiały użyte do wykonywania nawierzchni i podbudowy na zjazdach powinny być zgodne z założonymi w dokumentacji projektowej. Materiały do wykonywania poszczególnych robót przy realizacji przebudowy zjazdów powinny spełniać wymagania stosowanych specyfikacji:

2.2.1. Materiały do nawierzchni z mieszanek mineralno–bitumicznych - SST D–05.03.05,

2.2.2. Materiały do nawierzchni z betonowej kostki brukowej - SST D–05.03.23,

2.2.3. Materiały do podbudowy z kruszywa naturalnego - SST D–04.04.01,

2.2.4. Materiały do podbudowy z kruszywa łamanego – SST D-04.04.02,

2.2.5. Mieszanka żwirowa do nawierzchni żwirowej na zjazdach powinna mieć optymalne uziarnienie. Krzywa uziarnienia mieszanki powinna mieścić się w granicach krzywych, której skład ramowy uziarnienia podano w tablicy 1. Kruszywo naturalne użyte do mieszanki żwirowej powinno spełniać wymagania normy PN–B–11111 [13] i PN–B–11113 [14], a ponadto wskaźnik piaskowy wg BN–64/8931–01 [1] dla mieszanki powinien wynosić od 25 do 40.

Tablica 1. Rzędne krzywych granicznych uziarnienia optymalnej mieszanki żwirowej
wymiary oczek kwadratowych sita [mm]

nawierzchnia jednowarstwowa lub warstwa górna nawierzchni dwuwarstwowej

przechodzi przez sito, % wag.
20
100
12
92¸100
4
64¸86
2
47¸68
0,5
26¸44
0,075
8¸15
2.2.6. Materiały do obramowania nawierzchni (krawężniki, obrzeża) - SST D–08.01.01, SST D–08.03.01

3. SPRZĘT
3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu
Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 3.
3.2. Sprzęt do wykonania robót
Do wykonania zjazdów należy stosować ten rodzaj sprzętu, który został podany w punkcie 3 odpowiednich SST:
sprzęt do wykonania robót ziemnych, według SST D–02.00.00,
sprzęt do wykonania robót nawierzchniowych i podbudowy, według odpowiednich SST, wymienionych w punkcie 2.2 niniejszej SST,
sprzęt do wykonania umocnienia skarp i rowów, według SST D–08.05.01.

4. TRANSPORT
4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu
Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 4.
4.2. Transport materiałów
Transport materiałów stosowanych do wykonania zjazdów powinien odpowiadać wymaganiom według punktu 4 odpowiednich SST, wymienionych w punktach 2.2 i 3.2 niniejszej SST.

5. WYKONANIE ROBÓT
5.1. Ogólne zasady wykonania robót
Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 5.
5.2. Roboty przygotowawcze
Przed przystąpieniem do właściwych robót należy wykonać roboty przygotowawcze zgodnie z wymogami podanymi w SST D–01.00.00 „Roboty przygotowawcze".
5.3. Roboty ziemne
Sposób wykonywania robót ziemnych pod nawierzchnię zjazdu powinien być dostosowany do wielkości zjazdu, głębokości wykopu, wysokości nasypu ukształtowania terenu i rodzaju gruntu. Wykop należy wykonywać w takim okresie, aby po ich zakończeniu można było przystąpić do wykonywania zjazdu. Roboty powinny być wykonywane zgodnie z SST D–02.00.00 „Roboty ziemne".
5.4. Wykonanie nawierzchni zjazdów
Wykonanie nawierzchni zjazdów powinno odpowiadać wymaganiom według pkt. 2.2 i odpowiednich SST wymienionych w punkcie 2.2.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 6.

6.2. Sprawdzenie prawidłowości robót przygotowawczych

Kontrola jakości robót przygotowawczych polega na sprawdzeniu ich zgodności z:
dokumentacją projektową – na podstawie oględzin i pomiarów,
wymaganiami podanymi w SST D–01.00.00 „Roboty przygotowawcze”.

6.3. Sprawdzenie wykonania nawierzchni zjazdów

Kontrola jakości wykonania nawierzchni polega na sprawdzeniu ich zgodności z:
dokumentacją projektową w zakresie: rodzaju, grubości konstrukcji nawierzchni, szerokości, rzędnych wysokościowych i spadków poprzecznych,
wymaganiami podanymi wg odpowiednich dla rodzaju nawierzchni SST.

6.4. Pomiary cech geometrycznych zjazdów

Przeprowadzone pomiary nie powinny wykazywać większych odchyleń w zakresie cech geometrycznych zjazdów niż to podano w tablicy 2.

Tablica 2. Dopuszczalne odchylenia dla nawierzchni zjazdów

Cechy geometryczne nawierzchni zjazdu	Dopuszczalne odchylenia
	Nawierzchnia ulepszona	Nawierzchnia nieulepszona
Szerokość, cm	± 5	+10 i –5
Równość podłużna, mm	9	12
Równość poprzeczna, mm	9	12
Pochylenie poprzeczne, %	± 0,5	± 1,0
Odchylenie osi zjazdu w planie, cm	± 5	± 10
Grubość konstrukcji nawierzchni *), cm	± 0,5	± 2,0

*) Odchylenia grubości konstrukcji nawierzchni zjazdu liczone dla łącznej grubości warstw

7. OBMIAR ROBÓT

7.1. Ogólne zasady obmiaru robót

Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 7.

7.2. Jednostka obmiarowa

Jednostka obmiarowa jak w przedmiarze robót.

8. ODBIÓR ROBÓT

8.1. Ogólne zasady odbioru robót

Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 8.

8.2. Odbiór robót

Odbiorowi robót podlegają:
roboty ziemne,
wykonanie przepustów wraz ze ściankami czołowymi,

wykonanie zasypki, konstrukcji nawierzchni,
umocnienie dna i skarp rowu.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D–00.00.00 „Wymagania ogólne" pkt 9.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

10.1. Normy

1. BN–64/8931–01 Drogi samochodowe. Oznaczanie wskaźnika piaskowego
2. BN–68/6753–04 Asfaltowe emulsje kationowe do izolacji przeciwwilgociowych
3. BN–74/9191–01 Urządzenia wodno–melioracyjne. Przepusty z rur betonowych i żelbetowych. Wymagania i badania przy odbiorze
4. BN–79/6751–01 Materiały do izolacji przeciwwilgociowej Papa asfaltowa na taśmie aluminiowej
5. BN–88/6751–03 Papa asfaltowa na welonie z włókien szklanych
6. PN–85/S–10030 Obiekty mostowe. Obciążenia.
7. PN–B–02356 Tolerancja wymiarowa w budownictwie. Tolerancja wymiarowa elementów budowlanych z betonu
8. PN–B–04481 Grunty budowlane. Badania próbek i gruntu
9. PN–B–06250 Beton zwykły
10. PN–B–06251 Roboty betonowe i żelbetowe. Wymagania techniczne
11. PN–B–06253 Konstrukcje betonowe. Warunki wykonania i ochrony w środowisku agresywnych wód gruntowych
12. PN–B–06712 Kruszywo mineralne do betonu
13. PN–B–11111 Kruszywa mineralne. Kruszywa naturalne do nawierzchni drogowych. Żwir i mieszanka
14. PN–B–11113 Kruszywa mineralne. Kruszywa naturalne do nawierzchni drogowych. Piasek
15. PN–B–14501 Zaprawy budowlane zwykłe
16. PN–B–19701 Cement. Cement powszechnego użytku. Skład, wymagania i ocena zgodności
17. PN–B–24622 Roztwór asfaltowy do gruntowania
18. PN–B–32250 Materiały budowlane. Woda do betonów i zapraw
19. PN–C–96177 Lepik asfaltowy bez wypełniaczy stosowany na gorąco
20. PN–D–95017 Surowiec drzewny. Drewno tartaczne iglaste
21. PN–D–96000 Tarcica iglasta ogólnego przeznaczenia

10.2. Inne dokumenty

22. Katalog CBPBDiM „Transprojekt" – Warszawa, styczeń 2004 r.